

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

5 juni 2025

WETSONTWERP

tot wijziging
van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen
wat de voorwaarden
voor gezinshereniging betreft

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	48
Advies van de Raad van State.....	65
Wetsontwerp	83
Concordantietabel Richtlijnen-wetsontwerp	105
Concordantietabel wetsontwerp-Richtlijnen	114
Coördinatie van de artikelen	123

OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 8, § 2, 2°, VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 2013
WERD DE IMPACTANALYSE NIET GEVRAAGD.

DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 juin 2025

PROJET DE LOI

modifiant
la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour,
l'établissement et
l'éloignement des étrangers
en ce qui concerne les conditions
pour le regroupement familial

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	48
Avis du Conseil d'État	65
Projet de loi	83
Tableau de correspondance directives-projet de loi.....	110
Tableau de correspondance projet de loi-directives.....	118
Coordination des articles	180

CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 8, § 2, 2°, DE LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 2013,
L'ANALYSE D'IMPACT N'A PAS ÉTÉ DEMANDÉE.

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.

De regering heeft dit wetsontwerp op 5 juni 2025 ingediend. *Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 5 juin 2025.*

De “goedkeuring tot drukken” werd op 5 juni 2025 door de Kamer ontvangen. *Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 5 juin 2025.*

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

De afgelopen dertig jaar was gezinshereniging een van de belangrijkste migratiekanalen naar de Europese Unie doch hield de Belgische wetgever gedurende jaren een soepele en niet-evolutieve interpretatie van de Europese rechtsinstrumenten aan. Met dit wetsontwerp worden een aantal bepalingen herzien, herzien teneinde tegemoet te komen aan de diverse uitdagingen op nationaal, maar ook op het ruimere Europese niveau.

Dit wetsontwerp heeft een vijfledige doelstelling:

1° een doeltreffender beheer van de grote instroom van gezinsmigratie beter in overeenstemming brengen met de relevante Europese rechtsinstrumenten en zodoende een wetgeving creëren die toelaat om sneller en efficiënter te kunnen inspelen op de evoluerende maatschappelijke behoeften;

2° de voorwaardenvrije periode voor gezinshereniging met begunstigden van de vluchtelingenstatus en staatlozen wordt herleid tot zes maanden. Voor gezinshereniging met begunstigden van de subsidiaire beschermingsstatus en de tijdelijke beschermingsstatus wordt de voorwaardenvrije periode afgeschaft;

3° de wachttermijn wordt uitgebreid, teneinde de gezinshereniger de kans te geven een bepaalde graad van stabiliteit en integratie te bereiken alvorens zich te laten vervoegen door zijn gezinsleden;

4° met het oog op een betere integratie en om gedwongen huwelijken te voorkomen, de wordt de leeftijdsgrens voor gezinshereniging met een echtgenoot of wettelijk geregistreerde partner opgetrokken tot eenentwintig jaar;

5° om het risico op verval in armoede zoveel mogelijk te vermijden en te voorkomen dat nieuwkomers ten laste komen van het sociaal bijstandsstelsel, wordt het referentiebedrag voor de vereiste van voldoende bestaansmiddelen bij gezinshereniging met onderdanen van een derde land en Belgen aangepast naar een bedrag dat netto gelijk is aan 110 % van het gemiddeld gewaarborgd minimum maandinkomen. Dit referentiebedrag wordt verhoogd met 10 % voor elk bijkomend gezinslid dat ten laste valt van de referentiepersoon in België.

RÉSUMÉ

Au cours des trente dernières années, le regroupement familial a constitué l'un des principaux canaux de migration vers l'Union européenne. Toutefois, le législateur belge a, pendant des années, adopté une interprétation souple et non évolutive des instruments juridiques européens. Le présent projet de loi révisé un certain nombre de dispositions afin de répondre aux divers défis tant au niveau national qu'à l'échelle européenne plus large.

Ce projet de loi poursuit cinq objectifs:

1° permettre une gestion plus efficace de l'afflux important de la migration familiale, en l'harmonisant davantage avec les instruments juridiques européens pertinents, afin de créer une législation permettant de réagir plus rapidement et plus efficacement aux besoins sociétaux évolutifs;

2° la période sans conditions pour le regroupement familial avec les bénéficiaires du statut de réfugié et les apatrides est réduite à six mois. Pour le regroupement familial avec les bénéficiaires de la protection subsidiaire et de la protection temporaire, cette période sans conditions est supprimée;

3° le délai d'attente est allongé, afin de permettre au regroupant d'atteindre un certain degré de stabilité et d'intégration avant d'être rejoint par les membres de sa famille;

4° dans un souci de meilleure intégration et de prévention des mariages forcés, l'âge requis pour le regroupement familial avec un conjoint ou un partenaire légalement enregistré est porté à vingt-et-un ans;

5° afin de réduire le risque de précarité et d'éviter que les nouveaux arrivants ne deviennent dépendants de l'aide sociale, le montant de référence requis en matière de moyens de subsistance suffisants pour le regroupement familial avec des ressortissants de pays tiers et des Belges est fixé à un montant net équivalent à 110 % du revenu mensuel minimum moyen garanti. Ce montant de référence est majoré de 10 % pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de la personne de référence en Belgique.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Deze bepaling is louter juridisch-technisch van aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, volgens hetwelk elk wetsvoorstel en elk wetsontwerp vermeldt of het een aangelegenheid regelt bedoeld in artikel 74, 77 of 78 van de Grondwet.

Art. 2

Dit artikel beoogt de bepalingen van de volgende richtlijnen na te leven. Deze richtlijnen stellen dat wanneer de lidstaten de bepalingen ervan uitvoeren, de omzettingsakten een verwijzing naar deze richtlijnen moeten bevatten:

1° artikel 32 van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: “Richtlijn 2001/55/EG”);

2° artikel 20 van Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de “Gezinsherenigingsrichtlijn”);

3° artikel 26 van de Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen;

4° artikel 40 van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de “Burgerschaprichtlijn”);

5° artikel 39 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1ER

Cette disposition est de nature purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution, en vertu duquel toute proposition de loi et tout projet de loi précise s'il s'agit d'une matière visée à l'article 74, 77 ou 78 de la Constitution.

Art. 2

Cet article vise à respecter les dispositions des directives suivantes. Ces directives stipulent que lorsque les États membres mettent en œuvre leurs dispositions, les actes de transposition doivent contenir une référence à ces directives:

1° l'article 32 de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil (ci-après: la “directive 2001/55/CE”);

2° l'article 20 de la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial (ci-après: la “directive regroupement familial”);

3° l'article 26 de la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée;

4° l'article 40 de la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE (ci-après: la “directive citoyenneté”);

5° l'article 39 de la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que

derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de “Kwalificatierichtlijn”);

6° artikel 27 van de richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming;

7° artikel 40 van de Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten;

8° artikel 31 van de Richtlijn (EU) 2021/1883 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2021 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, en tot intrekking van Richtlijn 2009/50/EG van de Raad.

Art. 3

De wijziging van artikel 1/1, § 2, 3°, van de wet van 15 december 1980, heeft als doel de vereiste van betaling van een retributie aan te passen in lijn met de inhoudelijke en structurele wijzigingen aangebracht aan de artikelen 10 en 10*bis* van diezelfde wet.

Familieleden die een verblijfsaanvraag indienen op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van de wet van 15 december 1980, worden vrijgesteld van het betalen van een retributie.

Familieleden die een verblijfsaanvraag indienen op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, van de wet van 15 december 1980, worden vrijgesteld van het betalen van een retributie voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam.

Alle andere categorieën familieleden voorzien in de artikelen 10 en 10*bis* van de wet van 15 december 1980 worden onderworpen aan het betalen van een retributie voor hun verblijfsaanvraag. De volgende categorieën familieleden worden dus bijkomend onderworpen aan de retributie:

doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection (ci-après: la “directive qualification”);

6° l’article 27 de la directive 2014/66/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d’entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d’un transfert temporaire intragroupe;

7° l’article 40 de la directive (UE) 2016/801 du Parlement européen et du conseil du 11 mai 2016 relative aux conditions d’entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d’études, de formation, de volontariat et de programmes d’échange d’élèves ou de projets éducatifs et de travail au pair;

8° l’article 31 de la directive (UE) 2021/1883 du Parlement européen et du Conseil du 20 octobre 2021 établissant les conditions d’entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d’un emploi hautement qualifié, et abrogeant la directive 2009/50/CE du Conseil.

Art. 3

La modification de l’article 1er/1, § 2, 3°, de la loi du 15 décembre 1980, a pour objectif d’adapter l’exigence de paiement d’une redevance aux modifications de fond et de structure apportées aux articles 10 et 10*bis* de ladite loi.

Les membres de la famille qui introduisent une demande de séjour sur la base de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, de la loi du 15 décembre 1980, sont dispensés du paiement d’une redevance.

Les membres de la famille qui introduisent une demande de séjour sur la base de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, de la loi du 15 décembre 1980, sont dispensés du paiement d’une redevance pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l’arrivée de l’étranger rejoint dans le Royaume.

Toutes les autres catégories de membres de la famille telles que prévues aux articles 10 et 10*bis* de la loi du 15 décembre 1980, sont soumises au paiement d’une redevance pour leur demande de séjour. Les catégories de membres de la famille suivantes seront donc désormais également soumises au paiement d’une redevance:

— familieleden van erkend vluchtelingen en staatlozen die een aanvraag indienen o.b.v. artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, dienen een retributie te betalen indien de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

— familieleden van begunstigten van de subsidiaire beschermingsstatus kunnen, voor zover ze niet aan de voorwaarden van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, voldoen, voortaan gemachtigd worden tot een verblijf van meer dan drie maanden op basis van artikel 10*bis*, § 2/1, als zij aan de voorwaarden van deze bepaling voldoen. Voor deze aanvraag tot machtiging dienen zij een retributie te betalen overeenkomstig de bepaling in artikel 1/1, § 2, 4°. Deze bepaling behoeft hiervoor geen aanpassing;

— familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus kunnen, voor zover ze niet aan de voorwaarden van 57/34 voldoen, voortaan gemachtigd worden tot een verblijf van meer dan drie maanden op basis van artikel 10*bis*, § 2/1, als zij aan de voorwaarden van deze bepaling voldoen. Voor deze aanvraag tot machtiging dienen zij een retributie te betalen overeenkomstig de bepaling in artikel 1/1, § 2, 4°. Deze bepaling behoeft hiervoor geen aanpassing.

De retributie dient tot vergoeding van de administratieve kosten verbonden aan de behandeling van de aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 10 of de aanvraag tot machtiging tot een verblijf op grond van artikel 10*bis* van de wet van 15 december 1980.

Art. 4

De wijzigingen in artikel 1/2 van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepaling, die voorziet in de algemene verblijfsvoorwaarde van ondertekening van een nieuwkomersverklaring, aan te passen in lijn met de inhoudelijke en structurele wijzigingen aangebracht aan de artikelen 10 en 10*bis* van diezelfde wet.

Het tweede lid van de eerste paragraaf van artikel 1/2 somt de categorieën van personen op van wie niet kan worden vereist een dergelijke verklaring te ondertekenen.

Familieleden die een verblijfsaanvraag indienen op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4° of 5°, van de wet van 15 december 1980, worden vrijgesteld van het ondertekenen van een nieuwkomersverklaring.

Alle andere categorieën familieleden in de artikelen 10 en 10*bis* van de wet van 15 december 1980 dienen bij hun verblijfsaanvraag een nieuwkomersverklaring te

— les membres de la famille des réfugiés reconnus et des apatrides qui introduisent une demande sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, sont soumises au paiement d'une redevance si les liens familiaux sont postérieurs à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;

— les membres de la famille des bénéficiaires du statut de protection subsidiaire peuvent, pour autant qu'ils ne remplissent pas les conditions de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, être autorisés à séjourner plus de trois mois sur la base de l'article 10*bis*, § 2/1, s'ils remplissent les conditions de cette disposition. Ils doivent payer une redevance pour cette demande d'autorisation conformément à la disposition de l'article 1er/1, § 2, 4°. Cette disposition n'a pas besoin d'être modifiée à cet effet;

— les membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection temporaire peuvent, pour autant qu'ils ne remplissent pas les conditions de l'article 57/34, être autorisés à séjourner plus de trois mois sur la base de l'article 10*bis*, § 2/1, s'ils remplissent les conditions de cette disposition. Ils doivent payer une redevance pour cette demande d'autorisation conformément à la disposition de l'article 1er/1, § 2, 4°. Cette disposition n'a pas besoin d'être modifiée à cet effet.

La redevance vise à couvrir les frais administratifs liés au traitement de la demande de regroupement familial sur la base de l'article 10 ou de la demande d'autorisation au séjour sur la base de l'article 10*bis* de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 4

Les modifications de l'article 1er/2 de la loi du 15 décembre 1980, visent à adapter cette disposition, qui prévoit la condition générale de séjour relative à la signature d'une déclaration de nouveaux arrivants, aux modifications de fond et de structure apportées aux articles 10 et 10*bis* de la même loi.

L'article 1er/2, § 1er, alinéa 2, énumère les catégories de personnes vis-à-vis de qu'il ne peut être exigé de signer une telle déclaration.

Les membres de la famille qui introduisent une demande de séjour sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° ou 5°, de la loi du 15 décembre 1980, sont dispensés de signer une déclaration de nouveaux arrivants.

Toutes les autres catégories de membres de la famille telles que prévues aux articles 10 et 10*bis* de la loi du 15 décembre 1980 sont tenues de signer une

ondertekenen. Familieleden van begunstigden van de subsidiaire beschermingsstatus en van begunstigden van de tijdelijke beschermingsstatus, die een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indienen op basis van artikel 10*bis*, § 2/1, dienen voortaan dus een nieuwkomersverklaring te ondertekenen.

Art. 5

Artikel 10 van de wet van 15 december 1980 wordt vervangen teneinde de structuur ervan te optimaliseren in het licht van de aangebrachte wijzigingen.

De Belgische wetgever behoudt artikel 10, § 1, eerste lid, 3°, overeenkomstig haar oorspronkelijk doel. Als antwoord op de opmerking op de Raad van State, in zijn advies, wenst de Belgische wetgever erop te wijzen dat deze bepaling destijds (in 1984) in de wet van 15 december 1980 werd ingevoegd teneinde een door de toenmalige Belgische nationaliteitswetgeving gecreëerde problematiek op te vangen. Deze had heel specifiek betrekking op de vrouw die haar Belgische nationaliteit automatisch verloor ten gevolge van haar huwelijk met een vreemdeling en geen gebruik had gemaakt van de mogelijkheid om, bij verklaring, aan te geven haar Belgische nationaliteit te willen behouden. Deze vrouw genoot daardoor op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 alsnog een recht op verblijf in België. Na het invoeren van deze bepaling volgde o.a. de toetreding van België tot het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen van 18 december 1979 en de opheffing van het verbod op de dubbele nationaliteit in België vanaf april 2008, waardoor de vrouw niet meer automatisch de Belgische nationaliteit verloor door huwelijk met een vreemdeling en, indien zij toch dezelfde nationaliteit als haar man wenst aan te nemen, deze nationaliteiten kan combineren. De toepassing van dit artikel zal aldus geleidelijk aan uitdoven, waardoor het zowel wetshistorisch als toekomstgericht niet opportuun is om het uit te breiden.

Artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, van de wet van 15 december 1980, worden op heden voorbehouden voor de verblijfsrechten die verplicht worden opgelegd door het Unierecht.

Ter uitvoering van het federale regeerakkoord en door de diverse uitdagingen op het vlak van secundaire migratiestromen op zowel nationaal als Europees niveau, komt de Belgische wetgever met huidig wetsontwerp doelbewust terug op een aantal eerder gemaakte keuzes en opteert hij voor een doelmatigere en richtlijnconforme

déclaration de nouveaux arrivants lors de leur demande de séjour. Les membres de la famille des bénéficiaires du statut de protection subsidiaire et des bénéficiaires du statut de protection temporaire, qui introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois sur la base de l'article 10*bis*, § 2/1, seront désormais donc également tenues de signer une déclaration de nouveaux arrivants.

Art. 5

L'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 est remplacé afin d'en optimiser la structure en fonction des modifications apportées.

Le législateur belge maintient l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 3°, conformément à son objectif initial. En réponse à l'observation formulée par le Conseil d'État dans son avis, le législateur belge tient à rappeler que cette disposition a été insérée dans la loi du 15 décembre 1980 (en 1984) pour répondre à un problème créé par la législation belge sur la nationalité de l'époque, qui concernait notamment une femme qui avait perdu automatiquement sa nationalité belge à la suite de son mariage avec un étranger et qui n'avait pas fait usage de la possibilité de déclarer qu'elle souhaitait conserver sa nationalité belge. Cette femme bénéficiait donc toujours d'un droit de séjour en Belgique en vertu de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 3°, de la loi du 15 décembre 1980. L'introduction de cette disposition a été suivie, entre autres, de l'adhésion de la Belgique à la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes du 18 décembre 1979 et de la suppression de l'interdiction de la double nationalité en Belgique à partir d'avril 2008, de sorte que la femme ne perd plus automatiquement la nationalité belge en se mariant avec un étranger et, si elle souhaite néanmoins prendre la même nationalité que son mari, peut cumuler ces nationalités. L'application de cet article s'éteindra donc progressivement, le rendant sa prorogation inopportune tant sur le plan historique de la législation que sur le plan prospectif.

L'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de la loi du 15 décembre 1980 sont désormais réservé aux droits de séjour imposés obligatoirement par le droit de l'Union.

Afin de mettre en œuvre l'accord du gouvernement fédéral et en raison des différents défis dans le domaine des flux migratoires secondaires au niveau tant national qu'europpéen, le législateur belge, avec le présent projet de loi, revient délibérément sur un certain nombre de choix antérieurs et opte pour une division plus efficace

opsplitsing naargelang het beschermingsstatuut en de specifieke gezinscontext.

De Belgische wetgever maakt hierbij gebruik van het internationaal- en Europeesrechtelijk voorziene onderscheid tussen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus en beperkt op heden de verblijfsrechten voor familieleden van subsidiair beschermden conform de Europese rechtsinstrumenten. Enkel de “meereizende” familieleden van subsidiair beschermden zullen voortaan een recht op verblijf genieten op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 en meer specifiek op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van deze wet, dat een omzetting betreft van de Kwalificatierichtlijn.

Onderhavig wetsontwerp wijzigt hiervoor het bestaande artikel 10 van de wet van 15 december 1980 en voorziet de volgende opsplitsing:

— artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, voorziet een afgeleide verblijfstitel voor de “meereizende” familieleden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus en bij uitbreiding staatlozen, conform de bepalingen van de Kwalificatierichtlijn;

— artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, voorziet een recht op gezinshereniging met begunstigden van de vluchtelingenstatus en staatlozen, conform de voordeligere bepalingen van hoofdstuk V van de Gezinsherenigingsrichtlijn;

— artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, voorziet een recht op gezinshereniging met een onderdaan van een derde land met een onbeperkt verblijfsrecht, conform de standaardbepalingen van de Gezinsherenigingsrichtlijn;

— artikel 10bis, § 2/1, voorziet een zuiver nationale machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden voor de “nareizende” familieleden van begunstigden van de subsidiaire beschermingsstatus en van begunstigden van de tijdelijke beschermingsstatus.

Het op heden ingevoerde verschil in behandeling tussen familieleden van vluchtelingen en familieleden van subsidiair beschermden op het vlak van gezinshereniging, is gerechtvaardigd in het licht van de diverse Europese rechtsinstrumenten (zie tevens *infra*, de toelichting voorzien bij artikel 6 van onderhavig wetsontwerp).

Familieleden van subsidiair beschermden, genoten tot op heden een uitgebreid recht op gezinshereniging conform de bepalingen van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Dit betrof een keuze van de Belgische wetgever in 2006 bij

en fonction du statut de protection et du contexte familial spécifique, conformément aux directives européennes.

Le législateur belge utilise ainsi la distinction entre le statut de réfugié et le statut de protection subsidiaire prévue par le droit international et européen et limite actuellement les droits de séjour des membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire conformément aux instruments juridiques européens. Seuls les membres de la famille “voyageant avec” des bénéficiaires de la protection subsidiaire jouiront désormais d’un droit de séjour sur la base de l’article 10 de la loi du 15 décembre 1980 et plus particulièrement sur la base de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, de la présente loi, qui est une transposition de la directive qualification.

Le présent projet de loi modifie à cet effet l’article 10 de la loi du 15 décembre 1980 et introduit la division suivante:

— l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, prévoit un titre de séjour dérivé pour les membres de la famille “voyageant avec” les bénéficiaires du statut de protection internationale et, par extension, les apatrides, conformément aux dispositions de la directive qualification;

— l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, prévoit un droit au regroupement familial avec des bénéficiaires du statut de réfugié et des apatrides, conformément aux dispositions plus favorables du chapitre V de la directive regroupement familial;

— l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, prévoit un droit au regroupement familial avec un ressortissant de pays tiers qui dispose d’un droit de séjour illimité, conformément aux dispositions générales de la directive regroupement familial;

— l’article 10bis, § 2/1, prévoit une autorisation purement nationale pour un séjour de plus de trois mois pour les membres de la famille “voyageant après” des bénéficiaires du statut de protection subsidiaire et des bénéficiaires du statut de protection temporaire.

La différence de traitement actuellement introduite entre les membres de la famille de réfugiés et les membres de la famille de bénéficiaires de la protection subsidiaire en matière de regroupement familial est justifiée à la lumière des différents instruments juridiques européens (voir également *infra*, l’exposé des motifs fournies à l’article 6 du présent projet de loi).

Les membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire jouissaient jusqu’à présent d’un droit au regroupement familial étendu conformément aux dispositions de la directive regroupement familial. Il

de invoering van het subsidiaire beschermingsstatuut in de Belgische rechtsorde. Met de invoering van de Kwalificatierichtlijn in 2011, bracht de Europese wetgever echter meer duidelijkheid aangaande de verblijfsrechten voor de familieleden van subsidiair beschermde, doch voorzag zij enkel een afgeleid verblijfsrecht voor de categorie van de “meereizende” familieleden van subsidiair beschermde en liet zij de mogelijkheid voor de lidstaten onverlet om voor de “nareizende” familieleden van subsidiair beschermde in een zuiver nationale maatregel te voorzien (zie voor deze laatste categorie ook de toelichting bij artikel 6 van onderhavig wetsontwerp).

In navolging van verschillende andere Europese lidstaten, komt ook de Belgische wetgever op heden terug op de keuze die hij in 2006 maakte en beslist hij om de Gezinsherenigingsrichtlijn niet langer van toepassing te verklaren op derdelanders die gezinslid van een subsidiair beschermde zijn.

Actueel zijn er op Europees niveau aldus twee richtlijnen van toepassing inzake het verblijfsrecht voor familieleden van begunstigde van een internationale beschermingsstatus en beide richtlijnen hebben een geheel andere finaliteit, toepassingsgebied en voorwaarden.

Hieronder worden beide Europese rechtsinstrumenten nader toegelicht teneinde een duidelijker zicht te kunnen geven op de intentie en de wil van de Europese wetgever op het vlak van gezinshereniging met een begunstigde van een internationale beschermingsstatus en de ruimere beoordelingsmarges die de lidstaten genieten ten aanzien van begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus:

In 2003 nam de Europese wetgever de Gezinsherenigingsrichtlijn aan, dewelke enkel voorziet in een recht op gezinshereniging voor familieleden van een begunstigde van de vluchtelingenstatus die zich buiten het grondgebied van de lidstaat bevinden.

Artikel 3, lid 2, c), van de Gezinsherenigingsrichtlijn sluit begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus uitdrukkelijk uit van het toepassingsgebied van de richtlijn en lidstaten kunnen er aldus bewust en conform het Unierecht voor opteren om geen recht op gezinshereniging te voorzien voor “nareizende” familieleden van subsidiair beschermde of, indien gewenst, te voorzien in een zuiver nationale maatregel. Wat betreft vluchtelingen, laat artikel 11 van de Gezinsherenigingsrichtlijn daarenboven toe dat lidstaten kunnen vereisen dat de aanvraag tot gezinshereniging in beginsel wordt ingediend vanuit

s’agissait d’un choix du législateur belge en 2006 lorsque le statut de protection subsidiaire a été introduit dans l’ordre juridique belge. Toutefois, avec l’introduction de la directive qualification en 2011, le législateur européen a introduit plus de clarté concernant les droits de séjour des membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire, mais n’a prévu qu’un droit de séjour dérivé pour la catégorie des membres de la famille “voyageant avec” les bénéficiaires de la protection subsidiaire et n’a pas affecté la possibilité pour les États membres de prévoir une mesure purement nationale pour les membres de la famille “voyageant après” des bénéficiaires de la protection subsidiaire (voir également l’exposé des motifs relative à l’article 6 du présent projet de loi en ce qui concerne cette dernière catégorie).

À l’instar de plusieurs autres États membres européens, le législateur belge revient également sur le choix qu’il a fait en 2006 et décide de déclarer que la directive regroupement familial n’est plus applicable aux ressortissants de pays tiers qui sont membres de la famille d’un bénéficiaire de la protection subsidiaire.

Actuellement, deux directives s’appliquent ainsi au niveau européen en ce qui concerne le droit de séjour des membres de la famille des bénéficiaires du statut de protection internationale, et les deux directives ont une finalité, un champ d’application et des conditions totalement différentes.

Les deux instruments juridiques européens sont expliqués plus en détail ci-dessous afin de donner une vision plus claire de l’intention et de la volonté du législateur européen en ce qui concerne le regroupement familial avec un bénéficiaire du statut de protection internationale et les marges d’appréciation plus large dont jouissent les États membres à l’égard des bénéficiaires du statut de protection subsidiaire:

En 2003, le législateur Européen a adopté la directive regroupement familial, qui ne prévoit un droit au regroupement familial que pour les membres de la famille d’un bénéficiaire du statut de réfugié qui se trouvent en dehors du territoire de l’État membre.

L’article 3, paragraphe 2, c), de la directive regroupement familial, exclut explicitement les bénéficiaires du statut de protection subsidiaire du champ d’application de la directive, et les États membres peuvent donc choisir consciemment et en conformité avec le droit de l’Union de ne pas prévoir le droit au regroupement familial pour les membres de la famille “voyageant après” des bénéficiaires du statut de protection subsidiaire, ou, s’ils le souhaitent, de prévoir une réglementation purement nationale. En outre, en ce qui concerne les réfugiés, l’article 11 de la directive regroupement familial

het buitenland (net zoals voor de gewone derdelanders, cfr. artikel 5 van de Gezinsherenigingsrichtlijn). Voor wat betreft de “meereizende” familieleden van een vluchteling die zich reeds op het grondgebied van de lidstaat bevinden, voorziet de Gezinsherenigingsrichtlijn aldus niet in de verplichting voor de lidstaten om de aanvraag gezinshereniging in ontvangst en behandeling te nemen voor zover deze niet in het buitenland werd ingediend (artikel 5, lid 3 van de Gezinsherenigingsrichtlijn).

Met de invoering van de Kwalificatierichtlijn in 2011, voorzag de Europese wetgever in een oplossing voor de “meereizende” familieleden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus (vluchtelingen en subsidiair beschermden) teneinde deze lacune in de Gezinsherenigingsrichtlijn op te vangen, doch opteerde hij er opnieuw doelbewust voor om geen verblijfsrechten te voorzien voor de “nareizende” familieleden van subsidiair beschermden. Deze laatste categorie bleef doelbewust onderworpen aan een ruime nationale beoordelingsmarge.

Door geen verblijfsrecht te voorzien voor de nareizende familieleden van een begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus, bevestigde de Europese wetgever impliciet dat het voorzien van een verblijfsrecht voor deze familieleden vooralsnog niet tot zijn doelstellingen behoort.

Meer concreet, en teneinde de eenheid van het gezin op het grondgebied van de lidstaten te kunnen garanderen wanneer de familieleden van een begunstigde van een internationale beschermingsstatus zich reeds op het grondgebied van de gastlidstaat bevinden in verband met het verzoek om internationale bescherming (“meereizende” familieleden), voorziet de Kwalificatierichtlijn in een afgeleide verblijfstitel voor familieleden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die “in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn” en dewelke “zelf niet in aanmerking komen voor een dergelijke bescherming” (artikel 2, j), *juncto* artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn).

Bij de omzetting van de Gezinsherenigingsrichtlijn in de Belgische rechtsorde, koos de Belgische wetgever er destijds voor om een volwaardig recht op gezinshereniging en -vorming te voorzien voor familieleden van begunstigden van de subsidiaire beschermingsstatus conform de voordelige bepalingen van hoofdstuk V van de richtlijn en dit ondanks het gegeven dat deze categorie uitdrukkelijk uitgesloten wordt van het toepassingsgebied van de richtlijn (artikel 3, lid 2, onder c)).

permet aux États membres d'exiger que la demande de regroupement familial soit en principe introduite depuis l'étranger (comme pour les ressortissants de pays tiers ordinaires, cf. article 5 de la directive regroupement familial). Ainsi, en ce qui concerne les membres de famille “voyageant avec” d'un réfugié, qui se trouvent déjà sur le territoire de l'État membre, la directive regroupement familial n'impose donc pas aux États membres l'obligation d'enregistrer et de traiter une demande de regroupement familial dans la mesure où celle-ci n'a pas été introduite à l'étranger (article 5, alinéa 3 de la directive regroupement familial).

Avec l'introduction de la directive qualification en 2011, le législateur européen a prévu une solution pour les parents “voyageant avec” des bénéficiaires du statut de protection internationale (réfugiés et bénéficiaires de la protection subsidiaire) afin de combler cette lacune de la directive regroupement familial, mais a délibérément choisi de ne pas accorder de droits de séjour aux parents “voyageant après” des bénéficiaires de la protection subsidiaire. Cette dernière catégorie est délibérément restée soumise à un large pouvoir discrétionnaire au niveau national.

En ne prévoyant pas de droit de séjour pour les membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection subsidiaire “voyageant après”, le législateur européen a confirmé implicitement que l'octroi d'un droit de séjour à ces membres de la famille ne fait pas partie de ses objectifs à ce stade.

Plus concrètement, et afin de garantir l'unité familiale sur le territoire des États membres lorsque les membres de la famille d'un bénéficiaire d'un statut de protection internationale se trouvent déjà sur le territoire de l'État membre d'accueil en raison de la demande de protection internationale (membres de la famille “voyageant avec”), la directive qualification, prévoit un titre de séjour dérivé pour les membres de la famille des bénéficiaires d'un statut de protection internationale qui “sont présents dans le même État membre en relation avec la demande de protection internationale et “qui, individuellement, ne remplissent pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection” (l'article 2, j), lu conjointement à l'article 23 de la directive qualification).

Lors de la transposition de la directive regroupement familial en droit belge, le législateur belge a choisi à l'époque de prévoir, au sens large, un droit au regroupement familial et un droit à la constitution d'une famille pour les membres de la famille des bénéficiaires du statut de protection subsidiaire conformément aux dispositions favorables du chapitre V de la directive, bien que cette catégorie soit explicitement exclue du champ d'application de la directive (article 3, paragraphe 2, sous c)).

Daarnaast stelde de Belgische wetgever de voordeligere bepalingen van hoofdstuk V van de Gezinsherenigingsrichtlijn ook open voor situaties van gezinsvorming hoewel dit niet verplicht wordt (artikel 9, lid 2), alsook voor de familieleden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die zich reeds op het Belgische grondgebied bevinden in verband met het verzoek om internationale bescherming (de zogenaamde “meereizende” familieleden).

De artikelen 23 en 24 van de Kwalificatierichtlijn werden in de Belgische rechtsorde omgezet bij de wet van 1 juni 2016 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. Met deze wet bleef de Belgische wetgever vasthouden aan een volwaardig recht op gezinshereniging en -vorming conform de voordeligere bepalingen van hoofdstuk V van de Gezinsherenigingsrichtlijn, maar werden de bepalingen in artikel 10 van de wet van 15 december 1980 nog verder versoepeld door de bijkomende garanties van de Kwalificatierichtlijn hierin te voorzien. Zo werd voor de categorieën bedoeld in het huidige artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, van de wet van 15 december 1980, voorzien dat de voorwaarden inzake de aard van het verblijf (onbeperkt verblijf) en, in voorkomend geval, de duur van het verblijf (wachttermijn) waaraan de gezinshereniger moet voldoen op het moment dat zijn familieleden een verblijfsaanvraag indienen, niet van toepassing zijn op de gezinshereniger die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf (van beperkte of onbeperkte duur) in het Rijk is toegelaten.

Echter, door te blijven vasthouden aan een voordeliger recht op gezinshereniging en -vorming conform hoofdstuk V van de Gezinsherenigingsrichtlijn gecombineerd met de specifieke garanties inzake de aard en de duur van het verblijf conform de Kwalificatierichtlijn, ontstond er een soort hybride situatie in de wet van 15 december 1980, waarbij het niet altijd duidelijk is welke Europese instrumenten toepassing vinden in welke situatie.

De Belgische wetgever was zich daarenboven niet bewust van de verregaande gevolgen die zijn soepele keuzes met zich zouden meebrengen op het vlak van gezinsmigratie en de daaropvolgende secundaire migratiestromen.

De migratiedruk en de vele uitdagingen op het vlak van secundaire migratiestromen (op zowel nationaal als Europees niveau), maar ook het gebrek aan een coherente interne logica in de wet van 15 december 1980, maken dat de Belgische wetgever met huidig wetsontwerp doelbewust terugkomt op een aantal eerder gemaakte keuzes en opteert voor een doelmatigere doch richtlijnconforme

En outre, le législateur belge a également appliqué les dispositions plus favorables du chapitre V de la directive regroupement familial aux situations de constitution de la famille, bien que cela ne soit pas obligatoire (article 9, paragraphe 2), ainsi que pour les membres de la famille des bénéficiaires du statut de protection internationale qui se trouvent déjà sur le territoire belge en raison de la demande de protection internationale (les membres de la famille “voyageant avec”).

Les articles 23 et 24 de la directive qualification ont été transposés en droit belge par la loi du 1er juin 2016 modifiant la loi du 15 décembre 1980. Par cette loi, le législateur belge a maintenu un droit complet au regroupement familial et à la constitution de la famille conformément aux dispositions plus favorables du chapitre V de la directive regroupement familial, mais les dispositions de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 ont été assouplies encore en prévoyant les garanties supplémentaires de la directive qualification. Ainsi, pour les catégories visées à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de la loi du 15 décembre 1980, il a été prévu que les conditions relatives à la nature du séjour (séjour à durée illimitée) et, le cas échéant, à la durée du séjour (délai d'attente), auxquelles le regroupant doit satisfaire au moment où les membres de sa famille introduisent une demande de séjour, ne s'appliquent pas au regroupant qui, conformément à l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3, est admis au séjour (à durée limitée ou illimitée) dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale.

Cependant, en maintenant un droit au regroupement familial et à la constitution d'une famille plus favorable, conformément au chapitre V de la directive regroupement familial, combiné aux garanties spécifiques concernant la nature et la durée du séjour, conformément à la directive qualification, une forme de situation hybride s'est créée dans la loi du 15 décembre 1980, dans laquelle il n'est pas toujours clair quels instruments européens s'appliquent à quelle situation.

De plus, le législateur belge n'avait pas conscience des conséquences considérables que ses choix flexibles auraient en termes de migration familiale et de flux migratoires secondaires qui en découleraient.

La pression migratoire et les nombreux défis en matière de flux migratoires secondaires (au niveau tant national qu'europpéen), mais aussi l'absence de logique interne cohérente dans la loi du 15 décembre 1980, font que le législateur belge revient délibérément sur un certain nombre de choix antérieurs avec le présent projet de loi et opte pour une division plus efficace, mais conforme

opsplitsing naargelang het beschermingsstatuut en de specifieke gezinscontext.

Meer specifiek voorziet de Belgische wetgever in het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel voor de “meereizende” familieleden bedoeld in artikel 2, j), van de Kwalificatierichtlijn. Het gaat met name om:

— de echtgenoot of de wettelijk geregistreerde partner met wie de begunstigde een duurzame en stabiele relatie onderhoudt;

— de minderjarige kinderen van de in het eerste streepje bedoelde partners dan wel van de begunstigde zelf;

— de ongehuwde gehandicapt kinderen die ouder zijn dan achttien jaar van de in het eerste streepje bedoelde partners, dan wel van de begunstigde zelf;

— de ouders dan wel de meerderjarige vreemdeling die overeenkomstig het Belgisch recht verantwoordelijk is voor hem, van een minderjarige begunstigde.

Teneinde de eenheid van het gezin in ruimere zin te garanderen, opteert de Belgische wetgever er bijkomend voor om een verblijfsrecht met dezelfde garanties te voorzien voor de familieleden van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/45 als staatloze tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, alsook dit verblijfsrecht uit te breiden naar de meerderjarige gehandicapte kinderen die de referentiepersoon begeleiden op het Belgische grondgebied.

In het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, wordt een recht op gezinshereniging voorzien voor de familieleden van begunstigten van de vluchtelingenstatus en van staatlozen, overeenkomstig de bepalingen van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Conform het bepaalde in hoofdstuk V van deze richtlijn, worden zowel de voorwaardenvrije periode (het nieuwe artikel 10, § 2, vierde en vijfde lid van de wet van 15 december 1980) als de garanties met betrekking tot de minderjarigheid (het nieuwe artikel 10, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980) beperkt tot die situaties waarbij de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam.

Het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, voorziet in een recht op gezinshereniging voor onderdanen van een derde land die toegelaten of gemachtigd werden tot een verblijf van onbepaalde duur, conform de bepalingen in de Gezinsherenigingsrichtlijn.

à la directive, en fonction du statut de protection et du contexte familial spécifique.

Plus précisément, dans le nouvel article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, le législateur belge prévoit un titre de séjour pour les membres de la famille “voyageant avec” visés à l’article 2, point j), de la directive qualification. Il s’agit notamment:

— du conjoint ou du partenaire enregistré conformément à une loi avec lequel le bénéficiaire entretient une relation durable et stable;

— des enfants mineurs des partenaires visés au premier tiret ou du bénéficiaire lui-même;

— les enfants handicapés non mariés et âgés de plus de dix-huit ans des partenaires visés au premier tiret ou du bénéficiaire lui-même;

— des parents soit l’étranger adulte responsable de lui par le droit belge, du bénéficiaire mineur.

Afin de garantir l’unité familiale au sens large, le législateur belge opte en outre de prévoir un droit de séjour avec les mêmes garanties pour les membres de la famille d’un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en qualité d’apatride conformément à l’article 57/45 et de l’étendre aux enfants majeurs handicapés accompagnant la personne de référence sur le territoire belge.

Le nouvel article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, prévoit un droit au regroupement familial pour les membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié et des apatrides, conformément aux dispositions de la directive regroupement familial. Conformément aux dispositions du chapitre V de ladite directive, tant la période de dispense des conditions (le nouvel article 10, § 2, alinéas 4 et 5, de la loi du 15 décembre 1980) que les garanties relatives à la minorité (le nouvel article 10, § 1er, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980) sont limitées aux situations où les liens familiaux existaient déjà avant à l’entrée de l’étranger rejoint dans le Royaume.

La catégorie prévue au nouvel article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, prévoit un droit au regroupement familial pour les ressortissants de pays tiers qui ont été admis ou autorisés à séjourner pour une durée illimitée, conformément aux dispositions de la directive regroupement familial.

De tweede wijziging, aangebracht aan artikel 10 van de wet van 15 december 1980, stelt de leeftijdsgrens voor partners om zich te kunnen herenigen met hun (huwelijks) partner vast op 21 jaar. Met deze wijziging beoogt de Belgische wetgever een betere integratie te verzekeren en gedwongen huwelijken te voorkomen die enkel ertoe strekken de echtgeno(o)t(e) een verblijfsrecht in België te verlenen. Een leeftijdsgrens van eenentwintig jaar is de maximum leeftijdsgrens voorzien in artikel 4, lid 5, van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

De leeftijdsgrens van eenentwintig jaar wordt in het huidige artikel 10 van de wet van 15 december 1980 teruggebracht naar achttien jaar, in gevallen waarin de echtelijke band reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam dan wel indien de geregistreerde partners vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben. De Belgische wetgever stelt echter vast dat gedwongen huwelijken ook na de leeftijd van achttien jaar plaatsvinden, voordat de vreemdeling die vervoegd wil worden in België aankomt, om een recht op verblijf in België te verkrijgen. Op achttien jaar zijn mensen bovendien nog kwetsbaar, vooral wanneer zij nog sterk afhankelijk zijn en beïnvloed worden door hun naaste omgeving. Het invoeren van de leeftijdsvoorwaarde van eenentwintig jaar garandeert dat de echtgenoten een zekere maturiteit hebben en niet gedwongen worden tot een huwelijk omdat ze afhankelijk zijn van hun ouders of hun familie. Door de leeftijd vanaf wanneer de echtgenoten of partners hun recht op gezinshereniging in België kunnen uitoefenen op te trekken naar de leeftijd van eenentwintig jaar, neemt de Belgische wetgever een relevante maatregel daar hij redelijkerwijze vermag te oordelen dat de – inzonderheid familiale – druk minder kans op slagen heeft wanneer de betrokkenen die leeftijd hebben bereikt dan wanneer ze jonger zijn.

Ter verantwoording van de gemaakte keuze is het nuttig te verwijzen naar de overwegingen van het Europese Hof van Justitie in de zaak C-338/13 (d.d. 17 juli 2014) waarin het Hof uitdrukkelijk bevestigde dat artikel 4, lid 5, van de Gezinsherenigingsrichtlijn zich niet verzet tegen een nationale maatregel volgens welke echtgenoten en geregistreerde partners de leeftijd van 21 jaar reeds op de datum van indiening van het verzoek moeten hebben bereikt om te kunnen worden aangemerkt als gezinsleden die recht hebben op gezinshereniging:

“15 Dienaangaande zij erop gewezen dat de door de lidstaten op grond van artikel 4, lid 5, van Richtlijn 2003/86 vastgestelde minimumleeftijd uiteindelijk overeenstemt met de leeftijd waarop volgens de betrokken lidstaat een persoon wordt geacht volwassen genoeg te zijn niet alleen om een hem opgelegd huwelijk te weigeren,

La deuxième modification de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 fixe à vingt-et-un ans l'âge limite pour le regroupement du partenaire (de mariage). Par cette modification, le législateur belge vise à empêcher les mariages forcés, dont le seul but est d'accorder au conjoint un droit de séjour en Belgique. La limite d'âge de vingt-et-un ans est la limite d'âge maximale prévue à l'article 4, paragraphe 5, de la directive regroupement familial.

La limite d'âge de vingt-et-un ans est ramenée à dix-huit ans dans l'article 10 actuel de la loi du 15 décembre 1980, dans les cas où le lien conjugal existait préalablement à l'introduction de la demande de regroupement familial ou si les partenaires enregistrés ont cohabité pendant au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial. Cependant, le législateur belge constate que des mariages forcés ont lieu même après l'âge de dix-huit ans, avant l'arrivée en Belgique de l'étranger qui souhaite être rejoint, dans le seul but d'obtenir un droit de séjour en Belgique. De plus, à dix-huit ans, les personnes sont encore vulnérables, surtout lorsqu'elles sont encore très dépendantes et influencées par leur entourage immédiat. L'introduction de la condition d'âge de vingt et un ans permet de s'assurer que les conjoints ont une certaine maturité et ne sont pas contraints de se marier parce qu'ils sont dépendants de leurs parents ou de leur famille. En portant à vingt-et-un ans l'âge à partir duquel les conjoints ou les partenaires peuvent exercer leur droit au regroupement familial en Belgique, le législateur belge prend une mesure pertinente en estimant qu'il peut raisonnablement considérer que les pressions – notamment familiales – ont moins de chances d'aboutir lorsque les personnes concernées ont atteint cet âge que lorsqu'elles sont plus jeunes.

Pour justifier le choix opéré, il est utile de se référer aux considérations de la Cour de justice de l'Union européenne dans l'affaire C-338/13 (d.d. 17 juillet 2014) dans laquelle la Cour a explicitement confirmé que l'article 4, alinéa 5, de la directive regroupement familial ne s'oppose pas à une mesure nationale prévoyant que les conjoints et les partenaires enregistrés doivent déjà avoir atteint l'âge de vingt-et-un ans au moment de l'introduction de la demande pour pouvoir être considérés comme des membres de la famille éligibles au regroupement familial:

“15 À cet égard, il importe de relever que l'âge minimum fixé par les États membres en vertu de l'article 4, paragraphe 5, de la directive 2003/86 correspond, en définitive, à l'âge auquel, selon l'État membre concerné, une personne est censée avoir acquis une maturité suffisante non seulement pour se refuser à un mariage

maar tevens om ervoor te kiezen zich uit vrije wil in een ander land te vestigen bij zijn echtgenoot om aldaar met laatstgenoemde een gezinsleven te leiden en zich te integreren.

16 Tegen die achtergrond moet worden vastgesteld dat een maatregel als aan de orde in het hoofdgeding, volgens welke de gezinshereniger en zijn echtgenoot de vereiste minimumleeftijd moeten hebben bereikt op het tijdstip van indiening van het verzoek, de uitoefening van het recht op gezinshereniging niet verhindert of overdreven moeilijk maakt. Verder doet een dergelijke maatregel niet af aan de doelstelling, gedwongen huwelijken te voorkomen, aangezien kan worden aangenomen dat de betrokkenen, gelet op hun hogere mate van volwassenheid, er minder gemakkelijk toe kunnen worden bewogen een gedwongen huwelijk te sluiten en de gezinshereniging te aanvaarden, wanneer is vereist dat zij op het tijdstip van indiening van het verzoek reeds de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt dan wanneer zij op dat tijdstip nog geen 21 jaar zijn.

17 De datum van indiening van een verzoek tot gezinshereniging als uitgangspunt nemen om te beoordelen of de voorwaarde van de minimumleeftijd is vervuld, strookt bovendien met de beginselen van gelijke behandeling en rechtszekerheid.

18 Zoals de Oostenrijkse regering heeft opgemerkt, waarborgt het criterium van het tijdstip van indiening van het verzoek de gelijke behandeling van alle verzoekers die zich in chronologisch opzicht in dezelfde situatie bevinden, door te verzekeren dat de slaagkansen van het verzoek voornamelijk afhangen van factoren die verband houden met de verzoeker en niet met het bestuur, zoals de duur van de behandeling van het verzoek.

19 Gelet op een en ander moet op de gestelde vraag worden geantwoord dat artikel 4, lid 5, van Richtlijn 2003/86 aldus moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling volgens welke echtgenoten en geregistreerde partners de leeftijd van 21 jaar reeds op de datum van indiening van het verzoek moeten hebben bereikt om te kunnen worden aangemerkt als gezinsleden die recht hebben op gezinshereniging.”

De bekommernis van de Belgische wetgever om de praktijk te ontmoedigen waarbij bepaalde jongeren die in België verblijven tegen hun wil een huwelijk worden opgelegd teneinde de toegang tot verblijf van de echtgenoot of partner mogelijk te maken en deze betrokken jongeren te beschermen tegen druk die wordt uitgeoefend om hen een huwelijk te doen aanvaarden waarin ze niet vrij hebben ingestemd, is legitiem en in overeenstemming

imposé, mais, également, pour choisir de s'installer volontairement dans un autre pays avec son conjoint, afin d'y mener avec lui une vie familiale et de s'y intégrer.

16 Dans cette perspective, force est de constater qu'une mesure telle que celle en cause au principal, exigeant que le regroupant et son conjoint aient atteint l'âge minimum requis à la date du dépôt de la demande, n'empêche pas l'exercice du droit au regroupement familial ni ne rend celui-ci excessivement difficile. En outre, une telle mesure ne remet pas en cause l'objectif de prévention des mariages forcés, dès lors qu'elle permet de présumer qu'il sera, du fait d'une maturité plus grande, moins facile d'influencer les intéressés pour qu'ils concluent un mariage forcé et acceptent le regroupement familial s'il est requis qu'ils aient déjà atteint l'âge de 21 ans dès la date du dépôt de la demande que s'ils avaient moins de 21 ans à cette date.

17 En outre, la prise en considération de la date du dépôt de la demande de regroupement familial aux fins de déterminer si la condition de l'âge minimal est remplie est conforme aux principes d'égalité de traitement et de sécurité juridique.

18 En effet, ainsi que le gouvernement autrichien l'a relevé, le critère tenant à la date du dépôt de la demande permet de garantir un traitement identique à tous les demandeurs se trouvant chronologiquement dans la même situation, en assurant que le succès de la demande dépend principalement de circonstances imputables au demandeur et non pas à l'administration, telles que la durée de traitement de la demande.

19 Eu égard à l'ensemble des considérations qui précèdent, il convient de répondre à la question posée que l'article 4, paragraphe 5, de la directive 2003/86 doit être interprété en ce sens que cette disposition ne s'oppose pas à une réglementation nationale prévoyant que les conjoints et les partenaires enregistrés doivent déjà avoir atteint l'âge de 21 ans au moment du dépôt de la demande pour pouvoir être considérés comme des membres de la famille éligibles au regroupement.”

Le souci du législateur belge de décourager la pratique consistant à imposer un mariage à certains jeunes résidant en Belgique contre leur gré pour permettre l'admission au séjour du conjoint ou du partenaire et de protéger ces jeunes concernés contre les pressions exercées pour leur faire accepter un mariage auquel ils n'ont pas consenti librement est légitime et conforme tant à l'article 4, alinéa 5, de la directive regroupement

met zowel artikel 4, lid 5, van de Gezinsherenigingsrichtlijn als met artikel 8.2 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

De verhoging van de leeftijdsvereiste naar eenentwintig jaar voor gezinshereniging dan wel -vorming met een echtgenoot of geregistreerde partner, betekent immers niet dat deze echtgenoten of geregistreerde partners nooit vóór deze leeftijd naar België mogen komen. De gezinshereniging is niet langer een recht op basis van artikel 10, § 1, eerste lid, 5° of 6°, maar zou het wel nog kunnen zijn op basis van artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, indien de door de bilaterale overeenkomsten vastgelegde voorwaarden vervuld zijn. Daarnaast kan de minister of diens gemachtigde de buitenlandse echtgenoot of partner nog steeds machtigen tot een verblijf in België, op basis van de artikelen 9 of 9bis van de wet van 15 december 1980, voor zover er geen sprake is van misbruik. Aldus kan de eerbiediging van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (hierna: het "EVRM") verzekerd worden.

Voor de "meereizende" echtgenoten of partners van begunstigten van een internationale beschermingsstatus dan wel staatlozen, die recht hebben op een toelating tot verblijf op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, opteert de Belgische wetgever ervoor om een leeftijdsvoorwaarde van achttien jaar op te leggen gelet op de in artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn voorziene verplichting tot instandhouding van reeds bestaande gezinnen op het grondgebied van de lidstaten.

De derde wijziging, aangebracht aan artikel 10 van de wet van 15 december 1980, strekt ertoe het recht op gezinshereniging voor de categorie van "partnerschappen gelijkgesteld aan het huwelijk" af te schaffen voor wat betreft gezinshereniging met een onderdaan van een derde land. Voortaan worden in artikel 10 alle wettelijk geregistreerde partnerschappen op gelijke voet behandeld, ongeacht of deze in het land waar zij zijn afgesloten al dan niet gelijkaardig zijn aan het huwelijk.

Artikel 4, lid 1, a), van de Gezinsherenigingsrichtlijn voorziet een recht op gezinshereniging voor de echtgenoot van de gezinshereniger. Daarnaast voorziet artikel 4, lid 3, van deze Richtlijn het volgende:

"3. De lidstaten kunnen uit hoofde van deze richtlijn, en op voorwaarde dat aan de in hoofdstuk IV gestelde voorwaarden is voldaan, bij wet of bij besluit toestemming tot toegang en verblijf verlenen aan de ongehuwde levenspartner die onderdaan van een derde land is en met wie de gezinshereniger een naar behoren geattesteerde duurzame relatie onderhoudt, of aan de onderdaan van een derde land die door een geregistreerd partnerschap met de gezinshereniger verbonden is, overeenkomstig

familial qu'à l'article 8.2 de la Convention européenne des droits de l'homme.

La condition d'âge de vingt-et-un ans pour le regroupement familial ou la constitution d'une famille avec un conjoint ou un partenaire enregistré ne signifie pas que ces conjoints ou partenaires enregistrés ne peuvent jamais venir en Belgique avant cet âge. Le regroupement familial n'est alors plus un droit sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5° ou 6°, de la loi du 15 décembre 1980, mais pourrait encore être un droit sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, si les conditions prévues par les accords bilatéraux sont remplies. En outre, le ministre, ou son délégué, peut encore autoriser le conjoint ou le partenaire étranger à séjourner en Belgique sur la base des articles 9 ou 9bis de la loi du 15 décembre 1980, pour autant qu'il n'y ait pas d'abus. Le respect de l'article 8 de la Convention européenne de Droits de l'Homme peut ainsi être assuré.

Pour les conjoints ou partenaires "voyageant avec" des bénéficiaires du statut de protection internationale ou des apatrides, qui ont droit à une admission au séjour en vertu de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, le législateur belge opte pour une condition d'âge de dix-huit ans, compte tenu de l'obligation de préserver l'unité de la famille des familles existantes sur le territoire des États membres, telle que prévue à l'article 23 de la directive qualification.

La troisième modification apportée à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 vise à supprimer le droit au regroupement familial pour la catégorie des "partenariats assimilés au mariage" en ce qui concerne le regroupement familial avec un ressortissant de pays tiers. Désormais, tous les partenariats enregistrés conformément à une loi seront traités sur un pied d'égalité dans l'article 10, qu'ils soient ou non assimilables à un mariage dans le pays où ils ont été conclus.

L'article 4, paragraphe 1er, point a), de la directive regroupement familial prévoit un droit au regroupement familial pour le conjoint du regroupant. En outre, l'article 4, paragraphe 3, de cette directive prévoit ce qui suit:

"3. Les États membres peuvent, par voie législative ou réglementaire, autoriser l'entrée et le séjour, au titre de la présente directive, sous réserve du respect des conditions définies au chapitre IV, du partenaire non marié ressortissant d'un pays tiers qui a avec le regroupant une relation durable et stable dûment prouvée, ou du ressortissant de pays tiers qui est lié au regroupant par un partenariat enregistré, conformément à l'article 5, paragraphe 2, ainsi que des enfants mineurs non mariés,

artikel 5, lid 2, alsmede aan de minderjarige niet-gehuwde kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen, van deze personen, en hun meerderjarige niet-gehuwde kinderen die wegens hun gezondheidstoestand kennelijk niet in staat zijn zelf in hun levensonderhoud te voorzien.”

Artikel 2, j), van de Kwalificatierichtlijn definieert de term “gezinsleden” in de zin van deze richtlijn als volgt:

“j) “gezinsleden”: voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, de volgende leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet, die in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn:

— de echtgenoot van de persoon die internationale bescherming geniet of diens niet-gehuwde partner met wie hij een duurzame relatie onderhoudt, indien het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren krachtens zijn recht inzake onderdanen van derde landen op een vergelijkbare wijze behandelt als gehuwde paren;

— de minderjarige kinderen van de bij het eerste gedachtestreepje bedoelde paren of de persoon die internationale bescherming geniet, mits zij ongehuwd zijn, ongeacht de vraag of zij naar nationaal recht wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;

— de vader, moeder of een andere volwassene die volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijk is voor de persoon die internationale bescherming geniet, indien deze persoon minderjarig en ongehuwd is;”

Noch de Gezinsherenigingsrichtlijn noch de Kwalificatierichtlijn voorzien aldus een driedig onderscheid tussen het huwelijk, de partnerschappen gelijkgesteld aan het huwelijk en de wettelijk geregistreerde partnerschappen, zoals dit bijvoorbeeld wel het geval is voor wat betreft de afgeleide verblijfsrechten voorzien in artikel 2, lid 2, b), van de Burgerschapsrichtlijn.

De categorie van gelijkgestelde partnerschappen is ontstaan in een context waarin het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht niet mogelijk was in de meeste lidstaten van de Europese Unie, maar deze partners in verschillende lidstaten wel de mogelijkheid hadden een wettelijk geregistreerd partnerschap af te sluiten dat qua ontstaanswijze, gevolgen voor de persoon en het vermogen en de voorwaarden voor en de wijze van beëindiging een identieke of nagenoeg identieke regeling had als het huwelijk.

Het belang van de handhaving van de categorie van geregistreerde partnerschappen gelijkgesteld aan

y compris les enfants adoptés, et des enfants majeurs célibataires qui sont objectivement dans l’incapacité de subvenir à leurs propres besoins en raison de leur état de santé.”

L’article 2, point j), de la directive qualification définit le terme “membres de la famille” comme suit:

“j) “membres de la famille”, dans la mesure où la famille était déjà fondée dans le pays d’origine, les membres ci-après de la famille du bénéficiaire d’une protection internationale qui sont présents dans le même État membre en raison de la demande de protection internationale:

— le conjoint du bénéficiaire d’une protection internationale ou son partenaire non marié engagé dans une relation stable, si le droit ou la pratique en vigueur dans l’État membre concerné assimile la situation des couples non mariés à celle des couples mariés dans le cadre de son droit sur les ressortissants de pays tiers;

— les enfants mineurs des couples visés au premier tiret ou du bénéficiaire d’une protection internationale, à condition qu’ils soient non mariés et sans tenir compte du fait qu’ils sont légitimes, nés hors mariage ou adoptés selon les définitions du droit national;

— le père ou la mère du bénéficiaire d’une protection internationale ou tout autre adulte qui en est responsable de par le droit ou la pratique en vigueur dans l’État membre concerné, lorsque ledit bénéficiaire est mineur et non marié;”

Ni la directive regroupement familial ni la directive qualification ne prévoient donc une triple distinction entre le mariage, les partenariats assimilés au mariage et les partenariats enregistrés conformément à une loi, comme c’est le cas, par exemple, pour les droits de séjour dérivés prévus à l’article 2, alinéa 2, point b), de la directive citoyenneté.

La catégorie des partenariats assimilés est née dans un contexte où le mariage homosexuel n’était pas possible dans la plupart des États membres de l’Union européenne mais ces partenaires avaient la possibilité, dans plusieurs États membres, de conclure un partenariat enregistré conformément à une loi dont les modalités étaient identiques, ou presque identiques à celles du mariage en termes de genèse, de conséquences sur la personne et les biens, ainsi que de conditions et de modalités de rupture.

L’importance du maintien de la catégorie des partenariats enregistrés équivalents au mariage diminue au

het huwelijk, neemt af naarmate het instituut van het huwelijk liberaliseert en opengesteld wordt voor de categorieën van personen voor wie er specifiek een vorm van samenleven was gecreëerd en omkaderd bij wet, net omdat zij geen toegang konden hebben tot het huwelijk. In verschillende Europese landen werd het huwelijk sinds 2001 opengesteld voor partners van hetzelfde geslacht.

Dit werd bevestigd door de Belgische wetgever in de recente aanpassing van artikel 58 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie (hierna “WIPR”), dat voortaan luidt als volgt: “Het begrip “geregistreerd partnerschap” in deze wet betekent de regeling inzake het samenleven van twee personen die bij wet is vastgesteld, waarvan registratie bij dezelfde wet verplicht is en die voldoet aan de bij die wet voor zijn totstandbrenging vastgestelde vormvereisten.”

In de nieuwe definitie wordt de zinsnede “en tussen de samenwonende personen geen band schept die evenwaardig is aan het huwelijk” weggelaten. Hiermee wordt het onderscheid tussen geregistreerde partnerschappen evenwaardig aan het huwelijk en andere geregistreerde partnerschappen niet evenwaardig aan het huwelijk opgeheven.

De Belgische wetgever opteert ervoor om alle wettelijk geregistreerde partnerschappen voortaan op gelijke voet te behandelen voor wat betreft de categorieën familieleden in artikel 10 evenals voor de categorieën familieleden in artikel 10*bis* die hiernaar verwijzen. De bijkomende voorwaarden in artikel 10, § 1, tweede lid zijn voortaan aldus van toepassing op alle wettelijk geregistreerde partners in artikel 10 en 10*bis*.

De vierde wijziging, aangebracht aan artikel 10 van de wet van 15 december 1980, voorziet in de verhoging van het referentiebedrag inzake de bestaansmiddelen voor gezinshereniging met een onderdaan van een derde land zoals bedoeld in het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 5° en 6°, van de wet van 15 december 1980.

Een vreemdeling die een verblijfsrecht wil verkrijgen in het kader van gezinshereniging op grond van artikel 10, dient aan te tonen dat de gezinshereniger over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden, teneinde te vermijden dat ze ten laste vallen van de openbare overheden, behoudens de uitzonderingen die de wet voorziet. Artikel 10, § 5, geeft een nadere omschrijving van wat dient te worden verstaan onder de bedoelde bestaansmiddelen.

fur et à mesure que l’institution du mariage se libéralise et s’ouvre aux catégories de personnes pour lesquelles une forme de cohabitation avait été spécifiquement créée et encadrée par la loi, précisément parce qu’elles ne pouvaient pas avoir accès au mariage. Dans plusieurs pays européens, le mariage est ouvert aux partenaires de même sexe depuis 2001.

Ceci a été confirmé par le législateur belge dans la modification récente de l’article 58 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé (ci-après, le “CODIP”), qui se lit désormais comme suit: “Au sens de la présente loi, on entend par “partenariat enregistré” le régime régissant la vie commune de deux personnes prévu par la loi, dont l’enregistrement est obligatoire en vertu de ladite loi et qui répond aux exigences juridiques prévues par ladite loi pour sa création.”

La nouvelle définition omet la phrase “et ne créant pas entre les cohabitants de lien équivalent au mariage”. Cela supprime la distinction entre les partenariats enregistrés équivalents au mariage et les autres partenariats enregistrés non équivalents au mariage.

Le législateur belge opte dorénavant pour un traitement identique de tous les partenariats enregistrés conformément à une loi en ce qui concerne les catégories de membres de la famille visées à l’article 10, ainsi que les catégories de membres de la famille visées à l’article 10*bis* qui s’y réfèrent. Les conditions supplémentaires de l’article 10, § 1er, alinéa 2, s’appliqueront désormais à tous les partenaires enregistrés conformément à une loi dans les articles 10 et 10*bis*.

La quatrième modification, apportée à l’article 10 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit l’augmentation du montant de référence relatif aux moyens de subsistance pour le regroupement familial avec un ressortissant de pays tiers tel que visé au nouvel article 10, § 1er, alinéa 1er, 5° et 6°, de la loi du 15 décembre 1980.

L’étranger qui souhaite obtenir un droit de séjour dans le cadre du regroupement familial sur la base de l’article 10 doit démontrer que le regroupant dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille, afin d’éviter de devenir une charge pour les pouvoirs publics, sous réserve des exceptions prévues par la loi. L’article 10, § 5, précise ce qu’il faut entendre par moyens de subsistance visés.

Er wordt vastgesteld dat het huidige referentiebedrag niet volstaat om te voorkomen dat nieuwkomers ten laste komen van het sociaal bijstandstelsel en een verval in armoede te vermijden. Daarnaast wordt een verschil vastgesteld tussen situaties waarin één familielid de gezinshereniger vervoegt en situaties waarin meerdere familieleden de gezinshereniger vervoegen of meerdere familieleden reeds in België ten laste vallen van de referentiepersoon. In dit laatste geval volstaat eenzelfde, vast referentiebedrag in vele gevallen niet. Daarom opteert de Belgische wetgever ervoor om het referentiebedrag te verhogen en aan te passen naargelang het aantal familieleden dat ten laste valt van de gezinshereniger in België, conform het bepaalde in artikel 7, lid 1, c), van de Gezinsherenigingsrichtlijn, dat als volgt luidt: “c) stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor sociale bijstand van de betrokken lidstaat. De lidstaten beoordelen daartoe de aard en de regelmaat van deze inkomsten en kunnen rekening houden met de nationale minimumlonen en pensioenen, evenals met het aantal gezinsleden.”

In onderhavig wetsontwerp opteert de Belgische wetgever ervoor om het bestaande referentiebedrag te vervangen door een sociaal rechtvaardige en meer realistische inkomensvereiste.

In het verleden opteerde de Belgische wetgever ervoor om het bedrag van het leefloon te gebruiken als basis voor de berekening van het referentiebedrag inzake het “voldoende” karakter van de bestaansmiddelen. Het leefloon vertegenwoordigt echter een minimumvoorziening voor personen die zich in een situatie van sociale nood bevinden. Het leefloon is bedoeld als sociaal vangnet. De vereiste van voldoende bestaansmiddelen is daarentegen net bedoeld om te voorkomen dat vreemdelingen gebruiken zouden moeten maken van dit sociale vangnet. Het leefloon is dus per definitie geen gepaste maatstaf om te bepalen welk inkomensniveau voldoende is om zelfstandig en waardig een gezin te onderhouden en kan bezwaarlijk gelden als gepaste basis voor de berekening van de inkomensgrens voor gezinshereniging.

Het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen daarentegen weerspiegelt het laagste inkomen dat in België wordt geacht voldoende te zijn om een menswaardig leven te leiden via arbeid. Een inkomen onder dit niveau wordt als niet toereikend beschouwd om zelfstandig in alle noodzakelijke levensbehoeften te voorzien. Het gebruik van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen als basis voor het bepalen van het referentiebedrag voor gezinshereniging vormt aldus

Il est établi que le montant de référence actuel n'est pas suffisant pour éviter que les nouveaux arrivants ne deviennent à charge du système d'aide sociale et qu'ils ne tombent dans la pauvreté. En outre, on constate une différence entre les situations où un membre de la famille rejoint le regroupant et les situations où plusieurs membres de la famille rejoignent le regroupant ou celles où plusieurs membres de la famille sont déjà à charge de la personne de référence en Belgique. Dans ce dernier cas, le montant de référence fixe est souvent insuffisant. C'est pourquoi le législateur belge choisit d'augmenter le montant de référence et de l'adapter en fonction du nombre de membres de la famille qui sont à charge du regroupant en Belgique, conformément à l'article 7, paragraphe 1, point c), de la directive regroupement familial qui stipule ce qui suit: “c) de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir au système d'aide sociale de l'État membre concerné. Les États membres évaluent ces ressources par rapport à leur nature et leur régularité et peuvent tenir compte du niveau des rémunérations et des pensions minimales nationales ainsi que du nombre de membres que compte la famille.”

Dans le présent projet de loi, le législateur belge opte pour le remplacement du montant de référence existant par une condition de ressources plus réaliste et socialement équitable.

Dans le passé, le législateur belge avait opté d'utiliser le montant du revenu d'intégration comme base pour le calcul du montant de référence en ce qui concerne le caractère “suffisant” des moyens de subsistance. Le revenu d'intégration représente toutefois une prestation minimale destinée aux personnes qui se trouvent dans une situation de précarité sociale. Le revenu d'intégration est destiné à assurer une protection sociale. L'exigence de moyens de subsistance suffisants vise précisément à éviter que les étrangers aient à recourir à cette protection. Le revenu d'intégration n'est donc, par définition, pas un critère approprié pour déterminer le niveau de revenu suffisant pour subvenir de manière autonome et digne aux besoins d'une famille et ne peut donc servir de base appropriée pour le calcul du niveau de revenu requis pour le regroupement familial.

Le revenu minimum mensuel moyen garanti, en revanche, reflète le revenu le plus bas considéré en Belgique comme suffisant pour mener une vie digne grâce au travail. Un revenu inférieur à ce niveau est considéré comme insuffisant pour subvenir de manière autonome à tous les besoins essentiels. L'utilisation du revenu minimum mensuel moyen garanti comme base pour déterminer le montant de référence pour le regroupement familial constitue donc un critère plus représentatif pour

een meer representatieve maatstaf voor het berekenen van de reële kost en biedt tevens een realistischer en integratiegericht toekomstperspectief aan zowel de gezinshereniger die zich in België wenst te laten vervoegen als de familieleden zelf.

Door als referentiebedrag een netto-inkomen van 110 % van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen te hanteren, wenst de Belgische wetgever te waarborgen dat de gezinshereniger niet alleen zelfredzaam is, maar ook diens gezinsleden op een duurzame manier kan onderhouden zonder nood aan bijkomende steun van de Belgische openbare overheden. Door bijkomend een verhoging van 10 % per bijkomend gezinslid ten laste van de gezinshereniger te voorzien, wordt er op realistische wijze en in overeenstemming met het Unierecht (cfr. *supra*) rekening gehouden met de bijkomende lasten die ontstaan naargelang de gezinsgrootte. Dit komt tegemoet aan de werkelijke economische draagkracht die vereist is om meerdere gezinsleden te onderhouden en zorgt voor een meer gedifferentieerde en sociaal rechtvaardigere benadering van het referentiebedrag. Door uit te gaan van een inkomensniveau dat hoger ligt dan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen en dat stijgt naargelang de gezinslast, wordt het risico op structurele afhankelijkheid van sociale bijstand verminderd. Dit bevordert de autonomie van gezinnen en verhoogt hun weerbaarheid in geval van socio-economische schokken.

De Belgische wetgever verwijst dienaangaande naar de richtsnoeren van de Europese Commissie (Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende richtsnoeren voor de toepassing van Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging, dd. 3 april 2014, blz. 14):

“De lidstaten mogen rekening houden met de hoogte van de nationale minimumlonen en pensioenen, alsook met het aantal gezinsleden, bij het beoordelen van de inkomsten van de gezinshereniger en het vaststellen van het niveau van sociale bijstand. In de zaak-Chakroun benadrukte het HvJ dat de bevoegdheid strikt moet worden geïnterpreteerd, en zodanig moet worden uitgeoefend dat geen afbreuk wordt gedaan aan het doel van de richtlijn en aan het nuttig effect daarvan. Bijgevolg moeten nationale minimumlonen worden beschouwd als de bovengrens van wat de lidstaten mogen eisen, tenzij zij ervoor kiezen het aantal gezinsleden in aanmerking te nemen.”

Ten slotte houdt de Belgische wetgever rekening met het hoger belang van het kind, door een uitzondering op de voormelde bestaansmiddelenvereiste te voorzien wanneer de gezinshereniger zich enkel laat vervoegen

calculer le coût réel et offre également une perspective d'avenir plus réaliste et axée sur l'intégration tant au regroupant qui souhaite se faire rejoindre en Belgique qu'aux membres de sa famille.

En prenant comme montant de référence un revenu net égal à 110 % du revenu minimum mensuel moyen garanti, le législateur belge souhaite garantir que le regroupant soit non seulement autonome, mais aussi capable de subvenir durablement aux besoins des membres de sa famille sans avoir recours à une aide supplémentaire des pouvoirs publics belges. En prévoyant une augmentation supplémentaire de 10 % pour chaque membre de la famille à charge du regroupant, il est tenu compte de manière réaliste et conforme au droit de l'Union (cf. *supra*) des charges supplémentaires qui découlent de la taille de la famille. Cela correspond à la capacité économique réelle nécessaire pour subvenir aux besoins de plusieurs membres de la famille et garantit une approche plus différenciée et plus socialement équitable du montant de référence. En se basant sur un niveau de revenu supérieur au revenu minimum mensuel moyen garanti et qui augmente en fonction de la charge familiale, le risque de dépendance structurelle à l'aide sociale est réduit. Cela favorise l'autonomie des familles et renforce leur résilience en cas de chocs socio-économiques.

Le législateur belge renvoie à cet égard aux lignes directrices de la Commission européenne (Communication de la Commission au Conseil et au Parlement concernant les lignes directrices pour l'application de la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial, du 3 avril 2014, p. 14):

“Lors de l'évaluation des ressources du regroupant et de la détermination du niveau de l'aide sociale, les États membres peuvent tenir compte du niveau des rémunérations et des pensions minimales nationales ainsi que du nombre de membres que compte la famille. Dans l'arrêt Chakroun, la CJUE a souligné que cette faculté doit être interprétée de manière stricte et doit être exercée en évitant de porter atteinte à l'objectif de la directive et à l'effet utile de celle-ci. Par conséquent, les rémunérations minimales nationales doivent être considérées comme la limite supérieure de ce que les États membres peuvent exiger, sauf si ceux-ci choisissent de tenir compte du nombre de membres que compte la famille.”

Enfin, le législateur belge tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant en prévoyant une exception à l'exigence susmentionnée relative aux moyens de subsistance lorsque le regroupant n'est rejoint que par un

door één of meerdere (gemeenschappelijke of niet-gemeenschappelijke) minderjarige kinderen of meerderjarige gehandicapte kinderen. De Belgische wetgever wenst zodoende rekening te houden met de situaties waarin de gezinshereniger in België de enige ouder is die voor de minderjarige kinderen kan zorgen (bij wijze van voorbeeld: in geval van overlijden of onvermogen in hoofde van de andere zorgdragende ouder).

Om te voldoen aan het referentiebedrag, zal de vreemdeling voortaan dus moeten aantonen dat de gezinshereniger beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen die netto minstens gelijk zijn aan 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd.

Daarnaast wordt het referentiebedrag verhoogd met 10 % per bijkomend gezinslid dat ten laste valt van de gezinshereniger. Wanneer één familielid zich bij de gezinshereniger komt voegen en deze nog geen andere familieleden heeft die in België ten laste zijn van hem, geldt dus een referentiebedrag van netto 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen. Wanneer twee familieleden zich bij de gezinshereniger wensen te voegen en deze nog geen andere familieleden heeft die in België ten laste zijn van hem, wordt het referentiebedrag van netto 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen met 10 % verhoogd. Wanneer twee familieleden zich bij de gezinshereniger wensen te voegen en deze nog twee andere familieleden heeft die in België ten laste zijn van hem, wordt het referentiebedrag van netto 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen met 30 % verhoogd, etc.

Aangaande de opmerking inzake proportionaliteit, die door de Raad van State in zijn advies wordt vermeld, benadrukt de Belgische wetgever dat het voorziene bedrag slechts een referentiebedrag betreft en het dien-aangaande noodzakelijk is te verwijzen naar de waarborg uitdrukkelijk voorzien in artikel 10ter, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, volgens dewelke de minister of zijn gemachtigde, indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen niet is voldaan, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden dient te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Er zal aldus geen verder onderzoek gedaan moeten worden naar de bestaansmiddelen indien de gezinshereniger over bestaansmiddelen beschikt die gelijk zijn

ou plusieurs enfants mineurs (communs ou non communs) ou enfants majeurs handicapés. Le législateur belge souhaite ainsi tenir compte des situations dans lesquelles le regroupant en Belgique est le seul parent capable de prendre en charge les enfants mineurs (à titre d'exemple: en cas de décès ou d'incapacité de l'autre parent qui en a la charge).

Pour se conformer au montant de référence, l'étranger devra donc désormais prouver que le regroupant dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers qui, en termes nets, sont au moins égaux à 110 % du revenu minimum mensuel moyen garanti prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen.

En outre, le montant de référence est augmenté de 10 % pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge du regroupant. Si un membre de la famille rejoint le regroupant et que ce dernier n'a pas encore d'autres membres de la famille à charge en Belgique, le montant de référence sera donc de 110 % du revenu net minimum mensuel moyen garanti. Si deux membres de la famille souhaitent rejoindre le regroupant et que ce dernier n'a pas encore d'autres membres de la famille à charge en Belgique, le montant de référence de 110 % du revenu net minimum mensuel moyen garanti est augmenté de 10 %. Si deux membres de la famille souhaitent rejoindre le regroupant et que ce dernier a deux autres membres de la famille à charge en Belgique, le montant de référence de 110 % du revenu net minimum mensuel moyen garanti est augmenté de 30 %, etc.

En ce qui concerne la remarque relative à la proportionnalité formulée par le Conseil d'État dans son avis, le législateur belge souligne que le montant prévu n'est qu'un montant de référence et qu'il convient à cet égard de se référer à la garantie expressément prévue à l'article 10ter, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, selon laquelle le ministre ou son délégué, si la condition relative au caractère suffisant des moyens de subsistance n'est pas remplie, doit déterminer, sur la base des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, quels moyens de subsistance leur sont nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Si le regroupant dispose de moyens de subsistance égaux ou supérieurs au montant de référence susmentionné, lequel est adapté en fonction du nombre

aan of hoger zijn dan het voormelde referentiebedrag, dat aangepast wordt naargelang het aantal familieleden dat ten laste valt van de gezinshereniger.

De vijfde wijziging, aangebracht aan artikel 10 van de wet van 15 december 1980, beoogt een lacune in de huidige bepaling te remediëren. Het huidige artikel 10, § 2, tweede lid, van deze wet, verwijst naar artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek. Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek (Regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder) werd echter voor wat betreft het Brussels Gewest, het Waals Gewest alsook het Vlaams Gewest opgeheven in 2017 en 2018.

Aldus is de Belgische wetgever genoodzaakt om de huidige bepaling aan te passen en maakt hij van de gelegenheid gebruik om de bepaling inzake de huisvesting beter in overeenstemming te brengen met de bepaling voorzien in artikel 7, lid 1, a), van de Gezinsherenigingsrichtlijn, stipulerende: “huisvesting die in de betrokken regio als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en die voldoet aan de algemene normen inzake veiligheid en hygiëne welke in de betrokken lidstaat gelden;”.

De nieuwe bepaling in artikel 10, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, voorziet aldus dat het moet gaan om huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en verwijst voor wat betreft de veiligheid en de hygiëne naar de wettelijk geldende criteria, zijnde de relevante gewestelijke bepalingen.

De Koning bepaalt bij een besluit overlegd in Ministeraad de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Aan de hand van de door de vreemdeling voorgelegde documenten (bijvoorbeeld een geregistreerde huurovereenkomst van de gehuurde woning, eigendomstitel...) kan de Dienst Vreemdelingenzaken nagaan of de wettelijk voorziene bezettingsnorm al dan niet overschreden werd.

De nieuwe bepalingen inzake voldoende huisvesting strekken ertoe te verzekeren dat de fundamentele normen inzake hygiëne en veiligheid worden gerespecteerd zoal deze ook gelden voor de Belgische onderdanen. Men moet zich ervan verzekeren dat de vreemdeling bij wie men zich in België komt voegen zijn familieleden niet opvangt in een woning die duidelijk ongeschikt is om te worden bewoond en/of gevaarlijk is voor de personen die erin wonen. Ze beogen aldus een halt toe te roepen aan bepaalde onaanvaardbare toestanden zoals onhygiënische of zelfs gevaarlijke woonomstandigheden en huisjesmelkerij.

de membres de la famille à charge du regroupant, il n'y aura pas lieu de poursuivre l'examen des moyens de subsistance.

La cinquième modification apportée à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 vise à remédier à une lacune de la disposition actuelle. L'actuel article 10, § 2, alinéa 2, de ladite loi renvoie à l'article 2 du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2 du Code civil. Or, la section 2 de l'ancien Code civil (Règles relatives aux baux portant notamment sur la résidence principale du locataire) a été abrogée, en ce qui concerne la Région bruxelloise, la Région wallonne ainsi que la Région flamande en 2017 et 2018.

Ainsi, le législateur belge se voit contraint de modifier la disposition actuelle et en profite pour rendre la disposition relative au logement plus conforme à la disposition de l'article 7, paragraphe 1, point a), de la directive regroupement familial, qui stipule: “d'un logement considéré comme normal pour une famille de taille comparable dans la même région et qui répond aux normes générales de salubrité et de sécurité en vigueur dans l'État membre concerné;”.

La nouvelle disposition de l'article 10, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit ainsi que le logement doit être considéré comme normal pour une famille comparable et renvoie aux critères légalement applicables, c'est-à-dire aux dispositions régionales pertinentes en matière de de sécurité et d'hygiène.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que le bien immeuble répond aux conditions fixées. Sur la base des documents présentés par l'étranger (par exemple un contrat de bail enregistré pour le bien loué, titre de propriété...), l'Office des étrangers peut vérifier si la norme d'occupation prévue par la loi a été dépassée ou non.

Les nouvelles dispositions sur le logement adéquat visent à garantir le respect des normes d'hygiène et de sécurité de base qui s'appliquent aux ressortissants belges. Il faut veiller à ce que les étrangers qui les rejoignent en Belgique n'hébergent pas les membres de leur famille dans des logements manifestement impropres à l'habitation et/ou dangereux pour les personnes qui y vivent. Il s'agit ainsi de mettre un terme à certaines situations inacceptables telles que l'insalubrité, voire la dangerosité des conditions de vie et l'habitat insalubre.

De Belgische wetgever machtigt de Koning om de criteria te bepalen waaraan de huisvesting dient te voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling kan bewijzen dat diens huisvesting aan de gestelde voorwaarden voldoet. De wetgever geeft hiertoe de bevoegdheid aan de Koning om een procedure vast te stellen die toelaat om *in concreto* vast te stellen onder welke voorwaarden inzake huisvesting de gezinshereniging zal kunnen plaatshebben, met inachtneming van de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten die in het betrokken gewest gelden. De Koning houdt hierbij rekening met de aan de gewesten toegewezen bevoegdheid inzake huisvesting.

De zesde wijziging, aangebracht aan artikel 10 van de wet van 15 december, voorziet in een inkorting van de voorwaardenvrije periode bij gezinshereniging met een begunstigde van de vluchtelingenstatus of een staatloze, teneinde deze nieuwkomers te stimuleren om zo snel mogelijk zelfredzaam te worden.

Artikel 12, lid 1, derde alinea, van de Gezinsherenigingsrichtlijn, voorziet het volgende:

“De lidstaten kunnen eisen dat de vluchteling aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, voldoet wanneer het verzoek om gezinshereniging niet wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus.”

De Richtlijn verplicht de lidstaten aldus om een uitzondering op de materiële voorwaarden te voorzien wanneer de aanvraag tot gezinshereniging wordt ingediend binnen de drie maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus aan de vreemdeling die vervoegd wordt. Gelet op de specifieke uitdagingen voor familieleden van erkend vluchtelingen, opteert de Belgische wetgever ervoor om een voorwaardenvrije periode van zes maanden te voorzien.

Binnen deze termijn van zes maanden dient het familielid een begin van bewijs voor te leggen van zijn identiteit, alsook een begin van bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband met de vreemdeling die hij wenst te vervoegen in België. Daarnaast krijgt de vreemdeling een bijkomende termijn om de aanvraag te vervolledigen. Uiterlijk tien maanden na toekenning van de vluchtelingenstatus aan de vreemdeling die vervoegd wordt, moet de aanvraag, met alle nodige documenten, volledig zijn ingediend. Zoals bepaald in artikel 12*bis* van de wet van 15 december 1980, wordt de aanvraag slechts als ingediend beschouwd op de datum waarop alle bewijzen overgelegd werden overeenkomstig artikel 30 van het WIPR. Op deze datum begint de behandelingstermijn van tien maanden (eventueel verlengbaar) te lopen.

Le législateur belge autorise le Roi à déterminer les critères auxquels le logement doit répondre et la manière dont l'étranger peut prouver que son logement répond aux conditions fixées. À cette fin, le législateur autorise le Roi à mettre en place une procédure qui lui permet de déterminer concrètement les conditions dans lesquelles le regroupement familial peut avoir lieu, en tenant compte des exigences essentielles de sécurité, de salubrité et de qualité du logement applicables dans la région concernée. Ce faisant, le Roi tient compte de la compétence en matière de logement attribuée aux Régions.

La sixième modification, apportée à l'article 10 de la loi du 15 décembre, prévoit un raccourcissement de la période de dispense des conditions en cas de regroupement familial avec un bénéficiaire du statut de réfugié ou un apatride, afin d'encourager ces nouveaux arrivants à devenir autonomes le plus rapidement possible.

L'article 12, paragraphe 1, troisième alinéa, de la directive regroupement familial, prévoit ce qui suit:

“Les États membres peuvent exiger du réfugié qu'il remplisse les conditions visées à l'article 7, paragraphe 1, si la demande de regroupement familial n'est pas introduite dans un délai de trois mois suivant l'octroi du statut de réfugié.”

La directive oblige donc les États membres à prévoir une exception aux conditions matérielles lorsque la demande de regroupement familial est introduite dans les trois mois suivant la décision d'octroi du statut de réfugié à l'étranger rejoint. Tenu compte des défis spécifiques auxquels sont confrontés les membres de la famille des réfugiés reconnus, le législateur belge opte pour une période de dispense des conditions de six mois.

Au cours de cette période de six mois, le membre de la famille doit présenter un début de preuve de son identité, ainsi qu'un début de preuve du lien de parenté ou d'alliance avec l'étranger qu'il souhaite rejoindre en Belgique. En outre, l'étranger dispose d'un délai supplémentaire pour compléter sa demande. Au plus tard dix mois après l'octroi du statut de réfugié à l'étranger rejoint, la demande, en ce compris tous les documents nécessaires, doit être introduite de manière complète. Conformément à l'article 12*bis* de la loi du 15 décembre 1980, la demande n'est considérée comme introduite qu'à la date à laquelle tous les documents sont produits conformes à l'article 30 de la CDIP. Le délai de traitement de dix mois (prolongeable) commence à courir à cette date.

Bij de beoordeling van deze twee termijnen houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van het verzoek om gezinshereniging objectief verschoonbaar maken, zodat de gezinsleden die dergelijke omstandigheden aantonen, alsnog kunnen genieten van de voorwaardenvrije periode. Het gaat om omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen, zoals uitvoerig uiteengezet in de rechtspraak van het Hof van Justitie dienaangaande. Bij wijze van voorbeeld kan gedacht worden aan het tijdelijk sluiten van een ambassade of het tijdelijk sluiten van een grens, waardoor het indienen van de aanvraag vertraging kan oplopen. Deze waarborg werd bij de wetwijziging van 10 maart 2024 reeds in de wet ingeschreven in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak C-380/17 van 7 november 2018. In deze zaak verklaarde het Hof voor recht dat een laattijdige indiening van de aanvraag gezinshereniging niet kan worden weerhouden als weigeringsgrond voor de toepassing van de gunstigere voorwaarden in situaties waarin de te late indiening van het eerste verzoek op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze objectief verschoonbare omstandigheden voor laattijdige indiening van de aanvraag rekening met de individuele omstandigheden van elk dossier. Wanneer de minister of zijn gemachtigde de omstandigheden van de laattijdige indiening niet objectief verschoonbaar acht en de toepassing van de gunstigere voorwaarden daarom weigert, kan de vreemdeling tegen deze beslissing beroep aantekenen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De minister of zijn gemachtigde houdt eveneens rekening met situaties waarin het voor het gezinslid onmogelijk of buitengewoon moeilijk is om zich naar de diplomatieke post te begeven, waarbij alternatieve indieningsmodaliteiten overwogen kunnen worden om het gezinslid in staat te stellen zijn verzoek om gezinshereniging daadwerkelijk en tijdig in te dienen, onverminderd de mogelijkheid om te vereisen dat het gezinslid zich in een later stadium van de procedure in persoon op de diplomatieke post aanbiedt. Wat betreft de inhoudelijke beoordeling van de verwantschapsbanden, kan de minister of zijn gemachtigde de aanvrager de mogelijkheid bieden om zijn dossier aan te vullen, in het bijzonder wanneer het ontbreken van bepaalde documenten of legalisaties gerechtvaardigd kan worden door bijzondere omstandigheden.

De zevende wijziging, aangebracht aan artikel 10 van de wet van 15 december 1980, voorziet de aanpassing van de wachttermijn bij gezinshereniging en -vorming met een onderdaan van een derde land die over een verblijf

Lors de l'appréciation de ces deux délais, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande de regroupement familial, de sorte que les membres de la famille qui justifient de telles circonstances particulières, peuvent encore toujours bénéficier de la période de dispense des conditions. Il s'agit de circonstances indépendantes de la volonté du demandeur, conformément à la jurisprudence de la cour de Justice. À titre d'exemple, la fermeture temporaire d'une ambassade ou la fermeture temporaire des frontières sont des circonstances qui peuvent retarder la soumission de la demande. Cette garantie était déjà inscrite dans la loi lors de la modification apportée par la loi du 10 mars 2024 suite à la jurisprudence de la Cour de justice dans l'affaire C-380/17 du 7 novembre 2018. Dans cette affaire, la Cour a jugé que l'introduction tardive de la demande de regroupement familial ne peut être retenue comme motif de refus pour l'application des conditions plus favorables, dans les situations où l'introduction tardive de la première demande est objectivement excusable en raison de circonstances particulières. Lors de l'évaluation des circonstances particulières objectivement excusables du dépôt tardif de la demande, le ministre ou son délégué tiendra compte des circonstances individuelles de chaque dossier. Si le ministre ou son délégué ne considère pas les circonstances du dépôt tardif comme objectivement excusables et refuse par conséquent d'appliquer les conditions plus favorables, l'étranger peut introduire un recours en annulation contre cette décision devant le Conseil du contentieux des étrangers.

Le ministre ou son délégué tient également compte des situations dans lesquelles il est impossible ou excessivement difficile pour le membre de la famille de se rendre à la poste diplomatique, auquel cas d'autres modalités d'introduction peuvent être envisagées pour permettre au membre de la famille de déposer sa demande de regroupement familial de manière effective et à temps, sans préjudice de la possibilité d'exiger la comparution personnelle du membre de la famille au poste diplomatique à un stade ultérieur de la procédure. En ce qui concerne l'évaluation de fond des liens familiaux, le ministre ou son délégué peut offrir au demandeur la possibilité de compléter son dossier, en particulier lorsque l'absence de certains documents ou légalisations peut être justifiée par des circonstances particulières.

La septième modification apportée à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit l'adaptation du délai d'attente en cas de regroupement familial ou de constitution d'une famille avec un ressortissant de

van onbeperkte duur beschikt, zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, van de wet van 15 december 1980.

Artikel 8, lid 1, van de Gezinsherenigingsrichtlijn voorziet de mogelijkheid voor de lidstaten om van de gezinshereniger een periode van ten hoogste twee jaar legaal verblijf op hun grondgebied te eisen, voordat zijn familieleden zich bij hem voegen. Deze periode maakt het mogelijk om een stabiele vestiging en een bepaald niveau van integratie van de gezinshereniger in de gastlidstaat te waarborgen.

De Belgische wetgever opteert om van deze mogelijkheid gebruik te maken door in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, te voorzien in een wachttermijn van twee jaar in geval van gezinsvorming met een onderdaan van een derde land die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt. Wanneer de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam (gezinshereniging), wordt de wachttermijn teruggebracht tot een jaar.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in het arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 het volgende aangaande de wachttermijn:

“B.7.4. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat in de wet van 15 december 1980 een verblijfstitel van onbeperkte duur in vele gevallen slechts wordt verleend nadat de betrokken vreemdeling krachtens een verblijfstitel van beperkte duur reeds wettig in het land heeft verbleven gedurende meerdere jaren. Het opleggen van een minimale verblijfsduur van twaalf maanden aan de gezinshereniger, voordat zijn familieleden een aanvraag tot verblijf kunnen indienen, zou de bestreden bepalingen in die gevallen strijdig maken met artikel 8, eerste alinea, van de voormelde Richtlijn 2003/86/EG, volgens hetwelk de lidstaten van de gezinshereniger een periode van ten hoogste twee jaar legaal verblijf op hun grondgebied mogen eisen, voordat zijn gezinsleden zich bij hem voegen.

B.7.5. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt evenwel dat de wetgever zich wou voegen naar de limiet van twee jaar wettig verblijf die is opgelegd bij de Richtlijn 2003/86/EG en dat hij niet uitsloot rekening te houden met de periodes van machtiging tot beperkt verblijf die voorafgaan aan het verlenen van een machtiging tot onbeperkt verblijf of van een machtiging tot vestiging (*Parl. St.*, Kamer, 2010-2011, DOC 53 0443/018, pp. 43-56 en 149).

Op die wijze geïnterpreteerd, zijn de bestreden bepalingen bestaanbaar met artikel 8, eerste alinea, van de voormelde richtlijn.

pays tiers qui dispose d'un séjour d'une durée illimitée, tel que visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, de la loi du 15 décembre 1980.

L'article 8, paragraphe 1, de la directive regroupement familial prévoit la possibilité, pour les États membres, d'exiger du regroupant une période de séjour légal sur leur territoire de deux ans au maximum, avant de se faire rejoindre par les membres de sa famille. Cette période permet d'assurer un établissement stable et un certain niveau d'intégration du regroupant dans l'État membre d'accueil.

Le législateur belge opte de faire usage de cette possibilité en prévoyant à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, un délai d'attente de deux ans en cas de constitution d'une famille avec un ressortissant de pays tiers titulaire d'un titre de séjour d'une durée illimitée. Si les liens familiaux existaient préalablement à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume (regroupement familial), le délai d'attente est ramené à un an.

La Cour constitutionnelle s'est prononcée comme suit dans l'arrêt n° 121/2013 du 26 septembre 2013:

“B.7.4. Il convient toutefois d'observer que la loi du 15 décembre 1980 n'octroie dans de nombreux cas un titre de séjour à durée illimitée qu'après que l'étranger concerné a déjà séjourné légalement dans le pays en vertu d'un titre de séjour à durée limitée pendant plusieurs années. Le fait d'imposer une durée de séjour minimale de douze mois au regroupant avant que les membres de sa famille puissent introduire une demande de séjour, mettrait dans ces cas les dispositions attaquées en contradiction avec l'article 8, premier alinéa, de la directive 2003/86/CE précitée, selon lequel les États membres peuvent exiger que le regroupant ait séjourné légalement sur leur territoire pendant une période qui ne peut pas dépasser deux ans, avant de se faire rejoindre par les membres de sa famille.

B.7.5. Il ressort toutefois des travaux préparatoires que le législateur entendait se conformer à la limite de deux ans de séjour légal imposée par la directive 2003/86/CE et qu'il n'excluait pas de prendre en compte les périodes d'autorisation en séjour limité qui précèdent l'octroi d'une autorisation en séjour illimité ou d'une autorisation d'établissement (*Doc. parl.*, Chambre, 2010-2011, DOC 53 0443/018, pp. 43-56 et 149).

Interprétées de cette manière, les dispositions attaquées sont compatibles avec l'article 8, premier alinéa, de la directive précitée.

B.7.6. Onder voorbehoud van de in B.7.5 vermelde interpretatie is het middel niet gegrond in zoverre het is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8, eerste alinea, van de Richtlijn 2003/86/EG.”

De Belgische wetgever wenst zich te conformeren aan deze rechtspraak, door de wachttermijn van twee jaar (of één jaar wanneer de gezinsbanden reeds bestonden voordat de gezinshereniger in België aankwam) te laten aanvangen vanaf de dag dat de gezinshereniger, die over een verblijfsrecht van onbeperkte duur beschikt, werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. Zodoende zullen de perioden dat de gezinshereniger over een verblijfstitel van beperkte duur beschikte, eveneens mee in rekening worden genomen bij de beoordeling van de wachttermijn.

Het verschil in behandeling, dat door de Raad van State in zijn advies wordt vermeld, betreft een uitdrukkelijke keuze van de Belgische wetgever om de door het Unierecht toegelaten wachttermijn van twee jaar in te korten tot een jaar wanneer de gezinsbanden reeds bestonden voordat de referentiepersoon op het grondgebied aankwam en dit teneinde doorheen het nieuwe artikel 10, van de wet van 15 december 1980, systematisch rekening te kunnen houden met de eenheid van reeds bestaande gezinnen.

Ten slotte houdt de Belgische wetgever rekening met het hoger belang van het kind, door een uitzondering op de voormelde wachttermijnen te voorzien wanneer de gezinshereniger zich enkel laat vervoegen door één of meerdere (gemeenschappelijke of niet-gemeenschappelijke) minderjarige kinderen of meerderjarige gehandicapte kinderen. De Belgische wetgever wenst zodoende rekening te houden met de situaties waarin de gezinshereniger in België de enige ouder is die voor de minderjarige kinderen kan zorgen (bij wijze van voorbeeld: in geval van overlijden of onvermogen in hoofde van de andere zorgdragende ouder).

Art. 6

De wijzigingen onder a), c), g), h) en i), aangebracht aan artikel 10*bis* van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepalingen aan te passen in lijn met de structurele wijzigingen aangebracht aan artikel 10 van diezelfde wet. Hiervoor worden de verwijzingen naar artikel 10 in deze bepalingen aangepast.

De wijzigingen onder b) en d), aanbracht aan artikel 10*bis*, § 1, van de wet van 15 december 1980, beogen een lacune in de huidige bepaling te remediëren.

B.7.6. Sous réserve de l'interprétation mentionnée en B.7.5, le moyen n'est pas fondé dans la mesure où il est pris de la violation des articles 10 et 11 de la Constitution, combinés avec l'article 8, premier alinéa, de la directive 2003/86/CE.”

Le législateur belge souhaite se conformer à cette jurisprudence en faisant courir le délai d'attente de deux ans (ou d'un an si les liens familiaux existaient préalablement à l'arrivée du regroupant en Belgique) à partir du jour où le regroupant, qui bénéficie d'un droit de séjour d'une durée illimitée, a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume. Par conséquent, les périodes pendant lesquelles le regroupant était titulaire d'un titre de séjour d'une durée limitée seront également prises en compte pour l'appréciation du délai d'attente.

La différence de traitement, mentionnée par le Conseil d'État dans son avis, concerne un choix explicite du législateur belge de raccourcir la période d'attente de deux ans, autorisée par le droit communautaire, à un an lorsque les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de la personne de référence sur le territoire, et ce, afin de prendre systématiquement en compte, par le biais du nouvel article 10 de la loi du 15 décembre 1980, l'unité des familles préexistantes.

Enfin, le législateur belge tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant en prévoyant une exception aux délais d'attente susmentionnés, lorsque le regroupant n'est rejoint que par un ou plusieurs enfants mineurs (communs ou non) ou enfants majeurs handicapé. Le législateur belge souhaite ainsi tenir compte des situations dans lesquelles le regroupant en Belgique est le seul parent capable de prendre en charge les enfants mineurs (à titre d'exemple: en cas de décès ou d'incapacité de l'autre parent qui en a la charge).

Art. 6

Les modifications sous a), c), g), h) et i), apportées à l'article 10*bis* de la loi du 15 décembre 1980, visent à adapter ces dispositions aux modifications structurelles apportées à l'article 10 de la même loi. À cet effet, les références à l'article 10 dans ces dispositions sont adaptées.

Les modifications sous b) et d), apportées à l'article 10*bis*, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, visent à remédier à une lacune de la disposition actuelle.

Het huidige artikel 10*bis*, § 1, van deze wet, verwijst naar artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek. Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek (Regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder) werd echter voor wat betreft het Brussels Gewest, het Waals Gewest alsook het Vlaams Gewest opgeheven in 2017 en 2018.

Aldus is de Belgische wetgever genooddaakt om de huidige bepaling aan te passen en opteert ze dit te doen in lijn met de wijziging van de bepaling met betrekking tot de huisvesting in artikel 10 van de wet van 15 december 1980.

De nieuwe bepaling in artikel 10*bis*, § 1, van de wet van 15 december 1980, voorziet aldus dat het moet gaan om huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en verwijst voor wat betreft de veiligheid en de hygiëne naar de wettelijk geldende criteria, zijnde de relevante gewestelijke bepalingen.

De Koning bepaalt bij een besluit overlegd in Ministeraad de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Aan de hand van de door de vreemdeling voorgelegde documenten (bijvoorbeeld huurcontract, eigendomsakte...) kan de Dienst Vreemdelingenzaken nagaan of de wettelijk voorziene bezettingsnorm al dan niet overschreden werd.

De nieuwe bepalingen inzake voldoende huisvesting strekken ertoe te verzekeren dat de fundamentele normen inzake hygiëne en veiligheid worden gerespecteerd zoal deze ook gelden voor de Belgische onderdanen. Men moet zich ervan verzekeren dat de vreemdeling bij wie men zich in België komt voegen zijn familieleden niet opvangt in een woning die duidelijk ongeschikt is om te worden bewoond en/of gevaarlijk is voor de personen die erin wonen. Ze beogen aldus een halt toe te roepen aan bepaalde onaanvaardbare toestanden zoals onhygiënische of zelfs gevaarlijke woonomstandigheden en huisjesmelkerij.

De Belgische wetgever machtigt de Koning om de criteria te bepalen waaraan de huisvesting dient te voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling kan bewijzen dat diens huisvesting aan de gestelde voorwaarden voldoet. De wetgever geeft hiertoe de bevoegdheid aan de Koning om een procedure vast te stellen die toelaat om *in concreto* vast te stellen onder welke voorwaarden inzake huisvesting de gezinshereniging zal kunnen plaatshebben, met inachtneming van de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten

L'actuel article 10*bis*, § 1er, de cette loi renvoie à l'article 2 du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, du Code civil. Or, la section 2 de l'ancien Code civil (Règles relatives aux baux portant notamment sur la résidence principale du locataire) a été abrogée, en ce qui concerne la Région bruxelloise, la Région wallonne ainsi que la Région flamande, en 2017 et 2018.

Ainsi, le législateur belge se voit contraint de modifier la disposition actuelle et choisit de le faire de manière cohérente par rapport à la modification de la disposition relative au logement à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980.

La nouvelle disposition de l'article 10*bis*, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit ainsi que le logement doit être considéré comme normal pour une famille comparable et renvoie aux critères légalement applicables, c'est-à-dire aux dispositions régionales pertinentes, en matière de sécurité et d'hygiène.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres la manière dont l'étranger prouve que le bien immeuble répond aux conditions fixées. Sur la base des documents présentés par l'étranger (par exemple contrat de bail, titre de propriété...), l'Office des étrangers peut vérifier si la norme d'occupation prévue par la loi a été dépassée ou non.

Les nouvelles dispositions sur le logement adéquat visent à garantir le respect des normes d'hygiène et de sécurité de base qui s'appliquent aux ressortissants belges. Il faut veiller à ce que les étrangers qui les rejoignent en Belgique n'hébergent pas les membres de leur famille dans des logements manifestement impropres à l'habitation et/ou dangereux pour les personnes qui y vivent. Il s'agit ainsi de mettre un terme à certaines situations inacceptables telles que l'insalubrité, voire la dangerosité des conditions de vie et l'habitat insalubre.

Le législateur belge autorise le Roi à déterminer les critères auxquels le logement doit répondre et la manière dont l'étranger peut prouver que son logement répond aux conditions fixées. À cette fin, le législateur autorise le Roi à mettre en place une procédure qui lui permet de déterminer concrètement les conditions dans lesquelles le regroupement familial peut avoir lieu, en tenant compte des exigences essentielles de sécurité, de salubrité et de qualité du logement applicables dans la région concernée. Ce faisant, le Roi tient compte de

die in het betrokken gewest gelden. De Koning houdt hierbij rekening met de aan de gewesten toegewezen bevoegdheid inzake huisvesting.

De wijziging onder e), aangebracht aan artikel 10*bis*, § 2, van de wet van 15 december 1980, beoogt een wachttermijn te voorzien voor gezinshereniging met vreemdelingen die gemachtigd werden tot een verblijf van meer dan drie maanden op basis van artikel 9*bis* van diezelfde wet. De Belgische wetgever voorziet een wachttermijn van twee jaar.

Daarnaast wordt verduidelijkt dat artikel 10*bis*, § 2, van de wet van 15 december 1980, niet van toepassing is op familieleden van een vreemdeling die toegelaten werd om in het Rijk te verblijven als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus of als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus. Deze categorieën familieleden kunnen voortaan een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indienen op grond van artikel 10*bis*, § 2/1, van de wet van 15 december 1980.

De wijziging onder f), aangebracht aan artikel 10*bis* van de wet van 15 december 1980, beoogt een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden te voorzien voor familieleden van subsidiair beschermden en tijdelijk beschermden.

Zoals reeds uiteengezet in de toelichting bij artikel 5 van onderhavig wetsontwerp, volgt uit artikel 3, lid 2, van de Gezinsherenigingsrichtlijn dat deze niet van toepassing is op derdelanders die gezinslid zijn van een subsidiair beschermd of tijdelijk beschermd (cfr. Hof van Justitie, C-380/17 en C-635/17).

Familieleden van tijdelijk beschermden genieten in België een machtiging op verblijf op grond van artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 en dit conform de Europese instrumenten die op hen van toepassing zijn. Het doel en de geest van dit artikel blijft met onderhavig wetsontwerp ongewijzigd.

Familieleden van subsidiair beschermden, genoten tot op heden een uitgebreid recht op gezinshereniging conform de bepalingen van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Dit betrof een keuze van de Belgische wetgever in 2006 bij de invoering van het subsidiaire beschermingsstatuut in de Belgische rechtsorde. Met de invoering van de Kwalificatie-richtlijn, bracht de Europese wetgever meer duidelijkheid aangaande de verblijfsrechten voor de familieleden van subsidiair beschermden, doch beperkte zij de verblijfsrechten voor deze familieleden uitdrukkelijk tot de categorie van de “meereizende” familieleden (zie

la compétence en matière de logement attribuée aux Régions.

La modification sous e), apportée à l'article 10*bis*, § 2, de la loi du 15 décembre 1980, vise à prévoir un délai d'attente pour le regroupement familial avec des étrangers autorisés à séjourner plus de trois mois sur la base de l'article 9*bis* de la même loi. Le législateur belge prévoit un délai d'attente de deux ans.

En outre, il est précisé que l'article 10*bis*, § 2, de la loi du 15 décembre 1980, ne s'applique pas aux membres de la famille d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection subsidiaire ou en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire. Ces catégories de membres de la famille peuvent désormais introduire une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois en vertu de l'article 10*bis*, § 2/1, de la loi du 15 décembre 1980.

La modification sous f), apportée à l'article 10*bis* de la loi du 15 décembre 1980, vise à prévoir une autorisation au séjour de plus de trois mois pour les membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire et des bénéficiaires de la protection temporaire.

Comme déjà expliqué dans le commentaire de l'article 5 du présent projet de loi, il résulte de l'article 3, alinéa 2, de la directive regroupement familial que celle-ci ne s'applique pas aux ressortissants de pays tiers qui sont membres de la famille d'une personne bénéficiaire de la protection subsidiaire ou bénéficiaire de la protection temporaire (cfr. Cour de justice, C-380/17 et C-635/17).

Les membres de la famille des bénéficiaires de la protection temporaire jouissent d'une autorisation de séjour en Belgique en vertu de l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 et ce, conformément aux instruments européens qui leur sont applicables. L'objectif et l'esprit de cet article restent inchangés par le présent projet de loi.

Les membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire jouissaient jusqu'à présent d'un droit au regroupement familial étendu conformément aux dispositions de la directive regroupement familial. Il s'agissait d'un choix fait par le législateur belge en 2006 lors de l'introduction du statut de protection subsidiaire dans l'ordre juridique belge. Avec l'introduction de la directive qualification, le législateur européen a clarifié les droits de séjour des membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire, mais a explicitement limité les droits de séjour de ces membres de la famille à la

toelichting bij artikel 5 van onderhavig wetsontwerp) en liet zij de mogelijkheid voor de lidstaten onverlet om voor de “nareizende” familieleden van subsidiair beschermde in een zuiver nationale maatregel te voorzien.

In navolging van verschillende andere Europese lidstaten, komt ook de Belgische wetgever op heden terug op de keuze die hij in 2006 maakte en beslist hij om de Gezinsherenigingsrichtlijn niet van toepassing te verklaren op derdelanders die gezinslid van een subsidiair beschermde zijn.

Zoals omstandig uiteengezet bij de toelichting van artikel 5 van onderhavig wetsontwerp, genieten de “meereizende” familieleden van subsidiair beschermde op heden een recht op een afgeleide verblijfstitel op basis van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, wanneer zij aan de voorwaarden van deze bepaling voldoen. Deze bepaling betreft een omzetting van de Kwalificatierichtlijn.

De “nareizende” familieleden van subsidiair beschermde worden, om de reden reeds aangehaald, voortaan onderworpen aan een zuiver nationale maatregel, die meer in lijn ligt met de wil van de Europese wetgever gelet op het tijdelijke karakter van het verblijfsstatuut van de referentiepersoon (de subsidiair beschermde).

Niettegenstaande subsidiair beschermde na een verblijf van vijf jaar in België in principe overgaan naar een verblijf van onbeperkte duur of het statuut van langdurig ingezetene kunnen aanvragen, voorzag de Europese wetgever voor hen in een verblijfstitel met een beperktere geldigheidsduur (een jaar versus drie jaar) en kan hun statuut gedurende de eerste vijf jaar worden opgeheven indien de omstandigheden die aanleiding gaven tot de status niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat de beschermingsstatus niet langer nodig is (bijv. intern vestigingsalternatief). Daarnaast besliste de Europese wetgever om voor hen ook ruimere intrekingsgronden te voorzien alsook de uitsluitingsgronden niet te beperken op geografisch en temporeel vlak, wat eens te meer het verschil reflecteert met de vluchtelingenstatus.

Uit het geheel van het bepaalde in zowel de Gezinsherenigingsrichtlijn als de Kwalificatierichtlijn blijkt dat hoewel de behoeften van vluchtelingen en subsidiair beschermde in grote lijnen met elkaar overeenkomen er door de Europese wetgever, gelet op de voorrang die aan het Verdrag van Genève moet worden toegekend en het feit dat bij de regeling inzake subsidiaire bescherming ervan wordt uitgegaan dat de behoefte aan deze vorm

catégorie des membres de la famille “voyageant avec” (voir l'exposé des motifs de l'article 5 du présent projet de loi) et n'a pas affecté la possibilité pour les États membres de prévoir une mesure strictement nationale pour les membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire “voyagent après”.

À l'instar de plusieurs autres États membres européens, le législateur belge revient également sur son choix de 2006 et décide de ne pas appliquer la directive regroupement familial aux ressortissants de pays tiers qui sont membres de la famille d'une bénéficiaire de la protection subsidiaire.

Comme expliqué en détail dans l'explication de l'article 5 du présent projet de loi, les membres de la famille “voyageant avec” des bénéficiaires de la protection subsidiaire jouissent actuellement d'un droit à un titre de séjour dérivé sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, lorsqu'ils remplissent les conditions de cette disposition. Cette disposition est une transposition de la directive qualification.

Pour la raison déjà évoquée, les membres de la famille des bénéficiaires de la protection subsidiaire “voyagent après” sont désormais soumis à une mesure strictement nationale, ce qui est plus conforme à la volonté du législateur européen compte tenu du caractère temporaire du statut de séjour de la personne de référence (le bénéficiaire de la protection subsidiaire).

Nonobstant le fait que les bénéficiaires de la protection subsidiaire passeront en principe au séjour illimité après cinq ans de séjour en Belgique ou pourront demander le statut de résident de longue durée, le législateur européen a prévu pour eux un titre de séjour dont la durée de validité est plus limitée (un an contre trois ans) et leur statut peut être retiré au cours des cinq premières années si les circonstances qui ont donné lieu au statut n'existent plus ou ont changé à tel point que le statut de protection n'est plus nécessaire (par exemple, l'alternative de l'établissement interne). En outre, le législateur européen a décidé de prévoir des motifs de retrait plus larges et de ne pas limiter les motifs d'exclusion au niveau géographique et temporel, ce qui reflète une fois de plus la différence avec le statut de réfugié.

Les dispositions de la directive regroupement familial et de la directive qualification dans leur ensemble montrent que, bien que les besoins des réfugiés et des bénéficiaires de la protection subsidiaire soient largement similaires, une certaine différenciation a été introduite par le législateur européen, compte tenu de la primauté à attribuer à la convention de Genève et du fait que le régime de protection subsidiaire suppose que

van bescherming van tijdelijke aard is, ongeacht het feit dat de behoefte aan subsidiaire bescherming vaak van langere duur blijkt te zijn, alsnog een zekere differentiatie werd aangebracht. Het verschil in behandeling, dat door de Raad van State in zijn advies wordt vermeld, vloeit aldus voort uit de diverse keuzen die de Europese wetgever doorheen de tijd maakte en uit dewelke blijkt dat vluchtelingen en subsidiair beschermden op het vlak van rechten (waaronder het recht op gezinshereniging) vooralsnog niet volledig gelijkgeschakeld worden.

Teneinde geen ongeoorloofd verschil in behandeling in te voeren tussen familieleden van subsidiair beschermden en deze van de tijdelijk beschermden (in beide situaties beschikt de referentiepersoon immers over een verblijf van beperkte duur zonder de zekerheid van het vooruitzicht op een verblijf van onbeperkte duur), opteert de Belgische wetgever ervoor om in artikel 10*bis* een nieuwe paragraaf 2/1 in te voegen die voorziet in een machtiging tot verblijf voor de “nareizende” familieleden van subsidiair beschermden alsook voor de familieleden van tijdelijk beschermden die zelf niet in aanmerking komen voor het statuut van tijdelijke bescherming zoals voorzien in artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980.

Wanneer deze familieleden niet aan de voorwaarden van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, dan wel artikel 57/34 voldoen, voorziet de Belgische wetgever met onderhavig wetsontwerp de mogelijkheid een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aan te vragen op basis van het nieuwe artikel 10*bis*, § 2/1. De Belgische wetgever kiest ervoor om deze machtiging aan een aantal specifieke voorwaarden te onderwerpen, met name:

— er geldt een wachttermijn van twee jaar. In het hoger belang van het kind, vervalt deze wachttermijn wanneer de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door diens minderjarige kinderen of meerderjarige gehandicapte kinderen;

— deze machtiging is beperkt tot gezinsbanden die reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam;

— de vreemdeling die vervoegd wordt moet beschikken over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen. In het hoger belang van het kind, wordt een uitzondering op de bestaansmiddelenvereiste voorzien wanneer de vreemdeling zich enkel wil laten vervoegen door diens minderjarige kinderen of meerderjarige gehandicapte kinderen;

le besoin de cette forme de protection est temporaire, indépendamment du fait que le besoin de protection subsidiaire s'avère souvent de plus longue durée. La différence de traitement, mentionnée par le Conseil d'État dans son avis, résulte donc des différents choix opérés par le législateur européen au fil du temps, dont il ressort que les réfugiés et les bénéficiaires de la protection subsidiaire ne sont pas, à l'heure actuelle, entièrement assimilés en termes de droits (y compris le droit au regroupement familial).

Afin de ne pas introduire une différence de traitement injustifiée entre les membres de la famille bénéficiaires de la protection subsidiaire et ceux des bénéficiaires de la protection temporaire (dans les deux situations, la personne de référence dispose d'un titre de séjour à durée limitée sans la certitude de la perspective d'un titre de séjour à durée illimitée) le législateur belge choisit d'insérer à l'article 10*bis* un nouveau paragraphe 2/1 prévoyant une autorisation de séjour pour les membres de la famille “voyagent après” des bénéficiaires de la protection subsidiaire, ainsi que pour les membres de la famille des bénéficiaires de la protection temporaire qui ne peuvent pas prétendre eux-mêmes au statut de protection temporaire tel que prévu par l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980.

Le législateur belge prévoit dans le présent projet de loi la possibilité de demander une autorisation de séjour de plus de trois mois sur la base du nouvel article 10*bis*, § 2/1, si ces membres de la famille ne répondent pas aux conditions de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, ou de l'article 57/34. Le législateur belge choisit de soumettre cette autorisation à un certain nombre de conditions spécifiques, notamment:

— un délai d'attente de deux ans s'applique. Dans l'intérêt supérieur de l'enfant, cette période d'attente est supprimée lorsque l'étranger n'est rejoint que par ses enfants mineurs ou ses enfants majeurs handicapés;

— cette autorisation est limitée aux liens familiaux qui existaient préalablement à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;

— l'étranger rejoint doit disposer de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants. Une exception à la condition de moyens de subsistance est prévue dans l'intérêt supérieur de l'enfant, lorsque l'étranger ne souhaite être rejoint que par ses enfants mineurs ou par ses enfants majeurs handicapés;

— de vreemdeling die vervoegd wordt moet beschikken over voldoende huisvesting en een ziektekostenverzekering.

Deze voorwaarden moeten gekaderd worden in de Europese migratiecontext en hebben als doel om de secundaire migratiestromen beter te kunnen kanaliseren door te verzekeren dat subsidiair beschermden en tijdelijk beschermden voldoende zelfredzaam zijn gedurende hun verblijf van beperkte duur en geen beroep moeten doen op de openbare overheden om zichzelf of hun familieleden te onderhouden. Het opleggen van nationale voorwaarden is in overeenstemming met het Unierecht (cfr. *supra*).

Wat betreft de in onderhavig wetsontwerp voorziene wachtermijn van twee jaar, kan dienstig verwezen worden naar het arrest M.A. tegen Denemarken (EHRM 20 oktober 2022, ECLI:CE:ECHR:2022:1020JUD002210518), waarin het Europees Hof voor de Rechten van de Mens uitdrukkelijk erkende dat een onderscheid in de voorwaarden voor gezinshereniging tussen vluchtelingen enerzijds dan wel subsidiair- en tijdelijk beschermden anderzijds, voortvloeit uit het Unierecht en gerechtvaardigd kan zijn, mits er ruimte blijft voor een individuele beoordeling:

“102. Moreover, having regard to the relevant EU law, the Court reiterates that the Chapter of the Family Reunification directive (2003/86/EC of 22/09/2003) concerning refugees’ right to family reunification only applies to refugees recognised under the UN Convention, not to persons under subsidiary protection.

103. The Court also notes that the Recast Qualification directive distinguished between “refugee status” and “subsidiary protection status” (see the definitions given by Article 2 of the directive). According to Article 20(2) of the directive, its Chapter VII on the “content of international protection” applied both to refugees and persons eligible for subsidiary protection, but Article 23 of the directive (Maintaining family unity) only applied to “family members” who were present in the same member State in relation to an application for international protection.

104. Furthermore, when proposing a directive on Temporary Protection, the Commission, in its explanatory memorandum, stated as follows: “Given the limited pre-defined duration of temporary protection, the Commission feels it necessary to concentrate on the family as already constituted in the country of origin but separated by the circumstances of the mass influx... the right [to family reunification for persons with temporary protection] is more limited than the right provided for by the Family Reunification directive (which only concerned refugees under the UN Refugee Convention,

— l’étranger rejoint doit disposer d’un logement adéquat et d’une assurance maladie.

Ces conditions doivent s’inscrire dans le contexte migratoire européen et ont pour objectif de mieux canaliser les flux migratoires secondaires en garantissant que les bénéficiaires d’une protection subsidiaire ou temporaire soient suffisamment autonomes pendant leur séjour de durée limitée et ne doivent pas recourir aux pouvoirs publics pour subvenir à leurs besoins ou à ceux de leur famille. Imposer de conditions nationales est conforme au droit de l’Union (cf. *supra*).

En ce qui concerne le délai d’attente de deux ans prévu dans le présent projet de loi, il convient de se référer à l’arrêt M.A. c. Danemark (CEDH 20 octobre 2022, ECLI:CE:ECHR:2022:1020JUD002210518), dans lequel la Cour européenne des droits de l’homme a expressément reconnu qu’une distinction entre les conditions de regroupement familial applicables aux réfugiés, d’une part, et aux bénéficiaires d’une protection subsidiaire et temporaire, d’autre part, découle du droit de l’Union et peut être justifiée, pour autant qu’elle laisse une marge d’appréciation individuelle:

“102. Moreover, having regard to the relevant EU law, the Court reiterates that the Chapter of the Family Reunification directive (2003/86/EC of 22/09/2003) concerning refugees’ right to family reunification only applies to refugees recognised under the UN Convention, not to persons under subsidiary protection.

103. The Court also notes that the Recast Qualification directive distinguished between “refugee status” and “subsidiary protection status” (see the definitions given by Article 2 of the directive). According to Article 20(2) of the directive, its Chapter VII on the “content of international protection” applied both to refugees and persons eligible for subsidiary protection, but Article 23 of the directive (Maintaining family unity) only applied to “family members” who were present in the same member State in relation to an application for international protection.

104. Furthermore, when proposing a directive on Temporary Protection, the Commission, in its explanatory memorandum, stated as follows: “Given the limited pre-defined duration of temporary protection, the Commission feels it necessary to concentrate on the family as already constituted in the country of origin but separated by the circumstances of the mass influx... the right [to family reunification for persons with temporary protection] is more limited than the right provided for by the Family Reunification directive (which only concerned refugees under the UN Refugee Convention,

and excluded persons having been granted subsidiary protection). Moreover, the Commission cannot deny that the political conditions for proposing a broader approach to family reunification for persons enjoying temporary protection than proposed here do not seem to be met.”

105. Having regard to the above, the Court acknowledges that there are both factual and legal arguments in favour of saying that persons fleeing a general situation in their country of origin are not in a situation that is analogous or relevantly similar to that of persons who have fled their home country owing to an individualised risk of persecution or ill-treatment as regards the need for protection and also as regards the need for family reunification.”

In een recenter arrest in de zaak B.F. tegen Zwitserland (EHRM 4 juli 2023, ECLI:CE:ECHR:2023:0704JUD001325818) herhaalde het Hof dat een wachttermijn van twee jaar niet zonder meer in strijd is met artikel 8 van het EVRM, mits er ruimte blijft voor een individuele beoordeling en er rekening kan gehouden worden met de specifieke omstandigheden van het individuele geval.

De Belgische wetgever maakt gebruik van de mogelijkheid die het Unierecht voorziet om nationale voorwaarden op te leggen aan deze categorieën van familieleden indien en voor zover dat hun verblijfsrechten niet geregeld worden door het Unierecht, doch wenst te onderstrepen dat de mogelijkheid tot individuele beoordeling en het uitvoeren van een belangenafweging teneinde de eerbiediging van artikel 8 EVRM te verzekeren, worden opgevangen doorheen diverse bepalingen voorzien in de wet van 15 december 1980.

Zo kan de vreemdeling, bij wijze van voorbeeld, te allen tijde een aanvraag om machtiging tot verblijf voorzien in de artikelen 9 dan wel 9*bis*, van dezelfde wet, indienen en daarbij alle nodige stukken en elementen naar voren brengen die doen blijken van een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Deze bepalingen voorzien dat de minister of diens gemachtigde rekening houdt met de bovenstaande stukken en elementen, teneinde de eerbiediging van artikel 8 EVRM te kunnen garanderen. In het kader van deze ruime discretionaire bevoegdheden, oordeelde het Grondwettelijk Hof in het arrest 95/2008 van 26 juni 2008 (overweging B. 6) immers uitdrukkelijk het volgende:

“Die discretionaire bevoegdheid kan evenwel niet aldus worden begrepen dat zij, zonder dat uitdrukkelijk wordt verwezen naar de noodzakelijke eerbiediging van verdragsrechtelijke grondrechten, de minister of zijn gemachtigde zou toestaan de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens te schenden, derwijze dat aan een categorie van vreemdelingen

and excluded persons having been granted subsidiary protection). Moreover, the Commission cannot deny that the political conditions for proposing a broader approach to family reunification for persons enjoying temporary protection than proposed here do not seem to be met.”

105. Having regard to the above, the Court acknowledges that there are both factual and legal arguments in favour of saying that persons fleeing a general situation in their country of origin are not in a situation that is analogous or relevantly similar to that of persons who have fled their home country owing to an individualised risk of persecution or ill-treatment as regards the need for protection and also as regards the need for family reunification.”

Dans un arrêt plus récent dans l'affaire B.F. c. la Suisse (CEDH 4 juillet 2023, ECLI:CE:ECHR:2023:0704JUD001325818), la Cour a réaffirmé qu'un délai d'attente de deux ans n'est pas en soi contraire à l'article 8 de la CEDH, pour autant qu'il reste une marge d'appréciation et que les circonstances particulières de l'affaire puissent être prises en considération.

Le législateur belge fait usage de la possibilité prévue par le droit de l'Union d'imposer des conditions nationales à ces catégories de membres de la famille concernées si et dans la mesure où leurs droits de séjour ne sont pas régis par le droit de l'Union, mais tient à souligner que la possibilité d'une appréciation individuelle et d'une mise en balance des intérêts afin de garantir le respect de l'article 8 de la CEDH est prévue par diverses dispositions de la loi du 15 décembre 1980.

Ainsi, à titre d'exemple, l'étranger peut à tout moment introduire une demande d'autorisation de séjour prévue aux articles 9 ou 9*bis* de la même loi et joindre à celle-ci tous les documents et éléments nécessaires démontrant l'existence d'une vie familiale au sens de l'article 8 CEDH. Ces dispositions prévoient que le ministre ou son délégué tient compte des pièces et éléments susmentionnés afin de garantir le respect de l'article 8 de la CEDH. Dans le cadre de ces larges pouvoirs discrétionnaires, la Cour constitutionnelle a en effet expressément jugé ce qui suit dans son arrêt 95/2008 du 26 juin 2008 (considérant B. 6):

“Ce pouvoir discrétionnaire ne peut toutefois être interprété en ce sens que sans référence expresse au nécessaire respect des droits fondamentaux conventionnels, il autoriserait le ministre ou son délégué à violer les articles 3 et 8 de la Convention européenne des droits de l'homme, de sorte qu'une catégorie d'étrangers serait privée du bénéfice des droits qui sont garantis par ces

het genot wordt ontzegd van de rechten die door die verdragsbepalingen worden gewaarborgd. Doordat zij een zorgvuldig onderzoek van iedere aanvraag vereist, biedt de bestreden regeling de mogelijkheid om elke aanvraag individueel, op grond van concrete elementen, te beoordelen in het licht van onder meer die verdragsbepalingen.

Het middel is niet gegrond.”

Aldus kan de eerbiediging van artikel 8 van het EVRM afdoende verzekerd worden.

Art. 7

Artikel 10ter, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, bepaalt de startdatum van de behandelingstermijn van de in artikel 10bis bedoelde aanvraag tot machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden. De wijziging onder a), beoogt deze bepaling te conformeren aan de wijzigingen in artikel 10bis van diezelfde wet en voegt aldus een verwijzing naar het nieuwe artikel 10bis, § 2/1, toe.

De wijziging onder b), aangebracht aan artikel 10ter, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, beoogt de verplichtingen van zowel de minister of zijn gemachtigde als van de vreemdeling in het kader van de behoefteanalyse te verduidelijken.

De vreemdeling wordt geacht reeds bij de indiening van zijn verblijfsaanvraag alle documenten en inlichtingen voor te leggen die nuttig zijn voor het in kaart brengen van zijn behoeften en die van zijn familieleden en het bepalen van de bestaansmiddelen die zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Dit is noodzakelijk om de behoefteanalyse op een correcte en efficiënte manier te kunnen uitvoeren. De minister of zijn gemachtigde houdt bij het uitvoeren van de behoefteanalyse rekening met alle elementen in het dossier die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd.

De wijzigingen onder c) en d), aangebracht aan artikel 10ter, §§ 2 en 2ter, van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepalingen te harmoniseren en in lijn te brengen met de structurele wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet. Artikel 10, § 1, tweede lid, bevat de bijkomende voorwaarden die gesteld worden aan de wettelijk geregistreerde partners.

dispositions conventionnelles. En ce qu'elle exige un examen méticuleux de chaque demande, la disposition attaquée offre la possibilité d'examiner individuellement chaque demande, sur la base d'éléments concrets, à la lumière notamment de ces dispositions conventionnelles.

Le moyen n'est pas fondé.”

Ainsi, le respect de l'article 8 de la CEDH peut être suffisamment garanti.

Art. 7

L'article 10ter, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 détermine la date de départ du délai de traitement de la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois visé à l'article 10bis. La modification sous a) vise à mettre en conformité cette disposition par rapport aux modifications apportées à l'article 10bis de la même loi et ajoute en ce sens une référence au nouvel article 10bis, § 2/1.

La modification sous b), apportée à l'article 10ter, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, vise à clarifier les obligations tant du ministre ou de son délégué que de l'étranger dans le cadre de l'analyse des besoins.

Lors de l'introduction de sa demande de séjour, l'étranger est tenu de présenter tous les documents et informations utiles pour identifier ses besoins et ceux des membres de sa famille, ainsi que pour déterminer les moyens de subsistance dont ils ont besoin pour subvenir à leurs besoins sans constituer une charge pour les pouvoirs publics. Ceci est nécessaire pour pouvoir réaliser correctement et efficacement l'analyse des besoins. Lors de l'analyse des besoins, le ministre ou son délégué prend en compte tous les éléments du dossier qui ont été soumis par l'étranger dans ce cadre.

Les modifications sous c) et d), apportées à l'article 10ter, §§ 2 et 2ter, de la loi du 15 décembre 1980, visent à harmoniser ces dispositions et à les mettre en conformité avec les changements structurels de l'article 10 de la même loi. L'article 10, § 1er, alinéa 2, contient les conditions supplémentaires imposées aux partenaires enregistrés conformément à une loi.

Art. 8

De wijzigingen onder a), b) en c), aangebracht aan artikel 11 van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, preciseert in welke gevallen een beslissing tot weigering van de toelating tot verblijf niet uitsluitend mag worden gebaseerd op het ontbreken van officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 WIPR. De Belgische wetgever beoogt de toepassing van deze bepaling te beperken tot aanvragen ingediend op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4 of 5°.

In artikel 11, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980, dat een weigeringsgrond voorziet wanneer een wettelijk geregistreerde partner in het huwelijk treedt met een ander persoon of een wettelijk geregistreerd partnerschap afsluit met een ander persoon, wordt de verwijzing naar de wettelijk geregistreerde partners aangepast aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Artikel 11, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980, voorziet de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om een einde te stellen aan het verblijf van de familieleden die op basis van artikel 10 een begunstigde van een internationale beschermingsstatus vervoegd hebben, wanneer het verblijf van de begunstigde van internationale bescherming beëindigd of ingetrokken werd. De verwijzing naar artikel 10 van de wet van 15 december 1980 wordt aangepast aan de wijzigingen in datzelfde artikel.

Art. 9

De wijzigingen onder a) en b), aangebracht aan artikel 12*bis*, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, beogen de mogelijkheden tot indiening van een verblijfsaanvraag op het Belgisch grondgebied aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Aangezien de bepaling in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, de instandhouding van het gezin beoogt wanneer de familieleden zich samen met de begunstigde van internationale bescherming of staatloze op het Belgische grondgebied bevinden, wordt voor deze categorie een algemene mogelijkheid voorzien om de verblijfsaanvraag in te dienen vanop het Belgische grondgebied. Zij moeten hiervoor geen voorafgaandelijke toelating of machtiging tot verblijf hebben en geen buitengewone omstandigheden aantonen.

Art. 8

Les modifications sous a), b) et c), apportées à l'article 11 de la loi du 15 décembre 1980, visent à aligner cette disposition aux modifications apportées à l'article 10 de la même loi.

L'article 11, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 précise dans quels cas une décision de refus d'admission au séjour ne peut pas être fondée sur la seule absence de documents officiels prouvant les liens de parenté ou d'alliance, conformément à l'article 30 CODIP. Le législateur belge entend limiter l'application de cette disposition aux demandes introduites sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° ou 5°.

À l'article 11, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, qui prévoit un motif de refus lorsqu'un partenaire enregistré conformément à une loi contracte un mariage avec une autre personne ou conclut un partenariat enregistré conformément à une loi avec une autre personne, la référence aux partenaires enregistrés conformément à une loi est adaptée aux modifications de l'article 10 de la même loi.

L'article 11, § 3, alinéa 4, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit la possibilité pour le ministre ou son délégué de mettre fin au séjour des membres de la famille qui ont rejoint un bénéficiaire du statut de protection internationale sur la base de l'article 10, lorsque le séjour du bénéficiaire de la protection internationale a pris fin ou a été retiré. La référence à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 est modifiée conformément aux modifications apportées à ce même article.

Art. 9

Les modifications sous a) et b), apportées à l'article 12*bis*, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, visent à adapter les possibilités d'introduction d'une demande de séjour sur le territoire belge, aux modifications de l'article 10 de la même loi.

Étant donné que la disposition de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, vise à respecter l'unité familiale dans le cas où les membres de la famille se trouvent sur le territoire belge avec le bénéficiaire d'une protection internationale ou l'apatride, une possibilité générale est prévue, pour cette catégorie, d'introduire la demande de séjour à partir du territoire belge. Ils ne doivent pas disposer d'une autorisation ou admission préalable et ne doivent pas prouver l'existence de circonstances exceptionnelles.

De familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5° en 6°, worden in principe geacht hun aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, bij de bevoegde Belgische diplomatieke post. In het hoger belang van het kind worden twee uitzonderingen voorzien, namelijk:

— wanneer de vreemdeling vervoegd wordt door zijn minderjarig kind of meerderjarig gehandicapt kind en dit kind reeds gemachtigd werd tot een verblijf van maximaal drie maanden;

— wanneer de niet-begeleide minderjarige vluchteling of staatloze vervoegd wordt door zijn of haar ouder(s) en deze ouder(s) reeds gemachtigd werd(en) tot een verblijf van maximaal drie maanden.

In deze twee gevallen wordt ook de mogelijkheid voorzien om de verblijfsaanvraag in te dienen vanop het Belgische grondgebied.

De wijziging onder c), aangebracht aan artikel 12*bis*, § 2, vierde lid, beoogt de verplichtingen van zowel de minister of zijn gemachtigde als van de vreemdeling in het kader van de behoefteanalyse te verduidelijken.

De vreemdeling wordt geacht reeds bij de indiening van zijn verblijfsaanvraag alle documenten en inlichtingen voor te leggen die nuttig zijn voor het in kaart brengen van zijn behoeften en die van zijn familieleden en het bepalen van de bestaansmiddelen die zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Dit is noodzakelijk om de behoefteanalyse op een correcte en efficiënte manier te kunnen uitvoeren. De minister of zijn gemachtigde houdt bij het uitvoeren van de behoefteanalyse rekening met alle elementen in het dossier die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd.

De wijzigingen onder d), e) en g), aangebracht aan artikel 12*bis* van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepalingen te harmoniseren en in lijn te brengen met de structurele wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet. Artikel 10, § 1, tweede lid, bevat de bijkomende voorwaarden die gesteld worden aan de wettelijk geregistreerde partners.

De wijziging onder f), aangebracht aan artikel 12*bis*, § 3*bis*, van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Ten slotte voorziet artikel 12*bis*, § 5, van de wet van 15 december 1980, de verplichting voor de minister of zijn gemachtigde om rekening te houden met andere geldige bewijzen wanneer de vreemdeling de bloed- of

Les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5° et 6°, sont en principe censés introduire leur demande depuis l'étranger, auprès du poste diplomatique belge compétent. Dans l'intérêt supérieur de l'enfant, deux exceptions sont prévues, à savoir:

— lorsque l'étranger est rejoint par son enfant mineur ou son enfant majeur handicapé et que cet enfant a déjà été autorisé à séjourner pour une durée maximale de trois mois;

— lorsque le réfugié mineur non accompagné ou l'apatride mineur non accompagné est rejoint par son/ ses parent(s) et que ce(s) dernier(s) a (ont) déjà été autorisé(s) à séjourner pour une durée maximale de trois mois.

Dans ces deux cas, la possibilité d'introduire la demande de séjour à partir du territoire belge est également prévue.

La modification sous c), apportée à l'article 12*bis*, § 2, alinéa 4, vise à clarifier les obligations tant du ministre ou de son délégué que de l'étranger dans le cadre de l'analyse des besoins.

Lors de l'introduction de sa demande de séjour, l'étranger est tenu de présenter tous les documents et informations utiles pour identifier ses besoins et ceux des membres de sa famille ainsi que pour déterminer les moyens de subsistance dont ils ont besoin pour subvenir à leurs besoins sans constituer une charge pour les pouvoirs publics. Ceci est nécessaire pour pouvoir réaliser correctement et efficacement l'analyse des besoins. Lors de l'analyse des besoins, le ministre ou son délégué prend en compte tous les éléments du dossier qui ont été soumis par l'étranger dans ce cadre.

Les modifications sous d), e) et g), apportées à l'article 12*bis* de la loi du 15 décembre 1980, visent à harmoniser ces dispositions et à les mettre en conformité avec les modifications structurelles de l'article 10 de la même loi. L'article 10, § 1er, alinéa 2, contient les conditions supplémentaires imposées aux partenaires enregistrés conformément à une loi.

La modification sous f), apportée à l'article 12*bis*, § 3*bis*, de la loi du 15 décembre 1980, vise à adapter cette disposition aux modifications apportées à l'article 10 de la même loi.

Enfin, l'article 12*bis*, § 5, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit l'obligation pour le ministre ou son délégué de prendre en compte d'autres preuves valables lorsque l'étranger n'est pas en mesure de prouver le lien de

aanverwantschapsband niet kan aantonen met officiële documenten. De wijziging onder h), beoogt deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet. De Belgische wetgever beoogt de toepassing van deze bepaling te beperken tot aanvragen ingediend op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4 of 5°.

Art. 10

De wijziging onder a), aangebracht aan artikel 13, § 1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet. De Belgische wetgever voorziet dat de ouders van een niet-begeleide minderjarige vluchteling, voor de overgang naar een verblijf van onbeperkte duur, bijkomend moeten aantonen over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken.

De wijziging onder b), aangebracht aan artikel 13, § 1, vijfde lid, betreft een loutere wijziging van de opbouw van dit artikel om de leesbaarheid ervan te verbeteren.

De wijziging onder c), aangebracht aan artikel 13, § 1, van de wet van 15 december 1980, voorziet de geldigheidsduur van de verblijfstitels en de overgang naar een verblijf van onbeperkte duur voor de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, van diezelfde wet. De Belgische wetgever opteert om deze familieleden een verblijfstitel toe te kennen met eenzelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die begeleid wordt en hen over te laten gaan op een verblijf van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt over een verblijf van onbeperkte duur beschikt, voor zover het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 10 en geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De wijziging onder d), aangebracht aan artikel 13, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepalingen aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Artikel 13, § 4, eerste lid, van de wet van 15 december 1980, voorziet de mogelijkheid om het verblijf te beëindigen en een bevel om het grondgebied af te leveren aan de familieleden die op grond van artikel 10bis, § 2, gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden. De wijziging onder e), beoogt deze bepaling uit te breiden naar familieleden die gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden op grond van het nieuwe artikel 10bis, § 2/1 van de wet van 15 december 1980.

In datzelfde artikel 13, § 4, eerste lid, van de wet van 15 december 1980, wordt de bepaling onder 4°, dat

parenté ou d'alliance au moyen de documents officiels. La modification sous h), vise à adapter cette disposition aux modifications de l'article 10 de la même loi. Le législateur belge entend limiter l'application de cette disposition aux demandes introduites sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° ou 5°.

Art. 10

La modification sous a), apportée à l'article 13, § 1er, alinéa 4, de la loi du 15 décembre 1980, vise à adapter cette disposition aux modifications de l'article 10 de la même loi. Le législateur belge prévoit que les parents d'un réfugié mineur non accompagné doivent en outre démontrer qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers avant la transition vers un séjour d'une durée illimitée.

La modification sous b), apportée à l'article 13, § 1er, alinéa 5, modifie simplement la structure de cet article afin d'en améliorer la lisibilité.

La modification sous c) apportée à l'article 13, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, prévoit la durée de validité des titres de séjour et la transition vers le séjour d'une durée illimitée pour les membres de la famille mentionnés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, de la même loi. Le législateur belge choisit d'accorder à ces membres de la famille un titre de séjour d'une durée de validité égale au titre de séjour de l'étranger accompagné et de leur permettre de passer à un séjour d'une durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un séjour d'une durée illimitée, à condition que le membre de la famille remplisse toujours les conditions de l'article 10 et ne constitue pas une menace pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

La modification sous d), apportée à l'article 13, § 3, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, vise à adapter ces dispositions aux modifications de l'article 10 de la même loi.

L'article 13, § 4, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, prévoit la possibilité de mettre fin au séjour et de délivrer un ordre de quitter le territoire aux membres de la famille autorisés à séjourner plus de trois mois en vertu de l'article 10bis, § 2. La modification sous e) vise à étendre cette disposition aux membres de la famille autorisés à séjourner plus de trois mois sur la base du nouvel article 10bis, § 2/1, de la loi du 15 décembre 1980.

Dans le même article 13, § 4, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, la disposition sous 4°, qui prévoit

voorziet in de mogelijkheid om het verblijf te beëindigen en een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren wanneer een wettelijk geregistreerde partner in het huwelijk treedt met een ander persoon of een wettelijk geregistreerd partnerschap afsluit met een ander persoon, aangepast aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Art. 11

De wijziging aan artikel 15 van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling inzake de toekenning van de machtiging tot vestiging te remediëren. Conform artikel 14, tweede lid, van diezelfde wet, mag de machtiging tot verblijf slechts afgeleverd worden aan de vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt. Sinds de wet van 4 mei 2016, dewelke artikel 13, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 wijzigde, ontvangt de vreemdeling die werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf op basis van gezinshereniging nog slechts na vijf jaar verblijf een verblijf van onbeperkte duur (voorheen: drie jaar). Door deze wijziging werd het tweede lid van artikel 15, van diezelfde wet, als dusdanig zonder voorwerp en de Belgische wetgever opteert er op heden voor om deze overtuiging in artikel 15 te schrappen en in overeenstemming te brengen met de bepalingen voorzien in de artikelen 13 en 14, van de wet van 15 december 1980.

De machtiging tot vestiging bedoeld in artikel 15 van de wet van 15 december 1980, wordt enkel toegekend aan een vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

Art. 12

De wijzigingen aangebracht aan artikel 19 van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepalingen aan te passen in lijn met de inhoudelijke en structurele wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Art. 13

De wijziging aan artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, bepaalt dat tijdens de termijn voor indiening van het annulatieberoep en tijdens het onderzoek van het annulatieberoep tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd aan de in artikel 10*bis*, § 2/1, bedoelde familieleden op basis van artikel 13, § 4, eerste lid, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen mag worden uitgevoerd en geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling mogen

la possibilité de mettre fin au séjour et de délivrer un ordre de quitter le territoire lorsqu'un partenaire enregistré conformément à une loi contracte un mariage avec une autre personne ou conclut un partenariat enregistré conformément à une loi avec une autre personne, est adaptée aux modifications de l'article 10 de la même loi.

Art. 11

La modification de l'article 15 de la loi du 15 décembre 1980 vise à corriger cette disposition relative à l'octroi de l'autorisation d'établissement. Conformément à l'article 14, alinéa 2, de cette même loi, l'autorisation de séjour ne peut être délivrée qu'aux étrangers titulaires d'un titre de séjour à durée illimitée. Depuis la loi du 4 mai 2016, qui a modifié l'article 13, § 1er, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980, l'étranger qui a été admis ou autorisé à séjourner sur la base du regroupement familial, ne reçoit un séjour illimité qu'après cinq ans de séjour (auparavant: trois ans). Suite à cette modification, le deuxième alinéa de l'article 15 de la même loi, est devenu sans objet et le législateur belge opte à ce jour de supprimer cette redondance dans l'article 15 et de l'aligner sur les dispositions prévues dans les articles 13 et 14, de la loi du 15 décembre 1980.

L'autorisation d'établissement, visée à l'article 15 de la loi du 15 décembre 1980, n'est accordée qu'à l'étranger qui prouve qu'il réside de manière régulière et continue dans le Royaume depuis cinq ans.

Art. 12

Les modifications apportées à l'article 19 de la loi du 15 décembre 1980 visent à adapter ces dispositions aux modifications de fond et de structure apportées à l'article 10 de la même loi.

Art. 13

La modification de l'article 39/79 de la loi du 15 décembre 1980, prévoit que, pendant le délai d'introduction du recours en annulation et pendant l'examen du recours en annulation contre un ordre de quitter le territoire délivré aux membres de la famille visés à l'article 10*bis*, § 2/1, sur la base de l'article 13, § 4, alinéa 1er, aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée à l'encontre de l'étranger et aucune mesure de ce type ne peut être prise à l'encontre de l'étranger en raison des faits qui ont donné lieu à la décision contre laquelle

worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend. Deze bepaling wordt aldus uitgebreid naar familieleden die gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden op grond van het nieuwe artikel 10*bis*, § 2/1 van de wet van 15 december 1980.

Art. 14

Een eerste wijziging, aangebracht aan artikel 40*ter* van de wet van 15 december 1980, voorziet de verhoging van het referentiebedrag inzake de bestaansmiddelen voor gezinshereniging met een Belg.

Een vreemdeling die een verblijfsrecht wil verkrijgen in het kader van gezinshereniging op grond van artikel 40*ter*, dient aan te tonen dat de Belg die hij vervoegt, over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden, teneinde te vermijden dat ze ten laste vallen van de openbare overheden, behoudens de uitzonderingen die de wet voorziet. Artikel 40*ter*, § 2, tweede lid, 1°, geeft een nadere omschrijving van wat dient te worden verstaan onder de bedoelde bestaansmiddelen.

Er wordt vastgesteld dat het huidige referentiebedrag niet volstaat om te voorkomen dat nieuwkomers ten laste komen van het sociaal bijstandstelsel en een verval in armoede te vermijden. Daarnaast wordt een verschil vastgesteld tussen situaties waarin één familielid de Belg vervoegt en situaties waarin meerdere familieleden de Belg vervoegen of meerdere familieleden reeds in België ten laste vallen van de Belg. In dit laatste geval volstaat het vast referentiebedrag in vele gevallen niet. Daarom opteert de Belgische wetgever ervoor om het referentiebedrag te verhogen en aan te passen naargelang het aantal familieleden dat ten laste valt van de Belg (zie hierover eveneens de toelichting bij artikel 5 van dit wetsontwerp).

Om te voldoen aan het referentiebedrag, zal de vreemdeling moeten aantonen dat de Belg beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen die netto minstens gelijk zijn aan 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd.

Daarnaast wordt het referentiebedrag verhoogd met 10 % per bijkomend gezinslid dat ten laste valt van de Belg. Wanneer één familielid zich bij de Belg komt voegen en deze nog geen andere familieleden heeft in België die ten laste zijn van hem, geldt dus een

ce recours a été introduit. Cette disposition est donc étendue aux membres de la famille autorisés à séjourner plus de trois mois en vertu du nouvel article 10*bis*, § 2/1, de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 14

Une première modification, apportée à l'article 40*ter* de la loi du 15 décembre 1980, prévoit l'augmentation du montant de référence relatif aux moyens de subsistance pour le regroupement familial avec un Belge.

L'étranger, qui souhaite obtenir un droit de séjour dans le cadre du regroupement familial sur la base de l'article 40*ter*, doit démontrer que le ressortissant belge qu'il rejoint dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille, afin d'éviter de constituer une charge pour les pouvoirs publics, sous réserve des exceptions prévues par la loi. L'article 40*ter*, § 2, alinéa 2, 1°, précise ce qu'il faut entendre par moyens de subsistance visés.

Il est établi que le montant de référence actuel n'est pas suffisant pour éviter que les nouveaux arrivants ne deviennent à charge du système d'aide sociale et qu'ils ne tombent dans la pauvreté. En outre, on constate une différence entre les situations où un membre de la famille rejoint le Belge et les situations où plusieurs membres de la famille rejoignent le Belge ou celles où plusieurs membres de la famille sont déjà à charge du Belge en Belgique. Dans ce dernier cas, le montant de référence fixe est souvent insuffisant. C'est pourquoi le législateur belge choisit d'augmenter le montant de référence et d'adapter en fonction du nombre de membres de la famille qui sont à charge du Belge (voir également à ce sujet les explications relatives à l'article 5 du présent projet de loi).

Pour se conformer au montant de référence, l'étranger devra prouver que le Belge dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers qui, en termes nets, sont au moins égaux à 110 % du revenu minimum mensuel moyen garanti prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen.

En outre, le montant de référence est augmenté de 10 % pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge du Belge. Si un membre de la famille rejoint le Belge et que ce dernier n'a pas encore d'autres membres de la famille à charge en Belgique, le montant

referentiebedrag van netto 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen. Wanneer twee familieleden zich bij de Belg wensen te voegen en deze nog geen andere familieleden heeft in België die ten laste zijn van hem, wordt het referentiebedrag van netto 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen met 10 % verhoogd. Wanneer twee familieleden zich bij de Belg wensen te voegen en deze nog twee andere familieleden heeft in België die ten laste zijn van hem, wordt het referentiebedrag van netto 110 % van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen met 30 % verhoogd, etc.

Ten slotte houdt de Belgische wetgever rekening met het hoger belang van het kind, door een uitzondering op de voormelde bestaansmiddelenvereiste te voorzien wanneer de gezinshereniger zich enkel laat vervoegen door één of meerdere (gemeenschappelijke of niet-gemeenschappelijke) minderjarige kinderen of meerderjarige gehandicapte kinderen. De Belgische wetgever wenst zodoende rekening te houden met de situaties waarin de gezinshereniger in België de enige ouder is die voor de minderjarige kinderen kan zorgen (bij wijze van voorbeeld: in geval van overlijden of onvermogen in hoofde van de andere zorgdragende ouder).

Aangaande de opmerking inzake proportionaliteit, die door de Raad van State in zijn advies wordt vermeld, benadrukt de Belgische wetgever dat het voorziene bedrag slechts een referentiebedrag betreft en het dien-aangaande noodzakelijk is te verwijzen naar de waarborg uitdrukkelijk voorzien in artikel 42, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 en volgens dewelke de minister of zijn gemachtigde, indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen niet is voldaan, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden dient te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Er zal aldus geen verder onderzoek gedaan moeten worden naar de bestaansmiddelen indien de gezinshereniger over bestaansmiddelen beschikt die gelijk zijn aan of hoger zijn dan het voormelde referentiebedrag, dat aangepast wordt naargelang het aantal familieleden dat ten laste valt van de Belg.

De tweede wijziging, aangebracht aan artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, stelt de leeftijdsgrens voor partners om zich te kunnen herenigen met hun (huwelijks)partner vast op eenentwintig jaar. Met deze wijziging beoogt de Belgische wetgever gedwongen huwelijken te voorkomen die enkel ertoe strekken de echtgeno(o)t(e) een verblijfsrecht in België te verlenen.

de référence sera donc de 110 % du revenu net minimum mensuel moyen garanti. Si deux membres de la famille souhaitent rejoindre le Belge et que ce dernier n'a pas encore d'autres membres de la famille à charge en Belgique, le montant de référence de 110 % du revenu net minimum mensuel moyen garanti est augmenté de 10 %. Si deux membres de la famille souhaitent rejoindre le citoyen belge et que ce dernier a deux autres membres de la famille à charge en Belgique, le montant de référence de 110 % du revenu net minimum mensuel moyen garanti est augmenté de 30 %, etc.

Enfin, le législateur belge tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant en prévoyant une exception à l'exigence susmentionnée relative aux moyens de subsistance lorsque le regroupant n'est rejoint que par un ou plusieurs enfants mineurs (communs ou non communs) ou enfants majeurs handicapés. Le législateur belge souhaite ainsi tenir compte des situations dans lesquelles le regroupant en Belgique est le seul parent capable de prendre en charge les enfants mineurs (à titre d'exemple: en cas de décès ou d'incapacité de l'autre parent qui en a la charge).

En ce qui concerne la remarque relative à la proportionnalité formulée par le Conseil d'État dans son avis, le législateur belge souligne que le montant prévu n'est qu'un montant de référence et qu'il convient à cet égard de se référer à la garantie expressément prévue à l'article 42, § 1, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, selon laquelle le ministre ou son délégué, si la condition relative au caractère suffisant des moyens de subsistance n'est pas remplie, doit déterminer, sur la base des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, quels moyens de subsistance leur sont nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Si le regroupant dispose de moyens de subsistance égaux ou supérieurs au montant de référence susmentionné, lequel est adapté en fonction du nombre de membres de la famille à charge du Belge, il n'y aura pas lieu de poursuivre l'examen des moyens de subsistance.

La deuxième modification de l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980, fixe à vingt-et-un ans l'âge limite pour le regroupement du partenaire (de mariage). Par cette modification, le législateur belge entend éviter les mariages forcés dont le seul but est d'accorder au conjoint un droit de séjour en Belgique.

De leeftijdsgrens van eenentwintig jaar wordt in het huidige artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, teruggebracht naar achttien jaar, in gevallen waarin de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk, reeds bestond vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging dan wel indien de geregistreerde partners vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging reeds ten minste een jaar samengewoond hebben.

De Belgische wetgever stelt echter vast dat gedwongen huwelijken met een Belg ook na de leeftijd van achttien jaar plaatsvinden met als enige doel een recht op verblijf in België te verkrijgen. Op achttien jaar zijn mensen bovendien nog kwetsbaar, vooral wanneer zij nog sterk afhankelijk zijn en beïnvloed worden door hun naaste omgeving. Het invoeren van de leeftijdsvoorwaarde van eenentwintig jaar garandeert dat de echtgenoten een zekere maturiteit hebben en niet gedwongen worden tot een huwelijk omdat ze afhankelijk zijn van hun ouders of hun familie. Door de leeftijd vanaf wanneer de echtgenoten of partners hun recht op gezinshereniging in België kunnen uitoefenen op te trekken naar de leeftijd van eenentwintig jaar, neemt de Belgische wetgever een relevante maatregel daar hij redelijkerwijze vermag te oordelen dat de – inzonderheid familiale – druk minder kans op slagen heeft wanneer de betrokkenen die leeftijd hebben bereikt dan wanneer ze jonger zijn.

Ter verantwoording van de gemaakte keuze is het nuttig te verwijzen naar de overwegingen van het Europese Hof van Justitie in de zaak C-338/13 (d.d. 17 juli 2014) waarin het Hof uitdrukkelijk bevestigde dat artikel 4, lid 5, van de Gezinsherenigingsrichtlijn zich niet verzet tegen een nationale maatregel volgens welke echtgenoten en geregistreerde partners de leeftijd van 21 jaar reeds op de datum van indiening van het verzoek moeten hebben bereikt om te kunnen worden aangemerkt als gezinsleden die recht hebben op gezinshereniging:

“15 Dienaangaande zij erop gewezen dat de door de lidstaten op grond van artikel 4, lid 5, van Richtlijn 2003/86 vastgestelde minimumleeftijd uiteindelijk overeenstemt met de leeftijd waarop volgens de betrokken lidstaat een persoon wordt geacht volwassen genoeg te zijn niet alleen om een hem opgelegd huwelijk te weigeren, maar tevens om ervoor te kiezen zich uit vrije wil in een ander land te vestigen bij zijn echtgenoot om aldaar met laatstgenoemde een gezinsleven te leiden en zich te integreren.

16 Tegen die achtergrond moet worden vastgesteld dat een maatregel als aan de orde in het hoofdgeding, volgens welke de gezinshereniger en zijn echtgenoot de vereiste minimumleeftijd moeten hebben bereikt op het tijdstip van indiening van het verzoek, de uitoefening

La limite d'âge de vingt-et-un ans est ramenée à dix-huit ans dans l'actuel article 40ter de la loi du 15 décembre 1980, dans les cas où le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent au mariage existait préalablement à l'introduction de la demande de regroupement familial ou si les partenaires enregistrés ont cohabité pendant au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.

Cependant, le législateur belge constate que des mariages forcés avec un Belge ont lieu même après l'âge de dix-huit ans dans le seul but d'obtenir un droit de séjour en Belgique. De plus, à dix-huit ans, les personnes sont encore vulnérables, surtout lorsqu'elles sont encore très dépendantes et influencées par leur entourage immédiat. L'introduction de la condition d'âge de vingt-et-un ans permet de s'assurer que les conjoints ont une certaine maturité et ne sont pas contraints de se marier parce qu'ils sont dépendants de leurs parents ou de leur famille. En portant à vingt-et-un ans l'âge à partir duquel les conjoints ou les partenaires peuvent exercer leur droit au regroupement familial en Belgique, le législateur belge prend une mesure pertinente en estimant qu'il peut raisonnablement considérer que les pressions – notamment familiales – ont moins de chances d'aboutir lorsque les personnes concernées ont atteint cet âge que lorsqu'elles sont plus jeunes.

Pour justifier le choix opéré, il est utile de se référer aux considérations de la Cour de justice de l'Union européenne dans l'affaire C-338/13 (d.d. 17 juillet 2014) dans laquelle la Cour a explicitement confirmé que l'article 4, alinéa 5, de la directive regroupement familial ne s'oppose pas à une mesure nationale prévoyant que les conjoints et les partenaires enregistrés doivent déjà avoir atteint l'âge de vingt-et-un ans au moment de l'introduction de la demande pour pouvoir être considérés comme des membres de la famille éligibles au regroupement familial:

“15 À cet égard, il importe de relever que l'âge minimum fixé par les États membres en vertu de l'article 4, paragraphe 5, de la directive 2003/86 correspond, en définitive, à l'âge auquel, selon l'État membre concerné, une personne est censée avoir acquis une maturité suffisante non seulement pour se refuser à un mariage imposé, mais, également, pour choisir de s'installer volontairement dans un autre pays avec son conjoint, afin d'y mener avec lui une vie familiale et de s'y intégrer.

16 Dans cette perspective, force est de constater qu'une mesure telle que celle en cause au principal, exigeant que le regroupant et son conjoint aient atteint l'âge minimum requis à la date du dépôt de la demande, n'empêche pas l'exercice du droit au regroupement

van het recht op gezinshereniging niet verhindert of overdreven moeilijk maakt. Verder doet een dergelijke maatregel niet af aan de doelstelling, gedwongen huwelijken te voorkomen, aangezien kan worden aangenomen dat de betrokkenen, gelet op hun hogere mate van volwassenheid, er minder gemakkelijk toe kunnen worden bewogen een gedwongen huwelijk te sluiten en de gezinshereniging te aanvaarden, wanneer is vereist dat zij op het tijdstip van indiening van het verzoek reeds de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt dan wanneer zij op dat tijdstip nog geen 21 jaar zijn.

17 De datum van indiening van een verzoek tot gezinshereniging als uitgangspunt nemen om te beoordelen of de voorwaarde van de minimumleeftijd is vervuld, strookt bovendien met de beginselen van gelijke behandeling en rechtszekerheid.

18 Zoals de Oostenrijkse regering heeft opgemerkt, waarborgt het criterium van het tijdstip van indiening van het verzoek de gelijke behandeling van alle verzoekers die zich in chronologisch opzicht in dezelfde situatie bevinden, door te verzekeren dat de slaagkansen van het verzoek voornamelijk afhangen van factoren die verband houden met de verzoeker en niet met het bestuur, zoals de duur van de behandeling van het verzoek.

19 Gelet op een en ander moet op de gestelde vraag worden geantwoord dat artikel 4, lid 5, van richtlijn 2003/86 aldus moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling volgens welke echtgenoten en geregistreerde partners de leeftijd van 21 jaar reeds op de datum van indiening van het verzoek moeten hebben bereikt om te kunnen worden aangemerkt als gezinsleden die recht hebben op gezinshereniging.”

De bekommernis van de Belgische wetgever om de praktijk te ontmoedigen waarbij bepaalde jongeren die in België verblijven tegen hun wil een huwelijk worden opgelegd teneinde de toegang tot verblijf van de echtgenoot of partner mogelijk te maken en deze betrokken jongeren te beschermen tegen druk die wordt uitgeoefend om hen een huwelijk te doen aanvaarden waarin ze niet vrij hebben ingestemd, is legitiem en in overeenstemming met zowel artikel 4, lid 5, van de Gezinsherenigingsrichtlijn als met artikel 8.2 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

De leeftijdsvereiste van eenentwintig jaar voor gezinshereniging met een echtgenoot of geregistreerde partner, betekent niet dat deze echtgenoten of geregistreerde partners nooit vóór deze leeftijd naar België mogen komen. De gezinshereniging is niet langer een recht op basis van artikel 40ter, § 2, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980, maar zou het wel nog kunnen

familial ni ne rend celui-ci excessivement difficile. En outre, une telle mesure ne remet pas en cause l'objectif de prévention des mariages forcés, dès lors qu'elle permet de présumer qu'il sera, du fait d'une maturité plus grande, moins facile d'influencer les intéressés pour qu'ils concluent un mariage forcé et acceptent le regroupement familial s'il est requis qu'ils aient déjà atteint l'âge de 21 ans dès la date du dépôt de la demande que s'ils avaient moins de 21 ans à cette date.

17 En outre, la prise en considération de la date du dépôt de la demande de regroupement familial aux fins de déterminer si la condition de l'âge minimal est remplie est conforme aux principes d'égalité de traitement et de sécurité juridique.

18 En effet, ainsi que le gouvernement autrichien l'a relevé, le critère tenant à la date du dépôt de la demande permet de garantir un traitement identique à tous les demandeurs se trouvant chronologiquement dans la même situation, en assurant que le succès de la demande dépend principalement de circonstances imputables au demandeur et non pas à l'administration, telles que la durée de traitement de la demande.

19 Eu égard à l'ensemble des considérations qui précèdent, il convient de répondre à la question posée que l'article 4, paragraphe 5, de la directive 2003/86 doit être interprété en ce sens que cette disposition ne s'oppose pas à une réglementation nationale prévoyant que les conjoints et les partenaires enregistrés doivent déjà avoir atteint l'âge de 21 ans au moment du dépôt de la demande pour pouvoir être considérés comme des membres de la famille éligibles au regroupement.”

Le souci du législateur belge de décourager la pratique consistant à imposer un mariage à certains jeunes résidant en Belgique contre leur gré pour permettre l'admission au séjour du conjoint ou du partenaire et de protéger ces jeunes concernés contre les pressions exercées pour leur faire accepter un mariage auquel ils n'ont pas consenti librement est légitime et conforme tant à l'article 4, alinéa 5, de la directive regroupement familial qu'à l'article 8.2 de la Convention européenne des droits de l'homme.

La condition d'âge de vingt-et-un ans pour le regroupement familial avec un conjoint ou un partenaire enregistré ne signifie pas que ces conjoints ou partenaires enregistrés ne peuvent jamais venir en Belgique avant cet âge. Le regroupement familial n'est alors plus un droit sur la base de l'article 40ter, § 2, alinéa 1er, 1°, de la loi du 15 décembre 1980, mais pourrait encore être

zijn op basis van artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, indien de door de bilaterale overeenkomsten vastgelegde voorwaarden vervuld zijn. Daarnaast kan de minister of diens gemachtigde de buitenlandse echtgenoot of partner nog steeds machtigen tot een verblijf in België, op basis van de artikelen 9 of 9bis van de wet van 15 december 1980, voor zover er geen sprake is van misbruik. Aldus kan de eerbiediging van artikel 8 EVRM verzekerd worden.

De derde wijziging, aangebracht aan artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, beoogt een lacune in de huidige bepaling te remediëren. Het huidige artikel 40ter, § 2, tweede lid, 2°, van deze wet, verwijst naar artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek. Afdeling 2 van het oud Burgerlijk Wetboek (Regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder) werd echter voor wat betreft het Brussels Gewest, het Waals Gewest alsook het Vlaams Gewest opgeheven in 2017 en 2018. Aldus is de Belgische wetgever genooddaakt om de huidige bepaling aan te passen en opteert ze dit te doen in lijn met de wijziging van de bepaling met betrekking tot de huisvesting in artikel 10 van de wet van 15 december 1980.

De nieuwe bepaling in artikel 40ter, § 2, tweede lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 voorziet aldus dat het moet gaan om huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en verwijst voor wat betreft de veiligheid en de hygiëne naar de wettelijk geldende criteria, zijnde de relevante gewestelijke bepalingen.

De Koning bepaalt bij een besluit overlegd in Ministeraad de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Aan de hand van de door de vreemdeling voorgelegde documenten (bijvoorbeeld huurcontract, eigendomsakte...) kan de Dienst Vreemdelingenzaken nagaan of de wettelijk voorziene bezettingsnorm al dan niet overschreden werd.

Art. 15

De wijziging aangebracht aan artikel 42, § 1, tweede lid, beoogt de verplichtingen van zowel de minister of zijn gemachtigde als van de vreemdeling in het kader van de behoefteanalyse te verduidelijken.

De vreemdeling wordt geacht reeds bij de indiening van de aanvraag als familielid van een Unieburger alle documenten en inlichtingen voor te leggen die nuttig zijn voor het in kaart brengen van zijn behoeften en die van zijn familieleden en het bepalen van de bestaansmiddelen die zij nodig hebben om in hun behoeften te

un droit sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, si les conditions prévues par les accords bilatéraux sont remplies. En outre, le ministre ou son délégué peut encore autoriser le conjoint ou partenaire étranger à séjourner en Belgique sur la base des articles 9 ou 9bis de la loi du 15 décembre 1980, pour autant qu'il n'y ait pas d'abus. Le respect de l'article 8 de la CEDH peut ainsi être assuré.

La troisième modification apportée à l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980 vise à remédier une lacune de la disposition actuelle. L'actuel article 40ter, § 2, alinéa 2, 2°, de cette loi renvoie à l'article 2 du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, du Code civil. Or, la section 2 de l'ancien Code civil (Règles relatives aux baux portant notamment sur la résidence principale du locataire) a été abrogée, en ce qui concerne la Région bruxelloise, la Région wallonne ainsi que la Région flamande, en 2017 et 2018. Ainsi, le législateur belge se voit contraint de modifier la disposition actuelle et choisit de le faire de manière cohérente par rapport à la modification de la disposition relative au logement à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980.

La nouvelle disposition de l'article 40ter, § 2, alinéa 2, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit ainsi que le logement doit être considéré comme normal pour une famille comparable et renvoie aux critères légalement applicables, c'est-à-dire aux dispositions régionales pertinentes en matière de sécurité et d'hygiène.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que le bien immeuble répond aux conditions fixées. Sur la base des documents présentés par l'étranger (par exemple contrat de bail, titre de propriété...), l'Office des étrangers peut vérifier si la norme d'occupation prévue par la loi a été dépassée ou non.

Art. 15

La modification apportée à l'article 42, § 1er, alinéa 2, vise à clarifier les obligations du ministre ou son délégué et de l'étranger dans le cadre de l'évaluation des besoins.

Dès l'introduction de la demande en tant que membre de la famille d'un citoyen de l'Union, l'étranger est tenu de présenter tous les documents et informations utiles pour identifier ses besoins et ceux des membres de sa famille ainsi que pour déterminer les moyens de subsistance nécessaires pour répondre à leurs besoins sans

voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. Dit is noodzakelijk om de behoefteanalyse op een correcte en efficiënte manier te kunnen uitvoeren. De minister of zijn gemachtigde houdt bij het uitvoeren van de behoefteanalyse rekening met alle elementen in het dossier die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd.

Art. 16

De eerste wijziging, aangebracht aan artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980, strekt ertoe het recht op gezinshereniging voor de categorie van “partnerschappen gelijkgesteld aan het huwelijk” af te schaffen voor wat betreft gezinshereniging met een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus. Voortaan worden voor deze begunstigten van de tijdelijke beschermingsstatus alle wettelijk geregistreerde partnerschappen op gelijke voet behandeld, ongeacht of deze in het land waar zij zijn afgesloten al dan niet gelijkaardig zijn aan het huwelijk.

Artikel 15, lid 1, van de Richtlijn 2001/55/EG stipuleert het volgende:

“1. Voor de toepassing van dit artikel worden, in gevallen waarin er bij massale toestroom sprake kan zijn van omstandigheden die tot scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, de volgende personen als leden van een gezin beschouwd:

a) de echtgenoot van de gezinshereniger of zijn niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld; de minderjarige ongehuwde kinderen van de gezinshereniger of van zijn echtgenoot, zonder dat er verschil in behandeling is tussen kinderen binnen en buiten de echt of geadopteerde kinderen;

b) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom hebben geleid, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van de gezinshereniger.”

De Richtlijn 2001/55/EG voorziet aldus geen driedig onderscheid tussen het huwelijk, de partnerschappen gelijkgesteld aan het huwelijk en de wettelijk geregistreerde partnerschappen zoals dit bijvoorbeeld wel het geval is voor wat betreft de afgeleide verblijfsrechten voorzien in artikel 2, lid 2, b), van de Burgerschapsrichtlijn.

De categorie van gelijkgestelde partnerschappen is ontstaan in een context waarin het huwelijk tussen

devenir une charge pour les autorités publiques. Cela est nécessaire pour mener l'évaluation des besoins de manière appropriée et efficace. Lors de l'analyse des besoins, le ministre ou son représentant autorisé prend en compte tous les éléments du dossier présenté par l'étranger à cet égard.

Art. 16

La première modification apportée à l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 vise à supprimer le droit au regroupement familial pour la catégorie des “partenariats assimilés au mariage” en ce qui concerne le regroupement familial avec un bénéficiaire du statut de protection temporaire. Désormais, pour ces bénéficiaires du statut de protection temporaire, tous les partenariats légalement enregistrés seront traités sur un pied d'égalité, qu'ils soient ou non assimilables à un mariage dans le pays où ils ont été conclus.

L'article 15, paragraphe 1, de la directive 2001/55/CE stipule ce qui suit:

“1. Aux fins du présent article, lorsque les familles étaient déjà constituées dans le pays d'origine et ont été séparées en raison de circonstances entourant l'afflux massif, les personnes suivantes sont considérées comme membres de la famille:

a) le conjoint du regroupant ou son partenaire non marié engagé dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique en vigueur dans l'État membre concerné traite les couples non mariés de manière comparable aux couples mariés dans le cadre de sa législation sur les étrangers; les enfants mineurs célibataires du regroupant ou de son conjoint, qu'ils soient légitimes, nés hors mariage ou adoptés;

b) d'autres parents proches qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif et qui étaient alors entièrement ou principalement à la charge du regroupant.”

La directive 2001/55/CE ne prévoit donc pas une triple distinction entre le mariage, les partenariats assimilés au mariage et les partenariats enregistrés conformément à une loi, comme c'est le cas, par exemple, pour les droits de séjour dérivés prévus à l'article 2, alinéa 2, point b), de la directive citoyenneté.

La catégorie des partenariats assimilés est née dans un contexte où le mariage homosexuel n'était pas possible

personen van hetzelfde geslacht niet mogelijk was in de meeste lidstaten van de Europese Unie, maar deze partners in verschillende lidstaten wel de mogelijkheid hadden een wettelijk geregistreerd partnerschap af te sluiten dat qua ontstaanswijze, gevolgen voor de persoon en het vermogen en de voorwaarden voor en de wijze van beëindiging een identieke of nagenoeg identieke regeling had als het huwelijk.

Het belang van de handhaving van de categorie van geregistreerde partnerschappen gelijkgesteld aan het huwelijk, neemt af naarmate het instituut van het huwelijk liberaliseert en opengesteld wordt voor de categorieën van personen voor wie er specifiek een vorm van samenleven was gecreëerd en omkaderd bij wet, net omdat zij geen toegang konden hebben tot het huwelijk. In verschillende Europese landen werd het huwelijk sinds 2001 opengesteld voor partners van hetzelfde geslacht.

Dit werd bevestigd door de Belgische wetgever in de recente aanpassing van artikel 58 van het WIPR, dat voortaan luidt als volgt: “Het begrip “geregistreerd partnerschap” in deze wet betekent de regeling inzake het samenleven van twee personen die bij wet is vastgesteld, waarvan registratie bij dezelfde wet verplicht is en die voldoet aan de bij die wet voor zijn totstandbrenging vastgestelde vormvereisten.”

In de nieuwe definitie wordt de zinsnede “en tussen de samenwonende personen geen band schept die evenwaardig is aan het huwelijk” weggelaten. Hiermee wordt het onderscheid tussen geregistreerde partnerschappen evenwaardig aan het huwelijk en andere geregistreerde partnerschappen niet evenwaardig aan het huwelijk opgeheven.

De Belgische wetgever opteert ervoor om alle wettelijk geregistreerde partnerschappen voor wat betreft artikel 57/34 voortaan op gelijke voet te behandelen. De bijkomende voorwaarden in artikel 57/34, § 2, tweede lid zijn voortaan aldus van toepassing op alle wettelijk geregistreerde partners.

De tweede wijziging, aangebracht aan artikel 57/34, § 2, van de wet van 15 december 1980, stelt de leeftijdsgrens voor partners om zich te kunnen herenigen met hun (huwelijks)partner vast op eenentwintig jaar teneinde de vereiste leeftijdsvoorwaarde doorheen de wet van 15 december 1980 zo veel mogelijk te harmoniseren voor wat betreft het recht op gezinshereniging.

De verhoging van de leeftijdsvereiste naar eenentwintig jaar voor gezinshereniging met een echtgenoot of geregistreerde partner, betekent niet dat deze echtgenoten of geregistreerde partners nooit vóór deze leeftijd

dans la plupart des États membres de l'Union européenne, mais ces partenaires avaient la possibilité, dans plusieurs États membres, de conclure un partenariat enregistré conformément à une loi dont les modalités étaient identiques ou presque identiques à celles du mariage en termes de genèse, de conséquences sur la personne et les biens, ainsi que de conditions et de modalités de rupture.

L'importance du maintien de la catégorie des partenariats enregistrés équivalents au mariage diminue au fur et à mesure que l'institution du mariage se libéralise et s'ouvre aux catégories de personnes pour lesquelles une forme de cohabitation avait été spécifiquement créée et encadrée par la loi, précisément parce qu'elles ne pouvaient pas avoir accès au mariage. Dans plusieurs pays européens, le mariage est ouvert aux partenaires de même sexe depuis 2001.

Ceci a été confirmé par le législateur belge dans la récente modification de l'article 58 du CODIP, qui se lit désormais comme suit: “Au sens de la présente loi, on entend par “partenariat enregistré” le régime régissant la vie commune de deux personnes, prévu par la loi, dont l'enregistrement est obligatoire en vertu de ladite loi et qui répond aux exigences juridiques prévues par ladite loi pour sa création.”

La nouvelle définition omet la phrase “et ne créant pas entre les cohabitants de lien équivalent au mariage”. Cela supprime la distinction entre les partenariats enregistrés équivalents au mariage et les autres partenariats enregistrés non équivalents au mariage.

Le législateur belge opte dorénavant pour un traitement identique de tous les partenariats enregistrés conformément à une loi en ce qui concerne l'article 57/34. Les conditions supplémentaires de l'article 57/34, § 2, alinéa 2, s'appliqueront désormais à tous les partenaires enregistrés conformément à une loi.

La deuxième modification apportée à l'article 57/34, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 fixe à vingt-et-un ans l'âge limite pour le regroupement des partenaires (de mariage) afin d'harmoniser, autant que possible, la condition d'âge requise dans l'ensemble de la loi du 15 décembre 1980 en ce qui concerne le droit au regroupement familial.

L'augmentation de la condition d'âge à vingt-et-un ans pour le regroupement familial avec un conjoint ou un partenaire enregistré ne signifie pas que ces conjoints ou partenaires enregistrés ne peuvent jamais venir en

naar België mogen komen. De gezinshereniging is niet langer een recht op basis van artikel 57/34, § 2, maar zou het wel nog kunnen zijn op basis van artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, indien de door de bilaterale overeenkomsten vastgelegde voorwaarden vervuld zijn. Daarnaast kan de minister of diens gemachtigde de buitenlandse echtgenoot of partner nog steeds machtigen tot een verblijf in België, op basis van de artikelen 9 of 9*bis* van de wet van 15 december 1980, voor zover er geen sprake is van misbruik. Aldus kan de eerbiediging van artikel 8 van het EVRM verzekerd worden.

Art. 17

Artikel 57/34/1 van de wet van 15 december 1980 wordt opgeheven. De Belgische wetgever opteerde er met de wet van 10 maart 2024 voor om voor deze familieleden soepeler op te treden en een voordeliger recht op gezinshereniging te voorzien voor familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die geen recht op gezinshereniging ontleen aan de bestaande Europese rechtsinstrumenten en niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2001/55/EG noch het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van de Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van de tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan vallen, aangezien zij zelf geen tijdelijke bescherming behoeven in de zin van deze rechtsinstrumenten.

De Belgische wetgever komt op heden terug op deze eerder gemaakte keuze in het licht van de doelstellingen van onderhavig wetsontwerp. Deze familieleden zullen, voor zover zij zelf geen bescherming behoeven, voortaan een aanvraag kunnen indienen voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op basis van het nieuwe artikel 10*bis*, § 2/1, van de wet van 15 december 1980, wanneer zij aan de voorwaarden van dit artikel voldoen.

Art. 18

De wijziging aangebracht aan artikel 57/36, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling aan te passen aan de opheffing van artikel 57/34/1 en de invoering van de nieuwe bepaling in artikel 10*bis*, § 2/1, van diezelfde wet.

Art. 19

De wijziging aangebracht aan artikel 61/4, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, beoogt deze

Belgique avant cet âge. Le regroupement familial n'est alors plus un droit sur la base de l'article 57/34, § 2, mais il pourrait encore l'être sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, si les conditions prévues par les accords bilatéraux sont remplies. En outre, le ministre ou son délégué peut encore autoriser le conjoint ou partenaire étranger à séjourner en Belgique sur la base des articles 9 ou 9*bis* de la loi du 15 décembre 1980, pour autant qu'il n'y ait pas d'abus. Le respect de l'article 8 de la CEDH peut ainsi être assuré.

Art. 17

L'article 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980 est abrogé. Avec la loi du 10 mars 2024, le législateur belge a opté pour une approche plus souple pour ces membres de la famille et a prévu un droit au regroupement familial plus favorable pour les membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection temporaire qui n'entrent pas dans le champ d'application de la directive 2001/55/CE ni de la décision d'exécution (UE) 2022/382 du Conseil constatant l'existence d'un afflux massif de personnes déplacées en provenance d'Ukraine au sens de l'article 5 de la directive 2001/55/CE, et ayant pour effet d'introduire une protection temporaire, puisqu'ils n'ont pas eux-mêmes besoin d'une protection temporaire au sens de ces instruments juridiques.

Actuellement, le législateur belge revient sur ce choix à la lumière des objectifs du présent projet de loi. Désormais, ces membres de la famille, pour autant qu'ils ne soient pas eux-mêmes en besoin de protection, pourront demander une autorisation de séjour de plus de trois mois sur la base du nouvel article 10*bis*, § 2/1, de la loi du 15 décembre 1980, s'ils répondent aux conditions de cet article.

Art. 18

La modification apportée à l'article 57/36, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 vise à adapter cette disposition à la suppression de l'article 57/34/1 et à l'insertion de la nouvelle disposition à l'article 10*bis*, § 2/1, de la même loi.

Art. 19

La modification apportée à l'article 61/4, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 vise à adapter cette

bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 13 van diezelfde wet.

Art. 20

De wijziging aangebracht aan artikel 61/11 van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Art. 21

De wijziging aangebracht aan artikel 61/13/5 van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 van diezelfde wet.

Art. 22

De wijzigingen aan artikel 74/21 van de wet van 15 december 1980, beogen deze bepaling aan te passen aan de wijzigingen in artikel 10 en de opheffing van artikel 57/34/1 van diezelfde wet.

Art. 23

Gelet op de structurele en inhoudelijke wijzigingen die zij bevat, zijn overgangsbepalingen voor deze wet noodzakelijk.

Algemeen geldt het principe dat vanaf de inwerkingtreding van de wet, alle nieuwe bepalingen van toepassing zijn op alle bij haar bepalingen bedoelde toestanden. De Belgische wetgever voorziet echter een afwijkende regeling voor bepaalde categorieën van vreemdelingen.

Voor vreemdelingen die reeds voor de inwerkingtreding van deze wet toegelaten of gemachtigd werden tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk als familielid op grond van artikel 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 57/34 of 57/34/1 van de wet van 15 december 1980, zal deze wet niet van toepassing zijn voor wat hun eigen verblijfstitel of verblijfskaart betreft. Zij zullen hun toelating of machtiging tot verblijf dus kunnen verlengen conform de voorwaarden vervat in de wet van 15 december 1980 zoals deze golden vóór inwerkingtreding van deze wet.

Gelet op de verregaande wijzigingen in deze wet, voorziet de Belgische wetgever voorts in een overgangperiode van een jaar voor familieleden van een referentiepersoon indien de referentiepersoon reeds vóór de inwerkingtreding van deze wet werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden

disposition aux modifications apportées à l'article 13 de la même loi.

Art. 20

La modification apportée à l'article 61/11 de la loi du 15 décembre 1980 vise à adapter cette disposition aux modifications apportées à l'article 10 de la même loi.

Art. 21

La modification apportée à l'article 61/13/5 de la loi du 15 décembre 1980 vise à adapter cette disposition aux modifications apportées à l'article 10 de la même loi.

Art. 22

Les modifications de l'article 74/21 de la loi du 15 décembre 1980 visent à adapter cette disposition aux modifications de l'article 10 et à la suppression de l'article 57/34/1 de la même loi.

Art. 23

En raison des modifications de fond et de structure qu'elle comporte, cette loi nécessite des dispositions transitoires.

En général, le principe s'applique que, dès l'entrée en vigueur de la loi, toutes les nouvelles dispositions s'appliquent à toutes les situations visées dans ses dispositions. Cependant, le législateur belge prévoit un régime différent pour certaines catégories d'étrangers.

Pour les étrangers qui étaient déjà admis ou autorisés à séjourner plus de trois mois dans le Royaume en tant que membre de la famille sur la base des articles 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 57/34 ou 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, cette loi ne s'appliquera pas à leur propre permis de séjour ou carte de séjour. Ils pourront donc prolonger leur permis de séjour ou leur autorisation de séjour selon les conditions prévues par la loi du 15 décembre 1980 telles qu'elles s'appliquaient avant l'entrée en vigueur de cette loi.

Compte tenu des modifications profondes apportées par cette loi, le législateur belge prévoit une période transitoire de un an pour les membres de la famille d'une personne de référence lorsque la personne de référence était déjà avant l'entrée en vigueur de cette loi admise ou autorisée à séjourner plus de trois mois dans

in het Rijk en voor zover deze familielieden hun verblijfsaanvraag indienden vóór inwerkingtreding van deze wet dan wel tijdens de overgangsperiode van een jaar. Wanneer voldaan is aan bovenstaande voorwaarden, kunnen deze verblijfsaanvragen als familielid worden ingediend overeenkomstig de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van deze wet. Na afloop van de overgangsperiode van een jaar, vinden de nieuwe bepalingen van deze wet toepassing op het verblijf van deze familieleden en meer bepaald voor wat betreft de verlenging van de verblijfstitel of verblijfskaart die hen gedurende deze overgangsperiode werd toegekend evenals voor wat betreft het einde van hun verblijf.

In afwijking van bovenstaande regel wordt bijkomend voorzien in een beschermingsmaatregel ten aanzien van begunstigten van de subsidiaire en de tijdelijke beschermingsstatus, dewelke niet langer een recht op gezinsvorming zullen genieten onder de nieuwe bepalingen van deze wet (voor zover ze nog niet over een onbeperkt verblijfsrecht beschikken). Voor hen voorziet de Belgische wetgever een bijkomende garantie voor familieleden die tijdens deze overgangsperiode van een jaar een verblijfstitel ontvingen op basis van de oude bepalingen doch waarbij de gezinsbanden pas ontstonden nadat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam (gezinsvorming). De Belgische wetgever voorziet dat hun verblijf niet beëindigd kan worden omwille van het feit dat de gezinsbanden niet reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam.

Bij wijze van voorbeeld:

Voorbeeld 1:

Persoon X wordt na de inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp als begunstigde van de vluchtelingenstatus tot een verblijf in het Rijk toegelaten: overeenkomstig paragraaf 1, zullen de nieuwe bepalingen van toepassing zijn op de verblijfsaanvragen in hoofde van diens familieleden aangezien X pas na de inwerkingtreding van de wet tot een verblijf werd toegelaten (de uitzondering voorzien in paragraaf 3 is dus niet van toepassing).

Voorbeeld 2:

Persoon X krijgt op 1 januari 2024 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Op 1 februari 2024 trouwt hij met persoon Y (=gezinsvorming). Onderhavig wetsontwerp treedt in werking op 1 juli 2025:

Y diende op 1 maart 2024 een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. Op 1 maart 2025 werd de aanvraag

le Royaume et pour autant que ces membres de famille introduisent leur demande de séjour avant l'entrée en vigueur de la présente loi ou pendant la période transitoire de un an. Lorsque les conditions ci-dessus sont remplies, ces demandes de séjour en tant que membre de la famille peuvent être introduites conformément aux conditions qui s'appliquaient avant l'entrée en vigueur de la présente loi. Après la période transitoire de un an, les nouvelles dispositions de cette loi s'appliqueront au séjour de ces membres de la famille, notamment en ce qui concerne la prolongation du permis de séjour ou de la carte de séjour qui leur a été accordé pendant cette période transitoire, ainsi qu'en ce qui concerne la fin de leur séjour.

Par dérogation à la règle ci-dessus, une mesure de protection supplémentaire est prévue pour les bénéficiaires du statut de protection subsidiaire et temporaire, qui ne bénéficieront plus du droit à la constitution d'une famille en vertu des nouvelles dispositions de cette loi (dans la mesure où ils ne disposent pas encore d'un droit de séjour illimité). Pour eux, le législateur belge prévoit une garantie supplémentaire pour les membres de la famille qui ont reçu un titre de séjour pendant cette période transitoire de un an sur la base des anciennes dispositions, mais dont les liens familiaux ont été créés après l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume (constitution d'une famille). Le législateur belge prévoit que leur séjour ne peut pas être terminé au motif que les liens familiaux n'existaient pas déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint.

À titre d'exemple:

Exemple 1:

Après l'entrée en vigueur du présent projet de loi, la personne X est admise à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de réfugié: conformément au paragraphe 1, les nouvelles dispositions s'appliqueront aux demandes de séjour introduites par ses membres de famille, étant donné que X n'a été admis à séjourner qu'après l'entrée en vigueur de la loi (l'exception prévue au paragraphe 3 n'est donc pas applicable).

Exemple 2:

La personne X se voit accorder le statut de protection subsidiaire le 1er janvier 2024. Le 1er février 2024, elle se marie avec la personne Y (= constitution d'une famille). Le présent projet de loi entre en vigueur le 1er juillet 2025:

Y a introduit une demande de regroupement familial le 1er mars 2024 sur la base de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980. La demande a été approuvée

goedgekeurd. Y verblijft op het moment van de inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp dus reeds in België op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980: paragraaf 2 van de overgangsbepalingen is van toepassing. De verlenging van het verblijf van Y zal gebeuren conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp.

Op 1 mei 2025 dient Y een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. De aanvraag gezinshereniging is op het moment van de inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp nog hangende: paragraaf 3 van de overgangsbepalingen is van toepassing en de hangende aanvraag zal behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp. Een jaar na inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp (dus op 1 juli 2027) zal Y moeten voldoen aan alle voorwaarden van de nieuwe wet voor de verlenging van zijn verblijf, met die uitzondering dat het verblijf nooit zal beëindigd worden omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in België aankwam (gezinsvorming).

Op 1 september 2025 dient Y een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. De aanvraag werd dus twee maanden na inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp ingediend: paragraaf 3 van de overgangsbepalingen is van toepassing. De aanvraag werd ingediend binnen de overgangsperiode van een jaar na inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp en zal aldus behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van het wetsontwerp. Een jaar na inwerkingtreding van onderhavig wetsontwerp (dus op 1 juli 2027) zal Y moeten voldoen aan alle voorwaarden van de nieuwe wet voor de verlenging van zijn verblijf, met die uitzondering dat het verblijf nooit zal beëindigd worden omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in België aankwam (gezinsvorming).

De minister van Asiel en Migratie,

Anneleen Van Bossuyt

le 1er mars 2025. Au moment de l'entrée en vigueur du présent projet de loi, Y réside donc déjà en Belgique sur la base de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980: le paragraphe 2 des dispositions transitoires s'applique. La prolongation du séjour de Y se fera conformément aux conditions en vigueur avant l'entrée en vigueur du présent projet de loi.

Le 1er mai 2025, Y introduit une demande de regroupement familial sur la base de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980. La demande de regroupement familial est encore pendante à la date d'entrée en vigueur du présent projet de loi: le paragraphe 3 des dispositions transitoires s'applique et la demande en cours sera traitée conformément aux conditions en vigueur avant l'entrée en vigueur du présent projet de loi. Un an après l'entrée en vigueur du présent projet de loi (soit le 1er juillet 2027), Y devra satisfaire à toutes les conditions de la nouvelle loi pour la prolongation de son séjour, à cette exception près que le séjour ne sera jamais mis fin au motif que les liens familiaux ont été créés après l'arrivée en Belgique de l'étranger rejoint (formation d'une famille).

Le 1er septembre 2025, Y introduit une demande de regroupement familial sur la base de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980. La demande a donc été introduite deux mois après l'entrée en vigueur du présent projet de loi: le paragraphe 3 des dispositions transitoires s'applique. La demande a été introduite pendant la période transitoire d'un an suivant l'entrée en vigueur du présent projet de loi et sera donc traitée conformément aux conditions en vigueur avant l'entrée en vigueur du projet de loi. Un an après l'entrée en vigueur du présent projet de loi (soit le 1er juillet 2027), Y devra satisfaire à toutes les conditions de la nouvelle loi pour la prolongation de son séjour, à cette exception près que le séjour ne sera jamais mis fin au motif que les liens familiaux ont été créés après l'arrivée en Belgique de l'étranger qui a été rejoint (formation d'une famille).

La ministre de l'Asile et de la Migration,

Anneleen Van Bossuyt

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de voorwaarden voor gezinshereniging betreft

Hoofdstuk 1 — Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Deze wet zet de volgende richtlijnen gedeeltelijk om:

1° richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen;

2° richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging;

3° richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen;

4° richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG;

5° richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad, van 13 december 2011, inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

6° richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming;

7° richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenruiswisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten;

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en ce qui concerne les conditions pour le regroupement familial

Chapitre 1er — Dispositions générales

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2. La présente loi transpose partiellement les directives suivantes:

1° la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil;

2° la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial;

3° la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée;

4° la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) no 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE;

5° la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection;

6° la directive 2014/66/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d'un transfert temporaire intragroupe;

7° la directive (UE) 2016/801 du Parlement européen et du conseil du 11 mai 2016 relative aux conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat et de programmes d'échange d'élèves ou de projets éducatifs et de travail au pair;

8° richtlijn (EU) 2021/1883 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2021 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, en tot intrekking van Richtlijn 2009/50/EG van de Raad.

Hoofdstuk 2 — Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3. In artikel 1/1, § 2, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de woorden “door de gezinsleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten” vervangen door de woorden “door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam”.

Art. 4. In artikel 1/2, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°”;

b) de bepaling onder 2° wordt opgeheven.

Art. 5. Artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, wordt vervangen als volgt:

“Art. 10. § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;

2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te herkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen;

3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is

8° la directive (UE) 2021/1883 du Parlement européen et du Conseil du 20 octobre 2021 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié, et abrogeant la directive 2009/50/CE du Conseil.

Chapitre 2 — Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3. À l'article 1er/1, § 2, 3°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les mots “par les membres de la famille d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45” sont remplacés par les mots “par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume”.

Art. 4. Dans l'article 1er/2, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 18 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°”;

b) le 2° est abrogé.

Art. 5. L'article 10 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 10. § 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume:

1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal;

2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge;

3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;

4° les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume, soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale soit conformément à

toegelaten, die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming of de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38 op het grondgebied van het Rijk bevinden, maar zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam en de toelating tot verblijf verenigbaar is met de persoonlijke juridische status van het familielid:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die begeleid wordt, die met hem samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn, voor zover de vreemdeling die begeleid wordt, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die begeleid wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonde dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders, voor zover de vreemdeling die begeleid wordt jonger dan achttien jaar en ongehuwd is en op voorwaarde dat zij met hem samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

5° onder voorbehoud van het bepaalde onder 4°, de volgende familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van de vluchtelingenstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner

l'article 57/45, qui sont présents sur le territoire du Royaume en raison de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38 mais qui, individuellement, ne remplissent pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger accompagné dans le Royaume et que l'admission au séjour est compatible avec le statut juridique personnel du membre de la famille:

a) le conjoint étranger qui vit avec lui, à la condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vit avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans;

c) leurs enfants mineurs communs, qui vivent avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger accompagné, qui vivent avec lui avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, pour autant que l'étranger accompagné exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents, pour autant que l'étranger accompagné soit âgé de moins de dix-huit ans et non marié et à condition qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

5° sous réserve de la disposition sous 4°, les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire du statut de réfugié soit conformément à l'article 57/45:

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), qui viennent vivre avec

bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt jonger is dan achttien jaar en het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen en op voorwaarde dat ze met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

6° de volgende familieleden van een vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt en sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn wordt teruggebracht tot twaalf maanden indien de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld onder c) tot e):

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents, pour autant que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans et qu'il soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et qu'il n'ait pas été pris en charge effectivement par une telle personne par la suite, ou qu'il ait été laissé seul après son arrivée dans le Royaume, et à condition qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

6° les membres de la famille suivants d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans. Ce dernier délai est ramené à douze mois lorsque les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint ou est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés sous c) à e):

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoont dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

De in het eerste lid, 4°, b), 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

Voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het minderjarige kind bedoeld in het eerste lid, 5°, c) en d), dan wel de vreemdeling die vervoegd wordt bedoeld in het eerste lid, 5°, f), had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van de vluchtelingenstatus of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laatijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, b), 5°, b) et 6°, b), doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue en Belgique ou dans un autre pays, pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total 45 jours ou plus;

c) ou si les partenaires ont un enfant commun;

2° être non mariés et ne pas avoir de relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil.

Pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant mineur visé à l'alinéa 1er, 5°, c) et d), ou l'étranger rejoint visé à l'alinéa 1er, 5°, f), avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention du statut de réfugié ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande.

De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs leveren dat de vreemdeling die vervoegd wordt over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt alsook over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan de woning moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zoals bepaald in paragraaf 5, om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6° c) tot e).

Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de in paragraaf 1, eerste lid, 5°, bedoelde familieleden voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend binnen de zes maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 en de vreemdeling bij de indiening van deze aanvraag minstens een begin van bewijs van zijn identiteit voorlegt evenals een begin van bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband en op voorwaarde dat hij uiterlijk tien maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 zijn aanvraag heeft vervolledigd met alle documenten bedoeld in artikel 12bis, §§ 2 tot 4. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze termijnen rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de wijze van indiening van de aanvraag alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

In afwijking van het vierde lid, kan de minister of zijn gemachtigde, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede en derde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden,

Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.

§ 2. Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, ainsi que d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels le bien doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que le bien répond aux conditions fixées.

Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au paragraphe 5 pour subvenir à leurs propres besoins et à ceux des membres de leur famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e).

Les alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables aux membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans les six mois suivant la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45 et que l'étranger produit un début de preuve de son identité et du lien de parenté ou d'alliance au moment de l'introduction de la demande et à condition qu'il ait complété sa demande avec tous les documents visés à l'article 12bis, §§ 2 à 4 au plus tard dix mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ces délais, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

Par dérogation à l'alinéa 4, le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2 et 3, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et

de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in paragraaf 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42^{quater}, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10bis, 40bis, 40ter of 47/2, 1°, zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.

§ 4. Een polygame vreemdeling kan zich niet laten vervoegen door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, a), 5°, a) of 6°, a), indien een andere echtgenoot reeds in het Rijk verblijft.

§ 5. Het bedrag van de bestaansmiddelen bedoeld in paragraaf 2 moet netto ten minste gelijk zijn aan honderdtien procent van het gemiddeld gewaarborgde maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeids-overeenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

§ 6. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België."

Art. 6. In artikel 10bis van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 augustus 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent remplir celles-ci.

Tous les étrangers visés au paragraphe 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2, et des dispositions de l'article 42^{quater}, lorsqu'un ressortissant de pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en qualité de conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter ou 47/2, 1°, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial soient remplies.

§ 4. Un étranger polygame ne peut être rejoint par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, a), 5°, a) ou 6°, a), lorsqu'un autre conjoint séjourne déjà dans le Royaume.

§ 5. Le montant net des moyens de subsistance visés au paragraphe 2 doivent être au moins équivalents à cent-dix pour cent du revenu mensuel minimum garanti moyen prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de l'étranger rejoint.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

§ 6. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique."

Art. 6. À l'article 10bis de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 août 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

b) in paragraaf 1, eerste lid, wordt het tweede streepje vervangen als volgt:

“- dat de student over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan de woning moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;”

c) in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven” vervangen door de woorden “Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd in België te verblijven”;

d) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan de woning moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;”

e) paragraaf 2 wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“De machtiging tot verblijf bedoeld in het eerste lid, wordt pas toegekend aan de familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 9bis wanneer de vreemdeling die vervoegd wordt sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e).

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2/1, zijn het eerste, tweede en derde lid niet van toepassing op de familieleden van een vreemdeling die toegelaten werd om in het Rijk te verblijven als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus of de tijdelijke beschermingsstatus.”;

f) er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

“§ 2/1. Onder voorbehoud van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, en artikel 57/34, wordt de machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden, aangevraagd door de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le deuxième tiret est remplacé par ce qui suit:

“- que l'étudiant dispose d'un logement suffisant, considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels le bien doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que le bien répond aux conditions fixées;”

c) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger autorisé à séjourner en Belgique” sont remplacés par les mots “Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d'un étranger admis ou autorisé à séjourner en Belgique”;

d) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels le bien doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que le bien répond aux conditions fixées;”

e) le paragraphe 2 est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

“L'autorisation de séjour visée à l'alinéa 1er, ne sera accordée aux membres de la famille d'un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 9bis que lorsque l'étranger rejoint est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis aux moins deux ans. Ce dernier délai est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e).

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2/1, les alinéas 1er, 2 et 3, ne s'appliquent pas aux membres de la famille d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection subsidiaire ou du statut de protection temporaire.”;

f) il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

“§ 2/1. Sous réserve de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, et de l'article 57/34, l'autorisation de séjour de plus de trois mois demandée par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de

of de tijdelijke beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, toegekend op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd wordt sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam, en voor zover de familieleden het bewijs aanbrengen dat:

1° de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze voorwaarde is niet van toepassing wanneer de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e);

2° de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit de criteria waaraan de woning moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De in het eerste lid bedoelde termijn van twee jaar, vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e).

De bepalingen van artikel 12*bis*, § 6, zijn eveneens van toepassing.

g) in paragraaf 3 worden de woorden “de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°,” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

h) in paragrafen 4 en 6, worden de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

i) in paragraaf 5 worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”.

Art. 7. In artikel 10*ter* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 augustus 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

protection subsidiaire ou du statut de protection temporaire, doit être accordée à condition que l'étranger rejoint soit admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans et que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, et pour autant que les membres de la famille apportent la preuve que:

1° l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour pouvoir subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e);

2° l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels le bien doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que le bien répond aux conditions fixées;

3° l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Le délai de deux ans, visé à l'alinéa 1er, est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) tot e).

Les dispositions de l'article 12*bis*, § 6, s'appliquent également.

g) dans le paragraphe 3, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

h) dans les paragraphes 4 et 6, les mots “membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

i) dans le paragraphe 5, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 7. À l'article 10*ter* de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 août 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “bedoeld in artikel 10*bis*, § 1, eerste lid, of § 2, eerste lid” vervangen door de woorden “bedoeld in artikel 10*bis*, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid of § 2/1, eerste lid”;

b) in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zin “De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.” vervangen als volgt:

“De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.”;

c) in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “de duurzame en stabiele relatie als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

d) in paragraaf 2*ter*, tweede lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”.

Art. 8. In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet dan wel van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad” vervangen door de woorden “In het geval van de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°”;

b) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, b), 5°, b), of 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;”;

c) in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden”.

Art. 9. In artikel 12*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “visées à l’article 10*bis*, § 1er, alinéa 1er, ou § 2, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “visées à l’article 10*bis*, § 1er, alinéa 1er, § 2, alinéa 1er ou § 2/1, alinéa 1er”;

b) dans le paragraphe 2, alinéa 2, la phrase “Le ministre ou son délégué peut, à cet effet, se faire communiquer par l’étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.” est remplacée par ce qui suit:

“À cette fin, l’étranger est tenu de fournir, au moment de l’introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l’étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l’évaluation des besoins.”;

c) dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “de la relation durable et stable visée à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 2”;

d) dans le paragraphe 2*ter*, alinéa 2, les mots “de la relation durable et stable visée à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 2”.

Art. 8. À l’article 11 de cette même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Dans le cas des membres de la famille d’un réfugié reconnu ou d’un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire ou d’un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l’article 57/45 dont les liens de parenté ou d’alliance sont antérieurs à l’entrée de celui-ci dans le Royaume” sont remplacés par les mots “Dans le cas des membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°”;

b) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° l’étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, b), 5°, b), ou 6°, b), ou l’étranger qu’il a rejoint, s’est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;”;

c) dans le paragraphe 3, alinéa 4, les mots “des membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”.

Art. 9. À l’article 12*bis* de la même loi, inséré par la loi du 6 août 1993, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) in paragraaf 1, tweede lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°.”

b) in paragraaf 1, tweede lid, wordt de bepaling onder 5° opgeheven;

c) in paragraaf 2, vierde lid, wordt de zin “De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.” vervangen als volgt:

“De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.”;

d) in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

e) in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “het partnerschap voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

f) in paragraaf 3*bis*, eerste lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

g) in paragraaf 3*bis*, tweede lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

h) in paragraaf 5 worden de woorden “Wanneer het familielid of de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45 of van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad” vervangen door de woorden “Wanneer de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°”.

Art. 10. In artikel 13 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7° of 8°, bedoelde familieleden, dienen” vervangen door de woorden “In afwijking van het derde lid,

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° s’il est un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s’il est un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°.”

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le 5° est abrogé;

c) dans le paragraphe 2, alinéa 4, la phrase “Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l’étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.” est remplacée par ce qui suit:

“À cette fin, l’étranger est tenu de fournir, au moment de l’introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l’étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l’évaluation des besoins.”;

d) dans le paragraphe 2, alinéa 5, les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 2”;

e) dans le paragraphe 3, alinéa 4, les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 2”;

f) dans le paragraphe 3*bis*, alinéa 1er, les mots “des membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

g) dans le paragraphe 3*bis*, alinéa 2, les mots “de la relation durable et stable visée à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l’article 10, § 1er, alinéa 2”;

h) dans le paragraphe 5, les mots “Lorsque le ou les membres de la famille d’un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l’article 57/45 ou d’un étranger reconnu réfugié ou bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d’alliance sont antérieurs à l’entrée de celui-ci dans le Royaume” sont remplacés par les mots “Lorsque les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°”.

Art. 10. À l’article 13 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “Les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° ou 8° doivent” sont remplacés par les mots “Par dérogation à l’alinéa 3, les

dienen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f), voor de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur;”

b) in paragraaf 1 wordt het vijfde lid vervangen als volgt:

“In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.”

c) in paragraaf 1, wordt tussen het vijfde en het zesde lid een lid ingevoegd, luidende:

“In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die begeleid wordt. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10 en geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.”;

d) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoeld familielid” vervangen door de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoeld familielid”;

e) in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10bis, §§ 2 en 2/1 bedoelde familieleden”;

f) in paragraaf 4, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van wettelijk geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;”

Art. 11. In artikel 15 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 10 maart 2024, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.”

membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, f), doivent, pour l'octroi d'un séjour d'une durée illimitée;”

b) dans le paragraphe 1er, l'alinéa 5 est remplacé par ce qui suit:

“Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger rejoint.”

c) dans le paragraphe 1er, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 5 et 6:

“Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger accompagné. L'admission au séjour devient d'une durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un séjour d'une durée illimitée, pour autant que le membre de la famille remplisse encore les conditions de l'article 10 et qu'il ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.”;

d) dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”;

e) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l'article 10bis, §§ 2 et 2/1”;

f) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, b), ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;”

Art. 11. À l'article 15 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 10 mars 2024, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et sauf si l'étranger qui le demande se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, l'autorisation d'établissement doit être accordée à l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans dans le Royaume.”

Art. 12. In artikel 19 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 25 april 2007 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e)”;

b) in paragraaf 4, eerste lid, 1°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°”;

c) in paragraaf 4, eerste lid, 2°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°”;

d) in paragraaf 4, eerste lid, 3°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e)”.

Art. 13. In artikel 39/79, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juli 2021, worden in de bepaling onder 3° de woorden “aan de in artikel 10bis, § 2 of § 3, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “aan de in artikel 10bis, §§ 2, 2/1 of 3, bedoelde familieleden”.

Art. 14. In artikel 40ter, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid worden de bepalingen onder 1° en 2° vervangen als volgt:

“1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien het bedrag van de bestaansmiddelen netto ten minste gelijk is aan honderdtien procent van het gemiddeld gewaarborgde maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de Belg. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Art. 12. À l'article 19 de la même loi, remplacé par la loi du 25 avril 2007 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

b) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”;

c) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 2°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”;

d) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 3°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 13. Dans l'article 39/79, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2021, dans le 3°, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2 ou 3” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10bis, §§ 2, 2/1 ou 3”.

Art. 14. À l'article 40ter, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 4 mai 2016 et modifié par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 2, les 1° et 2° sont remplacés par ce qui suit:

“1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque le montant net des moyens de subsistance est au moins équivalent à cent-dix pour cent du revenu mensuel minimum garanti moyen prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge du Belge. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail. La condition relative aux moyens de subsistance n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'alinéa 1er, 2°, qui sont mineurs d'âge;

2° beschikt over behoorlijke huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan de woning moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;”;

b) in het vierde lid, wordt de zin “Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.” opgeheven.

Art. 15. In artikel 42, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, wordt de zin “De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”, vervangen als volgt:

“De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.”

Art. 16. In artikel 57/34 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, wordt paragraaf 2 vervangen als volgt:

“§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:

1° de echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn

2° dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels le bien doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que le bien répond aux conditions fixées;”;

b) dans l'alinéa 4, la phrase “Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.” est abrogée.

Art. 15. Dans l'article 42, § 1er, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié par la loi du 4 mai 2016, la phrase “Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger et par toute autorité belge tous les documents et renseignements utiles pour la détermination de ce montant.” est remplacée par ce qui suit:

“À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.”

Art. 16. Dans l'article 57/34 de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003 et modifié par la loi du 10 mars 2024, le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, et qui demandent à y séjourner, pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1er, et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille:

1° le conjoint, qui vient vivre avec lui, pour autant que tous deux soient âgés de plus de vingt-et-un ans;

2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, pour autant que tous deux soient âgés de vingt-et-un ans;

3° les enfants mineurs non mariés du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés au 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale, y compris

geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring, uitoefenen over de ongehuwde minderjarige begunstigde, en voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.

De in het eerste lid, 2°, bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen dat ze een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen dat ze gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijvenveertig of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.

De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet."

Art. 17. Artikel 57/34/1, ingevoegd bij de wet van 10 maart 2024, wordt opgeheven.

Art. 18. In artikel 57/36, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, wordt de zin "Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34/1." vervangen door de zin "Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 10bis, § 2/1."

le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

4° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur le bénéficiaire mineur non marié, pour autant qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Les partenaires enregistrés, visés à l'alinéa 1er, 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total quarante-cinq jours ou plus;

c) ou si les partenaires ont un enfant commun;

2° être non marié et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Les membres de la famille visés dans le présent paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi."

Art. 17. L'article 57/34/1, inséré par la loi du 10 mars 2024, est abrogé.

Art. 18. Dans l'article 57/36, § 2, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003 et modifié par la loi du 10 mars 2024, la phrase "Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34/1." est remplacée par la phrase "Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection temporaire qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10bis, § 2/1."

Art. 19. In artikel 61/4, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden de woorden “door artikel 13, § 1, zesde lid” vervangen door de woorden “door artikel 13, § 1, zevende lid”.

Art. 20. In artikel 61/11 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 april 2007 en vervangen bij de wet van 21 augustus 2022, worden in de bepaling onder 6° de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een onderzoeker” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een onderzoeker”.

Art. 21. In artikel 61/13/5, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 augustus 2022, worden de woorden “De in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een onderzoeker” vervangen door de woorden “De in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een onderzoeker”.

Art. 22. In artikel 74/21 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden “aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1” vervangen door de woorden “aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, artikel 10*bis* of artikel 57/34”;

b) in het tweede lid worden de woorden “van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1” vervangen door de woorden “van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, artikel 10*bis* of artikel 57/34”.

Hoofdstuk 3 — Overgangsbepalingen

Art. 23. § 1. Vanaf haar inwerkingtreding is deze wet van toepassing op alle bij haar bepalingen bedoelde toestanden.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, zijn de bepalingen van deze wet niet van toepassing op aanvragen tot verlenging van een verblijfstitel of een verblijfskaart die reeds voor de inwerkingtreding van deze wet werd afgeleverd op grond van artikel 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 57/34 of 57/34/1 van de wet van 15 december 1980.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, zijn de bepalingen van deze wet niet van toepassing op aanvragen tot toelating of machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter* of 57/34, door een familielid van een Belg dan wel door een familielid van een vreemdeling die voor de inwerkingtreding van deze wet reeds werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, voor zover de aanvraag werd ingediend voor datum

Art. 19. Dans l'article 61/4, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 25 avril 2014, les mots “par l'article 13, § 1er, alinéa 6” sont remplacés par les mots “par l'article 13, § 1er, alinéa 7”.

Art. 20. À l'article 61/11 de la même loi, inséré par la loi du 21 avril 2007 et remplacé par la loi du 21 août 2022, dans le 6°, les mots “aux membres de la famille d'un chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille d'un chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 21. À l'article 61/13/5, § 3, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 21 août 2022, les mots “Les membres de la famille du chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “Les membres de la famille du chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 22. À l'article 74/21 de la même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016 et modifié par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots “demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1” sont remplacés par les mots “demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'article 10*bis* ou de l'article 57/34”;

b) dans l'alinéa 2, les mots “de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1” sont remplacés par les mots “de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'article 10*bis* ou de l'article 57/34”.

Chapitre 3 — Dispositions transitoires

Art. 23. § 1. A partir de son entrée en vigueur, la présente loi s'applique à tous les situations visées par ses dispositions.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, les dispositions de la présente loi ne s'appliquent pas aux demandes de renouvellement d'un titre de séjour ou d'une carte de séjour déjà délivré(e) avant l'entrée en vigueur de la présente loi sur la base des articles 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 57/34 ou 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 1er, les dispositions de la présente loi ne sont pas applicables aux demandes d'admission ou d'autorisation de séjour introduites sur la base des articles 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter* ou 57/34, introduites après la date d'entrée en vigueur de la présente loi, et pour autant que la demande soit introduite dans un délai de deux ans à compter de l'entrée en vigueur de la présente loi par un membre de la famille d'un citoyen belge ou d'un étranger

van inwerkingtreding van deze wet dan wel binnen twee jaar na datum van inwerkingtreding ervan.

In afwijking van het eerste lid, wordt het verblijf van de familieleden van een begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus die tijdens de periode van twee jaar na inwerkingtreding van de wet werden toegelaten tot een verblijf op basis van het oude artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, van de wet van 15 december 1980, na diezelfde termijn van twee jaar, niet beëindigd omwille van het feit dat de gezinsbanden niet reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam.

In afwijking van het eerste lid wordt het verblijf van de familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die tijdens de periode van twee jaar na inwerkingtreding van de wet werden gemachtigd tot een verblijf op basis van het oude artikel 10*bis*, § 2 van de wet van 15 december 1980, na diezelfde termijn van twee jaar niet beëindigd omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in het Rijk aankwam.

De in het eerste lid bedoelde termijn van twee jaar vangt aan op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

qui était déjà admis ou autorisé à séjourner depuis plus de trois mois dans le Royaume avant l'entrée en vigueur de la présente loi.

Par dérogation au principe prévu à l'alinéa 1er, le séjour des membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection subsidiaire qui ont été autorisés à séjourner sur la base de l'ancien article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de la loi du 15 décembre 1980 pendant la période de deux ans suivant l'entrée en vigueur de la loi n'est pas interrompu après cette même période de deux ans parce que les liens familiaux n'existaient pas déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger qui fait l'objet du regroupement.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le séjour des membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection temporaire qui ont été autorisés à séjourner sur la base de l'ancien article 10*bis*, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 pendant la période de deux ans qui suit l'entrée en vigueur de la loi n'est pas interrompu après cette même période de deux ans en raison du fait que les liens familiaux sont nés après l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint.

Le délai de deux ans visé à l'alinéa 1er commence à courir à la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 77.665/4 VAN 19 MEI 2025**

Op 22 april 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie, belast met Grootstedenbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de voorwaarden voor gezinshereniging betreft'.

Het voorontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 19 mei 2025. De kamer was samengesteld uit Bernard BLERO, kamervoorzitter, Géraldine ROSOUX en Dimitri YERNAULT, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Philippe DE BRUYCKER, assessoren, en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Roger WIMMER, eerste auditeur, en Xavier MINY, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Géraldine ROSOUX.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 mei 2025.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, van de gecoördineerde wetten, voornamelijk tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond[†] en de vraag of de voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld.

VOORAFGAANDE FORMVEREISTEN

Het voorontwerp wijzigt de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen'.

Verscheidene bepalingen, in het bijzonder de ontworpen artikelen 10, § 1, tweede lid, en § 2 (artikel 5 van het voorontwerp), 10ter, § 2, tweede lid (artikel 6 van het voorontwerp), 42, § 1, tweede lid (artikel 15 van het voorontwerp), en 57/34, § 2 (artikel 16 van het voorontwerp), impliceren een verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 4, 1) en 2), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die

[†] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 77.665/4 DU 19 MAI 2025**

Le 22 avril 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de l'Asile et de la Migration, et de l'Intégration sociale, chargée de la Politique des Grandes villes à communiquer un avis dans un délai de trente jours sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en ce qui concerne les conditions pour le regroupement familial'.

L'avant-projet a été examiné par la quatrième chambre le 19 mai 2025. La chambre était composée de Bernard BLERO, président de chambre, Géraldine ROSOUX et Dimitri YERNAULT, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK et Philippe DE BRUYCKER, assesseurs, et Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, greffier.

Le rapport a été présenté par Roger WIMMER, premier auditeur, et Xavier MINY, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Géraldine ROSOUX.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 19 mai 2025.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique[†] ainsi qu'à l'accomplissement des formalités prescrites, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées.

FORMALITÉS PRÉALABLES

L'avant-projet modifie la loi du 15 décembre 1980 'sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers'.

Plusieurs dispositions, spécialement les articles 10, §§ 1er, alinéa 2, et 2, en projet (article 5 de l'avant-projet), 10ter, § 2, alinéa 2, en projet (article 6 de l'avant-projet), 42, § 1er, alinéa 2, en projet (article 15 de l'avant-projet) et 57/34, § 2, en projet (article 16 de l'avant-projet) impliquent des traitements de données à caractère personnel au sens de l'article 4, 1) et 2), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant

[†] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)' (hierna: de "AVG").

Artikel 36, lid 4, van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), van die verordening en met overweging 96 van de preambule van die verordening, alsook in voorkomend geval met artikel 2, tweede lid, van de wet van 30 juli 2018 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens', schrijft voor dat de toezicht-houdende autoriteit, *in casu* de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', wordt geraadpleegd bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel, in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

Op een vraag in dat verband heeft de gemachtigde geantwoord dat om het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit verzocht zou worden ná de adiëring van de afdeling Wetgeving.

De steller van het voorontwerp moet er dan ook op toezien dat dit vormvereiste vervuld wordt.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst naar aanleiding van het vervullen van dat vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan die niet louter vormelijk zijn en evenmin het resultaat zijn van het gevolg dat aan dit advies gegeven wordt, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen op hun beurt om advies aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd overeenkomstig artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten 'op de Raad van State'.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Het voorliggende voorontwerp van wet bevat verschillende bepalingen waarbij voorzien wordt in een verwerking van persoonsgegevens.

De algemene vergadering van de afdeling Wetgeving heeft in haar advies 68.936/AV van 7 april 2021 op het volgende gewezen:

"Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd.¹

Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende

¹ Voetnoot 174 van het geciteerde advies: Wat dit beginsel betreft, zie *supra* randnummers 70 en v.

la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)' (ci-après: le "RGPD").

L'article 36, paragraphe 4, du RGPD, combiné avec son article 57, paragraphe 1, c), le considérant 96 de son préambule et, le cas échéant, l'article 2, alinéa 2, de la loi du 30 juillet 2018 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel', prévoit une obligation de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', dans le cadre de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement de données à caractère personnel.

Interrogée à ce sujet, la déléguée a indiqué que l'avis de l'Autorité de protection des données serait sollicité postérieurement à la saisine de la section de législation.

L'auteur de l'avant-projet veillera dès lors à l'accomplissement de cette formalité.

Si l'accomplissement de cette formalité devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État sur des points autres que de pure forme et ne résultant pas des suites réservées au présent avis, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à nouveau à l'avis de la section de législation conformément à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois coordonnées 'sur le Conseil d'État'.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

1. L'avant-projet de loi à l'examen comprend diverses dispositions prévoyant un traitement de données à caractère personnel.

Ainsi que l'a rappelé l'Assemblée générale de la section de législation dans son avis 68.936/AG donné le 7 avril 2021,

"[c]onformément à l'article 22 de la Constitution, tout traitement de données à caractère personnel et, plus généralement, toute atteinte au droit à la vie privée, sont soumis au respect d'un principe de légalité formelle¹.

En réservant au législateur compétent le pouvoir de fixer dans quels cas et à quelles conditions il peut être porté atteinte au droit au respect de la vie privée, l'article 22 de la Constitution garantit à tout citoyen qu'aucune ingérence dans l'exercice de ce droit ne peut avoir lieu qu'en vertu de règles adoptées par une assemblée délibérante, démocratiquement élue. Une délégation à un autre pouvoir n'est toutefois pas

¹ Note de bas de page 174 de l'avis cité: Déjà invoqué plus avant, numéros 70 et s.

vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.²

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.”³

Het voorontwerp moet in het licht van deze opmerking herzien en aangevuld worden.

2. Het voorontwerp van wet wijzigt de wet van 15 december 1980 wat meer bepaald de voorwaarden voor gezinshereniging betreft. In dat verband worden bij het dispositief meerdere verschillen in het leven geroepen tussen de behandeling van vreemdelingen die de vluchtelingenstatus genieten en die van vreemdelingen die de subsidiaire beschermingsstatus genieten, waarbij strengere voorwaarden opgelegd worden voor de tweede categorie dan voor de eerste.

Ten eerste strekt het ontworpen artikel 10, § 2, vierde lid (artikel 5 van het voorontwerp) tot afschaffing van de vrijstelling van de voorwaarden voor gezinshereniging, inzonderheid wat de voorwaarde betreft met betrekking tot toereikende, regelmatige en stabiele bestaansmiddelen, voor hen die de subsidiaire beschermingsstatus genieten, terwijl voor hen die de vluchtelingenstatus genieten, die vrijstelling blijft gelden.

Ten tweede wordt in het ontworpen artikel 10bis, § 2/1 (artikel 6 van het voorontwerp), voorzien in een wachttermijn van twee jaar voor hen die de subsidiaire beschermingsstatus genieten, terwijl die voorwaarde niet geldt voor hen die de vluchtelingenstatus genieten.

In dat verband heeft de gemachtigde het volgende gesteld:

“Vooreerst wensen we te onderstrepen dat het verschil in behandeling tussen gezinshereniging met een onderdaan van een derde land die over een verblijf van beperkte dan wel onbeperkte duur beschikt - waarbij enkel in het tweede geval een wachttermijn voorzien wordt - niet wordt ingevoerd door het huidige voorontwerp van wet. Dit verschil in behandeling met betrekking tot de wachttermijn werd ingevoerd bij wet van

contraire au principe de légalité, pour autant que l’habilitation soit définie de manière suffisamment précise et porte sur l’exécution de mesures dont les ‘éléments essentiels’ sont fixés préalablement par le législateur².

Par conséquent, les ‘éléments essentiels’ des traitements de données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi elle-même. À cet égard, la section de législation considère que, quelle que soit la matière concernée, constituent, en principe, des ‘éléments essentiels’ les éléments suivants: 1°) les catégories de données traitées; 2°) les catégories de personnes concernées; 3°) la finalité poursuivie par le traitement; 4°) les catégories de personnes ayant accès aux données traitées; et 5°) le délai maximal de conservation des données”³.

L’avant-projet sera revu et complété à la lumière de cette observation.

2. L’avant-projet de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 en ce qui concerne plus spécifiquement les conditions pour le regroupement familial. À cet égard, le dispositif prévoit notamment diverses différences de traitement entre les étrangers bénéficiaires du statut de réfugié et ceux qui sont bénéficiaires de la protection subsidiaire en fixant des conditions plus strictes pour cette seconde catégorie d’étranger par rapport à la première.

Premièrement, l’article 10, § 2, alinéa 4, en projet (article 5 de l’avant-projet) tend à supprimer, pour les bénéficiaires de la protection subsidiaire, la dispense des conditions prévues pour le regroupement familial, notamment en ce qui concerne la condition de ressources suffisantes, régulières et stables alors que les bénéficiaires du statut de réfugié continueront à jouir de cette dispense.

Deuxièmement, l’article 10bis, § 2/1, en projet (article 6 de l’avant-projet) fixe une période d’attente de deux années pour les bénéficiaires de la protection subsidiaire, condition non prévue pour les bénéficiaires du statut de réfugié.

À ce sujet, la déléguée a indiqué:

“Vooreerst wensen we te onderstrepen dat het verschil in behandeling tussen gezinshereniging met een onderdaan van een derde land die over een verblijf van beperkte dan wel onbeperkte duur beschikt - waarbij enkel in het tweede geval een wachttermijn voorzien wordt - niet wordt ingevoerd door het huidige voorontwerp van wet. Dit verschil in behandeling met betrekking tot de wachttermijn werd ingevoerd bij wet van

² Voetnoot 175 van het geciteerde advies: Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

³ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 1951/1, 55-127, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 1 juni 2023, nr. 84/2023, B.16.9.

² Note de bas de page 175 de l’avis cité: Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle: voir notamment C.C., 18 mars 2010, n° 29/2010, B.16.1; C.C., 20 février 2020, n° 27/2020, B.17.

³ Avis 68.936/AG donné le 7 avril 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 14 août 2021 ‘relative aux mesures de police administrative lors d’une situation d’urgence épidémique’, Doc. parl., Chambre, 2020-2021, n° 1951/001, pp. 55-127, observation 101. Voir aussi C.C., 10 mars 2022, n° 33/2022, B.13.1; C.C., 22 septembre 2022, n° 110/2022, B.11.2; C.C., 1er juin 2023, n° 84/2023, B.16.9.

8 juli 2011 en het Grondwettelijk Hof sprak zich reeds uit over het verschil in behandeling in haar arrest van 26 september 2013 (GwH nr. 121/2013).

Het verschil in behandeling berust volgens de Belgische wetgever op een objectief criterium, namelijk de verblijfsstatus van de vreemdeling die vervoegd wordt. De referentiepersoon die een recht op gezinshereniging opent in het nieuw voorziene artikel 10, § 1, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980, beschikt over een verblijf van onbepaalde duur en wordt aldus geacht permanent in België te zullen verblijven. Ook voor diens familieleden die op grond van artikel 10 tot een verblijf in het Rijk werden toegelaten, geldt dat de aan hen toegekende toelating tot verblijf na afloop van een periode van vijf jaar van onbepaalde duur wordt voor zover zij nog steeds voldoen aan voorwaarden van datzelfde artikel (cfr. Artikel 13, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 juncto artikel 15, lid 1 van richtlijn 2003/86/EG). Zij genieten vanaf dan een verblijfsrecht op autonome basis dat niet langer onderworpen is aan de voorwaarden inzake gezinshereniging.

De referentiepersoon bedoeld in artikel 10bis, § 2, beschikt daarentegen over een verblijf van beperkte duur en heeft voorts nog geen reden om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend (~meer over dit onderscheid in de parlementaire voorbereiding bij de wetswijziging van 15 september 2006, PARL DOC 51 2478/001, p. 18-20). De Belgische wetgever beschouwt het verblijf van de referentiepersoon bedoeld in artikel 10bis, § 2 als een tijdelijk verblijf in België en ook diens familieleden zullen hem slechts tijdelijk kunnen vervoegen: de duur van het verblijf van de gezinsleden wordt afgestemd op dat van de referentiepersoon (artikel 13, § 1, zevende lid van de wet van 15 december 1980).

Voor onderdanen van een derde land die zich permanent in België willen vestigen met hun gezinsleden, wenst de Belgische wetgever zich te verzekeren van een stabiel verblijf en een bepaalde mate van integratie van de gezinshereniger in België zodat de gezinshereniging in gunstige omstandigheden kan plaatsvinden, in lijn met artikel 8, eerste lid van de richtlijn 2003/86/EG. De wachttermijn wordt geïnterpreteerd conform de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (GwH 26 september 2013, 121/2013, B.7.4-7.6), waarbij ook periodes van beperkt verblijf in aanmerking worden genomen. Slechts in het uitzonderlijke geval waarin de referentiepersoon gedurende de eerste twee jaar van verblijf in België reeds tot een verblijf van onbepaalde duur wordt toegelaten, wordt aldus een wachttermijn toegepast om te verzekeren dat de referentiepersoon een stabiel verblijf en een bepaalde mate van integratie bereikt heeft om de gezinshereniging in gunstige omstandigheden te laten plaatsvinden."

De steller van het voorontwerp verantwoordt die verschillen in behandeling dus hoofdzakelijk op basis van het feit dat de status van subsidiaire beschermde tijdelijk is, in tegenstelling tot de status van vluchteling.

Een dergelijke verantwoording lijkt evenwel niet aanvaardbaar.

8 juli 2011 en het Grondwettelijk Hof sprak zich reeds uit over het verschil in behandeling in haar arrest van 26 september 2013 (GwH nr. 121/2013).

Het verschil in behandeling berust volgens de Belgische wetgever op een objectief criterium, namelijk de verblijfsstatus van de vreemdeling die vervoegd wordt. De referentiepersoon die een recht op gezinshereniging opent in het nieuw voorziene artikel 10, § 1, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980, beschikt over een verblijf van onbepaalde duur en wordt aldus geacht permanent in België te zullen verblijven. Ook voor diens familieleden die op grond van artikel 10 tot een verblijf in het Rijk werden toegelaten, geldt dat de aan hen toegekende toelating tot verblijf na afloop van een periode van vijf jaar van onbepaalde duur wordt voor zover zij nog steeds voldoen aan voorwaarden van datzelfde artikel (cfr. Artikel 13, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 juncto artikel 15, lid 1 van richtlijn 2003/86/EG). Zij genieten vanaf dan een verblijfsrecht op autonome basis dat niet langer onderworpen is aan de voorwaarden inzake gezinshereniging.

De referentiepersoon bedoeld in artikel 10bis, § 2, beschikt daarentegen over een verblijf van beperkte duur en heeft voorts nog geen reden om te verwachten dat hem een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend (~meer over dit onderscheid in de parlementaire voorbereiding bij de wetswijziging van 15 september 2006, PARL DOC 51 2478/001, p. 18-20). De Belgische wetgever beschouwt het verblijf van de referentiepersoon bedoeld in artikel 10bis, § 2 als een tijdelijk verblijf in België en ook diens familieleden zullen hem slechts tijdelijk kunnen vervoegen: de duur van het verblijf van de gezinsleden wordt afgestemd op dat van de referentiepersoon (artikel 13, § 1, zevende lid van de wet van 15 december 1980).

Voor onderdanen van een derde land die zich permanent in België willen vestigen met hun gezinsleden, wenst de Belgische wetgever zich te verzekeren van een stabiel verblijf en een bepaalde mate van integratie van de gezinshereniger in België zodat de gezinshereniging in gunstige omstandigheden kan plaatsvinden, in lijn met artikel 8, eerste lid van de richtlijn 2003/86/EG. De wachttermijn wordt geïnterpreteerd conform de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (GwH 26 september 2013, 121/2013, B.7.4-7.6), waarbij ook periodes van beperkt verblijf in aanmerking worden genomen. Slechts in het uitzonderlijke geval waarin de referentiepersoon gedurende de eerste twee jaar van verblijf in België reeds tot een verblijf van onbepaalde duur wordt toegelaten, wordt aldus een wachttermijn toegepast om te verzekeren dat de referentiepersoon een stabiel verblijf en een bepaalde mate van integratie bereikt heeft om de gezinshereniging in gunstige omstandigheden te laten plaatsvinden".

L'auteur de l'avant-projet justifie donc principalement ces différences de traitement par le caractère temporaire de la protection subsidiaire contrairement à celui du statut de réfugié.

Une telle justification ne paraît toutefois pas admissible.

De wetgever kan, volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, inzonderheid arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013, weliswaar een maatregel waarbij een verschil in behandeling wordt ingevoerd, baseren op een objectief criterium zoals de aard van de verblijfstitel. Zo kan hij voorzien in een wachttermijn om zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniger zich in een stabiele situatie bevindt en geïntegreerd is. Maar dan nog moet dat criterium relevant zijn ten aanzien van wat de betrokken regelingen daadwerkelijk inhouden, en moet de maatregel evenredig zijn.

Subsidiaire bescherming, hoewel deze technisch gezien verlengbaar is, kan blijven duren, met name in een context van langdurige conflicten, die zo lang kunnen duren als de vervolgingen waarvan de vluchtelingen slachtoffer zijn. De vluchtelingenstatus zelf is niet permanent aangezien er beëindigingsbedingen zijn in het geval dat de omstandigheden wijzigen.

Bovendien kunnen beide statussen krachtens richtlijn 2011/51/EU van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2011 'tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad teneinde haar werkingssfeer uit te breiden tot personen die internationale bescherming genieten' ertoe leiden dat degene die ze geniet de status van langdurig ingezetene krijgt, wat kan na een legaal verblijf van vijf jaar, zodat beide statussen de personen die deze genieten de hoop kunnen doen koesteren op een permanent verblijfsrecht. Die analyse wordt gesterkt door het standpunt van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat in de arresten C-443/14 en C-444/14 van 1 maart 2016⁴ geoordeeld heeft dat elke maatregel waarbij een verschil in behandeling van subsidiair beschermden wordt ingevoerd, objectief verantwoord en persoonsgebonden moet zijn, en genomen moet worden met inachtneming van de fundamentele rechten, en dat het opleggen van een verblijfsverplichting aan een persoon met een subsidiairebeschermingsstatus, terwijl niet in een dergelijke verplichting voorzien wordt voor personen met een vluchtelingenstatus, discriminatoir is.

Als er geen andere elementen zijn dan die welke aangevoerd zijn ter rechtvaardiging van de verschillen in behandeling tussen de twee categorieën vreemdelingen, moet heel het voorontwerp aldus herzien worden dat, enerzijds, de voorwaarden voor gezinshereniging gelijkgetrokken worden en, anderzijds, de wachttermijn van twee jaar die opgelegd wordt aan de subsidiair beschermde, afgeschaft wordt.

3. In verscheidene bepalingen, in het bijzonder de ontworpen artikelen 1/1, § 2, 3° (artikel 3 van het voorontwerp), 10, § 1, eerste lid, 4° en 6°, en derde lid (artikel 5 van het voorontwerp), en 10bis § 2/1 (artikel 6 van het voorontwerp), wordt een onderscheid gemaakt tussen een gezinsband die bestaat vóór de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vergezeld of vervoegd wordt en een gezinsband die *a posteriori* ontstaat.

De steller van het voorontwerp moet het gemaakte onderscheid kunnen rechtvaardigen in het licht van de rechtspraak

⁴ HvJ 1 maart 2016, C-443/14 en C-444/14, ECLI:EU:C:2016:127, *Kreis Warendorf v. Ibrahim Alo en Amira Osso v. Region Hannover*.

Certes, le législateur peut, selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, en particulier l'arrêt n° 121/2013 du 26 septembre 2013, fonder une mesure de différenciation sur un critère objectif tel que la nature du titre de séjour. Il peut ainsi prévoir un délai d'attente visant à s'assurer de la stabilité et de l'intégration du regroupant. Toutefois, encore faut-il que ce critère soit pertinent au regard de la réalité des régimes concernés et que la mesure soit proportionnée.

Or, la protection subsidiaire, bien que techniquement renouvelable, peut s'inscrire dans la durée, notamment dans les contextes de conflits prolongés qui peuvent perdurer aussi longtemps que les persécutions dont les réfugiés sont victimes. Le statut de réfugié n'est lui-même pas permanent dès lors que des clauses de cessation sont prévues pour y mettre fin en cas de changement de circonstances.

De surcroît, en vertu de la directive 2011/51/UE du Parlement européen et du Conseil du 11 mai 2011 'modifiant la directive 2003/109/CE du Conseil afin d'étendre son champ d'application aux bénéficiaires d'une protection internationale', les deux statuts peuvent conduire leurs bénéficiaires à jouir du statut de résident de longue durée accessible après cinq années de séjour légal, de sorte que les statuts permettent tous deux à leurs titulaires d'espérer acquérir un droit de séjour permanent. Cette analyse est confortée par la position de la Cour de justice de l'Union européenne qui a considéré dans ses arrêts C-443/14 et C-444/14 du 1er mars 2016⁴ que toute mesure différenciée à l'égard des bénéficiaires de la protection subsidiaire devait être objectivement justifiée, individualisée et respectueuse des droits fondamentaux et que l'imposition d'une obligation de résidence à un bénéficiaire du statut conféré par la protection subsidiaire alors qu'une telle obligation n'est pas prévue pour le bénéficiaire du statut de réfugié était discriminatoire.

À défaut d'éléments autres que ceux invoqués permettant de justifier les différences de traitement entre les deux catégories d'étrangers, l'ensemble de l'avant-projet sera revu afin, d'une part, d'aligner les conditions prévues pour le regroupement familial et, d'autre part, de supprimer la période d'attente de deux années imposée au bénéficiaire de la protection subsidiaire.

3. Plusieurs dispositions, en particulier les articles 1er/1, § 2, 3°, en projet (article 3 de l'avant-projet), 10, § 1er, alinéas 1er, 4° et 6°, et 3, en projet (article 5 de l'avant-projet) et 10bis § 2/1, en projet (article 6 de l'avant-projet) distinguent l'hypothèse d'un lien familial existant avant l'arrivée de l'étranger accompagné ou rejoint dans le Royaume de l'hypothèse d'un lien familial survenant *a posteriori*.

L'auteur de l'avant-projet doit pouvoir justifier la distinction opérée au regard de la jurisprudence de la Cour européenne

⁴ C.J., arrêts *Kreis Warendorf contre Ibrahim Alo et Amira Osso contre Région Hannover*, 1er mars 2016, C-443/14 et C-444/14, ECLI:EU:C:2016:127.

van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat verschillen in behandeling gebaseerd op het tijdstip waarop de gezinsband ontstaat, veroordeeld heeft.⁵

Op de vraag of bijzondere situaties in aanmerking genomen worden, bijvoorbeeld een kind dat geboren wordt ná de aankomst op het grondgebied van de vreemdeling die vergezeld of vervoegd wordt, terwijl de zwangerschap al een feit was vóór het vertrek, heeft de gemachtigde geantwoord:

“– voor wat betreft het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980, voorziet artikel 2, j) en n), van de richtlijn 2011/95/EU dat de gezinsbanden reeds moesten bestaan in het land van herkomst (= land van nationaliteit). Het betreft de instandhouding van een reeds bestaand gezin in het land van herkomst. De Belgische wetgever opteerde er echter doelbewust voor om voor deze categorie soepeler op te treden en het referentiepunt voor het bestaan van de gezinsbanden voor hen uit te breiden naar het tijdstip van aankomst in België door de begunstigde van internationale bescherming (=harmonisering met categorie voorzien in het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980).

– voor wat betreft het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980 betreft het referentiepunt voor het bestaan van de gezinsbanden een rechtstreekse omzetting van artikel 9, lid 2 van richtlijn 2003/86/EG (gezinsbanden moesten reeds bestaan voor de binnenkomst in België door de vluchteling).

Deze bepalingen zullen worden geïnterpreteerd conform de rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande artikel 9, lid 2 van richtlijn 2003/86/EG. Daarnaast houdt de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 12bis, § 7 van de wet van 15 december 1980, rekening met het hoger belang van het kind bij de behandeling van de aanvraag. Indien een kind geboren wordt in een reeds bestaand gezin maar na aankomst van de referentiepersoon in België, dan zal dit kind de rest van het gezin volgen in de gezinsherenigingsprocedure (hoger belang van het kind).”

Er wordt akte genomen van die uitleg.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 5

1. Het ontworpen artikel 10, § 1, 3°, bepaalt dat “de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot” van rechtswege toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk.

In advies 39.718/AV van 21 februari 2006 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 15 september 2006 ‘tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende

⁵ Zie EHRM 6 november 2012, *Hode en Abdi v. Verenigd Koninkrijk*, § 55, en EHRM 4 juli 2023, *B.F. e.a. v. Zwitserland*, § 114.

des droits de l’homme qui a condamné des différences de traitement fondées sur le moment où le lien familial est créé⁵.

Par ailleurs, interrogée quant à la prise en considération de situations particulières, par exemple celle d’un enfant naissant après l’arrivée sur le territoire de l’étranger accompagné ou rejoint alors que la grossesse avait commencé avant même son départ, la déléguée a répondu:

“– voor wat betreft het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980, voorziet artikel 2, j) en n), van de richtlijn 2011/95/EU dat de gezinsbanden reeds moesten bestaan in het land van herkomst (= land van nationaliteit). Het betreft de instandhouding van een reeds bestaand gezin in het land van herkomst. De Belgische wetgever opteerde er echter doelbewust voor om voor deze categorie soepeler op te treden en het referentiepunt voor het bestaan van de gezinsbanden voor hen uit te breiden naar het tijdstip van aankomst in België door de begunstigde van internationale bescherming (=harmonisering met categorie voorzien in het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980).

– voor wat betreft het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980 betreft het referentiepunt voor het bestaan van de gezinsbanden een rechtstreekse omzetting van artikel 9, lid 2 van richtlijn 2003/86/EG (gezinsbanden moesten reeds bestaan voor de binnenkomst in België door de vluchteling).

Deze bepalingen zullen worden geïnterpreteerd conform de rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande artikel 9, lid 2 van richtlijn 2003/86/EG. Daarnaast houdt de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 12bis, § 7 van de wet van 15 december 1980, rekening met het hoger belang van het kind bij de behandeling van de aanvraag. Indien een kind geboren wordt in een reeds bestaand gezin maar na aankomst van de referentiepersoon in België, dan zal dit kind de rest van het gezin volgen in de gezinsherenigingsprocedure (hoger belang van het kind).”

Il est pris acte de ces explications.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Article 5

1. À l’article 10, § 1er, 3°, en projet, il est prévu qu’est de plein droit admise à séjourner plus de trois mois dans le Royaume “la femme qui, par son mariage ou à la suite de l’acquisition par son mari d’une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge”.

Dans son avis 39.718/AG donné le 21 février 2006 sur un avant-projet devenu la loi du 15 septembre 2006 ‘modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l’accès au territoire, le séjour,

⁵ Voir Cour eur. D.H., arrêt *Hode et Abdi c. Royaume-Uni*, 6 novembre 2012, § 55, et Cour eur. D.H., arrêt *B.F. et autres c. Suisse*, 4 juillet 2023, § 114.

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen', waarvan artikel 6 ertoe strekte die regel op te heffen, heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt:

"In de memorie van toelichting staat hierover het volgende:

'Punt 3 van het huidige artikel 10 is afgeschaft. Het was gebaseerd op de oude wetten betreffende de nationaliteit (gecoördineerd door het koninklijk besluit van 1932) die met name de gevallen voorzagen waarin de nationaliteit van de vrouw automatisch werd aangepast. Zoals reeds werd aangeduid in de memorie van toelichtingen van de wet van 15 juli 1996 (...) werden deze bepalingen opgeheven door de wet van 28 juni 1984, met name in uitvoering van het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de nationaliteit van de gehuwde vrouw van 29 januari 1957. De bepaling van punt 3 werd echter behouden om een recht op verblijf te garanderen aan de vrouwen die, vóór de inwerkingtreding van de wet van 28 juni 1984, de Belgische nationaliteit hebben verloren als gevolg van hun huwelijk met een vreemdeling of als gevolg van de verandering van de nationaliteit van hun Belgische man.

Aangezien deze bepaling momenteel niet veel nut heeft, wordt ze door dit ontwerp opgeheven. Indien een dergelijk geval zich nog voordoet in de toekomst zal het op basis van artikel 9 van de wet moeten worden geregeld door de minister of diens gemachtigde.'

Zoals gesteld in opmerking 1.4 onder de artikelen 3 tot 5, 11 en 24 van het voorontwerp van wet, laat artikel 9 van de wet van 15 december 1980 een discretionaire beoordelingsbevoegdheid aan de minister of zijn gemachtigde om de machtiging tot verblijf toe te kennen, terwijl vreemdelingen die zich bevinden in een van de gevallen opgesomd in artikel 10 van dezelfde wet, van rechtswege toegelaten zijn tot een verblijf in het Rijk. De aldus beoogde wijziging is dus niet zonder juridische gevolgen. De memorie van toelichting is bovendien tegenstrijdig, daar erin vastgesteld wordt dat de opgeheven bepaling achterhaald is, terwijl er tegelijkertijd niet in uitgesloten wordt dat vreemdelingen zich nog kunnen bevinden in het geval dat in deze bepaling omschreven wordt.

Er is derhalve geen reden om nu reeds artikel 10, eerste lid (dat paragraaf 1, eerste lid, wordt), 3°, van de wet van 15 december 1980 op te heffen.⁶

Uit het feit dat dit geval, dat specifiek betrekking heeft op de situatie van de echtgenotes, behouden wordt in het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, 3°, blijkt dat die bijzondere omstandigheden volgens de steller van het voorontwerp nog steeds actueel zijn en dat de steller van het voorontwerp niet uitsluit dat vreemdelingen zich nog kunnen bevinden in het geval dat in deze bepaling omschreven wordt.

⁶ Advies 39.718/AV van 21 februari 2006 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 15 september 2006 'tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen', *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2478/1, 171-213.

l'établissement et l'éloignement des étrangers', qui, en son article 6, tendait à abroger cette règle, la section de législation a observé:

"L'exposé des motifs précise à ce sujet:

'Le point 3° de l'article 10 actuel est quant à lui abrogé. Il était fondé sur les anciennes lois de la nationalité (coordonnées par arrêté royal de 1932), qui prévoyaient notamment les cas entraînant automatiquement le changement de la nationalité de la femme. Ainsi que déjà indiqué dans l'exposé des motifs de la loi du 15 juillet 1996 [...], ces dispositions ont été abrogées par la loi du 28 juin 1984, notamment en exécution de la Convention des Nations-Unies sur la nationalité de la femme mariée, du 29 janvier 1957. La disposition du point 3° a cependant été maintenue afin de garantir un droit de séjour aux femmes qui avaient perdu la nationalité belge, avant l'entrée en vigueur de la loi du 28 juin 1984, du fait de leur mariage avec un étranger ou à la suite du changement de la nationalité de leur mari belge.

Vu le peu d'utilité de cette disposition à l'heure actuelle, celle-ci est abrogée par le présent projet. Si un tel cas se présente encore à l'avenir, il devra être réglé par le ministre ou son délégué sur la base de l'article 9 de la loi'.

Comme relevé dans l'observation 1.4 formulée sous les articles 3 à 5, 11 et 24 de l'avant-projet de loi, l'article 9 de la loi du 15 décembre 1980 laisse un pouvoir d'appréciation discrétionnaire au ministre ou à son délégué pour accorder l'autorisation de séjour, alors que les étrangers qui se trouvent dans un des cas énumérés dans l'article 10 de la même loi sont de plein droit admis à séjourner dans le Royaume. La modification ainsi envisagée n'est donc pas sans conséquence juridique. L'exposé des motifs est par ailleurs contradictoire dans la mesure où il constate que la disposition abrogée est devenue obsolète alors, qu'en même temps, il n'exclut pas que des étrangers peuvent encore se trouver dans le cas décrit dans cette disposition.

Il n'y a dès lors pas lieu d'abroger dès à présent l'article 10, alinéa 1er (devenant le paragraphe 1er, alinéa 1er), 3°, de la loi du 15 décembre 1980⁶.

Il résulte du maintien de ce cas, spécifique à la situation des épouses, à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 3°, en projet que les circonstances particulières semblent, selon l'auteur de l'avant-projet, toujours d'actualité et qu'il n'exclut pas que des personnes étrangères puissent encore se trouver dans le cas décrit dans cette disposition.

⁶ Avis 39.718/AG donné le 21 février 2006 sur un avant-projet devenu la loi du 15 septembre 2006 'modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers', *Doc. parl.*, Chambre, 2005-2006, n° 2478/001, pp. 171-213.

Gelet op de thans geldende regels inzake de wijziging van de registratie van het geslacht, vervat in artikel 135/1 van het oud Burgerlijk Wetboek, verdient het aanbeveling om de bepaling te herzien zodat daarin meer in het algemeen naar de situatie van de echtgenoot verwezen wordt.

2. Het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, f), vermeldt het begrip “ouders”. Dat is ook het geval in het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f). In het ontworpen artikel 57/34, § 2, eerste lid, 4° (artikel 16 van het voorontwerp) wordt evenwel het begrip “rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad” gebruikt. Die laatste formulering sluit *de facto* de volwassenen uit die volgens de praktijk of het lokale recht verantwoordelijk zijn voor het kind alsook de andere naasten die voor het kind zorgen.

Op een vraag in dat verband heeft de gemachtigde als volgt geantwoord:

“Beide termen doelen op hetzelfde, maar we zullen doorheen artikel 10 (4° en 5°) de term ‘rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad’ doorvoeren i.p.v. “ouder” teneinde een betere harmonisering te kunnen garanderen doorheen het voorontwerp van Crisiswet.”

Er dient evenwel opgemerkt te worden dat richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)’ die omgezet wordt bij het ontworpen artikel 10, in een ruime definitie voorziet van de gezinsleden waar het hier over gaat door in artikel 2, j), derde streepje, te verwijzen naar “de vader, moeder of een andere volwassene die volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijk is voor de persoon die internationale bescherming geniet, indien deze persoon minderjarig en ongehuwd is”.

Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 ‘betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen’ die bij artikel 57/34, § 2, wordt omgezet, vermeldt in artikel 15 weliswaar het begrip “naaste familieleden die met het gezin samenwoonden”, maar dat begrip wordt niet nader gepreciseerd.

De definitie vervat in artikel 2, j), derde streepje, van richtlijn 2011/95/EU verwijst evenwel naar een categorie van volwassenen die ruimer is dan die welke louter de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad omvat. Door telkens het begrip “rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad” te gebruiken, zou het voorontwerp kunnen zorgen voor een foutieve omzetting van de Europese richtlijnen.

Compte tenu des modalités actuellement en vigueur relatives à la modification de l’enregistrement du sexe, prévues à l’article 135/1 de l’ancien Code civil, mieux vaut revoir la disposition pour viser plus généralement la situation du conjoint.

2. À l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, f), en projet, il est fait mention de la notion de “parents”. Il en est de même à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, f), en projet. L’article 57/34, § 2, alinéa 1er, 4°, en projet (article 16 de l’avant-projet), fait toutefois usage de la notion d’“ascendants directs au premier degré”. Cette dernière formulation exclut de fait les adultes responsables de l’enfant en vertu de la pratique ou du droit local et les autres proches assurant la charge de l’enfant.

Interrogée à ce sujet, la déléguée a répondu:

“Beide termen doelen op hetzelfde, maar we zullen doorheen artikel 10 (4° en 5°) de term ‘rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad’ doorvoeren i.p.v. “ouder” teneinde een betere harmonisering te kunnen garanderen doorheen het voorontwerp van Crisiswet”.

Il y a toutefois lieu de relever que la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 ‘concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection (refonte)’, que l’article 10 en projet vise à transposer, prévoit une définition large des membres de la famille ici concernés en visant, à l’article 2, j), troisième tiret, “le père ou la mère du bénéficiaire d’une protection internationale ou tout autre adulte qui en est responsable de par le droit ou la pratique en vigueur dans l’État membre concerné, lorsque ledit bénéficiaire est mineur et non marié”.

Certes, la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 ‘relative à des normes minimales pour l’octroi d’une protection temporaire en cas d’afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil’, que l’article 57/34, § 2, entend transposer, évoque, en son article 15, la notion de “parents proches qui vivaient au sein de l’unité familiale”, notion qui n’est pas davantage précisée.

La définition reprise à l’article 2, j), troisième tiret, de la directive 2011/95/UE vise cependant une catégorie d’adultes plus large que celle des seuls ascendants directs au premier degré. En systématisant l’usage de la notion d’“ascendants directs au premier degré”, l’avant-projet risquerait de procéder à une transposition incorrecte des directives européennes.

Een veralgemeend gebruik van het begrip “rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad” in het hele ontwerp is dus niet wenselijk. Het voorontwerp moet dienovereenkomstig herzien worden.

3.1. Het ontworpen artikel 10, § 2, derde lid, luidt als volgt:

“De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zoals bepaald in paragraaf 5, om zichzelf en hun gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6°, c) tot e).”

De ontworpen paragraaf 5 is als volgt gesteld:

“Het bedrag van de bestaansmiddelen bedoeld in paragraaf 2 moet netto ten minste gelijk zijn aan honderdtien procent van het gemiddeld gewaarborgde maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

3.2. Daarbij moeten de volgende twee opmerkingen gemaakt worden.

4.1. Vooreerst geldt de voorwaarde dat de vreemdeling over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen moet beschikken niet indien hij enkel vervoegd wordt door de gezinsleden bedoeld in de ontworpen paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6°, c) tot e). Het gaat dus om minderjarige kinderen en gehandicapte kinderen die ongehuwd zijn en die de leeftijd van achttien jaar bereikt hebben. Die voorwaarde geldt *a contrario* wel voor de gevallen waarin de vreemdeling vervoegd wordt door de buitenlandse echtgenoot en voor de gevallen waarin de vreemdeling vervoegd wordt door een vreemdeling met wie hij door een geregistreerd partnerschap verbonden is.

Il convient dès lors de ne pas généraliser l'emploi du concept d'“ascendant direct au premier degré” dans l'ensemble de l'avant-projet. Celui-ci sera revu en conséquence.

3.1. L'article 10, § 2, alinéa 3, en projet, prévoit:

“Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au paragraphe 5 pour subvenir à leurs propres besoins et à ceux des membres de leur famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e).”

Le paragraphe 5 en projet, énonce:

“Le montant net des moyens de subsistance visés au paragraphe 2 doivent être au moins équivalents à cent-dix pour cent du revenu mensuel minimum garanti moyen [lire: revenu minimum mensuel moyen garanti] prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de l'étranger rejoint.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaire, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail”.

3.2. Il y a lieu de formuler les deux observations suivantes.

4.1. Premièrement, la condition selon laquelle l'étranger doit disposer de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants n'est pas requise si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e), en projet. Il s'agit donc des enfants mineurs et des enfants handicapés non mariés âgés de plus de dix-huit ans. Sont à contrario visées par cette condition les hypothèses où l'étranger est rejoint par le conjoint étranger et où l'étranger est rejoint par un étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré.

Zoals de bepaling geformuleerd is, lijkt ze de vreemdeling dus vrij te stellen van die voorwaarde indien hij enkel door kinderen vervoegd wordt, maar niet vergezeld wordt door een echtgenoot of een partner. Een vreemdeling zal bijvoorbeeld niet moeten aantonen dat hij voldoende inkomsten heeft indien hij uitsluitend door twee minderjarige kinderen vervoegd wordt.

De aanwezigheid van de partner zorgt daarentegen wel voor een substantiële wijziging van de verplichtingen die wegen op de gezinshereniger, aangezien de berekening van de verhoging niet enkel afhankelijk zal zijn van de aanwezigheid van die partner, maar ook van het totale aantal vreemdelingen die de gezinshereniger vervoegen. Uitgaande van hetzelfde voorbeeld, zal de gezinshereniger, indien hij door twee minderjarige kinderen en door de gemeenschappelijke ouder vervoegd wordt, zodoende over een bedrag moeten beschikken dat ten minste gelijk is aan 130 % van het gemiddeld gewaarborgd minimummaandinkomen genoemd in artikel 3 van collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 'betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen'.

Er is bijgevolg een gebrek aan samenhang tussen de twee paragrafen en, bij gebrek aan een afdoende verantwoording in het licht van het beginsel van gelijkheid en non-discriminatie, doet dat tevens een risico ontstaan op discriminatie tussen soortgelijke categorieën van vreemdelingen die vervoegd worden.

De bepaling moet bijgevolg herzien worden.

4.2. Met betrekking tot de verhoging van de inkomensvoorwaarde tot 110 % van het gemiddeld gewaarborgd minimummaandinkomen, dat per bijkomend gezinslid met 10 % vermeerderd wordt, heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt:

"Artikel 3, 2°, strekt ertoe te bepalen dat de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen waarover gezinsherenigers dienen te beschikken ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen, ten minste gelijk moeten zijn aan 140 procent van het leefloon in plaats van aan 120 procent ervan, zoals thans het geval is. Per bijkomende persoon wordt die inkomstengrens met tien procent verhoogd.

In dat verband wordt in artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 'inzake het recht op gezinshereniging' het volgende bepaald:

'Bij de indiening van het verzoek tot gezinshereniging kan de betrokken lidstaat de persoon die het verzoek heeft ingediend, verzoeken het bewijs te leveren dat de gezinshereniger beschikt over:

(...)

c) stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor sociale bijstand van de betrokken lidstaat.

Telle que formulée, la disposition semble donc dispenser l'étranger de cette condition s'il n'est rejoint que par des enfants, sans être accompagné d'un conjoint ou partenaire. À titre d'illustration, un étranger ne devra pas justifier de revenus suffisants s'il est exclusivement rejoint par deux enfants mineurs.

En revanche, la présence du partenaire modifie substantiellement les obligations qui pèsent sur le regroupant, puisque le calcul de la majoration reposera, non seulement sur la présence de ce partenaire, mais sur le nombre global d'étrangers le rejoignant. Ainsi, en utilisant la même illustration, s'il est rejoint par deux enfants mineurs, ainsi que par le parent commun, le regroupant devra disposer d'un montant au moins équivalent à 130 % du revenu minimum mensuel moyen garanti prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 'relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen'.

L'articulation entre les deux paragraphes manque dès lors de cohérence et, en l'absence de justification pertinente au regard du principe d'égalité et de non-discrimination, génère en outre un risque de discrimination entre des catégories similaires d'étrangers rejoints.

La disposition sera par conséquent revue.

4.2. En ce qui concerne le relèvement de la condition de revenu à 110 % du revenu minimum mensuel moyen garanti, majoré de 10 % par membre de la famille supplémentaire, la section de législation a observé ce qui suit:

"Le 2° prévoit de porter de 120 % à 140 % du revenu d'intégration, les moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics, dont le regroupant doit pouvoir faire la preuve. Ce seuil de revenus est augmenté de 10 % par personne supplémentaire.

À cet égard, l'article 7, paragraphe 1, de la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 'relative au droit au regroupement familial' prévoit que:

'[I]ors du dépôt de la demande de regroupement familial, l'État membre concerné peut exiger de la personne qui a introduit la demande de fournir la preuve que le regroupant dispose:

[...]

c) de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir au système d'aide sociale de l'État membre concerné.

De lidstaten beoordelen daartoe de aard en de regelmaat van deze inkomsten en kunnen rekening houden met de nationale minimumlonen en pensioenen, evenals met het aantal gezinsleden.’

Met betrekking tot die richtlijn heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest-*Chakroun*⁷ de volgende overwegingen geformuleerd:

‘41. Er zij aan herinnerd dat artikel 4, lid 1, van de richtlijn de lidstaten welbepaalde positieve verplichtingen oplegt, waaraan duidelijk omschreven subjectieve rechten beantwoorden, aangezien het de lidstaten verplicht om in de door de richtlijn vastgestelde gevallen de gezinshereniging van bepaalde leden van het gezin van de gezinshereniger toe te staan zonder hun beoordelingsmarge te kunnen uitoefenen (arrest van 27 juni 2006, Parlement/Raad, C-540/03, Jurispr. blz. I-5769, punt 60).

42. Deze bepaling verlangt wel dat is voldaan aan de met name in hoofdstuk IV van de richtlijn gestelde voorwaarden. Artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, van de richtlijn is een van die voorwaarden en biedt de lidstaten de ruimte te eisen dat het bewijs wordt geleverd dat de gezinshereniger beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor sociale bijstand van de betrokken lidstaat. Overeenkomstig laatstgenoemde bepaling beoordelen de lidstaten daartoe de aard en de regelmaat van deze inkomsten en kunnen zij rekening houden met de nationale minimumlonen en -pensioenen, evenals met het aantal gezinsleden.

43. Aangezien gezinshereniging de algemene regel is, dient de bevoegdheid in artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, van de richtlijn strikt te worden uitgelegd. Bovendien mogen de lidstaten hun handelingsvrijheid niet zo gebruiken dat afbreuk wordt gedaan aan het doel van de richtlijn, namelijk de bevordering van gezinshereniging, en aan het nuttig effect daarvan.

44. In dit verband moeten blijken het tweede punt van de considerans van de richtlijn maatregelen op het gebied van gezinshereniging in overeenstemming zijn met de in talrijke internationale rechtsinstrumenten neergelegde verplichting om het gezin te beschermen en het gezinsleven te respecteren. Deze richtlijn eerbiedigt namelijk de grondrechten en de beginselen die met name zijn erkend in artikel 8 EVRM en in het Handvest. Bijgevolg moeten de bepalingen van de richtlijn en met name, artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, daarvan, worden uitgelegd in het licht van de grondrechten, meer in het bijzonder van het in zowel het EVRM als het Handvest neergelegde recht op eerbiediging van het gezinsleven. Voorts erkent de Europese Unie volgens artikel 6, lid 1, eerste alinea, VEU, de rechten, vrijheden en beginselen die zijn vastgesteld in het Handvest, zoals op 12 december 2007 aangepast te Straatsburg (PB C 303, blz. 1), dat dezelfde juridische waarde als de Verdragen heeft.

⁷ Voetnoot 1 van het geciteerde advies: HvJ 4 maart 2010, C-578/08, EU:C:2010:117, *Chakroun v. Minister van Buitenlandse Zaken*.

Les États membres évaluent ces ressources par rapport à leur nature et leur régularité et peuvent tenir compte du niveau des rémunérations et des pensions minimales nationales ainsi que du nombre de membres que compte la famille’.

À propos de cette directive, la Cour de Justice de l’Union européenne a, dans un arrêt *Chakroun*⁷, considéré ceci:

‘41. Il importe de rappeler que l’article 4, paragraphe 1, de la directive impose aux États membres des obligations positives précises, auxquelles correspondent des droits subjectifs clairement définis, puisqu’il leur impose, dans les hypothèses déterminées par la directive, d’autoriser le regroupement familial de certains membres de la famille du regroupant sans pouvoir exercer leur marge d’appréciation (arrêt du 27 juin 2006, Parlement/Conseil, C-540/03, Rec. p. I-5769, point 60).

42. Cette disposition réserve cependant le respect des conditions visées notamment au chapitre IV de la directive. L’article 7, paragraphe 1, initio et sous c), de cette directive fait partie de ces conditions et permet aux États membres d’exiger la preuve que le regroupant dispose de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir au système d’aide sociale de l’État membre concerné. La même disposition précise que les États membres évaluent ces ressources par rapport à leur nature et à leur régularité et peuvent tenir compte du niveau des rémunérations et des pensions minimales nationales ainsi que du nombre de membres que compte la famille.

43. L’autorisation du regroupement familial étant la règle générale, la faculté prévue à l’article 7, paragraphe 1, initio et sous c), de la directive doit être interprétée de manière stricte. Par ailleurs, la marge de manœuvre reconnue aux États membres ne doit pas être utilisée par ceux-ci d’une manière qui porterait atteinte à l’objectif de la directive, qui est de favoriser le regroupement familial, et à l’effet utile de celle-ci.

44. À cet égard, il résulte du deuxième considérant de la directive que les mesures concernant le regroupement familial devraient être adoptées en conformité avec l’obligation de protection de la famille et de respect de la vie familiale qui est consacrée dans de nombreux instruments du droit international. En effet, la directive respecte les droits fondamentaux et observe les principes qui sont reconnus notamment par l’article 8 de la CEDH et par la charte. Il s’ensuit que les dispositions de la directive, et notamment l’article 7, paragraphe 1, initio et sous c), de celle-ci, doivent être interprétées à la lumière des droits fondamentaux et, plus particulièrement, du droit au respect de la vie familiale consacré tant par la CEDH que par la charte. Il convient d’ajouter que, selon l’article 6, paragraphe 1, premier alinéa, TUE, l’Union européenne reconnaît les droits, les libertés et les principes énoncés dans la charte, telle qu’adaptée à Strasbourg le 12 décembre 2007 (JO C 303, p. 1), laquelle a la même valeur juridique que les traités.

⁷ Note de bas de page 1 de l’avis cité: C.J., arrêt *Chakroun c. Minister van Buitenlandse Zaken*, 4 mars 2010, C-578/08, EU:C:2010:117.

45. Zoals verzoekster in het hoofdgeding ter terechtzitting heeft beklemtoond, is het begrip 'stelsel voor sociale bijstand van de lidstaat' een autonoom begrip van het recht van de Unie, dat niet kan worden omschreven onder verwijzing naar nationaalrechtelijke begrippen. Met name gelet op de tussen de lidstaten bestaande verschillen met betrekking tot het beheer van de sociale bijstand, moet dit begrip aldus worden begrepen, dat het verwijst naar sociale bijstand van overheidswege, ongeacht of het om het nationale, regionale of lokale niveau gaat.

46. In de eerste zin van artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, van de richtlijn wordt het begrip 'stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf te onderhouden' geplaatst tegenover het begrip 'sociale bijstand'. Uit deze tegenstelling volgt dat het begrip 'sociale bijstand' in de richtlijn ziet op bijstand van overheidswege, ongeacht of het om het nationale, regionale of lokale niveau gaat, waarop een beroep wordt gedaan door een persoon, in dit geval de gezinshereniger, die niet beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om in zijn eigen onderhoud en dat van zijn gezin te voorzien en die daardoor dreigt tijdens zijn verblijf ten laste van de sociale bijstand van de gastlidstaat te komen (zie naar analogie arrest van 11 december 2007, *Eind*, C-291/05, Jurispr. blz. I-10719, punt 29).

47. Volgens artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, tweede zin, van de richtlijn kunnen de lidstaten bij de beoordeling van de inkomsten van de gezinshereniger rekening houden met de nationale minimumlonen en -pensioenen. Zoals in punt 43 van het onderhavige arrest is uiteengezet, moet deze bevoegdheid zo worden uitgeoefend dat geen afbreuk wordt gedaan aan het doel van de richtlijn, gezinshereniging te bevorderen, en aan het nuttig effect daarvan.

48. Aangezien de omvang van de behoeften van persoon tot persoon sterk kan verschillen, moet deze bevoegdheid bovendien aldus worden uitgelegd dat de lidstaten wel een bepaald referentiebedrag kunnen vaststellen, maar niet dat zij een minimuminkomen kunnen bepalen waaronder geen gezinshereniging wordt toegestaan, zonder enige concrete beoordeling van de situatie van iedere aanvrager. Deze uitlegging vindt steun in artikel 17 van de richtlijn, op grond waarvan verzoeken om gezinshereniging individueel moeten worden behandeld.

49. De hantering als referentiebedrag van een inkomensniveau dat gelijk is aan 120 % van het minimuminkomen van een 23-jarige werknemer, waarbij boven dit bedrag een beroep op bijzondere bijstand in beginsel is uitgesloten, beantwoordt kennelijk niet aan het doel, uit te maken of een persoon beschikt over regelmatige inkomsten om in zijn onderhoud te voorzien. Het begrip 'sociale bijstand' in artikel 7, lid 1, sub c, van de richtlijn moet immers worden uitgelegd als bijstand die in de plaats komt van ontbrekende stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten en niet als bijstand ter dekking van bijzondere en onvoorziene kosten.

50. Voorts is het cijfer van 120 % dat wordt gebruikt ter vaststelling van het in het Vb 2000 gehanteerde bedrag, slechts een gemiddelde, dat wordt bepaald bij het opstellen van de statistieken met betrekking tot bijzondere bijstand door

45. Ainsi que l'a souligné la requérante au principal lors de l'audience, la notion de 'système d'aide sociale de l'État membre' est une notion autonome du droit de l'Union qui ne saurait être définie par référence à des notions de droit national. Au regard, notamment, des différences existant entre les États membres en ce qui concerne la gestion de l'aide sociale, cette notion doit être comprise comme faisant référence à une aide sociale octroyée par les autorités publiques, que ce soit au niveau national, régional ou local.

46. La première phrase de l'article 7, paragraphe 1, initio et sous c), de la directive oppose, d'un côté, la notion de 'ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses besoins' et, de l'autre, celle d'aide sociale'. Il ressort de cette opposition que la notion d'aide sociale' figurant dans la directive vise une aide, octroyée par les autorités publiques, que ce soit au niveau national, régional ou local, à laquelle a recours un individu, en l'occurrence le regroupant, qui ne dispose pas de ressources stables, régulières et suffisantes pour faire face à ses besoins ainsi qu'à ceux de sa famille et qui, de ce fait, risque de devenir, pendant son séjour, une charge pour l'aide sociale de l'État membre d'accueil (voir, par analogie, arrêt du 11 décembre 2007, *Eind*, C-291/05, Rec. p. I-10719, point 29).

47. L'article 7, paragraphe 1, *initio* et sous c), deuxième phrase, de la directive permet aux États membres de tenir compte, lors de l'évaluation des ressources du regroupant, du niveau des rémunérations et des pensions minimales nationales. Ainsi qu'il a été exposé au point 43 du présent arrêt, cette faculté doit être exercée en évitant de porter atteinte à l'objectif de la directive, qui est de favoriser le regroupement familial, et à l'effet utile de celle-ci.

48. Dès lors que l'ampleur des besoins peut être très variable selon les individus, cette autorisation doit par ailleurs être interprétée en ce sens que les États membres peuvent indiquer une certaine somme comme montant de référence, mais non en ce sens qu'ils pourraient imposer un montant de revenu minimal au-dessous duquel tout regroupement familial serait refusé, et ce indépendamment d'un examen concret de la situation de chaque demandeur. Cette interprétation est confortée par l'article 17 de la directive qui impose une individualisation de l'examen des demandes de regroupement.

49. Utiliser comme montant de référence un niveau de revenu équivalent à 120 % du revenu minimum d'un travailleur âgé de 23 ans, montant au-delà duquel tout recours à une aide spéciale serait en principe exclu, n'apparaît pas répondre à l'objectif consistant à déterminer si un individu dispose de ressources régulières pour faire face à ses besoins. En effet, la notion d'aide sociale' figurant à l'article 7, paragraphe 1, sous c), de la directive doit être interprétée comme visant l'aide qui supplée à un manque de ressources stables, régulières et suffisantes et non comme l'aide qui permettrait de faire face à des besoins extraordinaires ou imprévus.

50. En outre, le chiffre de 120 %, utilisé pour fixer le montant imposé par le Vb 2000, n'est qu'un chiffre moyen, déterminé lorsque sont établies des statistiques relatives à l'aide spéciale octroyée par les communes des Pays-Bas et aux critères de

Nederlandse gemeenten en tot de door deze gemeenten in aanmerking genomen inkomenscriteria. Zoals ter terechtzitting is uiteengezet, hanteren sommige gemeenten als referentiebedrag een inkomen dat lager ligt dan 120 % van het minimuminkomen, hetgeen in tegenspraak is met de stelling dat een inkomen dat overeenkomt met 120 % van het minimuminkomen noodzakelijk is.

51. Ten slotte staat het niet aan het Hof te beoordelen of het minimuminkomen waarin de Nederlandse wettelijke regeling voorziet, voor werknemers in dit land volstaat om in hun algemeen noodzakelijke kosten te voorzien. Het volstaat echter vast te stellen dat, zoals de Commissie terecht heeft betoogd, indien in het hoofdgeding de gezinsband tussen de echtgenoten Chakroun bij de komst van M. Chakroun naar de Gemeenschap reeds had bestaan, het inkomensbedrag waarmee rekening wordt gehouden bij de behandeling van de aanvraag van R. Chakroun het minimuminkomen in plaats van 120 % daarvan zou zijn geweest. Daaruit kan worden afgeleid dat volgens de Nederlandse autoriteiten zelf het minimuminkomen overeenkomt met voldoende inkomsten in de zin van artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, van de richtlijn.

52. Gelet op een en ander, dient op de eerste vraag te worden geantwoord dat de zinsnede ‘beroep op het stelsel voor sociale bijstand’ in artikel 7, lid 1, aanhef en sub c, van de richtlijn aldus moet worden uitgelegd, dat deze een lidstaat niet de mogelijkheid biedt een regeling voor gezinshereniging vast te stellen die ertoe leidt dat gezinshereniging niet wordt toegestaan aan een gezinshereniger die het bewijs heeft geleverd over stabiele en regelmatige inkomsten te beschikken om in zijn algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan en in die van zijn gezinsleden te kunnen voorzien, maar die, gelet op de hoogte van zijn inkomsten, toch een beroep zal kunnen doen op bijzondere bijstand om te voorzien in bijzondere, individueel bepaalde noodzakelijke kosten van het bestaan, op inkomensafhankelijke kwijtscheldingen van heffingen van lagere overheden of op inkomensondersteunende maatregelen in het kader van het gemeentelijk minimabeleid.’

Uit het bovenstaande blijkt dat bij het Unierecht een subjectief recht op gezinshereniging ingevoerd is, dat de richtlijn ertoe strekt dat recht te bevorderen en dat de uitzonderingen daarop strikt uitgelegd dienen te worden.⁸ Overigens dienen de bepalingen van de richtlijn toegepast te worden met inachtneming van de grondrechten⁹ en bepaaldelijk van de artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.¹⁰

1.2. Wat meer in het bijzonder de voorwaarde op het stuk van de inkomsten van de gezinshereniger betreft, heeft de afdeling Wetgeving, overeenkomstig randnummer 48 van het

revenus pris en considération par ces communes. Ainsi qu’il a été exposé lors de l’audience, certaines communes utilisent comme montant de référence un revenu d’un montant inférieur à celui correspondant à 120 % du revenu minimum, ce qui contredit la thèse selon laquelle un revenu correspondant à 120 % du revenu minimum serait indispensable.

51. Enfin, il n’appartient pas à la Cour de juger si le revenu minimum prévu par la loi néerlandaise est suffisant pour permettre aux travailleurs de cet État de couvrir leurs besoins ordinaires. Il suffit cependant de constater, ainsi que l’a fait valoir à juste titre la Commission, que si, dans l’affaire au principal, les liens familiaux entre les époux Chakroun avaient préexisté à l’entrée de M. Chakroun sur le territoire de la Communauté, le montant de revenus pris en considération lors de l’examen de la demande de Mme Chakroun aurait été le revenu minimum et non 120 % de celui-ci. Il y a lieu d’en conclure que le revenu minimum est considéré par les autorités néerlandaises elles-mêmes comme correspondant à des ressources suffisantes au sens de l’article 7, paragraphe 1, initio et sous c), de la directive.

52. Eu égard à ces éléments, il y a lieu de répondre à la première question posée que la phrase ‘recourir au système d’aide sociale’ figurant à l’article 7, paragraphe 1, initio et sous c), de la directive doit être interprétée en ce sens qu’elle ne permet pas à un État membre d’adopter une réglementation relative au regroupement familial refusant celui-ci à un regroupant qui a prouvé qu’il dispose de ressources stables, régulières et suffisantes lui permettant de subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille, mais qui, eu égard au niveau de ses revenus, pourra néanmoins faire appel à une assistance spéciale en cas de dépenses particulières et individuellement déterminées nécessaires à sa subsistance, à des remises d’impôt accordées par des collectivités locales en fonction des revenus ou à des mesures de soutien aux revenus dans le cadre de la politique minimale (‘minimabeleid’) communale’.

Il ressort de ce qui précède que le droit de l’Union a créé un droit subjectif au regroupement familial, que la directive entend l’encourager et que les exceptions doivent être interprétées de manière stricte⁸. Du reste, les dispositions de la directive doivent s’appliquer dans le respect des droits fondamentaux⁹ et singulièrement, des articles 7 et 24 de la Charte des droits fondamentaux de l’Union européenne¹⁰.

1.2. Plus précisément, quant à la condition des ressources du regroupant, la section de législation a observé, conformément au paragraphe 48 de l’arrêt *Chakroun*, que ‘si un montant peut

⁸ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: Zie in dit verband eveneens de “Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende richtsnoeren voor de toepassing van Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging”.

⁹ Voetnoot 3 van het geciteerde advies: HvJ 27 juni 2006, C-540/03, EU:C:2006:429, *Europees Parlement v. Raad*, (zie in het bijzonder de randnummers 35, 37, 38, 52, 104 en 105).

¹⁰ Voetnoot 4 van het geciteerde advies: HvJ 6 december 2012, C-356/11 en C-357/11, EU:C:2012:776, *O. en S. v. Maahanmuuttovirasto en Maahanmuuttovirasto v. L.*

⁸ Note de bas de page 2 de l’avis cité: Voir également à cet égard la “Communication de la Commission au Conseil et au Parlement européen concernant les lignes directrices pour l’application de la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial”.

⁹ Note de bas de page 3 de l’avis cité: C.J., arrêt *Parlement européen c. Conseil*, 27 juin 2006, C-540/03, EU:C:2006:429, (voir en particulier les paragraphes 35, 37, 38, 52, 104 et 105).

¹⁰ Note de bas de page 4 de l’avis cité: C.J., arrêt *O. et S. contre Maahanmuuttovirasto et Maahanmuuttovirasto contre L.*, 6 décembre 2012, C-356/11 et C-357/11, EU:C:2012:776.

arrest *Chakroun*, geoordeeld dat '[h]et enige bedrag dat kan worden vastgesteld (...) een referentiebedrag (is) dat er niet aan in de weg mag staan dat de situatie van iedere aanvrager concreet wordt onderzocht, waarna het mogelijk moet zijn op basis van de eigen behoeften van de aanvrager en zijn gezin te bepalen welke middelen ze nodig hebben om in hun behoeften te voorzien.'¹¹

Het Grondwettelijk Hof heeft erop gewezen dat:

'[de wetgever, d]oor te bepalen dat de stabiele en toereikende bestaansmiddelen van de gezinshereniger ten minste gelijk moeten zijn aan 120 pct. van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, (...) een referentiebedrag [heeft] willen vaststellen zoals bedoeld door het Hof van Justitie in het voormelde arrest.'¹²

Zo wordt in artikel 10ter, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 het volgende bepaald:

'Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.'¹³

1.3. In het wetsvoorstel worden twee redenen aangehaald om het basispercentage van 120 procent op te trekken tot 140 procent.

In de eerste van die twee redenen wordt eraan herinnerd dat de bedoeling van artikel 7, lid 1, c), van de richtlijn erin bestaat van de betrokkene te eisen dat hij beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor sociale bijstand van de betrokken lidstaat. In

être indiqué, il ne doit s'agir que d'un montant de référence, qui ne doit pas empêcher de procéder à un examen concret de la situation de chaque demandeur à l'issue duquel il doit être possible de déterminer, en fonction des besoins propres du demandeur et de sa famille, les moyens nécessaires pour permettre de subvenir à leurs besoins'¹¹.

La Cour constitutionnelle note qu'

'[e]n prévoyant que les moyens de subsistance stables et suffisants du regroupant doivent être au moins équivalents à 120 p.c. du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, le législateur a voulu fixer un montant de référence, tel qu'il est visé par la Cour de justice dans l'arrêt précité'¹².

Ainsi, l'article 10ter, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit-il que:

'[s]'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 5, le ministre ou son délégué doit déterminer, sur la base des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, quels moyens de subsistance leur sont nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cet effet, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant'¹³.

1.3. La proposition de loi évoque deux motifs pour porter la proportion de base de 120 % à 140 %.

Le premier d'entre eux rappelle l'objectif, contenu dans l'article 7, paragraphe 1, c), de la directive, de disposer de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir au système d'aide sociale de l'État membre concerné. À cet égard, la section de législation n'aperçoit

¹¹ Voetnoot 5 van het geciteerde advies: Advies 49.356/4, dat op 4 april 2011 gegeven is over de amendementen nrs. 147 tot 156 bij het wetsvoorstel "tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voor wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging van niet-EU-onderdanen", *Parl. St. Kamer* 2010-11, nr. 53-443/14, <http://www.raadvst-consetat.be/dbx/adviezen/49356.pdf>. In datzelfde advies is eraan herinnerd dat in het arrest *Chakroun* geoordeeld is dat "de toelating tot gezinshereniging de algemene regel (is). De mogelijkheid die het voornoemde artikel 7 aan de lidstaten biedt om bepaalde voorwaarden vast te leggen dient derhalve strikt te worden geïnterpreteerd, en de handelingsvrijheid die aan de lidstaten wordt gelaten mag niet gebruikt worden op een manier die afbreuk doet aan het doel van de richtlijn, namelijk de bevordering van de gezinshereniging, en aan het nuttig effect daarvan."

¹² Voetnoot 6 van het geciteerde advies: GwH 26 september 2013, nr. 121/2013, punt B.17.5.1.

¹³ Voetnoot 7 van het geciteerde advies: Zie in dezelfde zin artikel 42, § 1, tweede lid, van de wet, betreffende de burgers van de Unie.

¹¹ Note de bas de page 5 de l'avis cité: Avis n° 49.356/4 donné le 4 avril 2011 sur les amendements n° 147 à 156 à la proposition de loi "modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en ce qui concerne les conditions dont est assorti le regroupement familial des ressortissants de pays non membres de l'UE", *Doc. parl., Chambre*, 2010-2011, n° 53-443/14, <http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/49356.pdf>. Le même avis rappelle que l'arrêt *Chakroun* considère que "l'autorisation du regroupement familial est la règle générale. La faculté accordée aux États membres, par l'article 7 précité, de fixer certaines conditions doit dès lors être interprétée de manière stricte et la marge de manœuvre reconnue aux États membre ne doit pas être utilisée par ceux-ci d'une manière qui porterait atteinte à l'objectif de la directive, qui est de favoriser le regroupement familial, et à l'effet utile de celle-ci".

¹² Note de bas de page 6 de l'avis cité: C.C., 26 septembre 2013, n° 121/2013, point B.17.5.1.

¹³ Note de bas de page 7 de l'avis cité: Dans le même ordre d'idées, voir l'article 42, § 1er, alinéa 2, de la loi, concernant les citoyens de l'Union.

dat verband begrijpt de afdeling Wetgeving niet in welk opzicht het voorgestelde percentage beter geschikt zou zijn dan het huidige percentage om dat doel te bereiken, aangezien een bedrag aan bestaansmiddelen dat overeenkomt met 100 procent van het leefloon in theorie maakt dat de betrokkene niet ten laste van het stelsel van sociale bijstand valt.¹⁴

Als tweede reden wordt aangehaald dat ernaar gestreefd wordt mensen die in het kader van de gezinshereniging overkomen in betere materiële omstandigheden op te vangen. In de voorliggende regeling wordt het voorbeeld gegeven van een echtgenoot en vier kinderen. In dat opzicht lijkt het voorstel, doordat daarin van de gezinshereniger vereist wordt dat hij over een hoog bedrag aan inkomsten¹⁵ beschikt, te ver te gaan en zou het kunnen indruisen tegen het doel dat gesteld is in de vierde overweging van richtlijn 2003/86/EG, die als volgt luidt:

‘Gezinshereniging is een noodzakelijk middel om een gezinsleven mogelijk te maken en draagt bij tot de vorming van een sociaal-culturele stabiliteit die de integratie van onderdanen van derde landen in de lidstaten bevordert, hetgeen bovendien de mogelijkheid biedt de economische en sociale samenhang te versterken, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap die in het Verdrag is vastgelegd.’

Zoals hiervoor uiteengezet is, is het recht op gezinshereniging daarenboven een subjectief recht dat bevorderd dient te worden en waarvan de uitoefening niet belemmerd zou mogen worden door voorwaarden die buitensporig zijn en die des te buitensporiger zouden zijn indien van de gezinshereniger vereist zou worden dat hij over 10 % inkomen extra beschikt per persoon die hij in het kader van de gezinshereniging wil laten overkomen.¹⁶

Overigens wordt in het arrest *Chakroun* erkend dat de overheid over enige beoordelingsvrijheid beschikt om van een gezinshereniger te eisen dat hij bestaansmiddelen ten belope van een bepaald bedrag bezit.¹⁷ Maar een dergelijk bedrag, dat niet meer dan een indicatie mag geven, is een hulpmiddel dat het mogelijk moet maken te vermijden dat

pas en quoi le pourcentage proposé serait mieux adapté que le pourcentage actuel en vue d’atteindre un tel but dès lors qu’un montant de moyens de subsistance équivalent à 100 % du revenu d’intégration sociale permet, en théorie, de ne pas être à charge du système d’aide sociale¹⁴.

En second lieu, la proposition est motivée par le souci d’accueillir dans de meilleures conditions matérielles les personnes regroupées. Le texte à l’examen donne l’exemple d’un conjoint et de quatre enfants. À ce point de vue, en imposant un montant de revenus élevé¹⁵ dans le chef du regroupant, la proposition paraît disproportionnée, et pourrait heurter l’objectif exprimé par le 4ème considérant de la directive 2003/86/CE à savoir que

‘[l]e regroupement familial est un moyen nécessaire pour permettre la vie en famille. Il contribue à la création d’une stabilité socioculturelle facilitant l’intégration des ressortissants de pays tiers dans les États membres, ce qui permet par ailleurs de promouvoir la cohésion économique et sociale, objectif fondamental de la Communauté énoncé dans le traité’.

Par ailleurs, comme il a été précisé plus haut, le droit au regroupement familial constitue un droit subjectif qui doit être encouragé, et qui ne pourrait être entravé par des conditions disproportionnées, lesquelles le seraient encore plus si 10 % de revenus supplémentaires étaient exigés dans le chef du regroupant par personne dont le regroupement est demandé¹⁶.

Du reste, l’arrêt *Chakroun* admet que l’autorité dispose d’un pouvoir d’appréciation pour déterminer, dans le cadre d’un regroupement familial, un certain montant de ressources¹⁷. Mais un tel montant, qui doit rester indicatif, est un outil permettant d’éviter que les personnes concernées ne deviennent une charge pour les finances publiques. Il ne s’agit pas, en soi,

¹⁴ Voetnoot 8 van het geciteerde advies: Zie in dat verband C. FLAMAND en S. SAROLEA, Trajet migratoire et regroupement familial: obstacles et perspectives, in *Immigration et droits*, Brussel, Larcier, 2018, 45 tot 95, in het bijzonder 57.

¹⁵ Voetnoot 9 van het geciteerde advies: Thans beloopt het bedrag van het leefloon voor een persoon met een gezin ten laste, vermeerderd met 20 procent, 1.505,78 euro netto.

¹⁶ Voetnoot 10 van het geciteerde advies: In de toelichting bij het voorstel wordt het voorbeeld gegeven van een gezinshereniger wiens echtgenote en drie kinderen zouden overkomen en wiens inkomen dan ook 170 % van het leefloon zou moeten bedragen.

¹⁷ Voetnoot 11 van het geciteerde advies: Zie in deze zin eveneens GwH 26 september 2013, nr. 121/2013, B.17.5.2.

¹⁴ Note de bas de page 8 de l’avis cité: Voir à ce propos C. FLAMAND et S. SAROLEA, Trajet migratoire et regroupement familial: obstacles et perspectives, in *Immigration et droits*, Bruxelles, Larcier, 2018, pp. 45 à 95, en particulier p. 57.

¹⁵ Note de bas de page 9 de l’avis cité: Actuellement, le montant du revenu d’intégration sociale pour une personne vivant avec sa famille à sa charge augmenté de 20 % est fixé à 1505,78 euros nets.

¹⁶ Note de bas de page 10 de l’avis cité: Les développements de la proposition donnent l’exemple d’un regroupant rejoint par son conjoint et trois enfants, dont le revenu devrait dès lors s’élever à 170 % du revenu d’intégration.

¹⁷ Note de bas de page 11 de l’avis cité: En ce sens voir aussi, C.C., 26 septembre 2013, n° 121/2013, B.17.5.2.

de betrokken personen een last voor de overheidsfinanciën worden. Het is *in se* niet de bedoeling om hen een minimaal materieel comfort te garanderen zodra ze zich op het grondgebied gevestigd hebben.¹⁸

De voorgestelde bepaling moet dan ook herzien worden in het licht van het bovenstaande en in het bijzonder van het proportionaliteitsbeginsel.¹⁹

Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* voor de ontworpen bepaling – temeer daar ook geen maximumbedrag bepaald is in verband met de verhoging met 10 % voor elk bijkomend gezinslid – evenals voor artikel 14 van het voorontwerp.

Artikel 11

Artikel 11 vervangt artikel 15, eerste lid, van de wet van 15 december 1980. In de bespreking van artikel 11 staat evenwel dat de overtolligheid in het tweede lid van artikel 15 geschrapt moet worden.

Op een vraag over dat gebrek aan samenhang heeft de gemachtigde geantwoord dat het om een vergissing ging en dat de bespreking als volgt gelezen moet worden:

“De wijziging aan artikel 15 van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling inzake de toekenning van de machtiging tot vestiging te remediëren. Conform artikel 14, tweede lid, van diezelfde wet, mag de machtiging tot verblijf slechts afgeleverd worden aan de vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt. Sinds de wet van 4 mei 2016, dewelke artikel 13, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 wijzigde, ontvangt de vreemdeling die werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf op basis van gezinshereniging nog slechts na vijf jaar verblijf een verblijf van onbepaalde duur (voorheen: drie jaar). Door deze wijziging werd het bepaalde in artikel 15, eerste lid, onder 1°, als dusdanig zonder voorwerp en opteert de Belgische wetgever er op heden voor om deze overtolligheid te schrappen en artikel 15 in overeenstemming te brengen met de bepalingen voorzien in de artikelen 13 en 14, van de wet van 15 december 1980.

De machtiging tot vestiging bedoeld in artikel 15 van de wet van 15 december 1980, wordt enkel toegekend aan een vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.”

Er wordt akte genomen van die uitleg.

¹⁸ Voetnoot 12 van het geciteerde advies: Zie in dat verband G. GASPART, La condition de ressources et le regroupement familial – Analyse de la conformité de la législation belge au regard des principes de proportionnalité et d'égalité, R.D.E., 2013, nr. 178, 741 tot 783, in het bijzonder 756 tot 761.

¹⁹ Advies 66.741 van 18 december 2019 over een wetsvoorstel ‘tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de reglementering omtrent de gezinshereniging betreft’, Parl.St. Kamer 2019-20, nr. 574/2, 3-9.

de leur assurer un confort matériel minimal une fois installées sur le territoire¹⁸.

La disposition proposée sera donc revue à la lumière de ce qui précède et, en particulier, du principe de proportionnalité¹⁹.

L'observation vaut *mutatis mutandis* pour la disposition en projet – d'autant que l'augmentation de 10 % pour chaque membre de la famille supplémentaire ne connaît pas non plus de plafond – ainsi que pour l'article 14 de l'avant-projet.

Article 11

L'article 11 remplace l'article 15, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980. Or, son commentaire indique qu'il convient de supprimer une redondance comprise à l'alinéa 2.

Interrogée au sujet de cette incohérence, la déléguée a précisé qu'il s'agissait d'une erreur et que le commentaire doit être lu ainsi:

“De wijziging aan artikel 15 van de wet van 15 december 1980, beoogt deze bepaling inzake de toekenning van de machtiging tot vestiging te remediëren. Conform artikel 14, tweede lid, van diezelfde wet, mag de machtiging tot verblijf slechts afgeleverd worden aan de vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt. Sinds de wet van 4 mei 2016, dewelke artikel 13, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 wijzigde, ontvangt de vreemdeling die werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf op basis van gezinshereniging nog slechts na vijf jaar verblijf een verblijf van onbepaalde duur (voorheen: drie jaar). Door deze wijziging werd het bepaalde in artikel 15, eerste lid, onder 1°, als dusdanig zonder voorwerp en opteert de Belgische wetgever er op heden voor om deze overtolligheid te schrappen en artikel 15 in overeenstemming te brengen met de bepalingen voorzien in de artikelen 13 en 14, van de wet van 15 december 1980.

De machtiging tot vestiging bedoeld in artikel 15 van de wet van 15 december 1980, wordt enkel toegekend aan een vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.”

Il est pris acte de cette explication.

¹⁸ Note de bas de page 12 de l'avis cité: Voir à cet égard G. GASPART, La condition de ressources et le regroupement familial – Analyse de la conformité de la législation belge au regard des principes de proportionnalité et d'égalité, R.D.E., 2013, n° 178, pp. 741 à 783, spéc. pp. 756 à 761.

¹⁹ Avis 66.741 donné le 18 décembre 2019 sur une proposition de loi “modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en ce qui concerne la réglementation relative au regroupement familial”, Doc. parl., Chambre, 2019-2020, n°574/002, pp. 3-9.

Artikel 23

Naar aanleiding van de vraag wat de concrete draagwijdte is van de overgangsbepalingen, heeft de gemachtigde de volgende aanvullende toelichting gegeven:

“Hieronder een kort voorbeeld:

Persoon X krijgt op 1 januari 2024 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Op 1 februari 2024 trouwt hij met persoon Y (=gezinsvorming). Onderhavig voorontwerp van wet treedt in werking op 1 juli 2025.

1) Y diende op 1 maart 2024 een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. Op 1 maart 2025 werd de aanvraag goedgekeurd. Y verblijft op het moment van de inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp dus reeds in België op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980.

à paragraaf 2 van de overgangsbepalingen is van toepassing: de verlenging van het verblijf van Y zal gebeuren conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp.

2) Op 1 mei 2025 dient Y een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. De aanvraag gezinshereniging is op het moment van de inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp van wet nog hangende.

à paragraaf 3 van de overgangsbepalingen is van toepassing: de hangende aanvraag zal behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp. Twee jaar na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp (dus op 1 juli 2027) zal Y moeten voldoen aan alle voorwaarden van de nieuwe wet voor de verlenging van zijn verblijf, met die uitzondering dat het verblijf nooit zal beëindigd worden omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in België aankwam (~gezinsvorming).

3) Op 1 september 2025 dient Y een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. De aanvraag werd dus twee maanden na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp ingediend.

à paragraaf 3 van de overgangsbepalingen is van toepassing: de aanvraag werd ingediend binnen de overgangsperiode van twee jaar na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp en zal aldus behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van het voorontwerp. Twee jaar na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp (dus op 1 juli 2027) zal Y moeten voldoen aan alle voorwaarden van de nieuwe wet voor de verlenging van zijn verblijf, met die uitzondering dat het verblijf nooit zal beëindigd worden omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in België aankwam (~gezinsvorming).

Article 23

Interrogée quant à la portée concrète des dispositions transitoires, la déléguée a fourni les éléments complémentaires qui suivent:

“Hieronder een kort voorbeeld:

Persoon X krijgt op 1 januari 2024 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Op 1 februari 2024 trouwt hij met persoon Y (=gezinsvorming). Onderhavig voorontwerp van wet treedt in werking op 1 juli 2025.

1) Y diende op 1 maart 2024 een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. Op 1 maart 2025 werd de aanvraag goedgekeurd. Y verblijft op het moment van de inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp dus reeds in België op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980.

à paragraaf 2 van de overgangsbepalingen is van toepassing: de verlenging van het verblijf van Y zal gebeuren conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp.

2) Op 1 mei 2025 dient Y een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. De aanvraag gezinshereniging is op het moment van de inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp van wet nog hangende.

à paragraaf 3 van de overgangsbepalingen is van toepassing: de hangende aanvraag zal behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp. Twee jaar na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp (dus op 1 juli 2027) zal Y moeten voldoen aan alle voorwaarden van de nieuwe wet voor de verlenging van zijn verblijf, met die uitzondering dat het verblijf nooit zal beëindigd worden omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in België aankwam (~gezinsvorming).

3) Op 1 september 2025 dient Y een aanvraag gezinshereniging in op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980. De aanvraag werd dus twee maanden na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp ingediend.

à paragraaf 3 van de overgangsbepalingen is van toepassing: de aanvraag werd ingediend binnen de overgangsperiode van twee jaar na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp en zal aldus behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van het voorontwerp. Twee jaar na inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp (dus op 1 juli 2027) zal Y moeten voldoen aan alle voorwaarden van de nieuwe wet voor de verlenging van zijn verblijf, met die uitzondering dat het verblijf nooit zal beëindigd worden omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in België aankwam (~gezinsvorming).

Omwille van de verregaande maatregelen die genomen worden, wenst de Belgische wetgever aldus te voorzien in ruime overgangsbepalingen. Vreemdelingen die reeds in België verblijven op basis van gezinshereniging vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp, zullen altijd onder de oude regels blijven vallen voor de verlenging van hun verblijf. Daarnaast wordt voorzien in een overgangsperiode van twee jaar waarin aanvragen kunnen ingediend en behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp.”

Gelet op het technische karakter van de bepaling, verdient het aanbeveling om in de bespreking ervan die voorbeelden op te nemen.

De griffier,

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE

De voorzitter,

Bernard BLERO

Omwille van de verregaande maatregelen die genomen worden, wenst de Belgische wetgever aldus te voorzien in ruime overgangsbepalingen. Vreemdelingen die reeds in België verblijven op basis van gezinshereniging vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp, zullen altijd onder de oude regels blijven vallen voor de verlenging van hun verblijf. Daarnaast wordt voorzien in een overgangsperiode van twee jaar waarin aanvragen kunnen ingediend en behandeld worden conform de voorwaarden zoals die golden vóór inwerkingtreding van onderhavig voorontwerp”.

Compte tenu du caractère technique de la disposition, son commentaire gagnerait à reprendre ces illustrations.

Le greffier,

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE

Le président,

Bernard BLERO

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Asiel en Migratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Asiel en Migratie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet zet de volgende Richtlijnen gedeeltelijk om:

1° Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen;

2° Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging;

3° Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen;

4° Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden,

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de l'Asile et de la Migration,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de l'Asile et de la Migration est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement les directives suivantes:

1° la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil;

2° la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial;

3° la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée;

4° la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG;

5° Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad, van 13 december 2011, inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

6° Richtlijn 2014/66/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen in het kader van een overplaatsing binnen een onderneming;

7° Richtlijn (EU) 2016/801 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholieren-uitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten;

8° Richtlijn (EU) 2021/1883 van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2021 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalficeerde baan, en tot intrekking van Richtlijn 2009/50/EG van de Raad.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

In artikel 1/1, § 2, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de woorden “en door de gezinsleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten” vervangen door de woorden “, door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en door de familieleden bedoeld in

membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE;

5° la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection;

6° la directive 2014/66/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 établissant les conditions d’entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers dans le cadre d’un transfert temporaire intragroupe;

7° la directive (UE) 2016/801 du Parlement européen et du Conseil du 11 mai 2016 relative aux conditions d’entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d’études, de formation, de volontariat et de programmes d’échange d’élèves ou de projets éducatifs et de travail au pair;

8° la directive (UE) 2021/1883 du Parlement européen et du Conseil du 20 octobre 2021 établissant les conditions d’entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d’un emploi hautement qualifié, et abrogeant la directive 2009/50/CE du Conseil.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

À l'article 1er/1, § 2, 3°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les mots “et par les membres de la famille d’un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d’un statut de protection internationale, soit conformément à l’article 57/45” sont remplacés par les mots “, par les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et par les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er,

artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam”.

Art. 4

In artikel 1/2, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 december 2016 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°;”;

b) de bepaling onder 2° wordt opgeheven.

Art. 5

Artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, wordt vervangen als volgt:

“Art. 10. § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;

2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te herkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen;

3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming of de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38 op het grondgebied van het Rijk bevinden, maar zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam en de toelating tot verblijf

5°, pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume”.

Art. 4

Dans l'article 1er/2, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 18 décembre 2016 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°;”;

b) le 2° est abrogé.

Art. 5

L'article 10 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 10. § 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume:

1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal;

2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge;

3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;

4° les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume, soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale soit conformément à l'article 57/45, qui sont présents sur le territoire du Royaume en raison de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38 mais qui, individuellement, ne remplissent pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger accompagné dans le Royaume et que

verenigbaar is met de persoonlijke juridische status van het familielid:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die begeleid wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die begeleid wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonde dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders dan wel de meerderjarige vreemdeling die overeenkomstig het Belgisch recht verantwoordelijk is voor hem, voor zover de vreemdeling die begeleid wordt, jonger dan achttien jaar en ongehuwd is en op voorwaarde dat zij met hem samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

5° onder voorbehoud van het bepaalde onder 4°, de volgende familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van de vluchtelingenstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

l'admission au séjour est compatible avec le statut juridique personnel du membre de la famille:

a) le conjoint étranger qui vit avec lui, à la condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vit avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui vivent avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents soit l'étranger adulte responsable de lui par le droit belge, pour autant que l'étranger accompagné soit âgé de moins de dix-huit ans et non marié et à condition qu'ils vivent avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

5° sous réserve de la disposition sous 4°, les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire du statut de réfugié soit conformément à l'article 57/45:

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonde dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, jonger is dan achttien jaar en het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen en op voorwaarde dat ze met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

6° de volgende familieleden van een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn wordt teruggebracht tot een jaar indien de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld onder c) tot e):

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents, pour autant que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans et qu'il soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et qu'il n'ait pas été pris en charge effectivement par une telle personne par la suite, ou qu'il ait été laissé seul après son arrivée dans le Royaume, et à condition qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

6° les membres de la famille suivants d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans. Ce dernier délai est ramené à un an lorsque les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint ou est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés sous c) à e):

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonde dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

De in het eerste lid, 4°, b), 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, b), 5°, b) et 6°, b), doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue en Belgique ou dans un autre pays, pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total 45 jours ou plus;

c) ou si les partenaires ont un enfant commun;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.

Voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het familielid bedoeld in het eerste lid, 5°, c) en d), dan wel de vreemdeling die vervoegd wordt bedoeld in het eerste lid, 5°, f), had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van de vluchtelingenstatus of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten het bewijs leveren dat de vreemdeling die vervoegd wordt over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt alsook over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

2° être non mariés et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que le membre de la famille visé à l'alinéa 1er, 5°, c) et d), ou l'étranger rejoint visé à l'alinéa 1er, 5°, f), avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention du statut de réfugié ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande.

Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoit des dispositions plus favorables.

§ 2. Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, ainsi que d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zoals bepaald in paragraaf 5, om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6° c) tot e).

Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de in paragraaf 1, eerste lid, 5°, bedoelde familieleden voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend binnen de zes maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 en de vreemdeling bij de indiening van deze aanvraag minstens een begin van bewijs van zijn identiteit voorlegt evenals een begin van bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband en op voorwaarde dat hij uiterlijk tien maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 zijn aanvraag heeft vervolledigd met alle documenten bedoeld in artikel 12*bis*, §§ 2 tot 4. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze termijnen rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de wijze van indiening van de aanvraag alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

In afwijking van het vierde lid, kan de minister of zijn gemachtigde, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede en derde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in paragraaf 1 bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42*quater*, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10,

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au paragraphe 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e).

Les alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables aux membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans les six mois suivant la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45 et que l'étranger produit un début de preuve de son identité et du lien de parenté ou d'alliance au moment de l'introduction de la demande et à condition qu'il ait complété sa demande avec tous les documents visés à l'article 12*bis*, §§ 2 à 4 au plus tard dix mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ces délais, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

Par dérogation à l'alinéa 4, le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2 et 3, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent remplir celles-ci.

Tous les membres de la famille visés au paragraphe 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2, et des dispositions de l'article 42*quater*, lorsqu'un ressortissant de pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner

10bis, 40bis, 40ter of 47/2, 1°, zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoe-gen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.

§ 4. Een polygame vreemdeling kan zich niet laten vervoegen door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, a), 5°, a) of 6°, a), indien een andere echtgenoot reeds in het Rijk verblijft.

§ 5. Het bedrag van de bestaansmiddelen bedoeld in paragraaf 2 moet netto ten minste gelijk zijn aan honderd-tien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

§ 6. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.”

Art. 6

In artikel 10bis van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 augustus 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

en qualité de conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter ou 47/2, 1°, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial soient remplies.

§ 4. Un étranger polygame ne peut être rejoint par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, a), 5°, a) ou 6°, a), lorsqu'un autre conjoint séjourne déjà dans le Royaume.

§ 5. Le montant net des moyens de subsistance visés au paragraphe 2 doivent être au moins équivalents à cent-dix pour cent du revenu minimum mensuel moyen garanti tel que prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de l'étranger rejoint.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

§ 6. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique.”

Art. 6

À l'article 10bis de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 août 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

b) in paragraaf 1, eerste lid, wordt het tweede streepje vervangen als volgt:

“— dat de student over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;”

c) in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven” vervangen door de woorden “Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd in België te verblijven”;

d) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;”

e) paragraaf 2 wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“De machtiging tot verblijf bedoeld in het eerste lid, wordt pas toegekend aan de familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 9*bis* wanneer de vreemdeling die vervoegd wordt sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e).

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2/1, zijn het eerste, tweede en derde lid niet van toepassing op de familieleden van een vreemdeling die toegelaten werd om

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le deuxième tiret est remplacé par ce qui suit:

“— que l’étudiant dispose d’un logement suffisant, considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l’immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l’étranger prouve que l’immeuble répond aux conditions fixées;”

c) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, les mots “Lorsque les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d’un étranger autorisé à séjourner en Belgique” sont remplacés par les mots “Lorsque les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d’un étranger admis ou autorisé à séjourner en Belgique”;

d) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° que l’étranger rejoint dispose d’un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l’immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l’étranger prouve que l’immeuble répond aux conditions fixées;”

e) le paragraphe 2 est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

“L’autorisation de séjour visée à l’alinéa 1er, ne sera accordée aux membres de la famille d’un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base de l’article 9*bis* que lorsque l’étranger rejoint est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis aux moins deux ans. Ce dernier délai est supprimé si l’étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e).

Sans préjudice de l’application du paragraphe 2/1, les alinéas 1er, 2 et 3, ne s’appliquent pas aux membres de la famille d’un étranger qui est admis à séjourner dans

in het Rijk te verblijven als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus of de tijdelijke beschermingsstatus.”;

f) er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, luidende:

“§ 2/1. Onder voorbehoud van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, en artikel 57/34, wordt de machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden, aangevraagd door de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus of de tijdelijke beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, toegekend op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd wordt sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam, en voor zover de familieleden het bewijs aanbrengen dat:

1° de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze voorwaarde is niet van toepassing wanneer de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e);

2° de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De in het eerste lid bedoelde termijn van twee jaar, vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e).

De bepalingen van artikel 12*bis*, § 6, zijn eveneens van toepassing.

le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection subsidiaire ou du statut de protection temporaire.”;

f) il est inséré un paragraphe 2/1 rédigé comme suit:

“§ 2/1. Sous réserve de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, et de l'article 57/34, l'autorisation de séjour de plus de trois mois demandée par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection subsidiaire ou du statut de protection temporaire, doit être accordée à condition que l'étranger rejoint soit admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans et que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, et pour autant que les membres de la famille apportent la preuve que:

1° l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour pouvoir subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e);

2° l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées;

3° l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Le délai de deux ans, visé à l'alinéa 1er, est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e).

Les dispositions de l'article 12*bis*, § 6, s'appliquent également.

g) in paragraaf 3 worden de woorden “de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°,” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

h) in paragrafen 4 en 6, worden de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

i) in paragraaf 5 worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”.

Art. 7

In artikel 10ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 augustus 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid, of § 2, eerste lid” vervangen door de woorden “bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid of § 2/1, eerste lid”;

b) in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zin “De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.” vervangen als volgt:

“De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.”;

c) in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “de duurzame en stabiele relatie als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

d) in paragraaf 2ter, tweede lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”.

g) dans le paragraphe 3, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

h) dans les paragraphes 4 et 6, les mots “membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

i) dans le paragraphe 5, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 7

À l'article 10ter de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 août 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “visées à l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, ou § 2, alinéa 1er” sont remplacés par les mots “visées à l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, § 2, alinéa 1er ou § 2/1, alinéa 1er”;

b) dans le paragraphe 2, alinéa 2, la phrase “Le ministre ou son délégué peut, à cet effet, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.” est remplacée par ce qui suit:

“À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.”;

c) dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2”;

d) dans le paragraphe 2ter, alinéa 2, les mots “de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2”.

Art. 8

In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet dan wel van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad” vervangen door de woorden “In het geval van de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5° met wie de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam”;

b) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, b), 5°, b), of 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;”;

c) in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden”.

Art. 9

In artikel 12*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, tweede lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°.”

b) in paragraaf 1, tweede lid, wordt de bepaling onder 5° opgeheven;

Art. 8

À l'article 11 de cette même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire ou d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/45 dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume” sont remplacés par les mots “Dans le cas des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5° dont les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume”;

b) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° l'étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, b), 5°, b), ou 6°, b), ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;”;

c) dans le paragraphe 3, alinéa 4, les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”.

Art. 9

À l'article 12*bis* de la même loi, inséré par la loi du 6 août 1993, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°.”

b) dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le 5° est abrogé;

c) in paragraaf 2, vierde lid, wordt de zin “De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.” vervangen als volgt:

“De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.”;

d) in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

e) in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “het partnerschap voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

f) in paragraaf 3*bis*, eerste lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden”;

g) in paragraaf 3*bis*, tweede lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie” vervangen door de woorden “het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid”;

h) in paragraaf 5 worden de woorden “Wanneer het familielid of de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45 of van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad” vervangen door de woorden “Wanneer de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5° met wie de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam”.

Art. 10

In artikel 13 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

c) dans le paragraphe 2, alinéa 4, la phrase “Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.” est remplacée par ce qui suit:

“À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.”;

d) dans le paragraphe 2, alinéa 5, les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2”;

e) dans le paragraphe 3, alinéa 4, les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2”;

f) dans le paragraphe 3*bis*, alinéa 1er, les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

g) dans le paragraphe 3*bis*, alinéa 2, les mots “de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°” sont remplacés par les mots “du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2”;

h) dans le paragraphe 5, les mots “Lorsque le ou les membres de la famille d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/45 ou d'un étranger reconnu réfugié ou bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume” sont remplacés par les mots “Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5° dont les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume”.

Art. 10

À l'article 13 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7° of 8°, bedoelde familieleden, dienen” vervangen door de woorden “In afwijking van het derde lid, dienen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f), voor de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur,”;

b) in paragraaf 1 wordt het vijfde lid vervangen als volgt:

“In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.”

c) in paragraaf 1, wordt tussen het vijfde en het zesde lid een lid ingevoegd, luidende:

“In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die begeleid wordt. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10 en geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.”;

d) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoeld familielid” vervangen door de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoeld familielid”;

e) in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden “de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10bis, §§ 2 en 2/1 bedoelde familieleden”;

f) in paragraaf 4, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van wettelijk geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon,”

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “Les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° ou 8° doivent” sont remplacés par les mots “Par dérogation à l’alinéa 3, les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, f), doivent, pour l’octroi d’un séjour d’une durée illimitée,”;

b) dans le paragraphe 1er, l’alinéa 5 est remplacé par ce qui suit:

“Par dérogation à l’alinéa 3, les membres de la famille d’un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l’étranger rejoint.”

c) dans le paragraphe 1er, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 5 et 6:

“Par dérogation à l’alinéa 3, les membres de la famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l’étranger accompagné. L’admission au séjour devient d’une durée illimitée lorsque l’étranger accompagné dispose d’un séjour d’une durée illimitée, pour autant que le membre de la famille remplisse encore les conditions de l’article 10 et qu’il ne constitue pas un danger pour l’ordre public et/ou la sécurité nationale.”;

d) dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots “Lorsque l’étranger visé à l’alinéa 1er s’est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “Lorsque l’étranger visé à l’alinéa 1er s’est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”;

e) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “des membres de la famille visés à l’article 10bis, § 2” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l’article 10bis, §§ 2 et 2/1”;

f) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° l’étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, b), ou l’étranger qu’il a rejoint, s’est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi,”

Art. 11

In artikel 15 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wetten van 4 mei 2016 en 10 maart 2024, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.”

Art. 12

In artikel 19 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 25 april 2007 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e)”;

b) in paragraaf 4, eerste lid, 1°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°”;

c) in paragraaf 4, eerste lid, 2°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°”;

d) in paragraaf 4, eerste lid, 3°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e)”.

Art. 13

In artikel 39/79, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juli 2021, worden in de bepaling onder 3° de woorden “aan de in artikel 10bis, § 2 of § 3, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “aan de in artikel 10bis, §§ 2, 2/1 of 3, bedoelde familieleden”.

Art. 11

À l'article 15 de la même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 10 mars 2024, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et sauf si l'étranger qui le demande se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, l'autorisation d'établissement doit être accordée à l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans dans le Royaume.”

Art. 12

À l'article 19 de la même loi, remplacé par la loi du 25 avril 2007 et modifié en dernier lieu par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”;

b) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”;

c) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 2°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°”;

d) dans le paragraphe 4, alinéa 1er, 3°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 13

Dans l'article 39/79, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2021, dans le 3°, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2 ou 3” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10bis, §§ 2, 2/1 ou 3”.

Art. 14

In artikel 40ter, § 2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid worden de bepalingen onder 1° en 2° vervangen als volgt:

“1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien het bedrag van de bestaansmiddelen netto ten minste gelijk is aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de Belg. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

2° beschikt over behoorlijke huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;”;

b) in het vierde lid, wordt de zin “Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.” opgeheven.

Art. 14

À l'article 40ter, § 2, de la même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 4 mai 2016 et modifié par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 2, les 1° et 2° sont remplacés par ce qui suit:

“1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque le montant net des moyens de subsistance est au moins équivalent à cent-dix pour cent du revenu minimum mensuel moyen, garanti prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge du Belge. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail. La condition relative aux moyens de subsistance n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'alinéa 1er, 2°, qui sont mineurs d'âge;

2° dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées;”;

b) dans l'alinéa 4, la phrase “Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.” est abrogée.

Art. 15

In artikel 42, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, wordt de zin “De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”, vervangen als volgt:

“De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoeftanalyse.”

Art. 16

In artikel 57/34 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, wordt paragraaf 2 vervangen als volgt:

“§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:

1° de echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

Art. 15

Dans l'article 42, § 1er, alinéa 2, de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié par la loi du 4 mai 2016, la phrase “Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger et par toute autorité belge tous les documents et renseignements utiles pour la détermination de ce montant.” est remplacée par ce qui suit:

“À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.”

Art. 16

Dans l'article 57/34 de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003 et modifié par la loi du 10 mars 2024, le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, et qui demandent à y séjourner, pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1er, et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille:

1° le conjoint, qui vient vivre avec lui, pour autant que tous deux soient âgés de plus de vingt-et-un ans;

2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, pour autant que tous deux soient âgés de vingt-et-un ans;

3° les enfants mineurs non mariés du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés au 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

4° de ouders van de ongehuwde minderjarige begunstigde, voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.

De in het eerste lid, 2°, bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen dat ze een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen dat ze gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijvenveertig of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.

De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.”

Art. 17

Artikel 57/34/1, ingevoegd bij de wet van 10 maart 2024, wordt opgeheven.

Art. 18

In artikel 57/36, § 2, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003 en gewijzigd bij

4° les parents du bénéficiaire mineur non marié, pour autant qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Les partenaires enregistrés, visés à l'alinéa 1er, 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total quarante-cinq jours ou plus;

c) ou si les partenaires ont un enfant commun;

2° être non marié et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Les membres de la famille visés dans le présent paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.”

Art. 17

L'article 57/34/1, inséré par la loi du 10 mars 2024, est abrogé.

Art. 18

Dans l'article 57/36, § 2, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003 et modifié par la loi

de wet van 10 maart 2024, wordt de zin “Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34/1.” vervangen door de zin “Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 10*bis*, § 2/1.”

Art. 19

In artikel 61/4, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 15 september 2006 en gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden de woorden “door artikel 13, § 1, zesde lid” vervangen door de woorden “door artikel 13, § 1, zevende lid”.

Art. 20

In artikel 61/11 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 april 2007 en vervangen bij de wet van 21 augustus 2022, worden in de bepaling onder 6° de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een onderzoeker” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een onderzoeker”.

Art. 21

In artikel 61/13/5, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 21 augustus 2022, worden de woorden “De in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een onderzoeker” vervangen door de woorden “De in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een onderzoeker”.

Art. 22

In artikel 74/21 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016 en gewijzigd bij de wet van 10 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden “aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1” vervangen door de woorden “aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, artikel 10*bis* of artikel 57/34”;

b) in het tweede lid worden de woorden “van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°,”

du 10 mars 2024, la phrase “Il peut prendre la même mesure à l’égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l’article 57/34/1.” est remplacée par la phrase “Il peut prendre la même mesure à l’égard des membres de la famille d’un bénéficiaire du statut de protection temporaire qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l’article 10*bis*, § 2/1.”

Art. 19

Dans l’article 61/4, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 15 septembre 2006 et modifié par la loi du 25 avril 2014, les mots “par l’article 13, § 1er, alinéa 6” sont remplacés par les mots “par l’article 13, § 1er, alinéa 7”.

Art. 20

À l’article 61/11 de la même loi, inséré par la loi du 21 avril 2007 et remplacé par la loi du 21 août 2022, dans le 6°, les mots “aux membres de la famille d’un chercheur visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille d’un chercheur visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 21

À l’article 61/13/5, § 3, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 21 août 2022, les mots “Les membres de la famille du chercheur visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°” sont remplacés par les mots “Les membres de la famille du chercheur visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)”.

Art. 22

À l’article 74/21 de la même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016 et modifié par la loi du 10 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l’alinéa 1er, les mots “demandée en application de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l’article 10*bis*, de l’article 57/34, ou de l’article 57/34/1” sont remplacés par les mots “demandée en application de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l’article 10*bis* ou de l’article 57/34”;

b) dans l’alinéa 2, les mots “de l’étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°,”

6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1" vervangen door de woorden "van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, artikel 10*bis* of artikel 57/34".

HOOFDSTUK 3

Overgangsbepalingen

Art. 23

§ 1. Vanaf haar inwerkingtreding is deze wet van toepassing op alle bij haar bepalingen bedoelde toestanden.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, zijn de bepalingen van deze wet niet van toepassing op aanvragen tot verlenging van een verblijfstitel of een verblijfskaart die reeds voor de inwerkingtreding van deze wet werd afgeleverd op grond van artikel 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 57/34 of 57/34/1 van de wet van 15 december 1980.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, zijn de bepalingen van deze wet niet van toepassing op aanvragen tot toelating of machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter* of 57/34, door een familielid van een Belg dan wel door een familielid van een vreemdeling die voor de inwerkingtreding van deze wet reeds werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, voor zover de aanvraag werd ingediend voor datum van inwerkingtreding van deze wet dan wel binnen een jaar na datum van inwerkingtreding ervan.

In afwijking van het eerste lid, wordt het verblijf van de familieleden van een begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus die tijdens de periode van een jaar na inwerkingtreding van de wet werden toegelaten tot een verblijf op basis van het oude artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, van de wet van 15 december 1980, na diezelfde termijn van een jaar, niet beëindigd omwille van het feit dat de gezinsbanden niet reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam.

In afwijking van het eerste lid wordt het verblijf van de familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die tijdens de periode van een jaar na inwerkingtreding van de wet werden gemachtigd tot een verblijf op basis van het oude artikel 10*bis*, § 2, van de wet van 15 december 1980, na diezelfde termijn van een jaar niet beëindigd omwille van het feit dat de gezinsbanden ontstaan zijn nadat de vreemdeling die vervoegd werd in het Rijk aankwam.

de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1" sont remplacés par les mots "de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'article 10*bis* ou de l'article 57/34".

CHAPITRE 3

Dispositions transitoires

Art. 23

§ 1er. À partir de son entrée en vigueur, la présente loi s'applique à tous les situations visées par ses dispositions.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, les dispositions de la présente loi ne s'appliquent pas aux demandes de renouvellement d'un titre de séjour ou d'une carte de séjour déjà délivré(e) avant l'entrée en vigueur de la présente loi sur la base des articles 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 57/34 ou 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 1er, les dispositions de la présente loi ne sont pas applicables aux demandes d'admission ou d'autorisation de séjour introduites sur la base des articles 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter* ou 57/34, introduites après la date d'entrée en vigueur de la présente loi, et pour autant que la demande soit introduite dans un délai de un an à compter de l'entrée en vigueur de la présente loi par un membre de la famille d'un citoyen belge ou d'un étranger qui était déjà admis ou autorisé à séjourner depuis plus de trois mois dans le Royaume avant l'entrée en vigueur de la présente loi.

Par dérogation au principe prévu à l'alinéa 1er, le séjour des membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection subsidiaire qui ont été autorisés à séjourner sur la base de l'ancien article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de la loi du 15 décembre 1980 pendant la période de un an suivant l'entrée en vigueur de la loi n'est pas interrompu après cette même période de un an parce que les liens familiaux n'existaient pas déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger qui fait l'objet du regroupement.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le séjour des membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection temporaire qui ont été autorisés à séjourner sur la base de l'ancien article 10*bis*, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 pendant la période de un an qui suit l'entrée en vigueur de la loi n'est pas interrompu après cette même période de un an en raison du fait que les liens familiaux sont nés après l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint.

De in het eerste lid bedoelde termijn van een jaar vangt aan op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Gegeven te Brussel, 5 juni 2025.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Asiel en Migratie,

Anneleen Van Bossuyt

Le délai de un an visé à l'alinéa 1er commence à courir à la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

Donné à Bruxelles, le 5 juin 2025.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de l'Asile et de la Migration,

Anneleen Van Bossuyt

CONCORDANTIETABEL
RICHTLIJNEN – WETSONTWERP

Artikelen van Richtlijn 2001/55/EG	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 15	Art. 16: art. 57/34, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 28	Art. 16: art. 57/34, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 32	Art. 2;
Artikelen van Richtlijn 2003/86/EG	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 3, lid 1	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 6° van de wet van 15 december 1980;
Art. 3, lid 2	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 6° van de wet van 15 december 1980; Art. 6: art. 10bis, § 2, derde en vierde lid van de wet van 15 december 1980;
Art. 4, lid 1	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° en 6° van de wet van 15 december 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1, eerste lid; art. 10bis, § 2, eerste lid; art. 10bis, §§ 3 tot 6 van de wet van 15 december 1980; Art. 20: art. 61/11 van de wet van 15 december 1980; Art. 21: art. 61/13/5 van de wet van 15 december 1980;
Art. 4, lid 2, onder b)	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° en 6° van de wet van 15 december 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1, eerste lid; art. 10bis, § 2, eerste lid; art. 10bis, §§ 3 tot 6 van de wet van 15 december 1980;
Art. 4, lid 3 (facultatief)	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° en 6° van de wet van 15 december 1980;

	Art. 6: art. 10bis, § 1, eerste lid; art. 10bis, § 2, eerste lid; art. 10bis, §§ 3 tot 6 van de wet van 15 december 1980;
Art. 4, lid 4, alinea 1	Art. 5: art. 10, § 4 van de wet van 15 december 1980;
Art. 4, lid 5	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° en 6° van de wet van 15 december 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1, eerste lid; art. 10bis, § 2, eerste lid; art. 10bis, §§ 3 tot 6 van de wet van 15 december 1980;
Art. 6, lid 1	Art. 5: art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 7, lid 1, onder a)	Art. 5: art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980; Art. 6: Art. 10bis, § 1, eerste lid, tweede streepje; art. 10bis, § 2, eerste lid, onder 2° van de wet van 15 december 1980;
Art. 7, lid 1, onder b)	Art. 5: art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 7, lid 1, onder c)	Art. 5: art. 10, §§ 2 en 5 van de wet van 15 december 1980; Art. 7: art. 10ter, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980; Art. 9: art. 12bis, § 2, vierde lid van de wet van 15 december 1980;
Art. 7, lid 2	Art. 4: art. 1/2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 8, alinea 1	Art. 5: art. 10, § 3 van de wet van 15 december 1980;
Art. 9, lid 1	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980;
Art. 9, lid 2	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980;
Art. 10, lid 1	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980;

Art. 10, lid 3, onder a)	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980;
Art. 12, lid 1, alinea 1	Art. 4: art. 1/2 van de wet van 15 december 1980 Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° en art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 12, lid 1, alinea 2	Art. 5: art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 12, lid 1, alinea 3	Art. 5: art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 15, lid 4	Art. 10: art. 13, § 1, vierde lid van de wet van 15 december 1980;
Art. 20	Art. 2;
Artikelen van Richtlijn 2003/109/EG	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 16, leden 1 en 5	Art. 6: art. 10 <i>bis</i> , § 3 van de wet van 15 december 1980;
Art. 26	Art. 2;
Artikelen van Richtlijn 2004/38/EG	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 7, lid 1, onder b)	Art. 15: art. 42, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980;
Art. 40	Art. 2;
Artikelen van Richtlijn 2011/95/EU	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 2, onder j)	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980;

Art. 23	Art. 9: art. 12 <i>bis</i> , § 1, tweede lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980;
	Art. 4: art. 1/2 van de wet van 15 december 1980;
	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980;
	Art. 9: art. 12 <i>bis</i> § 1, tweede lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980;
	Art. 10: art. 13, § 1, zesde lid van de wet van 15 december 1980;
Art. 24	Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980;
	Art. 9: art. 12 <i>bis</i> , § 1, tweede lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980;
	Art. 10: art. 13, § 1, zesde lid van de wet van 15 december 1980;
Art. 34	Art. 4: art. 1/2 van de wet van 15 december 1980;
Art. 39	Art. 2;
Artikelen van Richtlijn 2014/66/EU	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 19, lid 1	Art. 6: art. 10 <i>bis</i> , § 5 van de wet van 15 december 1980;
Art. 27	Art. 2;
Artikelen van Richtlijn (EU) 2016/801	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 26, lid 1	Art. 6: art. 10 <i>bis</i> , §§ 4 en 6 van de wet van 15 december 1980;
Art. 30, lid 1	Art. 20: Art. 61/11, onder 6° van de wet van 15 december 1980; Art. 21: art. 61/13/5 van de wet van 15 december 1980;
Art. 40	Art. 2;

Artikelen van Richtlijn (EU) 2021/1883	Artikelen van het wetsontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980
Art. 17, lid 1	Art. 6: art. 10 <i>bis</i> , §§ 4 en 6 van de wet van 15 december 1980;
Art. 22, lid 1, alinea 2	Art. 6: art. 10 <i>bis</i> , §§ 4 en 6 van de wet van 15 december 1980;
Art. 31	Art. 2;

TABEAU DE CORRESPONDANCE
DIRECTIVES – PROJET DE LOI

Articles de la directive 2001/55/CE	Articles du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980
Art. 15	Art. 16: art. 57/34, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 28	Art. 16: art. 57/34, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 32	Art. 2;
Articles de la directive 2003/86/CE	Articles du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980
Art. 3, paragraphe 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 6° de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 3, paragraphe 2	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 6° de la loi du 15 décembre 1980; Art. 6: art. 10bis, § 2, alinéas 3 et 4 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 4, paragraphe 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° et 6° de la loi du 15 décembre 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, § 2, alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, §§ 3 à 6 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 20: art. 61/11 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 21: art. 61/13/5 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 4, paragraphe 2, sous b)	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° et 6° de la loi du 15 décembre 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, § 2, alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, §§ 3 à 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 4, paragraphe 3 (facultative)	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° et 6° de la loi du 15 décembre 1980;

	Art. 6: art. 10bis, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, § 2, alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, §§ 3 à 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 4, paragraphe 4, alinéa 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 4 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 4, paragraphe 5	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° et 6° de la loi du 15 décembre 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} ; art. 10bis, § 2, alinéa 1 ^{er} ; at. 10bis, §§ 3 à 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 6, paragraphe 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous a)	Art. 5: art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 6: art. 10bis, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , deuxième tiret; art. 10bis, § 2, alinéa 1 ^{er} , sous 2° de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous b)	Art. 5: art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous c)	Art. 5: art. 10, §§ 2 et 5 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 7: art. 10ter, § 2, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 9: art. 12bis, § 2, alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 7, paragraphe 2	Art. 4: art. 1 ^{er} /2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 8, alinéa 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 3 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 9, paragraphe 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 9, paragraphe 2	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 10, paragraphe 1 ^{er}	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 10, paragraphe 3, sous a)	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° de la loi du 15 décembre 1980;

Art. 12, paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er}	Art. 4: art. 1 ^{er} /2 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° et art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 12, paragraphe 1 ^{er} , alinéa 2	Art. 5: art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 12, paragraphe 1 ^{er} , alinéa 3	Art. 5: art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 15, paragraphe 4	Art. 10: art. 13, § 1 ^{er} , alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 20	Art. 2;
Articles de la directive 2003/109/CE	Articles du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980
Art. 16, paragraphes 1 et 5	Art. 6: art. 10bis, § 3 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 26	Art. 2;
Articles de la directive 2004/38/CE	Articles du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980
Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous b)	Art. 15: art. 42, § 1 ^{er} , alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 40	Art. 2;
Articles de la directive 2011/95/UE	Articles du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980
Art. 2, sous i)	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 4° de la loi du 15 décembre 1980; Art. 9: art. 12bis, § 1 ^{er} , alinéa 2, sous 4° de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 23	Art. 4: art. 1 ^{er} /2 de la loi du 15 décembre 1980; Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 4° de la loi du 15 décembre 1980; Art. 9: art. 12bis § 1 ^{er} , alinéa 2, sous 4° de la loi du 15 décembre 1980;

Art. 24	Art. 10: art. 13, § 1 ^{er} , alinéa 6 de la loi du 15 décembre 1980;
	Art. 5: art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 4° de la loi du 15 décembre 1980;
	Art. 9: art. 12bis, § 1 ^{er} , alinéa 2, sous 4° de la loi du 15 décembre 1980;
	Art. 10: art. 13, § 1 ^{er} , alinéa 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 34	Art. 4: art. 1 ^{er} /2 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 39	Art. 2;
Articles de la directive 2014/66/UE	
Art. 19, paragraphe 1 ^{er}	Art. 6: art. 10bis, § 5 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 27	Art. 2;
Articles de la directive (UE) 2016/801	
Art. 26, paragraphe 1 ^{er}	Art. 6: art. 10bis, §§ 4 et 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 30, paragraphe 1 ^{er}	Art. 20: art. 61/11, sous 6° de la loi du 15 décembre 1980;
	Art. 21: art. 61/13/5 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 40	Art. 2;
Articles de la directive (UE) 2021/1883	
Art. 17, paragraphe 1 ^{er}	Art. 6: art. 10bis, §§ 4 et 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 22, paragraphe 1 ^{er} , alinéa 2	Art. 6: art. 10bis, §§ 4 et 6 de la loi du 15 décembre 1980;
Art. 31	Art. 2;

CONCORDANTIETABEL
WETSONTWERP – RICHTLIJNEN

Artikelen van het wetontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wat de voorwaarden voor gezinshereniging betreft	Artikelen van de Europese instrumenten
Art. 1	/
Art. 2	Art. 32 van Richtlijn 2001/55/EG; Art. 20 van Richtlijn 2003/86/EG; Art. 26 van Richtlijn 2003/109/EG; Art. 40 van Richtlijn 2004/38/EG; Art. 39 van Richtlijn 2011/95/EU; Art. 27 van Richtlijn 2014/66/EU; Art. 40 van Richtlijn (EU) 2016/801; Art. 31 van Richtlijn (EU) 2021/1883;
Art. 3: art. 1/1 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 4: art. 1/2 van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 2 en art. 12, lid 1, alinea 1 van Richtlijn 2003/86/EG; Art. 23 <i>juncto</i> art. 34 van Richtlijn 2011/95/EU;
Art. 5: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980 art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980 art. 10, § 1, eerste lid, onder 6° van de wet van 15 december 1980	Art. 2, onder j) <i>juncto</i> art. 23 en 24 van Richtlijn 2011/95/EU; Art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5; art. 9, leden 1 en 2; art. 10, lid 1 en lid 3, onder a); art. 12 van Richtlijn 2003/86/EG; Art. 3, leden 1 en 2 <i>juncto</i> art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5 van Richtlijn 2003/86/EG;

art. 10, § 2 van de wet van 15 december 1980	Art. 6, lid 1; art. 7, lid 1; art. 12, lid 1 van Richtlijn 2003/86/EG;
art. 10, § 3 van de wet van 15 december 1980	Art. 8, alinea 1 van Richtlijn 2003/86/EG;
art. 10, § 4 van de wet van 15 december 1980	Art. 4, lid 4, alinea 1 van Richtlijn 2003/86/EG;
art. 10, § 5 van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 1, onder c) van Richtlijn 2003/86/EG;
Art. 6: Wijziging onder (a): art. 10 <i>bis</i> , § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980	Art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5 van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (b): art. 10 <i>bis</i> , § 1, eerste lid, tweede streepje van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 1, onder a) van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (c): art. 10 <i>bis</i> , § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980	Art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5 van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (d): art. 10 <i>bis</i> , § 2, eerste lid, onder 2° van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 1, onder a) van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (e): art. 10 <i>bis</i> , § 2, derde en vierde lid van de wet van 15 december 1980	Art. 3, lid 2, onder b) en c) van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (f): art. 10 <i>bis</i> , § 2/1 van de wet van 15 december 1980	/
Wijziging onder (g): art. 10 <i>bis</i> , § 3 van de wet van 15 december 1980	Art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5 van Richtlijn 2003/86/EG; Art. 16, leden 1 en 5 van Richtlijn 2003/109/EG;
Wijziging onder (h): art. 10 <i>bis</i> , §§ 4 en 6 van de wet van 15 december 1980	Art. 17, lid 1 en art. 22, lid 1, alinea 2 van Richtlijn (EU) 2021/1883 en art. 26, lid 1 van Richtlijn (EU) 2016/801 <i>juncto</i> art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5 van Richtlijn 2003/86/EG;

Wijziging onder (i): art. 10bis, § 5 van de wet van 15 december 1980	Art. 19, lid 1 van Richtlijn 2014/66/EU <i>juncto</i> art. 4, lid 1, lid 2, onder b), lid 3 en lid 5 van Richtlijn 2003/86/EG;
Art. 7: Wijziging onder (a): art. 10ter, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980	/
Wijziging onder (b): art. 10ter, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 1, onder c) van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (c) en (d): art. 10ter, §§ 2 en 2ter van de wet van 15 december 1980	/
Art. 8: art. 11 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 9: Wijziging onder (a): art. 12bis, § 1, tweede lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980	Art. 2, onder i) <i>juncto</i> art. 23, lid 2 en art. 24 van Richtlijn 2011/95/EU;
Wijziging onder (b): art. 12bis, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980	/
Wijziging onder (c): art. 12bis, § 2, vierde lid van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 1, onder c) van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijzigingen onder (d), (e), (f), (g) en (h): art. 12bis, §§ 2 tot 5 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 10: Wijziging onder (a): art. 13, § 1, vierde lid van de wet van 15 december 1980	Art. 15, lid 4 van Richtlijn 2003/86/EG;
Wijziging onder (b): art. 13, § 1, vijfde lid van de wet van 15 december 1980	/

Wijziging onder (c): art. 13, § 1, zesde lid van de wet van 15 december 1980	Art. 23, lid 2 <i>juncto</i> art. 24 van Richtlijn 2011/95/EU;
Wijziging onder (d), (e) en (f): art. 13, §§ 3 en 4 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 11: art. 15 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 12: art. 19 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 13: art. 39/79 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 14: art. 40 ^{ter} , § 2, tweede en vierde lid van de wet van 15 december 1980	/
Art. 15: art. 42, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980	Art. 7, lid 1, onder b) van Richtlijn 2004/38/EG;
Art. 16: art. 57/34, § 2 van de wet van 15 december 1980	Art. 15 en 28 van Richtlijn 2001/55/EG;
Art. 17: art. 57/34/1 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 18: art. 57/36, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980	/
Art. 19: art. 61/4, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980	/
Art. 20: art. 61/11, onder 6° van de wet van 15 december 1980	Art. 30, lid 1 van Richtlijn (EU) 2016/801 <i>juncto</i> art. 4, lid 1 van Richtlijn 2003/86/EG;
Art. 21: art. 61/13/5 van de wet van 15 december 1980	Art. 30, lid 1 van Richtlijn (EU) 2016/801 <i>juncto</i> art. 4, lid 1 van Richtlijn 2003/86/EG;
Art. 22: art. 74/21 van de wet van 15 december 1980	/
Art. 23	/

TABEAU DE CORRESPONDANCE
PROJET DE LOI – DIRECTIVES

Articles du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en ce qui concerne les conditions pour le regroupement familial	Articles des instruments de l'UE
Art. 1	/
Art. 2	Art. 32 de la directive 2001/55/CE; Art. 20 de la directive 2003/86/CE; Art. 26 de la directive 2003/109/CE; Art. 40 de la directive 2004/38/CE; Art. 39 de la directive 2011/95/UE; Art. 27 de la directive RL 2014/66/UE; Art. 40 de la directive (UE) 2016/801; Art. 31 de la directive (UE) 2021/1883;
Art. 3: art. 1 ^{er} /1 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 4: art. 1 ^{er} /2 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 2 et art. 12, paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} de la directive 2003/86/CE; Art. 23 <i>juncto</i> art. 34 de la directive 2011/95/UE;
Art. 5: Art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 4° de la loi du 15 décembre 1980 Art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 5° de la loi du 15 décembre 1980	Art. 2, sous j) <i>juncto</i> art. 23 et 24 de la directive 2011/95/UE; Art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5; art. 9, paragraphes 1 ^{er} et 2; art. 10, paragraphe 1 ^{er} et paragraphe 3, sous a); art. 12 de la directive 2003/86/CE;

Art. 10, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sous 6° de la loi du 15 décembre 1980	Art. 3, paragraphes 1 ^{er} et 2 <i>juncto</i> art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5 de la DIRECTIVE 2003/86/CE;
Art. 10, § 2 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 6, paragraphe 1 ^{er} ; art. 7, paragraphe 1 ^{er} ; art. 12, paragraphe 1 ^{er} de la directive 2003/86/CE;
Art. 10, § 3 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 8, alinéa 1 ^{er} de la directive 2003/86/CE;
Art. 10, § 4 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 4, paragraphe 4, alinéa 1 ^{er} de la directive 2003/86/CE;
Art. 10, § 5 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous c) de la directive 2003/86/CE;
Art. 6: Modification sous (a): art. 10 <i>bis</i> , § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} de la loi du 15 décembre 1980	Art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5 de la directive 2003/86/CE;
Modification sous (b): art. 10 <i>bis</i> , § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , deuxième tiret de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous a) de la DIRECTIVE 2003/86/CE;
Modification sous (c): art. 10 <i>bis</i> , § 2, alinéa 1 ^{er} de la loi du 15 décembre 1980	Art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5 de la directive 2003/86/EG;
Modification sous (d): art. 10 <i>bis</i> , § 2, alinéa 1 ^{er} , sous 2° de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous a) de la directive 2003/86/CE;
Modification sous (e): art. 10 <i>bis</i> , § 2, alinéa 3 et 4 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 3, paragraphe 2, sous b) et c) de la directive 2003/86/CE;
Modification sous (f): art. 10 <i>bis</i> , § 2/1 de la loi du 15 décembre 1980	/

Modification sous (g): art. 10 <i>bis</i> , § 3 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5 de la directive 2003/86/CE; Art. 16, paragraphes 1 ^{er} et 5 de la directive 2003/109/CE;
Modification sous (h): art. 10 <i>bis</i> , §§ 4 et 6 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 17, paragraphe 1 ^{er} et art. 22, paragraphe 1 ^{er} , alinéa 2 de la directive (UE) 2021/1883 et art. 26, paragraphe 1 ^{er} de la directive (UE) 2016/801 <i>juncto</i> art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5 de la directive 2003/86/CE;
Modification sous (i): art. 10 <i>bis</i> , § 5 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 19, paragraphe 1 ^{er} de la directive 2014/66/UE <i>juncto</i> art. 4, paragraphe 1 ^{er} , paragraphe 2, sous b), paragraphe 3 et paragraphe 5 de la directive 2003/86/CE;
Art. 7: Modification sous (a): art. 10 <i>ter</i> , § 1 ^{er} , alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980	/
Modification sous (b): art. 10 <i>ter</i> , § 2, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous c) de la directive 2003/86/CE;
Modification sous (c) et (d): art. 10 <i>ter</i> , §§ 2 et 2 <i>ter</i> de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 8: art. 11 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 9: Modification sous (a): art. 12 <i>bis</i> , § 1 ^{er} , alinéa 2, sous 4° de la loi du 15 décembre 1980	Art. 2, sous j) <i>juncto</i> art. 23, paragraphe 2 et art. 24 de la directive 2011/95/UE;
Modification sous (b): art. 12 <i>bis</i> , § 1 ^{er} , alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980	/
Modification sous (c): art. 12 <i>bis</i> , § 2, alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous c) de la directive 2003/86/CE;

Modification sous (d), (e), (f), (g) et (h): art. 12bis, §§ 2 à 5 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 10:	
Modification sous (a): art. 13, § 1 ^{er} , alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 15, paragraphe 4 de la directive 2003/86/CE;
Modification sous (b): art. 13, § 1 ^{er} , alinéa 5 de la loi du 15 décembre 1980	/
Modification sous (c): art. 13, § 1 ^{er} , alinéa 6 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 23, paragraphe 2 <i>juncto</i> art. 24 de la directive 2011/95/UE;
Modification sous (d), (e) et (f): art. 13, §§ 3 et 4 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 11: art. 15 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 12: art. 19 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 13: art. 39/79 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 14: art. 40ter, § 2, alinéas 2 et 4 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 15: art. 42, § 1 ^{er} , alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 7, paragraphe 1 ^{er} , sous b) de la directive 2004/38/CE;
Art. 16: art. 57/34, § 2 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 15 et 28 de la directive 2001/55/CE;
Art. 17: art. 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 18: art. 57/36, § 2, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 19: art. 61/4, § 1, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980	/

Art. 20: art. 61/11, sous 6° de la loi du 15 décembre 1980	Art. 30, paragraphe 1 ^{er} de la directive (EU) 2016/801 <i>juncto</i> art. 4, paragraphe 1 ^{er} de la directive 2003/86/CE;
Art. 21: art. 61/13/5 de la loi du 15 décembre 1980	Art. 30, paragraphe 1 ^{er} de la directive (EU) 2016/801 <i>juncto</i> art. 4, paragraphe 1 ^{er} de la directive 2003/86/EG;
Art. 22: art. 74/21 de la loi du 15 décembre 1980	/
Art. 23	/

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
<i>Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen</i>	
Artikel 1/1	
§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast. Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.	§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast. Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.
§ 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van: 1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 2° artikel 9bis; 3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten;	§ 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van: 1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 2° artikel 9bis; 3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963, door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;
4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden; 6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van	4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden; 6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van

een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend;
 7° artikel 60;
 8° artikel 61/7;
 9° artikel 61/12;
 10° artikel 61/26;
 11° artikel 61/25-1;
 12° artikel 61/29-4;
 13° artikel 61/34;
 14° artikel 61/45;
 15° artikel 61/13/8;
 16° artikel 61/13/12;
 17° artikel 61/13/18;
 18° artikel 61/13/27.

een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend;
 7° artikel 60;
 8° artikel 61/7;
 9° artikel 61/12;
 10° artikel 61/26;
 11° artikel 61/25-1;
 12° artikel 61/29-4;
 13° artikel 61/34;
 14° artikel 61/45;
 15° artikel 61/13/8;
 16° artikel 61/13/12;
 17° artikel 61/13/18;
 18° artikel 61/13/27.

Artikel 1/2

§ 1. De vreemdeling die een aanvraag indient teneinde gemachtigd of toegelaten te worden langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te verblijven, wordt op de hoogte gebracht van het feit dat zijn inspanningen tot integratie zullen worden gecontroleerd en ondertekent een verklaring waarbij hij te kennen geeft dat hij de fundamentele waarden en normen van de samenleving begrijpt en er naar zal handelen.

Het eerste lid is niet van toepassing op verzoeken om internationale bescherming, op vreemdelingen die erkend zijn als vluchtelingen of die de subsidiaire bescherming genieten, op aanvragen om machtiging of toelating tot verblijf die zijn ingediend door een door de bevoegde Belgische autoriteiten als staatloze erkende vreemdeling of door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 of op aanvragen die zijn ingediend op grond van:

1° artikel 10, § 1, 4° tot 6°, voor zover het over de familieleden gaat van een vreemdeling die erkend is als vluchteling of die de subsidiaire bescherming geniet of die door de bevoegde Belgische autoriteiten erkend is als staatloze dan wel is toegelaten tot een verblijf in het Rijk overeenkomstig artikel 57/45;
 2° artikel 10, § 1, 7°;
 3° artikel 19, § 2, tweede lid;
 4° artikel 40;
 5° artikel 40bis;

§ 1. De vreemdeling die een aanvraag indient teneinde gemachtigd of toegelaten te worden langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te verblijven, wordt op de hoogte gebracht van het feit dat zijn inspanningen tot integratie zullen worden gecontroleerd en ondertekent een verklaring waarbij hij te kennen geeft dat hij de fundamentele waarden en normen van de samenleving begrijpt en er naar zal handelen.

Het eerste lid is niet van toepassing op verzoeken om internationale bescherming, op vreemdelingen die erkend zijn als vluchtelingen of die de subsidiaire bescherming genieten, op aanvragen om machtiging of toelating tot verblijf die zijn ingediend door een door de bevoegde Belgische autoriteiten als staatloze erkende vreemdeling of door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 of op aanvragen die zijn ingediend op grond van:

1° artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°;

2° [...]

3° artikel 19, § 2, tweede lid;
 4° artikel 40;
 5° artikel 40bis;

6° artikel 40ter voor zover het gaat over de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

6° /1 artikel 57/37;

7° de artikelen 60 en 61/1/9;

8° de artikelen 61/2 tot 61/4;

9° artikel 61/7;

10° artikel 61/26;

11° artikel 61/29-4;

12° artikel 10bis, §§ 4 tot 6;

13° artikel 61/34;

14° artikel 61/45;

15° artikel 61/12;

16° artikel 61/13/8;

17° artikel 61/13/12;

18° artikel 61/13/18;

19° artikel 61/13/27;

20° artikel 47/5.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het model van de in het eerste lid bedoelde verklaring waarvan de inhoud wordt bepaald door een samenwerkingsakkoord dat wordt gesloten met de Gemeenschappen met toepassing van artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De Koning voorziet in de vertaling van die verklaring in een taal die de vreemdeling begrijpt. Hij bepaalt de nadere regels van de ondertekening ervan.

§ 2. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in § 1, eerste lid, bedoelde aanvraag, wordt de door de vreemdeling ondertekende verklaring overgezonden met zijn aanvraag.

§ 3. De in § 1, eerste lid bedoelde vreemdeling, levert binnen de eerste termijn van zijn voor een beperkte duur toegekend verblijf het bewijs dat hij bereid is zich in de samenleving te integreren. Binnen vier jaar vanaf het verstrijken van een termijn van een jaar na de toekenning van de machtiging tot beperkt of onbeperkt verblijf, of vanaf het verstrijken van een termijn van een jaar na de toelating tot het verblijf, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf indien hij ook vaststelt dat de vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, geen redelijke inspanning tot integratie heeft

6° artikel 40ter voor zover het gaat over de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

6°/1 artikel 57/37;

7° de artikelen 60 en 61/1/9;

8° de artikelen 61/2 tot 61/4;

9° artikel 61/7;

10° artikel 61/26;

11° artikel 61/29-4;

12° artikel 10bis, §§ 4 tot 6;

13° artikel 61/34;

14° artikel 61/45;

15° artikel 61/12;

16° artikel 61/13/8;

17° artikel 61/13/12;

18° artikel 61/13/18;

19° artikel 61/13/27;

20° artikel 47/5.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het model van de in het eerste lid bedoelde verklaring waarvan de inhoud wordt bepaald door een samenwerkingsakkoord dat wordt gesloten met de Gemeenschappen met toepassing van artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De Koning voorziet in de vertaling van die verklaring in een taal die de vreemdeling begrijpt. Hij bepaalt de nadere regels van de ondertekening ervan.

§ 2. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in § 1, eerste lid, bedoelde aanvraag, wordt de door de vreemdeling ondertekende verklaring overgezonden met zijn aanvraag.

§ 3. De in § 1, eerste lid bedoelde vreemdeling, levert binnen de eerste termijn van zijn voor een beperkte duur toegekend verblijf het bewijs dat hij bereid is zich in de samenleving te integreren. Binnen vier jaar vanaf het verstrijken van een termijn van een jaar na de toekenning van de machtiging tot beperkt of onbeperkt verblijf, of vanaf het verstrijken van een termijn van een jaar na de toelating tot het verblijf, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf indien hij ook vaststelt dat de vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, geen redelijke inspanning tot integratie heeft

geleverd. De minister of zijn gemachtigde kan zich daartoe door de vreemdeling alle nuttige inlichtingen en bewijzen doen voorleggen.

De minister of zijn gemachtigde beoordeelt de inspanningen tot integratie van de vreemdeling in de samenleving, rekening houdend in het bijzonder met de volgende criteria:

- een inburgeringscursus waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats volgen;
- een activiteit uitoefenen als werknemer, als ambtenaar of als zelfstandige;
- een diploma, getuigschrift of bewijs van inschrijving uitgereikt door een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling voorleggen;
- een door een bevoegde overheid erkende beroepsopleiding volgen;
- kennis hebben van de taal van de plaats van inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister;
- het strafrechtelijk verleden;
- de actieve deelname aan verenigingsleven.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing tot beëindiging van verblijf zoals bedoeld in het tweede lid te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 4. De minderjarige vreemdeling, de in de artikelen 388, 491 en 492 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde personen en de ernstig zieken worden vrijgesteld van de in de paragrafen 1 tot 3 opgelegde verplichtingen.

geleverd. De minister of zijn gemachtigde kan zich daartoe door de vreemdeling alle nuttige inlichtingen en bewijzen doen voorleggen.

De minister of zijn gemachtigde beoordeelt de inspanningen tot integratie van de vreemdeling in de samenleving, rekening houdend in het bijzonder met de volgende criteria:

- een inburgeringscursus waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats volgen;
- een activiteit uitoefenen als werknemer, als ambtenaar of als zelfstandige;
- een diploma, getuigschrift of bewijs van inschrijving uitgereikt door een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling voorleggen;
- een door een bevoegde overheid erkende beroepsopleiding volgen;
- kennis hebben van de taal van de plaats van inschrijving in het bevolkings- of vreemdelingenregister;
- het strafrechtelijk verleden;
- de actieve deelname aan verenigingsleven.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing tot beëindiging van verblijf zoals bedoeld in het tweede lid te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 4. De minderjarige vreemdeling, de in de artikelen 388, 491 en 492 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde personen en de ernstig zieken worden vrijgesteld van de in de paragrafen 1 tot 3 opgelegde verplichtingen.

Artikel 10

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;

2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;

2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens

maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen;

3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;

4° de volgende familieleden van hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben:

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun gemeenschappelijke kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner als bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring

twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen;

3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming of de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38 op het grondgebied van het Rijk bevinden, maar zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam en de toelating tot verblijf verenigbaar is met de persoonlijke juridische status van het familielid:

- a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

- b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

- c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

- d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die begeleid wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde

uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken;

5° de vreemdeling die door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij met een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, evenals de minderjarige kinderen van deze partner die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar bereikt hebben en ongehuwd zijn en voor zover de geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming

partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die begeleid wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders dan wel de meerderjarige vreemdeling die overeenkomstig het Belgisch recht verantwoordelijk is voor hem, voor zover de vreemdeling die begeleid wordt, jonger dan achttien jaar en ongehuwd is en op voorwaarde dat zij met hem samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

5° onder voorbehoud van het bepaalde onder 4°, de volgende familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van de vluchtelingenstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen

te hebben gegeven. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De in het eerste lid vermelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact

samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

f) de ouders, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt jonger is dan achttien jaar en het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen en op voorwaarde dat ze met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;

6° de volgende familieleden van een vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt en sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn wordt teruggebracht tot een jaar indien de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld onder c) tot e):

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

b) de vreemdeling met wie hij door een wettelijk geregistreerd partnerschap

onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij, vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben;

6° het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, of van diens echtgenoot of partner zoals bedoeld in de bepaling onder 4° of 5°, voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

7° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd wordt het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.

verbonden is, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar en voldoen aan de voorwaarden voorzien in het tweede lid;

c) hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en die ongehuwd zijn;

d) de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

e) het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder b), voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

De in het eerste lid, 4°, b), 5°, b) en 6°, b), bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar,

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na diens procedure tot bekomen van internationale bescherming dan wel diens procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken;

8° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, ongehuwd is en in het Rijk verblijft onder begeleiding van één of beide ouders en op voorwaarde dat zij met hem in het Rijk samenleven of komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en mits de gezinsbanden reeds bestonden in het land van herkomst.

Het eerste lid, 4°, is niet van toepassing op de echtgenoot van een polygame vreemdeling, indien een andere echtgenoot van die persoon reeds in het Rijk verblijft.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap, dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als gelijkwaardig met een huwelijk in België.

De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van

voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Oud Burgerlijk Wetboek.

Voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het familielid bedoeld in het eerste lid, 5°, c) en d), dan wel de vreemdeling die vervoegd wordt bedoeld in het eerste lid, 5°, f), had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming dan wel de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van de vluchtelingenstatus of de procedure tot bekomen van de toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45. De Minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 6°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.

Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de

De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.

§ 2. De in paragraaf 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten het bewijs leveren dat de vreemdeling die vervoegd wordt over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt alsook over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De in paragraaf 1, eerste lid, 5°, a) tot e), en 6°, a) tot e), bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zoals bepaald in paragraaf 5, om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 5°, c) tot e), of 6° c) tot e).

Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing op de in paragraaf 1, eerste lid, 5°, bedoelde familieleden voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend binnen de zes maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 en de vreemdeling bij de indiening van deze aanvraag

vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming dan wel na de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 van de vreemdeling die vervoegd wordt. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze termijn van een jaar, rekening met bijzondere omstandigheden en dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De minister of zijn gemachtigde kan, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede, derde en vierde lid³ bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42^{quater}, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10bis, 40bis, 40ter, 47/2, 1°, of 57/34/1 zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.

§ 4. Paragraaf 1, eerste lid, 1° en 4° tot 6° is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te

minstens een begin van bewijs van zijn identiteit voorlegt evenals een begin van bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband en op voorwaarde dat hij uiterlijk tien maanden na de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de beslissing tot toelating tot verblijf overeenkomstig artikel 57/45 zijn aanvraag heeft vervolledigd met alle documenten bedoeld in artikel 12bis, §§ 2 tot 4. De Minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van deze termijnen rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. De Koning bepaalt de wijze van indiening van de aanvraag alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

In afwijking van het vierde lid, kan de minister of zijn gemachtigde, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede en derde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in paragraaf 1 bedoelde familieleden moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42^{quater}, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10bis, 40bis, 40ter of 47/2, 1°, zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de

verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.	gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.
§ 5. De [...] bestaansmiddelen bedoeld in § 2 [...] moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.	§ 4. Een polygame vreemdeling kan zich niet laten vervoegen door zijn echtgenoot bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 4°, a), 5°, a) of 6°, a), indien een andere echtgenoot reeds in het Rijk verblijft.
Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen; 3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.	§ 5. Het bedrag van de bestaansmiddelen bedoeld in paragraaf 2 moet netto ten minste gelijk zijn aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen; 3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.
Artikel 10bis § 1. Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een	§ 6. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België. § 1. Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een

vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf in de hoedanigheid van student op grond van de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk III een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging worden toegekend indien de student of één van de betrokken familieleden het bewijs aanbrengt:

- dat de student over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

- dat de student over voldoende huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

- dat de student over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;
- dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet. De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

§ 2. Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor een beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien zij het bewijs aanbrengen:

vreemdeling die gemachtigd is tot verblijf in de hoedanigheid van student op grond van de bepalingen van Titel II, Hoofdstuk III een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging worden toegekend indien de student of één van de betrokken familieleden het bewijs aanbrengt: dat de student over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

- **dat de student over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;**

- dat de student over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;
- dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet. De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

§ 2. **Wanneer de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd in België te verblijven** voor een beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, moet die machtiging toegekend worden indien zij het bewijs aanbrengen:

1° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

2° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt die toelaat om het familielid of de familieleden die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats, zoals bepaald in artikel 2, van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek.
De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad,;

3° dat de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

1° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden;

2° dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° dat de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° dat zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

De machtiging tot verblijf bedoeld in het eerste lid, wordt pas toegekend aan de familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 9bis wanneer de vreemdeling die vervoegd wordt sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Deze laatstgenoemde termijn vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e).

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2/1, zijn het eerste, tweede en derde lid niet van toepassing op de familieleden van een

vreemdeling die toegelaten werd om in het Rijk te verblijven als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus of de tijdelijke beschermingsstatus.

2/1. Onder voorbehoud van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, en artikel 57/34, wordt de machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden, aangevraagd door de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van de subsidiaire beschermingsstatus of de tijdelijke beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, toegekend op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd wordt sedert minimum twee jaar toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk en de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk aankwam, en voor zover de familieleden het bewijs aanbrengen dat:

1° de vreemdeling die vervoegd wordt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, § 5, om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te kunnen voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze voorwaarde is niet van toepassing wanneer de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e);

2° de vreemdeling die vervoegd wordt over voldoende huisvesting beschikt die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° de vreemdeling die vervoegd wordt, over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt;

4° zij zich niet bevinden in één van de in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bepaalde gevallen, of niet lijden aan een van de ziekten die een gevaar

§ 3. De §§ 1 en 2 zijn ook van toepassing op de gezinsleden bedoeld bij artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, van een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van de Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, en die gemachtigd is tot verblijf in het Rijk op grond van de bepalingen van titel II, hoofdstuk V, of die deze machtiging aanvraagt.

Wanneer echter een gezin al is gevormd of opnieuw is gevormd in die andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het gezinslid zich komt voegen, niet het bewijs leveren dat hij beschikt over behoorlijke huisvesting om het gezinslid of de gezinsleden te ontvangen en zal, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening worden gehouden met het bewijs dat het gezinslid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken gezinsleden de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene of de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze Staat hebben verbleven als gezinslid van een langdurig ingezetene, voorleggen.

§ 4. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die in toepassing van artikel 61/27-4 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer echter een familie al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie

voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De in het eerste lid bedoelde termijn van twee jaar, vervalt indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de familieleden zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, c) tot e).

De bepalingen van artikel 12bis, § 6, zijn eveneens van toepassing.

§ 3. De §§ 1 en 2 zijn ook van toepassing op de **in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden** van een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, op grond van de Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, en die gemachtigd is tot verblijf in het Rijk op grond van de bepalingen van titel II, hoofdstuk V, of die deze machtiging aanvraagt.

Wanneer echter een gezin al is gevormd of opnieuw is gevormd in die andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie het gezinslid zich komt voegen, niet het bewijs leveren dat hij beschikt over behoorlijke huisvesting om het gezinslid of de gezinsleden te ontvangen en zal, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening worden gehouden met het bewijs dat het gezinslid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken gezinsleden de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene of de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze Staat hebben verbleven als gezinslid van een langdurig ingezetene, voorleggen.

§ 4. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de **in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden** van de vreemdeling die in toepassing van artikel 61/27-4 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer echter een familie al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, moet de vreemdeling bij wie

het familielid zich komt voegen, niet het bewijs leveren dat hij beschikt over voldoende huisvesting om het familielid of de familieleden te ontvangen en wordt, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening gehouden met het bewijs dat het familielid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om van deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken familieleden de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze Staat hebben verbleven als familielid van een houder van een Europese blauwe kaart, voorleggen.

§ 5. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de onderdaan van een derde land die in toepassing van artikel 61/39 of artikel 61/48 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer een familie echter al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, legt het familielid de volgende informatie en documenten voor:

- 1° de geldige verblijfstitel afgeleverd door de eerste lidstaat;
- 2° het bewijs dat hij in de hoedanigheid van familielid in de eerste lidstaat heeft verbleven.

§ 6. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/13/3 of artikel 61/13/10 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer een familie echter al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, legt het familielid van de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/13/10 gemachtigd werd tot verblijf, de volgende informatie en documenten voor:

- 1° de geldige verblijfstitel afgeleverd door de eerste lidstaat;
- 2° het bewijs dat hij in de hoedanigheid van familielid in de eerste lidstaat heeft verbleven.

het familielid zich komt voegen, niet het bewijs leveren dat hij beschikt over voldoende huisvesting om het familielid of de familieleden te ontvangen en wordt, wat de voorwaarde betreft van de stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, ook rekening gehouden met het bewijs dat het familielid persoonlijk over dergelijke middelen beschikt. Om van deze bijzondere regeling te kunnen genieten, moeten de betrokken familieleden de verblijfstitel die hun is afgegeven door een lidstaat van de Europese Unie, samen met het bewijs dat zij in deze Staat hebben verbleven als familielid van een houder van een Europese blauwe kaart, voorleggen.

§ 5. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op **de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e) bedoelde familieleden** van de onderdaan van een derde land die in toepassing van artikel 61/39 of artikel 61/48 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer een familie echter al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, legt het familielid de volgende informatie en documenten voor:

- 1° de geldige verblijfstitel afgeleverd door de eerste lidstaat;
- 2° het bewijs dat hij in de hoedanigheid van familielid in de eerste lidstaat heeft verbleven.

§ 6. Paragraaf 2 is eveneens van toepassing op **de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden** van de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/13/3 of artikel 61/13/10 gemachtigd werd tot verblijf.

Wanneer een familie echter al is gevormd of opnieuw is gevormd in een andere lidstaat van de Europese Unie, legt het familielid van de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/13/10 gemachtigd werd tot verblijf, de volgende informatie en documenten voor:

- 1° de geldige verblijfstitel afgeleverd door de eerste lidstaat;
- 2° het bewijs dat hij in de hoedanigheid van familielid in de eerste lidstaat heeft verbleven.

Artikel 10ter

§ 1. De aanvraag tot machtiging tot verblijf wordt ingediend volgens de modaliteiten die worden voorzien door artikel 9 of 9bis.

§ 1. De aanvraag tot machtiging tot verblijf wordt ingediend volgens de modaliteiten die worden voorzien door artikel 9 of 9bis.

De datum voor het indienen van de in artikel 10bis bedoelde aanvraag is die waarop alle bewijzen, bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid, of § 2, eerste lid, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd, met inbegrip van een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, indien de aanvrager ouder is dan 18 jaar, alsmede een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in (...) de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten.

§ 2. De beslissing met betrekking tot de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden na de datum waarop de aanvraag werd ingediend, zoals bepaald in § 1, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan de

De datum voor het indienen van de in artikel 10bis bedoelde aanvraag is die waarop alle bewijzen, **bedoeld in artikel 10bis, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid of § 2/1, eerste lid** overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd, met inbegrip van een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, indien de aanvrager ouder is dan 18 jaar, alsmede een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in (...) de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten.

§ 2. De beslissing met betrekking tot de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden na de datum waarop de aanvraag werd ingediend, zoals bepaald in § 1, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. **De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.**

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan **het**

duurzame en stabiele relatie als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het derde lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de machtiging tot verblijf verstrekt worden.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 2bis. In afwijking van de §§ 1 en 2 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de bij artikel 10bis, § 3, bedoelde gezinsleden ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag genomen.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met het complex karakter van het onderzoek van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn éénmaal met drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van vier maanden, volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 2ter. In afwijking van § 2, wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, § 4, bedoelde familieleden ten laatste vier maanden na de datum waarop de aanvraag werd ingediend, zoals bepaald in § 1, getroffen en betekend.

partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het derde lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de machtiging tot verblijf verstrekt worden.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 2bis. In afwijking van de §§ 1 en 2 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de bij artikel 10bis, § 3, bedoelde gezinsleden ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag genomen.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met het complex karakter van het onderzoek van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn éénmaal met drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht.

Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van vier maanden, volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 2ter. In afwijking van § 2, wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, § 4, bedoelde familieleden ten laatste vier maanden na de datum waarop de aanvraag werd ingediend, zoals bepaald in § 1, getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal verlengen met een periode van drie maanden. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de machtiging tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 2^{quater}. In afwijking van paragraaf 2, wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, § 5 bedoelde familieleden ten laatste binnen negentig dagen volgend op de indiening van de aanvraag zoals in paragraaf 1 wordt gedefinieerd, ter kennis gebracht.

Wanneer de aanvraag bedoeld in het eerste lid op hetzelfde ogenblik wordt ingediend als de aanvraag ingediend overeenkomstig artikel 61/34 of artikel 61/45 van de onderdaan van een derde land die zij willen vervoegen, behandelt de minister of zijn gemachtigde deze aanvragen tegelijk.

§ 2^{quinquies}. In afwijking van paragraaf 2 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, § 6, bedoelde familieleden ten laatste binnen negentig dagen volgend op de indiening van de aanvraag zoals in paragraaf 1 wordt gedefinieerd, ter kennis gebracht.

Wanneer de aanvraag bedoeld in het eerste lid op hetzelfde ogenblik wordt ingediend als de aanvraag ingediend overeenkomstig artikel 61/12 of artikel 61/13/8, van de onderdaan van

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan **het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid**, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal verlengen met een periode van drie maanden. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de machtiging tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 2^{quater}. In afwijking van paragraaf 2, wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, § 5 bedoelde familieleden ten laatste binnen negentig dagen volgend op de indiening van de aanvraag zoals in paragraaf 1 wordt gedefinieerd, ter kennis gebracht.

Wanneer de aanvraag bedoeld in het eerste lid op hetzelfde ogenblik wordt ingediend als de aanvraag ingediend overeenkomstig artikel 61/34 of artikel 61/45 van de onderdaan van een derde land die zij willen vervoegen, behandelt de minister of zijn gemachtigde deze aanvragen tegelijk.

§ 2^{quinquies}. In afwijking van paragraaf 2 wordt de beslissing over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis, § 6, bedoelde familieleden ten laatste binnen negentig dagen volgend op de indiening van de aanvraag zoals in paragraaf 1 wordt gedefinieerd, ter kennis gebracht.

Wanneer de aanvraag bedoeld in het eerste lid op hetzelfde ogenblik wordt ingediend als de aanvraag ingediend overeenkomstig artikel 61/12 of artikel 61/13/8, van de onderdaan van

een derde land bij wie zij zich willen vervoegen, behandelt de minister of zijn gemachtigde deze aanvragen tegelijk.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kunnen beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te verwerpen, hetzij om dezelfde redenen als de redenen bedoeld in artikel 11, § 1, 1° tot 3°, hetzij indien de vreemdeling de andere voorwaarden van artikel 10bis niet of niet meer vervult, [...] hetzij indien vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat hij het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

een derde land bij wie zij zich willen vervoegen, behandelt de minister of zijn gemachtigde deze aanvragen tegelijk.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kunnen beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te verwerpen, hetzij om dezelfde redenen als de redenen bedoeld in artikel 11, § 1, 1° tot 3°, hetzij indien de vreemdeling de andere voorwaarden van artikel 10bis niet of niet meer vervult, [...] hetzij indien vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat hij het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

Artikel 11

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet dan wel van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5° met wie de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° [...] het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven;

5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.

De op het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot

In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, b), 5°, b), of 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;

4° [...] het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven;

5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.

De op het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot

stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonst het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonst het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.	2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.
De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.	De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.
Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.	Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.
Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.	Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.
Artikel 12bis	
§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.	§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.
In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats: 1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf	In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats: 1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf

van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en hij een minderjarig kind is als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje of indien hij de ouder is zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°;

5° indien hij een familielid is van een minderjarige vreemdeling die de internationale bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 8°.

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, c) tot f), of 6°, c) tot e), en gemachtigd is tot een verblijf van maximaal drie maanden, dan wel indien hij een familielid is bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°.

5° [...]

§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document.

De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd.

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager. Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vijfde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij

De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. **De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.**

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan **het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid**, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager. Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vijfde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij

zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangstbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

§ 3bis. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en

zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangstbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan **het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid** kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

§ 3bis. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van **de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden** van de vreemdeling die de status van langdurig

voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent

ingezetene geniet en voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan **het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid**, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent

een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5.

De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van §3bis zijn eveneens van toepassing.

§ 5. Wanneer het familielid of de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf in het Rijk is toegelaten overeenkomstig artikel 57/45 of van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5.

De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van §3bis zijn eveneens van toepassing.

§ 5. **Wanneer de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5° met wie de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam**, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.

§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Artikel 13

§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze

§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze

wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode geldt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7° of 8°, bedoelde familieleden, dienen eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, wordt op de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, en op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, de in het zevende lid voorziene bepaling toegepast.

wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode geldt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

In afwijking van het derde lid, dienen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f), voor de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur, eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

In afwijking van het derde lid, ontvangen de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10*bis*, §§ 1 tot 6, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.

§ 2*bis*. [...]

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

3° [...]

Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoeld

vreemdeling die begeleid wordt. De toelating tot verblijf wordt van onbeperkte duur wanneer de vreemdeling die begeleid wordt over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en voor zover het familielid nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10 en geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10*bis*, §§ 1 tot 6, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.

§ 2*bis*. [...]

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

3° [...]

Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°,

familieelid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10*bis*, § 2 bedoelde familieleden:

- 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd;
- 2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;
- 3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;
- 4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;

5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10*bis*, § 1, bedoelde familieleden.

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§5. [...]

§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.

bedoeld familieelid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.

§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van **de in artikel 10*bis*, §§ 2 en 2/1 bedoelde familieleden**:

- 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd;
- 2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;
- 3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;
- 4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van wettelijk geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, b), of de vreemdeling die hij vervoegd heeft, is in het huwelijk getreden met een andere persoon of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon;**
- 5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10*bis*, § 1, bedoelde familieleden.

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 5. [...]

§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10bis. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10bis. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

Artikel 15

Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan:

1° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of diens familieleden op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, voorzover deze, wat de echtgenoot of de partner betreft, samenleeft met die vreemdeling;

2° de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

De minister of diens gemachtigde kan controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de gestelde voorwaarden. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

De minister of diens gemachtigde kan controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de gestelde voorwaarden. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

Artikel 19

§ 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

§ 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of

wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Een vreemdeling die gemachtigd werd tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 en nadien de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, verliest zijn recht op terugkeer in het Rijk alleen wanneer hij gedurende vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat. Hetzelfde geldt voor zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen.

De vreemdeling bedoeld in artikel 61/12 en die gebruik heeft gemaakt van zijn recht op lange-termijnmobiliteit in een andere lidstaat behoudt zijn recht op terugkeer zolang zijn Belgische vergunning voor onderzoeker geldig is.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en die gedurende twaalf of vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld, niet naleeft.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De vreemdeling, bedoeld in § 1, tweede en derde lid, die zijn recht op terugkeer is verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in

wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Een vreemdeling die gemachtigd werd tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 en nadien de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, verliest zijn recht op terugkeer in het Rijk alleen wanneer hij gedurende vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat. Hetzelfde geldt voor **zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e)** die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen.

De vreemdeling bedoeld in artikel 61/12 en die gebruik heeft gemaakt van zijn recht op lange-termijnmobiliteit in een andere lidstaat behoudt zijn recht op terugkeer zolang zijn Belgische vergunning voor onderzoeker geldig is.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en die gedurende twaalf of vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld, niet naleeft.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De vreemdeling, bedoeld in § 1, tweede en derde lid, die zijn recht op terugkeer is verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in

de Ministerraad, de status van langdurig ingezetene verkrijgen.

§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.

§ 4. Zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel uitgereikt in België verstreken is, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van:

1° de vreemdeling die houder is van een Belgische EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfstitel afgegeven door deze andere lidstaat op grond van de bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid;

2° de vreemdeling die internationale bescherming geniet in het Rijk en de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verworven en ten aanzien van wie de bevoegde overheid van deze lidstaat een verwijderingsmaatregel heeft uitgevaardigd, wegens een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°;

3° de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/27 werd gemachtigd tot verblijf in het Rijk en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel werd genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie ten gevolge van een weigering van zijn verblijfsaanvraag op grond van de bepalingen van de Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde

de Ministerraad, de status van langdurig ingezetene verkrijgen.

§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.

§ 4. Zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel uitgereikt in België verstreken is, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van:

1° de vreemdeling die houder is van een Belgische EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfstitel afgegeven door deze andere lidstaat op grond van de bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, **evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°**, onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid;

2° de vreemdeling die internationale bescherming geniet in het Rijk en de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verworven en ten aanzien van wie de bevoegde overheid van deze lidstaat een verwijderingsmaatregel heeft uitgevaardigd, wegens een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid, **evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°**;

3° de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/27 werd gemachtigd tot verblijf in het Rijk en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel werd genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie ten gevolge van een weigering van zijn verblijfsaanvraag op grond van de bepalingen van de Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde

landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°.

§ 5. Wanneer de onderdaan van een derde land die gebruikmaakt van het recht op mobiliteit, niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor mobiliteit in de tweede lidstaat of indien de door de minister of zijn gemachtigde afgegeven vergunning tijdens de periode van mobiliteit in de tweede lidstaat is verstreken, beëindigd of ingetrokken, wordt de onderdaan van een derde land door de minister of zijn gemachtigde, op verzoek van de tweede lidstaat, zonder formaliteiten en onverwijld, toegelaten het Rijk opnieuw binnen te komen.

De Koning kan bepalen:

1° in welke gevallen een document aan deze onderdaan van een derde land wordt afgegeven;
2° welk document in voorkomend geval wordt afgeleverd.

landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan, **evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e).**

§ 5. Wanneer de onderdaan van een derde land die gebruikmaakt van het recht op mobiliteit, niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor mobiliteit in de tweede lidstaat of indien de door de minister of zijn gemachtigde afgegeven vergunning tijdens de periode van mobiliteit in de tweede lidstaat is verstreken, beëindigd of ingetrokken, wordt de onderdaan van een derde land door de minister of zijn gemachtigde, op verzoek van de tweede lidstaat, zonder formaliteiten en onverwijld, toegelaten het Rijk opnieuw binnen te komen.

De Koning kan bepalen:

1° in welke gevallen een document aan deze onderdaan van een derde land wordt afgegeven;
2° welk document in voorkomend geval wordt afgeleverd.

Artikel 39/79

§ 1. Onder voorbehoud van paragraaf 3 en behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn:

1° de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf van de in artikel 10 bis bedoelde vreemdelingen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten;
2° de beslissing tot weigering van de erkenning van het recht op verblijf of die een einde maakt aan het recht op verblijf, genomen in toepassing van (artikel 11, § 1 of 2);
3° het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd aan de in artikel 10bis, § 2 of § 3, bedoelde familieleden op basis van artikel 13, §

§ 1. Onder voorbehoud van paragraaf 3 en behalve mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen worden uitgevoerd en mogen geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De in het eerste lid bedoelde beslissingen zijn:

1° de beslissing tot weigering van de machtiging tot verblijf van de in artikel 10 bis bedoelde vreemdelingen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten;
2° de beslissing tot weigering van de erkenning van het recht op verblijf of die een einde maakt aan het recht op verblijf, genomen in toepassing van (artikel 11, § 1 of 2);
3° het bevel om het grondgebied te verlaten, afgeleverd **aan de in artikel 10bis, §§ 2, 2/1 of 3, bedoelde familieleden** op basis van artikel 13, §

4, eerste lid, of aan de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden, om dezelfde redenen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten”;

4° [...]

5° het verwerpen van een aanvraag om machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene;

6° [...]

7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld, in artikel 40bis [...];

8° elke beslissing tot weigering van een erkenning van het verblijfsrecht van een vreemdeling bedoeld in artikel 40ter;

9° [...]

§ 2. De EU-vreemdeling zal bij een betwisting bedoeld in § 1, tweede lid, 7° en 8° desgevallend gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde om zijn verdediging in persoon te voeren, behalve wanneer zijn verschijning kan leiden tot ernstige verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid of wanneer het beroep betrekking heeft op een weigering van de toegang tot het grondgebied.

Deze bepaling is eveneens van toepassing voor de Raad van State, optredend als cassatierechter tegen een uitspraak van de Raad.

§ 3. Dit artikel is niet van toepassing wanneer de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde beslissingen steunen op dwingende redenen van nationale veiligheid.

4, eerste lid, of aan de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden, om dezelfde redenen, op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd werd, nog steeds in het Rijk verblijft, niet langer in het Rijk verblijft dan de beperkte duur van zijn machtiging tot verblijf of niet het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten”;

4° [...]

5° het verwerpen van een aanvraag om machtiging tot vestiging of de status van langdurig ingezetene;

6° [...]

7° elke beslissing tot weigering van erkenning van een verblijfsrecht aan een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld in artikel 40bis op grond van toepasselijke Europese regelgeving alsmede iedere beslissing waarbij een einde gemaakt wordt aan het verblijf van een burger van de Unie of zijn familielid bedoeld, in artikel 40bis [...];

8° elke beslissing tot weigering van een erkenning van het verblijfsrecht van een vreemdeling bedoeld in artikel 40ter;

9° [...]

§ 2. De EU-vreemdeling zal bij een betwisting bedoeld in § 1, tweede lid, 7° en 8° desgevallend gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde om zijn verdediging in persoon te voeren, behalve wanneer zijn verschijning kan leiden tot ernstige verstoring van de openbare orde of de openbare veiligheid of wanneer het beroep betrekking heeft op een weigering van de toegang tot het grondgebied.

Deze bepaling is eveneens van toepassing voor de Raad van State, optredend als cassatierechter tegen een uitspraak van de Raad.

§ 3. Dit artikel is niet van toepassing wanneer de in paragraaf 1, tweede lid, bedoelde beslissingen steunen op dwingende redenen van nationale veiligheid.

Artikel 40ter

§ 1. Als Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer en verblijf wordt beschouwd: de Belg die, na een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

§ 1. Als Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer en verblijf wordt beschouwd: de Belg die, na een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

terugkeert om zich op het grondgebied van het Rijk te vestigen.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, en de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2 van een Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer en verblijf, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie zoals bedoeld in hoofdstuk I dan wel hoofdstuk *Ibis*, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° het gezinsleven werd opgebouwd dan wel bestendigd tijdens het daadwerkelijke verblijf van de Belg en het familielid in een andere lidstaat van de Europese Unie; en
- 2° de familieleden begeleiden of vervoegen de Belg op het grondgebied van het Rijk; en
- 3° het gezinsleven werd niet beëindigd voor de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht krachtens dit artikel.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

- 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;
- 2° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg of van diens echtgenoot of geregistreerde partner bedoeld in het eerste lid, 1°, beneden de leeftijd van achttien jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen. De rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt heeft, dient aan te tonen dat de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over hem uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient hij aan te tonen dat de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming heeft gegeven. Indien de Belg, diens echtgenoot of de registreerde partner het ouderlijk gezag

terugkeert om zich op het grondgebied van het Rijk te vestigen.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, en de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2 van een Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer en verblijf, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie zoals bedoeld in hoofdstuk I dan wel hoofdstuk *Ibis*, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° het gezinsleven werd opgebouwd dan wel bestendigd tijdens het daadwerkelijke verblijf van de Belg en het familielid in een andere lidstaat van de Europese Unie; en
- 2° de familieleden begeleiden of vervoegen de Belg op het grondgebied van het Rijk; en
- 3° het gezinsleven werd niet beëindigd voor de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht krachtens dit artikel.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

- 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;
- 2° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg of van diens echtgenoot of geregistreerde partner bedoeld in het eerste lid, 1°, beneden de leeftijd van achttien jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen. De rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt heeft, dient aan te tonen dat de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over hem uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient hij aan te tonen dat de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming heeft gegeven. Indien de Belg, diens echtgenoot of de registreerde partner het ouderlijk gezag

niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd;

3° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad, die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige Belg uitoefenen, voor zover zij de minderjarige Belg op het grondgebied begeleiden of zich bij hem voegen en de daadwerkelijke zorg over hem dragen en op voorwaarde dat zij hun identiteit aantonen door middel van een geldig identiteitsdocument.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem begeleiden of zich bij hem voegen te

niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd;

3° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad, die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige Belg uitoefenen, voor zover zij de minderjarige Belg op het grondgebied begeleiden of zich bij hem voegen en de daadwerkelijke zorg over hem dragen en op voorwaarde dat zij hun identiteit aantonen door middel van een geldig identiteitsdocument.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien het bedrag van de bestaansmiddelen netto ten minste gelijk is aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen dat door artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimummaandinkomen wordt beoogd. Dit bedrag wordt verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de Belg. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

2° beschikt over behoorlijke huisvesting die als normaal beschouwd wordt voor een vergelijkbaar gezin en dewelke voldoet aan de

herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het oud Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet;

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

§ 3. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot weigering van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, die niet aantoonst dat hij de daadwerkelijke zorg draagt voor de minderjarige Belg die hij begeleidt, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebringen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

wettelijk geldende criteria inzake veiligheid en hygiëne. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de criteria waaraan het onroerend goed moet voldoen alsook de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden;

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. [...]

§ 3. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot weigering van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, die niet aantoonst dat hij de daadwerkelijke zorg draagt voor de minderjarige Belg die hij begeleidt, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebringen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Bij de beoordeling of er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding zoals bedoeld in het eerste lid, worden alle voorgelegde stukken en relevante omstandigheden mee in rekening gebracht.

§ 4. Onverminderd de artikelen 42*ter* en 42*quater*, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van een Belg, ook een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van de familieleden beoogd in § 2, wanneer niet meer is voldaan aan de voorwaarden voorzien in de voorgaande paragrafen. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot einde van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot beëindiging van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Bij de beoordeling of er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding zoals bedoeld in het eerste lid, worden alle voorgelegde stukken en relevante omstandigheden mee in rekening gebracht.

§ 4. Onverminderd de artikelen 42*ter* en 42*quater*, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van een Belg, ook een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van de familieleden beoogd in § 2, wanneer niet meer is voldaan aan de voorwaarden voorzien in de voorgaande paragrafen. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot einde van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot beëindiging van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Artikel 42

§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40*bis*, § 4, tweede lid, en 40*ter*, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

§ 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40*bis*, § 4, tweede lid, en 40*ter*, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. **De vreemdeling dient hiervoor bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, over te leggen. De minister of zijn**

	gemachtigde houdt bij de beoordeling rekening met alle geldige bewijzen die in dit verband door de vreemdeling werden voorgelegd. De Koning kan bepalen welke documenten, in voorkomend geval, kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van de behoefteanalyse.
§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister.	§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister.
§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorziene periode van verblijf van de burger van de Unie die zij begeleiden of vervoegen en bedraagt ten hoogste vijf jaar vanaf de datum van afgifte.	§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorziene periode van verblijf van de burger van de Unie die zij begeleiden of vervoegen en bedraagt ten hoogste vijf jaar vanaf de datum van afgifte.
§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen.	§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen.
Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 euro geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies.	Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 euro geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies.

Artikel 57/34

§ 1. In gevallen waarin er bij een massale of imminente massale toestroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, sprake is van omstandigheden die tot de scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, dan kunnen de familieleden bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie	§ 1. In gevallen waarin er bij een massale of imminente massale toestroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, sprake is van omstandigheden die tot de scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, dan kunnen de familieleden bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie
---	---

bevinden en bescherming behoeven in de zin van artikel 57/29, § 1, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, teneinde zich herenigd te zien met de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:

1° de echtgenoot of de vreemdeling met wie een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk in België, mits deze laatste een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt en op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, mits deze vreemdeling een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt.

De in het eerste lid, 2°, bedoelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen dat ze een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen dat ze gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact

bevinden en bescherming behoeven in de zin van artikel 57/29, § 1, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, teneinde zich herenigd te zien met de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:

1° de echtgenoot, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld onder 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

4° de ouders van de ongehuwde minderjarige begunstigde, en voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.

onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijvenveertig of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan achttien jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld onder 1° of 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring, uitoefenen over de ongehuwde minderjarige begunstigde, en voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.

De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de andere naaste familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de

De in het eerste lid, 2°, bedoelde geregistreerde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° bewijzen dat ze een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

a) indien de partners bewijzen dat ze gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze hebben samengewoond;

b) ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag driemaal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijvenveertig of meer dagen betreffen;

c) ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

2° ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

3° geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het oud Burgerlijk Wetboek;

4° ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het oud Burgerlijk Wetboek.

De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de andere naaste familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de

tijdelijke beschermingsstatus, wanneer zij ten tijde van de gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, met de begunstigde samenwoonden en op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste waren van de begunstigde.

Het familielid bedoeld in het eerste lid moet bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf van het familielid te weigeren, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden. Bij deze beoordeling neemt de minister of diens gemachtigde alle door de verzoeker voorgelegde stukken in rekening.

§ 4. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden in de voorgaande paragrafen alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten binnen dezelfde materie, kan de minister of diens gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of diens gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend

tijdelijke beschermingsstatus, wanneer zij ten tijde van de gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, met de begunstigde samenwoonden en op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste waren van de begunstigde.

Het familielid bedoeld in het eerste lid moet bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf van het familielid te weigeren, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden. Bij deze beoordeling neemt de minister of diens gemachtigde alle door de verzoeker voorgelegde stukken in rekening.

§ 4. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden in de voorgaande paragrafen alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten binnen dezelfde materie, kan de minister of diens gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of diens gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend

geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 5. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de voorgaande paragrafen bepaalde voorwaarden;

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 57/35, kan de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan het familielid indien deze gemachtigd is tot een verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het in artikel 57/29, § 1, bedoelde besluit van de Raad van de Europese Unie, toe te passen.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 6. De familieleden die gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk op grond van dit artikel, genieten de tijdelijke beschermingsstatus. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet die van toepassing zijn op de vreemdelingen die, overeenkomstig artikel 57/30, gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 7. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, alsook

geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 5. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de voorgaande paragrafen bepaalde voorwaarden;

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 57/35, kan de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan het familielid indien deze gemachtigd is tot een verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het in artikel 57/29, § 1, bedoelde besluit van de Raad van de Europese Unie, toe te passen.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 6. De familieleden die gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk op grond van dit artikel, genieten de tijdelijke beschermingsstatus. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet die van toepassing zijn op de vreemdelingen die, overeenkomstig artikel 57/30, gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 7. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, alsook

de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van dit artikel voldoet.	de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van dit artikel voldoet.
---	---

Artikel 57/34/1

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de familieleden bedoeld in artikel 57/34, §§ 2 en 3, van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus en die niet afdoende kunnen bewijzen dat zij zelf bescherming behoeven in de zin van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 zoals bedoeld in artikel 57/29, §1.

Zij dienen het bewijs te leveren dat:

1° zij familielid zijn in de zin van artikel 57/34, §§ 2 of 3 van de begunstigde die vervoegd wordt;

2° zij een gezin vormden met de begunstigde tentijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale of imminente massale toestroom van ontheemden bedoeld in artikel 57/29, § 1;

3° de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan deze massale of imminente massale toestroom van ontheemden;

4° de begunstigde die zij vervoegen beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5, om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 4°, of indien de begunstigde zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 3°;

5° de begunstigde die zij vervoegen over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het oud Burgerlijk Wetboek alsook over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na

[...]

overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden onder artikel 57/34, § 2, 4°; 6° zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De voorwaarden vervat in het tweede lid, 4° en 5°, zijn niet van toepassing voor zover de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot toekenning van de tijdelijke beschermingsstatus aan de begunstigde die vervoegd wordt.

§ 2. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van § 1, alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1, bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere

echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te weigeren houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

§ 4. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de machtiging tot verblijf in het Rijk dat aan het familielid werd toegekend te beëindigen, in de volgende gevallen:

1° er werd een einde gesteld aan de machtiging tot verblijf van de begunstigde die begeleid dan wel vervoegd werd of de tijdelijke beschermingsstatus van de begunstigde wordt beëindigd of ingetrokken op basis van artikel 57/36, § 1, of elke andere bepaling in deze wet;

2° het familielid voldoet niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

3° het familielid en de begunstigde die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

4° het familielid, dat gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 57/34, § 2, 1° of 2°, of de begunstigde die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te beëindigen houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

§ 5. De familieleden bedoeld in paragraaf 1 die gemachtigd werden tot een verblijf, worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de begunstigde die vervoegd wordt.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, de inschrijving en het model van de verblijfstitel die bij de inschrijving wordt afgeleverd alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van onderhavig artikel voldoet.

§ 6. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats vernieuwd, op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend voor het verstrijken van de titel en het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel en mits de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft vernieuwd.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of het familielid voldoet aan de voorwaarden van dit artikel.

§ 7. De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing van de verblijfstitel moet worden aangevraagd.

Artikel 57/36

§ 1. De toegekende regeling inzake de tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur bepaald in artikel 57/29, § 2, bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.

§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, die aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, werd afgegeven op basis van artikel 57/30 of 57/34, beëindigen, de afgegeven verblijfstitel intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten uitreiken.

Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34/1. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast en de termijn waarbinnen de vreemdeling het

§ 1. De toegekende regeling inzake de tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur bepaald in artikel 57/29, § 2, bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.

§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, die aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, werd afgegeven op basis van artikel 57/30 of 57/34, beëindigen, de afgegeven verblijfstitel intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten uitreiken.

Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 10bis, § 2/1. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast en de termijn waarbinnen de vreemdeling het

grondgebied dient te verlaten, mag niet minder dan één maand mag zijn.

De minister of zijn gemachtigde verlengt de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten en voor wie het gelet op zijn gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

De minister of zijn gemachtigde kan bovendien de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten, verlengen indien die vreemdeling deel uitmaakt van een gezin waarvan de minderjarige kinderen in het Rijk schoolgaan, zodat de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.

In de in de voorgaande leden bedoelde gevallen zijn de bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten niet meer van toepassing.

grondgebied dient te verlaten, mag niet minder dan één maand mag zijn.

De minister of zijn gemachtigde verlengt de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten en voor wie het gelet op zijn gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen.

De minister of zijn gemachtigde kan bovendien de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten, verlengen indien die vreemdeling deel uitmaakt van een gezin waarvan de minderjarige kinderen in het Rijk schoolgaan, zodat de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.

In de in de voorgaande leden bedoelde gevallen zijn de bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten niet meer van toepassing.

Artikel 61/4

§ 1. De minister of diens gemachtigde machtigt de in artikel 61/3, § 1, bedoelde vreemdeling tot een verblijf voor een periode van zes maanden indien de procureur des Konings of de arbeidsauditeur hem bevestigen dat het onderzoek of de gerechtelijke procedure nog loopt, dat de vreemdeling blijk geeft van zijn bereidheid tot medewerking en op voorwaarde dat de vreemdeling alle banden met de vermoedelijke plegers van de misdrijven voorzien in artikel 433^{quinquies} van het Strafwetboek of artikel 77bis heeft verbroken en hij geen gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De inschrijving in het vreemdelingenregister en de afgifte van de verblijfstitel die dit bewijst gebeuren in overeenstemming met de bepalingen van artikel 12. De geldigheidsduur van de verblijfstitel en de verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel worden vastgesteld door artikel 13, § 1, zesde lid.

§ 2. Tijdens de geldigheidsduur van de verblijfstitel of bij de verlenging of vernieuwing ervan kan de minister of zijn gemachtigde het verblijf van de vreemdeling beëindigen en hem, indien dat nodig is, het bevel geven om het grondgebied te verlaten indien hij vaststelt dat:

§ 1. De minister of diens gemachtigde machtigt de in artikel 61/3, § 1, bedoelde vreemdeling tot een verblijf voor een periode van zes maanden indien de procureur des Konings of de arbeidsauditeur hem bevestigen dat het onderzoek of de gerechtelijke procedure nog loopt, dat de vreemdeling blijk geeft van zijn bereidheid tot medewerking en op voorwaarde dat de vreemdeling alle banden met de vermoedelijke plegers van de misdrijven voorzien in artikel 433^{quinquies} van het Strafwetboek of artikel 77bis heeft verbroken en hij geen gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De inschrijving in het vreemdelingenregister en de afgifte van de verblijfstitel die dit bewijst gebeuren in overeenstemming met de bepalingen van artikel 12. De geldigheidsduur van de verblijfstitel en de verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel worden vastgesteld **door artikel 13, § 1, zevende lid.**

§ 2. Tijdens de geldigheidsduur van de verblijfstitel of bij de verlenging of vernieuwing ervan kan de minister of zijn gemachtigde het verblijf van de vreemdeling beëindigen en hem, indien dat nodig is, het bevel geven om het grondgebied te verlaten indien hij vaststelt dat:

1° de vreemdeling actief, vrijwillig en uit eigen beweging opnieuw contact heeft opgenomen met de vermoedelijke plegers van het misdrijf bedoeld in artikel 433*quinqüies* van het Strafwetboek of het misdrijf bedoeld in artikel 77*bis*;

2° de vreemdeling niet meer meewerkt;

3° de gerechtelijke autoriteiten besloten hebben om de procedure te beëindigen.

Het eerste lid is eveneens van toepassing indien de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling als een mogelijk gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid beschouwt of, in samenwerking met de gerechtelijke autoriteiten, van oordeel is dat de medewerking van de vreemdeling bedrieglijk is of dat zijn klacht bedrieglijk of ongegrond is.

1° de vreemdeling actief, vrijwillig en uit eigen beweging opnieuw contact heeft opgenomen met de vermoedelijke plegers van het misdrijf bedoeld in artikel 433*quinqüies* van het Strafwetboek of het misdrijf bedoeld in artikel 77*bis*;

2° de vreemdeling niet meer meewerkt;

3° de gerechtelijke autoriteiten besloten hebben om de procedure te beëindigen.

Het eerste lid is eveneens van toepassing indien de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling als een mogelijk gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid beschouwt of, in samenwerking met de gerechtelijke autoriteiten, van oordeel is dat de medewerking van de vreemdeling bedrieglijk is of dat zijn klacht bedrieglijk of ongegrond is.

Artikel 61/11

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

1° de onderdanen van een derde land die verzoeken gemachtigd te worden of reeds gemachtigd zijn om meer dan negentig dagen op het grondgebied van het Rijk te verblijven in de hoedanigheid van onderzoeker verbonden door een gastovereenkomst met een erkende onderzoekinstelling;

2° de onderdanen van een derde land die in een andere lidstaat van de Europese Unie een vergunning voor onderzoeker hebben gekregen en het Rijk willen binnenkomen om hier te verblijven en te werken in het kader van kortetermijnmobiliteit;

3° de onderdanen van een derde land die in een andere lidstaat van de Europese Unie een vergunning voor onderzoeker hebben gekregen en het Rijk willen binnenkomen om hier te verblijven en te werken in het kader van lange-termijnmobiliteit, op basis van een gastovereenkomst met een erkende onderzoekinstelling;

4° de onderdanen van een derde land bedoeld in de bepalingen onder 1° en 2° die gemachtigd worden om in één van deze hoedanigheden in het Rijk te verblijven en er te werken;

5° de onderdanen van een derde land die gemachtigd werden om in de hoedanigheid van onderzoeker in het Rijk te verblijven en te werken en die hun verblijf tijdelijk willen voortzetten teneinde werk te zoeken of een onderneming op te richten;

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

1° de onderdanen van een derde land die verzoeken gemachtigd te worden of reeds gemachtigd zijn om meer dan negentig dagen op het grondgebied van het Rijk te verblijven in de hoedanigheid van onderzoeker verbonden door een gastovereenkomst met een erkende onderzoekinstelling;

2° de onderdanen van een derde land die in een andere lidstaat van de Europese Unie een vergunning voor onderzoeker hebben gekregen en het Rijk willen binnenkomen om hier te verblijven en te werken in het kader van kortetermijnmobiliteit;

3° de onderdanen van een derde land die in een andere lidstaat van de Europese Unie een vergunning voor onderzoeker hebben gekregen en het Rijk willen binnenkomen om hier te verblijven en te werken in het kader van lange-termijnmobiliteit, op basis van een gastovereenkomst met een erkende onderzoekinstelling;

4° de onderdanen van een derde land bedoeld in de bepalingen onder 1° en 2° die gemachtigd worden om in één van deze hoedanigheden in het Rijk te verblijven en er te werken;

5° de onderdanen van een derde land die gemachtigd werden om in de hoedanigheid van onderzoeker in het Rijk te verblijven en te werken en die hun verblijf tijdelijk willen voortzetten teneinde werk te zoeken of een onderneming op te richten;

6° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een onderzoeker die in een andere lidstaat van de Europese Unie gemachtigd werden tot verblijf als familieleden van deze onderzoeker voor zover zij zich bij deze vervoegen in het kader van kortetermijnmobiliteit.

6° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een onderzoeker die in een andere lidstaat van de Europese Unie gemachtigd werden tot verblijf als familieleden van deze onderzoeker voor zover zij zich bij deze vervoegen in het kader van kortetermijnmobiliteit.

Artikel 61/13/5

§ 1. Een onderdaan van een derde land die door een andere lidstaat van de Europese Unie werd gemachtigd tot een verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker, wordt in het kader van kortetermijnmobiliteit, toegelaten op het grondgebied van het Rijk voor een verblijf van ten hoogste honderdtachtig dagen binnen een periode van driehonderd zestig dagen om er een deel van zijn onderzoek te voltooien, mits het voornemen tot mobiliteit door de onderzoekinstelling in België ter kennis werd gebracht aan de minister of zijn gemachtigde.

§ 1. Een onderdaan van een derde land die door een andere lidstaat van de Europese Unie werd gemachtigd tot een verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker, wordt in het kader van kortetermijnmobiliteit, toegelaten op het grondgebied van het Rijk voor een verblijf van ten hoogste honderdtachtig dagen binnen een periode van driehonderd zestig dagen om er een deel van zijn onderzoek te voltooien, mits het voornemen tot mobiliteit door de onderzoekinstelling in België ter kennis werd gebracht aan de minister of zijn gemachtigde.

De kennisgeving gebeurt ofwel op het moment van de aanvraag in de eerste lidstaat, indien er in dat stadium al een voornemen tot mobiliteit naar België bestaat, of nadat de onderzoeker in de eerste lidstaat is toegelaten, zodra de voorgenomen mobiliteit naar België bekend is.

De kennisgeving gebeurt ofwel op het moment van de aanvraag in de eerste lidstaat, indien er in dat stadium al een voornemen tot mobiliteit naar België bestaat, of nadat de onderzoeker in de eerste lidstaat is toegelaten, zodra de voorgenomen mobiliteit naar België bekend is.

De korte-termijnmobiliteit kan aanvangen zodra de kennisgeving werd ingediend en voor zover de onderzoeker in het bezit is van een geldige vergunning voor onderzoeker, afgeleverd door de eerste lidstaat.

De korte-termijnmobiliteit kan aanvangen zodra de kennisgeving werd ingediend en voor zover de onderzoeker in het bezit is van een geldige vergunning voor onderzoeker, afgeleverd door de eerste lidstaat.

§ 2. Bij de kennisgeving worden de hiernavolgende documenten voorgelegd:

1° een kopie van zijn geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel dat of die voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscode en geldig is voor ten minste de duur van het geplande verblijf;

2° een met een in België erkende onderzoekinstelling afgesloten gastovereenkomst of, indien hij hierover niet beschikt, de met de onderzoekinstelling in de eerste lidstaat afgesloten gastovereenkomst;

3° indien dit niet uit de in de bepaling onder 2° bedoelde gastovereenkomst blijkt, het bewijs van de beoogde duur en data van de mobiliteit;

4° het bewijs dat hij gedurende het geplande verblijf zal beschikken over voldoende

§ 2. Bij de kennisgeving worden de hiernavolgende documenten voorgelegd:

1° een kopie van zijn geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel dat of die voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscode en geldig is voor ten minste de duur van het geplande verblijf;

2° een met een in België erkende onderzoekinstelling afgesloten gastovereenkomst of, indien hij hierover niet beschikt, de met de onderzoekinstelling in de eerste lidstaat afgesloten gastovereenkomst;

3° indien dit niet uit de in de bepaling onder 2° bedoelde gastovereenkomst blijkt, het bewijs van de beoogde duur en data van de mobiliteit;

4° het bewijs dat hij gedurende het geplande verblijf zal beschikken over voldoende

bestaansmiddelen om zijn reiskosten naar de eerste lidstaat te kunnen dragen in de in artikel 61/13/7 bedoelde gevallen en om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Er wordt hierbij met name rekening gehouden met de inkomsten die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker zal ontvangen; 5° indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en in voorkomend geval zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht; 6° een geldige vergunning voor onderzoeker afgeleverd door de eerste lidstaat die minstens de periode van korte-termijnmobiliteit dekt.

Indien behoorlijk wordt aangetoond dat het document bedoeld in het eerste lid, 5°, niet kan worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker binnen het kader van korte-termijnmobiliteit, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen.

De voorgelegde stukken dienen, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld te zijn van een beëdigde vertaling in één van de drie landstalen of het Engels.

De Koning kan het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel onderwerpen aan geldigheidsvoorwaarden die preciezer of aanvullend zijn.

§ 3. De in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van een onderzoeker, die onderdaan zijn van een derde land en die door een andere lidstaat werden gemachtigd tot een verblijf in de hoedanigheid van familielid van een onderzoeker, worden in het kader van korte-termijnmobiliteit toegelaten op het grondgebied van het Rijk voor een verblijf van ten hoogste honderdtachtig dagen binnen een periode van driehonderd zestig dagen om zich bij hun familielid dat overeenkomstig dit artikel in België verblijft, in het kader van korte-termijnmobiliteit

bestaansmiddelen om zijn reiskosten naar de eerste lidstaat te kunnen dragen in de in artikel 61/13/7 bedoelde gevallen en om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Er wordt hierbij met name rekening gehouden met de inkomsten die hij tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker zal ontvangen; 5° indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, en in voorkomend geval zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht; 6° een geldige vergunning voor onderzoeker afgeleverd door de eerste lidstaat die minstens de periode van korte-termijnmobiliteit dekt.

Indien behoorlijk wordt aangetoond dat het document bedoeld in het eerste lid, 5°, niet kan worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker binnen het kader van korte-termijnmobiliteit, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen.

De voorgelegde stukken dienen, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld te zijn van een beëdigde vertaling in één van de drie landstalen of het Engels.

De Koning kan het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel onderwerpen aan geldigheidsvoorwaarden die preciezer of aanvullend zijn.

§ 3. De in artikel 10, § 1, eerste lid, 6°, a) tot e), bedoelde familieleden van een onderzoeker, die onderdaan zijn van een derde land en die door een andere lidstaat werden gemachtigd tot een verblijf in de hoedanigheid van familielid van een onderzoeker, worden in het kader van korte-termijnmobiliteit toegelaten op het grondgebied van het Rijk voor een verblijf van ten hoogste honderdtachtig dagen binnen een periode van driehonderd zestig dagen om zich bij hun familielid dat overeenkomstig dit artikel in België verblijft, in het kader van korte-termijnmobiliteit

te vervoegen, mits het voornemen tot mobiliteit door de onderzoekinstelling in België ter kennis werd gebracht aan de minister of zijn gemachtigde.

De in paragraaf 1 bedoelde kennisgeving wordt aangevuld zodra het voornemen tot mobiliteit naar België bekend is.

§ 4. De in paragraaf 1 bedoelde kennisgeving wordt aangevuld met de volgende documenten:

1° een kopie van zijn geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel dat of die voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscore en geldig is voor ten minste de duur van het geplande verblijf;

2° het bewijs dat de onderzoeker of zijn familielid gedurende het geplande verblijf zal beschikken over voldoende bestaansmiddelen om zijn reiskosten naar de eerste lidstaat te kunnen dragen in de in artikel 61/13/7 bedoelde gevallen en om in zijn levensonderhoud te voorzien zonder een beroep te hoeven doen op het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Hierbij wordt met name rekening gehouden met de inkomsten die de onderzoeker tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker zal ontvangen;

3° indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document en in voorkomend geval zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht;

4° de geldige vergunning voor familielid van een onderzoeker afgeleverd door de eerste lidstaat die minstens de periode van kortetermijnmobiliteit dekt.

Indien behoorlijk wordt aangetoond dat het document bedoeld in het eerste lid, 3°, niet kan worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker binnen het kader van korte-termijnmobiliteit, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen.

te vervoegen, mits het voornemen tot mobiliteit door de onderzoekinstelling in België ter kennis werd gebracht aan de minister of zijn gemachtigde.

De in paragraaf 1 bedoelde kennisgeving wordt aangevuld zodra het voornemen tot mobiliteit naar België bekend is.

§ 4. De in paragraaf 1 bedoelde kennisgeving wordt aangevuld met de volgende documenten:

1° een kopie van zijn geldig paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel dat of die voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in artikel 6, § 1, a), van de Schengengrenscore en geldig is voor ten minste de duur van het geplande verblijf;

2° het bewijs dat de onderzoeker of zijn familielid gedurende het geplande verblijf zal beschikken over voldoende bestaansmiddelen om zijn reiskosten naar de eerste lidstaat te kunnen dragen in de in artikel 61/13/7 bedoelde gevallen en om in zijn levensonderhoud te voorzien zonder een beroep te hoeven doen op het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Hierbij wordt met name rekening gehouden met de inkomsten die de onderzoeker tijdens zijn verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker zal ontvangen;

3° indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document en in voorkomend geval zijn gelegaliseerde vertaling, afgegeven door het land van oorsprong of het land van zijn laatste verblijfplaats, dat niet ouder is dan zes maanden en bevestigt dat hij niet veroordeeld is geweest voor misdaden of wanbedrijven van gemeen recht;

4° de geldige vergunning voor familielid van een onderzoeker afgeleverd door de eerste lidstaat die minstens de periode van kortetermijnmobiliteit dekt.

Indien behoorlijk wordt aangetoond dat het document bedoeld in het eerste lid, 3°, niet kan worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van onderzoeker binnen het kader van korte-termijnmobiliteit, rekening houdend met de omstandigheden, echter toekennen.

De voorgelegde stukken dienen, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld te zijn van een gelegaliseerde vertaling in één van de drie landstalen of het Engels.	De voorgelegde stukken dienen, indien zij in een andere taal dan één van de drie landstalen of het Engels zijn opgesteld, vergezeld te zijn van een gelegaliseerde vertaling in één van de drie landstalen of het Engels.
De Koning kan het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel onderwerpen aan geldigheidsvoorwaarden die preciezer of aanvullend zijn.	De Koning kan het paspoort en de daarmee gelijkgestelde reistitel onderwerpen aan geldigheidsvoorwaarden die preciezer of aanvullend zijn.
§ 5. Indien er geen of niet tijdig een schriftelijk bezwaar werd gemaakt overeenkomstig artikel 61/13/6, wordt de mobiliteit geacht goedgekeurd te zijn.	§ 5. Indien er geen of niet tijdig een schriftelijk bezwaar werd gemaakt overeenkomstig artikel 61/13/6, wordt de mobiliteit geacht goedgekeurd te zijn.
De Koning bepaalt: 1° het model van het verblijfsdocument dat in dat geval aan de onderzoeker wordt afgeleverd en de procedure; 2° het model van het verblijfsdocument dat in dat geval aan het familielid van de onderzoeker wordt afgeleverd en de procedure.	De Koning bepaalt: 1° het model van het verblijfsdocument dat in dat geval aan de onderzoeker wordt afgeleverd en de procedure; 2° het model van het verblijfsdocument dat in dat geval aan het familielid van de onderzoeker wordt afgeleverd en de procedure.
Het in het tweede lid bedoelde verblijfsdocument is maximaal honderdtachtig dagen geldig. De Koning kan deze geldigheidsduur nader bepalen.	Het in het tweede lid bedoelde verblijfsdocument is maximaal honderdtachtig dagen geldig. De Koning kan deze geldigheidsduur nader bepalen.

Artikel 74/21

Onder voorbehoud van artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10bis, artikel 57/34 of artikel 57/34/1 weigeren, indien de persoon bij wie de vreemdeling zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.	Onder voorbehoud van artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, artikel 10bis of artikel 57/34 weigeren, indien de persoon bij wie de vreemdeling zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.
Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10bis, artikel 57/34 of artikel 57/34/1, indien de persoon bij wie hij zich	Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, artikel 10bis of artikel 57/34 , indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste

voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een dergelijke beslissing overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een dergelijke beslissing overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
<i>Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers</i>	
Article 1er/1	
§ 1. Sous peine d'irrecevabilité de la demande d'autorisation ou d'admission au séjour visée au paragraphe 2, l'étranger s'acquitte d'une redevance couvrant les frais administratifs. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la redevance ainsi que les modalités de sa perception. Chaque année, le montant est adapté en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation.	§ 1er. Sous peine d'irrecevabilité de la demande d'autorisation ou d'admission au séjour visée au paragraphe 2, l'étranger s'acquitte d'une redevance couvrant les frais administratifs. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la redevance ainsi que les modalités de sa perception. Chaque année, le montant est adapté en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation.
§ 2. Les demandes d'autorisation et d'admission au séjour visées au paragraphe 1er sont les demandes introduites sur la base de: 1° l'article 9 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 2° l'article 9bis; 3° l'article 10 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les membres de la famille d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45; 4° l'article 10bis à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 5° l'article 19, § 2, à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les bénéficiaires du statut de réfugié et les membres de leur famille; 6° l'article 40ter à l'exception des demandes introduites par les membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union Européenne	§ 2. Les demandes d'autorisation et d'admission au séjour visées au paragraphe 1er sont les demandes introduites sur la base de: 1° l'article 9 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 2° l'article 9bis; 3° l'article 10 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963, par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume; 4° l'article 10bis à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 5° l'article 19, § 2, à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les bénéficiaires du statut de réfugié et les membres de leur famille; 6° l'article 40ter à l'exception des demandes introduites par les membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union Européenne

et au Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne; 7° l'article 60; 8° l'article 61/7; 9° l'article 61/12; 10° l'article 61/26; 11° l'article 61/25-1; 12° l'article 61/29-4; 13° l'article 61/34; 14° l'article 61/45; 15° l'article 61/13/8; 16° l'article 61/13/12; 17° l'article 61/13/18; 18° l'article 61/13/27.	et au Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne; 7° l'article 60; 8° l'article 61/7; 9° l'article 61/12; 10° l'article 61/26; 11° l'article 61/25-1; 12° l'article 61/29-4; 13° l'article 61/34; 14° l'article 61/45; 15° l'article 61/13/8; 16° l'article 61/13/12; 17° l'article 61/13/18; 18° l'article 61/13/27.
---	---

Article 1er/2

§ 1er. L'étranger qui introduit une demande afin d'être autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume au-delà du terme fixé à l'article 6, est informé du fait que ses efforts d'intégration seront contrôlés et signe une déclaration par laquelle il indique comprendre les valeurs et les normes fondamentales de la société et qu'il agira en conformité avec celles-ci. L'alinéa 1er ne s'applique pas aux demandes de protection internationale aux étrangers reconnus réfugiés ou bénéficiaires de la protection subsidiaire, aux demandes d'autorisation ou d'admission au séjour introduites par un étranger reconnu apatride par les autorités belges compétentes ou par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 ou aux demandes introduites sur la base de: 1° l'article 10, § 1er, 4° à 6° pour autant qu'il s'agisse des membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié ou bénéficiaire de la protection subsidiaire ou reconnu apatride par les autorités belges compétentes ou admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/45; 2° l'article 10, § 1er, 7°; 3° l'article 19, § 2, alinéa 2; 4° l'article 40; 5° l'article 40bis; 6° l'article 40ter pour autant qu'il s'agisse des membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne; 6°/1 article 57/37;	§ 1er. L'étranger qui introduit une demande afin d'être autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume au-delà du terme fixé à l'article 6, est informé du fait que ses efforts d'intégration seront contrôlés et signe une déclaration par laquelle il indique comprendre les valeurs et les normes fondamentales de la société et qu'il agira en conformité avec celles-ci. L'alinéa 1er ne s'applique pas aux demandes de protection internationale aux étrangers reconnus réfugiés ou bénéficiaires de la protection subsidiaire, aux demandes d'autorisation ou d'admission au séjour introduites par un étranger reconnu apatride par les autorités belges compétentes ou par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 ou aux demandes introduites sur la base de: 1° l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°; 2° [...]; 3° l'article 19, § 2, alinéa 2; 4° l'article 40; 5° l'article 40bis; 6° l'article 40ter pour autant qu'il s'agisse des membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne; 6°/1 article 57/37;
--	--

7° les articles 60 et 61/1/9;
 8° les articles 61/2 à 61/4;
 9° l'article 61/7;
 10° l'article 61/26;
 11° l'article 61/29-4;
 12° l'article 10*bis*, §§ 4 à 6;
 13° l'article 61/34;
 14° l'article 61/45;3
 15° l'article 61/12;
 16° l'article 61/13/8;
 17° l'article 61/13/12;
 18° l'article 61/13/18;
 19° l'article 61/13/27;
 20° l'article 47/5.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le modèle de déclaration visée à l'alinéa 1er, et dont le contenu est défini dans un accord de coopération conclu avec les Communautés, en application de l'article 92*bis*, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

Le Roi prévoit la traduction de cette déclaration dans une langue que l'étranger comprend. Il fixe les modalités de signature de celle-ci.

§ 2. Sous peine d'irrecevabilité de la demande visée au § 1er, alinéa 1er, la déclaration signée par l'étranger est transmise avec sa demande.

§ 3. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er apporte dans le premier délai de son séjour accordé pour une durée limitée, la preuve qu'il est prêt à s'intégrer dans la société.

Dans les quatre années à compter de l'expiration d'un délai d'un an après l'octroi de l'autorisation de son séjour limité ou illimité ou à compter de l'expiration d'un délai d'un an après l'admission au séjour, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour s'il constate aussi que l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er n'a pas fourni d'efforts raisonnables d'intégration. Le ministre ou son délégué peut, à cet effet, se faire communiquer par l'étranger tous les renseignements et preuves utiles.

Le ministre ou son délégué apprécie les efforts d'intégration de l'étranger dans la société en tenant compte en particulier des critères suivants:

7° les articles 60 et 61/1/9;
 8° les articles 61/2 à 61/4;
 9° l'article 61/7;
 10° l'article 61/26;
 11° l'article 61/29-4;
 12° l'article 10*bis*, §§ 4 à 6;
 13° l'article 61/34;
 14° l'article 61/45;3
 15° l'article 61/12;
 16° l'article 61/13/8;
 17° l'article 61/13/12;
 18° l'article 61/13/18;
 19° l'article 61/13/27;
 20° l'article 47/5.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le modèle de déclaration visée à l'alinéa 1er, et dont le contenu est défini dans un accord de coopération conclu avec les Communautés, en application de l'article 92*bis*, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

Le Roi prévoit la traduction de cette déclaration dans une langue que l'étranger comprend. Il fixe les modalités de signature de celle-ci.

§ 2. Sous peine d'irrecevabilité de la demande visée au § 1er, alinéa 1er, la déclaration signée par l'étranger est transmise avec sa demande.

§ 3. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er apporte dans le premier délai de son séjour accordé pour une durée limitée, la preuve qu'il est prêt à s'intégrer dans la société.

Dans les quatre années à compter de l'expiration d'un délai d'un an après l'octroi de l'autorisation de son séjour limité ou illimité ou à compter de l'expiration d'un délai d'un an après l'admission au séjour, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour s'il constate aussi que l'étranger visé au § 1er, alinéa 1er n'a pas fourni d'efforts raisonnables d'intégration. Le ministre ou son délégué peut, à cet effet, se faire communiquer par l'étranger tous les renseignements et preuves utiles.

Le ministre ou son délégué apprécie les efforts d'intégration de l'étranger dans la société en tenant compte en particulier des critères suivants:

- suivre un cours d'intégration prévu par l'autorité compétente de sa résidence principale; - exercer une activité en tant que travailleur salarié, fonctionnaire ou travailleur indépendant; - produire un diplôme, un certificat ou une preuve d'inscription, délivré par un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné; - suivre une formation professionnelle reconnue par une autorité compétente; - connaître la langue du lieu de l'inscription au registre de la population ou au registre des étrangers; - le passé judiciaire; - la participation active à la vie associative. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour telle que visée à l'alinéa 2, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux de l'intéressé, de la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que de l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine. § 4. Le mineur étranger, les personnes visées aux articles 388, 491 et 492 du Code civil et les personnes gravement malades sont dispensés des obligations imposées aux paragraphes 1er à 3.	- suivre un cours d'intégration prévu par l'autorité compétente de sa résidence principale; - exercer une activité en tant que travailleur salarié, fonctionnaire ou travailleur indépendant; - produire un diplôme, un certificat ou une preuve d'inscription, délivré par un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné; - suivre une formation professionnelle reconnue par une autorité compétente; - connaître la langue du lieu de l'inscription au registre de la population ou au registre des étrangers; - le passé judiciaire; - la participation active à la vie associative. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour telle que visée à l'alinéa 2, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux de l'intéressé, de la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que de l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine. § 4. Le mineur étranger, les personnes visées aux articles 388, 491 et 492 du Code civil et les personnes gravement malades sont dispensés des obligations imposées aux paragraphes 1er à 3.
---	---

Article 10

§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume: 1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal; 2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge; 3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;	§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume: 1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal; 2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge; 3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;
---	---

4° les membres de la famille suivants d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45 ou d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins douze mois. Ce dernier délai de douze mois est supprimé si le lien conjugal ou le partenariat enregistré existait déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint ou s'ils ont un enfant mineur commun:

- son conjoint étranger ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui vient vivre avec lui, à la condition que les deux personnes concernées soient âgées de plus de vingt et un ans. Cet âge minimum est toutefois ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou ce partenariat enregistré, selon le cas, est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;

- leurs enfants communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires;

- les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou conformément à l'article 57/45, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la

4° les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume, soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale soit conformément à l'article 57/45, qui sont présents sur le territoire du Royaume en raison de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38 mais qui, individuellement, ne remplissent pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection, et pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger accompagné dans le Royaume et que l'admission au séjour est compatible avec le statut juridique personnel du membre de la famille:

- a) le conjoint étranger qui vit avec lui, à la condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans;

- b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vit avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de dix-huit ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

- c) leurs enfants mineurs communs, qui vivent avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

- d) les enfants mineurs de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

- e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger accompagné, ou de son conjoint ou partenaire visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en

protection internationale ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45 de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande;

5° l'étranger lié par un partenariat enregistré conformément à une loi à un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45 ou à un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins douze mois, ainsi que les enfants mineurs de ce partenaire qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que le partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité doit avoir donné son accord. Ce dernier délai de douze mois est supprimé si le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou conformément à l'article 57/45, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45 de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection

raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents soit l'étranger adulte responsable de lui par le droit belge, pour autant que l'étranger accompagné soit âgé de moins de dix-huit ans et non marié et à condition qu'ils vivent avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

5° sous réserve de la disposition sous 4°, les membres de la famille suivants d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire du statut de réfugié soit conformément à l'article 57/45:

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant

internationale ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.

Les partenaires mentionnés à l'alinéa 1er doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

- si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale en Belgique ou dans un autre pays et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total 45 jours ou davantage;

- ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de vingt et un ans;

d) être célibataires et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil. L'âge minimum des partenaires est ramené à dix-huit ans lorsqu'ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume.

6° l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45, ou de son conjoint ou partenaire visé au 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant

qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

f) les parents, pour autant que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans et qu'il soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et qu'il n'ait pas été pris en charge effectivement par une telle personne par la suite, ou qu'il ait été laissé seul après son arrivée dans le Royaume, et à condition qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans;

6° les membres de la famille suivants d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans. Ce dernier délai est ramené à un an lorsque les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée dans le Royaume de l'étranger rejoint ou est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés sous c) à e):

a) le conjoint étranger qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans;

b) l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, à condition qu'ils soient tous les deux âgés de plus de vingt-et-un ans et qu'ils remplissent les conditions prévues à l'alinéa 2;

c) leurs enfants mineurs communs, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés;

d) les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de

d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

7° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou conformément à l'article 57/45, qui viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et à condition que l'étranger rejoint soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume.

Si l'étranger rejoint atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande;

8° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, à condition que l'étranger rejoint soit non marié et qu'il réside dans le Royaume accompagné d'un ou des deux parents et pour autant qu'ils vivent ou viennent vivre avec lui dans le Royaume avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que les liens familiaux existaient déjà dans le pays d'origine.

L'alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable au conjoint d'un étranger polygame lorsqu'un autre conjoint de celui-ci séjourne déjà dans le Royaume.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les cas dans lesquels un partenariat

l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

e) l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé sous b), pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

Les partenaires enregistrés visés à l'alinéa 1er, 4°, b), 5°, b) et 6°, b), doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue en Belgique ou dans un autre pays, pendant au moins un an avant la demande;

b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total 45 jours ou plus;

c) ou si les partenaires ont un enfant commun;

2° être non mariés et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Pour autant que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le

enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à mariage en Belgique.

Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoise des dispositions plus favorables.

§ 2. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, doit en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au § 1er, alinéa 1er, 4°, tirets 2 et 3.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 6°, doit apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics.

Royaume, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que le membre de la famille visé à l'alinéa 1er, 5°, c) et d), ou l'étranger rejoint visé à l'alinéa 1er, 5°, f), avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale ou de la demande d'admission au séjour pour apatridie visée à l'article 57/38. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention du statut de réfugié ou la procédure d'obtention d'une admission au séjour conformément à l'article 57/45, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande.

Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoise des dispositions plus favorables.

§ 2. Les étrangers visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, ainsi que d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées.

Les membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, a) à e), et 6°, a) à e), doivent en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance

Les alinéas 2, 3 et 4 ne sont pas applicables aux membres de la famille, visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume soit en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, soit conformément à l'article 57/45, lorsque les liens de parenté ou d'alliance ou le partenariat enregistré sont antérieurs à l'entrée de cet étranger dans le Royaume et pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans l'année suivant soit la décision reconnaissant la qualité de réfugié ou octroyant la protection subsidiaire, soit la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45 de l'étranger rejoint. Lors de l'appréciation de ce délai d'un an, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.

Le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2, 3 et 43 lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent réunir celles-ci.

Tous les étrangers visés au § 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2, et les dispositions de l'article 42^{quater}, lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en tant que conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter, 47/2, 1°, ou 57/34/1, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial sont remplies.

stables, réguliers et suffisants tels que prévus au paragraphe 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, c) à e), ou 6°, c) à e).

Les alinéas 2 et 3 ne sont pas applicables aux membres de la famille visés au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans les six mois suivant la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45 et que l'étranger produit un début de preuve de son identité et du lien de parenté ou d'alliance au moment de l'introduction de la demande et à condition qu'il ait complété sa demande avec tous les documents visés à l'article 12bis, §§ 2 à 4 au plus tard dix mois après la décision d'octroi du statut de réfugié ou la décision d'admission au séjour conformément à l'article 57/45. Lors de l'appréciation de ces délais, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

Par dérogation à l'alinéa 4, le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2 et 3, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent remplir celles-ci.

Tous les membres de la famille visés au paragraphe 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé

§ 4. Le § 1er, alinéa 1er, 1° et 4° à 6°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique.

§ 5. Les moyens de subsistance [...] visés au § 2 [...] doivent être au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3° de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2, et des dispositions de l'article 42^{quater}, lorsqu'un ressortissant de pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en qualité de conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter ou 47/2, 1°, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial soient remplies.

§ 4. Un étranger polygame ne peut être rejoint par son conjoint visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, a), 5°, a) ou 6°, a), lorsqu'un autre conjoint séjourne déjà dans le Royaume.

§ 5. Le montant net des moyens de subsistance visés au paragraphe 2 doivent être au moins équivalents à cent-dix pour cent du revenu minimum mensuel moyen garanti tel que prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge de l'étranger rejoint.

L'évaluation de ces moyens de subsistance:

1° tient compte de leur nature et de leur régularité;

2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales;

3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.

§ 6. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, n'est pas applicable aux membres de la famille de

	l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique.
Article 10bis	
§ 1er. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger autorisé au séjour en qualité d'étudiant sur la base des dispositions du Titre II, Chapitre III, introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée si l'étudiant ou un des membres de sa famille en question apporte la preuve: - que l'étudiant dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics; - que l'étudiant dispose d'un logement suffisant, qui lui permette de recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui satisfasse aux conditions applicables à un bien immobilier donné en location à titre de résidence principale, visées à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, de quelle manière l'étranger apporte la preuve que le bien immobilier satisfait aux conditions prévues; - que l'étudiant dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille; - que ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi. Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également. § 2. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou la durée de ses	§ 1er. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d'un étranger autorisé au séjour en qualité d'étudiant sur la base des dispositions du Titre II, Chapitre III, introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée si l'étudiant ou un des membres de sa famille en question apporte la preuve: - que l'étudiant dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics; - que l'étudiant dispose d'un logement suffisant, considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées; - que l'étudiant dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille; - que ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi. Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également. § 2. Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d'un étranger admis ou autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport

activités en Belgique, introduisent une demande d'autorisation de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'ils apportent la preuve:

1° que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour pouvoir subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics;

2° que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui satisfasse aux conditions applicables à un bien immobilier donné en location à titre de résidence principale, visées à l'article 2 du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, du Code civil.

Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres, de quelle manière l'étranger apporte la preuve que le bien immobilier satisfait aux conditions prévues;

3° que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° que ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également.

avec la nature ou la durée de ses activités en Belgique, introduisent une demande d'autorisation de plus de trois mois, cette autorisation doit être accordée s'ils apportent la preuve:

1° que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour pouvoir subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics;

2° que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées;

3° que l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° que ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également.

L'autorisation de séjour visée à l'alinéa 1er, ne sera accordée aux membres de la famille d'un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 9bis, que lorsque l'étranger rejoint est admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis aux moins deux ans. Ce dernier délai est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e).

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2/1, les alinéas 1er, 2 et 3, ne s'appliquent pas aux membres de la famille d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection subsidiaire ou du statut de protection temporaire.

§ 2/1. Sous réserve de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, et de l'article 57/34, l'autorisation de séjour de plus de trois mois demandée par les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), d'un étranger qui est admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection subsidiaire ou du statut de protection temporaire, doit être accordée à condition que l'étranger rejoint soit admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins deux ans et que les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, et pour autant que les membres de la famille apportent la preuve que:

1° l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, conformément à l'article 10, § 5, pour pouvoir subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e);

2° l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées;

3° l'étranger rejoint dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille;

4° ceux-ci ne se trouvent pas dans un des cas visés à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Le délai de deux ans, visé à l'alinéa 1er, est supprimé si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, c) à e).

§ 3. Les §§ 1er et 2 sont également applicables aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, sur la base de la Directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, qui est autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base des dispositions du titre II, chapitre V, ou qui demande cette autorisation.

Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans cet autre Etat membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement décent pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel sera également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le permis de séjour de résident de longue durée - UE3 ou le titre de séjour qui leur a été délivré par un Etat membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé en tant que membre de la famille d'un résident de longue durée dans cet Etat.

§ 4. Le § 2 est également applicable aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'étranger qui est autorisé au séjour en application de l'article 61/27-4.

Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel est également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce

Les dispositions de l'article 12bis, § 6, s'appliquent également.

§ 3. Les §§ 1er et 2 sont également applicables **aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)**, d'un étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, sur la base de la Directive 2003/109/CE du Conseil de l'Union européenne du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée, qui est autorisé à séjourner dans le Royaume sur la base des dispositions du titre II, chapitre V, ou qui demande cette autorisation.

Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans cet autre Etat membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement décent pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel sera également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le permis de séjour de résident de longue durée - UE3 ou le titre de séjour qui leur a été délivré par un Etat membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé en tant que membre de la famille d'un résident de longue durée dans cet Etat.

§ 4. Le § 2 est également applicable aux **membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)**, de l'étranger qui est autorisé au séjour en application de l'article 61/27-4.

Toutefois, lorsque la famille est déjà constituée ou reconstituée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, l'étranger rejoint ne doit pas apporter la preuve qu'il dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille et, en ce qui concerne la condition de la possession de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, la preuve que le membre de la famille dispose de tels moyens à titre personnel est également prise en compte. Afin de pouvoir bénéficier de ce

régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le titre de séjour qui leur a été délivré par un Etat membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé, dans cet Etat, en tant que membre de la famille d'un titulaire d'une carte bleue européenne.

§ 5. Le paragraphe 2 est également applicable aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, 4° à 6°, du ressortissant d'un pays tiers qui est autorisé au séjour en application de l'article 61/39 ou de l'article 61/48.

Toutefois, si une famille est déjà constituée ou reconstituée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, le membre de la famille fournit les informations et documents suivants:
1° le titre de séjour en cours de validité délivré par le premier Etat membre;
2° la preuve qu'il a séjourné en tant que membre de famille dans le premier Etat membre.

§ 6. Le paragraphe 2 est également applicable aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'étranger qui est autorisé au séjour en application de l'article 61/13/3 ou de l'article 61/13/10.

Toutefois, si une famille est déjà constituée ou reconstituée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, le membre de la famille de l'étranger autorisé au séjour conformément à l'article 61/13/10 doit fournir les informations et documents suivants:
1° le titre de séjour en cours de validité délivré par le premier Etat membre;
2° la preuve qu'il a séjourné en tant que membre de famille dans le premier Etat membre.

régime particulier, les membres de la famille concernés doivent produire le titre de séjour qui leur a été délivré par un Etat membre de l'Union européenne ainsi que la preuve qu'ils ont résidé, dans cet Etat, en tant que membre de la famille d'un titulaire d'une carte bleue européenne.

§ 5. Le paragraphe 2 est également applicable **aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)**, du ressortissant d'un pays tiers qui est autorisé au séjour en application de l'article 61/39 ou de l'article 61/48.

Toutefois, si une famille est déjà constituée ou reconstituée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, le membre de la famille fournit les informations et documents suivants:
1° le titre de séjour en cours de validité délivré par le premier Etat membre;
2° la preuve qu'il a séjourné en tant que membre de famille dans le premier Etat membre.

§ 6. Le paragraphe 2 est également applicable **aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)**, de l'étranger qui est autorisé au séjour en application de l'article 61/13/3 ou de l'article 61/13/10.

Toutefois, si une famille est déjà constituée ou reconstituée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, le membre de la famille de l'étranger autorisé au séjour conformément à l'article 61/13/10 doit fournir les informations et documents suivants:
1° le titre de séjour en cours de validité délivré par le premier Etat membre;
2° la preuve qu'il a séjourné en tant que membre de famille dans le premier Etat membre.

Article 10ter

§ 1er. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.

La date du dépôt de la demande visée à l'article 10bis est celle à laquelle toutes les preuves visées à l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, ou § 2, alinéa 1er, conformément à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière,

§ 1er. La demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis.

La date du dépôt de la demande visée à l'article 10bis est celle à laquelle toutes les preuves **visées à l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, § 2, alinéa 1er ou § 2/1, alinéa 1er**, conformément à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même

sont produites, en ce compris un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, si le demandeur est âgé de plus de 18 ans, et un certificat médical d'où il résulte que celui-ci n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi.

§ 2. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie au § 1er. La décision est prise en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 5, le ministre ou son délégué doit déterminer, sur la base des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, quels moyens de subsistance leur sont nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cet effet, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois, par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à alinéa 3, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

matière, sont produites, en ce compris un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, si le demandeur est âgé de plus de 18 ans, et un certificat médical d'où il résulte que celui-ci n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi.

§ 2. La décision relative à la demande d'autorisation de séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie au § 1er. La décision est prise en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 5, le ministre ou son délégué doit déterminer, sur la base des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, quels moyens de subsistance leur sont nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. **À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.**

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions **du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2**, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois, par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à alinéa 33, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 2bis. Par dérogation aux §§ 1er et 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 3, est prise au plus tard dans les quatre mois suivant l'introduction de la demande.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, le ministre ou son délégué peut prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois, par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés ont été produits. Elle est refusée dans le cas contraire.

§ 2ter. Par dérogation au § 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 4, est prise et notifiée au plus tard dans les quatre mois suivant la date du dépôt de la demande telle que définie au § 1er.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146bis du Code civil ou les conditions de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, par décision motivée portée à la connaissance du demandeur, prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois.

Si à l'expiration du délai de quatre mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents requis ont été produits. Dans le cas contraire, l'autorisation de séjour est refusée.

§ 2quater. Par dérogation au paragraphe 2, la décision relative à l'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 5,7 est notifiée au plus tard nonante jours

§ 2bis. Par dérogation aux §§ 1er et 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 3, est prise au plus tard dans les quatre mois suivant l'introduction de la demande.

Lorsque les documents requis ne sont pas produits ou dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, le ministre ou son délégué peut prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois, par une décision motivée portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de quatre mois suivant l'introduction de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, si aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents visés ont été produits. Elle est refusée dans le cas contraire.

§ 2ter. Par dérogation au § 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 4, est prise et notifiée au plus tard dans les quatre mois suivant la date du dépôt de la demande telle que définie au § 1er.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146bis du Code civil ou les conditions **du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2**, le ministre ou son délégué peut, par décision motivée portée à la connaissance du demandeur, prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois.

Si à l'expiration du délai de quatre mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, aucune décision n'a été prise, l'autorisation de séjour doit être délivrée lorsque les documents requis ont été produits. Dans le cas contraire, l'autorisation de séjour est refusée.

§ 2quater. Par dérogation au paragraphe 2, la décision relative à l'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 5,7 est notifiée au plus tard nonante jours

suivant la date du dépôt définie au paragraphe 1 ^{er} .	suivant la date du dépôt définie au paragraphe 1 ^{er} .
Lorsque la demande visée à l'alinéa 1 ^{er} est introduite au même moment que la demande introduite conformément à l'article 61/34 ou à l'article 61/45 par le ressortissant d'un pays tiers qu'ils souhaitent rejoindre, le ministre ou son délégué traite ces demandes en même temps.	Lorsque la demande visée à l'alinéa 1 ^{er} est introduite au même moment que la demande introduite conformément à l'article 61/34 ou à l'article 61/45 par le ressortissant d'un pays tiers qu'ils souhaitent rejoindre, le ministre ou son délégué traite ces demandes en même temps.
§ 2quinquies. Par dérogation au paragraphe 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 6, est notifiée au plus tard dans les nonante jours suivant l'introduction de la demande telle que définie au paragraphe 1 ^{er} .	§ 2quinquies. Par dérogation au paragraphe 2, la décision relative à la demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 6, est notifiée au plus tard dans les nonante jours suivant l'introduction de la demande telle que définie au paragraphe 1 ^{er} .
Lorsque la demande visée à l'alinéa 1 ^{er} est introduite au même moment que la demande introduite conformément à l'article 61/12 ou à l'article 61/13/8, par le ressortissant d'un pays tiers auquel ils veulent se joindre, le ministre ou son délégué traite ces demandes en même temps.	Lorsque la demande visée à l'alinéa 1 ^{er} est introduite au même moment que la demande introduite conformément à l'article 61/12 ou à l'article 61/13/8, par le ressortissant d'un pays tiers auquel ils veulent se joindre, le ministre ou son délégué traite ces demandes en même temps.
§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de rejeter la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois soit pour les mêmes motifs que ceux visés à l'article 11, § 1 ^{er} , 1° à 3°, soit lorsque l'étranger ne remplit pas ou plus les autres conditions de l'article 10bis, soit lorsqu'il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.	§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de rejeter la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois soit pour les mêmes motifs que ceux visés à l'article 11, § 1 ^{er} , 1° à 3°, soit lorsque l'étranger ne remplit pas ou plus les autres conditions de l'article 10bis, soit lorsqu'il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Article 11

Art. 11. § 1 ^{er} . Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants: 1° l'étranger ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions de l'article 10; 2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus de vie conjugale ou familiale effective; 3° sauf dérogations prévues par un traité international, l'étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;	Art. 11. § 1 ^{er} . Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants: 1° l'étranger ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions de l'article 10; 2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus de vie conjugale ou familiale effective; 3° sauf dérogations prévues par un traité international, l'étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;
--	--

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire ou d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/454 dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

Dans le cas où la décision a été prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/212, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne rejointe.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° l'étranger, admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume;

5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5° dont les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

Dans le cas où la décision a été prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/212, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne rejointe.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° l'étranger admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, b), 5°, b), ou 6°, b), ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume;

5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.

La décision fondée sur l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5° ne peut être prise qu'au cours des cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou lorsque le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué ne peut mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, si l'étranger prouve avoir été victime au cours du mariage ou du partenariat d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal. Dans les autres cas, le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ne forment plus une cellule familiale avec la personne qu'elles ont rejointe et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin à son séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Si la décision est prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/212, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne qu'il a rejointe.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider dans l'un des cas suivants que l'étranger qui a

La décision fondée sur l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5° ne peut être prise qu'au cours des cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou lorsque le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué ne peut mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, si l'étranger prouve avoir été victime au cours du mariage ou du partenariat d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal. Dans les autres cas, le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ne forment plus une cellule familiale avec la personne qu'elles ont rejointe et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin à son séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Si la décision est prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/212, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne qu'il a rejointe.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider dans l'un des cas suivants que l'étranger qui a

été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2, ou de l'article 49/2, § 2, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume et lui délivrer un ordre de quitter le territoire:

1° lorsque le statut de protection internationale a été abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3 ou 55/5. Le ministre ou son délégué tient compte du niveau d'ancrage de l'étranger dans la société;

2° lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment décider de retirer le séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée ou illimitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou de l'article 49/2, §§ 2 ou 3, ou de mettre fin à ce séjour et lui délivrer un ordre de quitter le territoire lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2 ou lorsque l'étranger a renoncé à son statut de protection internationale.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision telle que visée aux alinéas 1er et 2, il prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine."

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le ministre ou son délégué peut également mettre fin au droit de séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°, s'il a été mis fin au droit de séjour de l'étranger qui a été rejoint ou s'il a été retiré sur la base de l'alinéa 1er ou 2.

été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2, ou de l'article 49/2, § 2, n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume et lui délivrer un ordre de quitter le territoire:

1° lorsque le statut de protection internationale a été abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3 ou 55/5. Le ministre ou son délégué tient compte du niveau d'ancrage de l'étranger dans la société;

2° lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment décider de retirer le séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée ou illimitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou de l'article 49/2, §§ 2 ou 3, ou de mettre fin à ce séjour et lui délivrer un ordre de quitter le territoire lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2 ou lorsque l'étranger a renoncé à son statut de protection internationale.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision telle que visée aux alinéas 1er et 2, il prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine."

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le ministre ou son délégué peut également mettre fin au droit de séjour **des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°,** s'il a été mis fin au droit de séjour de l'étranger qui a été rejoint ou s'il a été retiré sur la base de l'alinéa 1er ou 2.

Article 12bis

§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique

§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique

ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.

Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:

1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et, si la loi le requiert, qu'il dispose d'un visa valable en vue de conclure un mariage ou un partenariat en Belgique, si ce mariage ou partenariat a effectivement été conclu avant la fin de cette autorisation et s'il présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité;

4° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et est un enfant mineur visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, tirets 2 et 3, ou s'il est l'auteur tel que visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°

5° s'il est un membre de la famille d'un étranger mineur bénéficiant de la protection internationale, visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°.

§ 2. Lorsque l'étranger visé au § 1er introduit sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger, celle-ci doit être accompagnée des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, §§ 1er à 3, dont notamment un certificat médical d'où il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.

La date du dépôt de la demande est celle à laquelle tous ces documents, conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux

ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.

Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:

1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et, si la loi le requiert, qu'il dispose d'un visa valable en vue de conclure un mariage ou un partenariat en Belgique, si ce mariage ou partenariat a effectivement été conclu avant la fin de cette autorisation et s'il présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité;

4° s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, c) à f), ou 6°, c) à e), et est autorisé au séjour pour trois mois au maximum, ou s'il est un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°.

5° [...]

§ 2. Lorsque l'étranger visé au § 1er introduit sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger, celle-ci doit être accompagnée des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, §§ 1er à 3, dont notamment un certificat médical d'où il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.

La date du dépôt de la demande est celle à laquelle tous ces documents, conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux

conventions internationales portant sur la même matière, sont produits.

La décision relative à l'admission au séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois⁶ suivant la date du dépôt de la demande définie à l'alinéa 2. La décision est prise en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 55, le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, les moyens d'existence nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois, par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de neuf mois⁶ suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 54, si aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et son séjour et à la condition que toutes les preuves visées au § 2, alinéa 1er, soient produites, mis en possession

conventions internationales portant sur la même matière, sont produits.

La décision relative à l'admission au séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois⁶ suivant la date du dépôt de la demande définie à l'alinéa 2. La décision est prise en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 55, le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, les moyens d'existence nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. **À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.**

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions **du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2**, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois, par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de neuf mois⁶ suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 54, si aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et son séjour et à la condition que toutes les preuves visées au § 2, alinéa 1er, soient produites, mis en possession

d'une attestation de réception de la demande. L'administration communale informe le ministre ou son délégué de la demande et lui transmet sans délai copie de celle-ci.

Lorsque le ministre ou son délégué déclare la demande recevable ou lorsque dans un délai de cinq mois, suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance du bourgmestre ou de son délégué, l'étranger est inscrit au registre des étrangers et est mis en possession d'un document attestant qu'il y est inscrit.

En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué sur l'admission au séjour ou si, dans un délai de neuf mois⁶ suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale, l'étranger est admis à séjourner.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur avant l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

§ 3*bis*. Par dérogation au § 2, alinéas 3, 5 et 6 et au § 3, alinéas 3 et 4, la décision relative à l'admission au séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6° de l'étranger résident longue durée et ancien titulaire d'une carte bleue européenne, est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la date du dépôt de la demande telle que définie au § 2, alinéa 2.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, par décision motivée, portée à la connaissance du demandeur, prolonger, à une

d'une attestation de réception de la demande. L'administration communale informe le ministre ou son délégué de la demande et lui transmet sans délai copie de celle-ci.

Lorsque le ministre ou son délégué déclare la demande recevable ou lorsque dans un délai de cinq mois, suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance du bourgmestre ou de son délégué, l'étranger est inscrit au registre des étrangers et est mis en possession d'un document attestant qu'il y est inscrit.

En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué sur l'admission au séjour ou si, dans un délai de neuf mois⁶ suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance de l'administration communale, l'étranger est admis à séjourner.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions **du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2**, et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur avant l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai d'une période de trois mois.

§ 3*bis*. Par dérogation au § 2, alinéas 3, 5 et 6 et au § 3, alinéas 3 et 4, la décision relative à l'admission au **séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e)**, de l'étranger résident longue durée et ancien titulaire d'une carte bleue européenne, est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la date du dépôt de la demande telle que définie au § 2, alinéa 2.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions **du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 2**, le ministre ou son délégué peut, par décision motivée, portée à la connaissance du

seule reprise, ce délai d'une période de trois mois.

Si à l'expiration du délai de quatre mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue lorsque les documents requis ont été produits. Dans le cas contraire, l'admission au séjour est refusée.

§ 4. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 3° et 4°3, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, celle-ci s'assure sans délai de la recevabilité de la demande auprès du ministre ou de son délégué. Lorsque celui-ci estime que l'étranger réunit les conditions du § 1er, alinéa 2, 3° et 4°3, il le communique à l'administration communale qui inscrit l'étranger au registre des étrangers et le met en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers.

L'appréciation de la situation d'ordre médical le cas échéant invoquée par l'étranger est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet et peut, si nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts, désignés conformément à l'article 9ter, § 5.

Les dispositions du § 3, alinéas 3 et 4 et du § 3bis sont également applicables.

§ 5. Lorsque le ou les membres de la famille d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume conformément à l'article 57/45 ou 7 d'un étranger reconnu réfugié ou bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, ne peuvent fournir les documents officiels qui prouvent qu'ils remplissent les conditions relatives au lien de parenté ou d'alliance, visées à l'article 10, il est tenu compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, les

demandeur, prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois.

Si à l'expiration du délai de quatre mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue lorsque les documents requis ont été produits. Dans le cas contraire, l'admission au séjour est refusée.

§ 4. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 3° et 4°3, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, celle-ci s'assure sans délai de la recevabilité de la demande auprès du ministre ou de son délégué. Lorsque celui-ci estime que l'étranger réunit les conditions du § 1er, alinéa 2, 3° et 4°3, il le communique à l'administration communale qui inscrit l'étranger au registre des étrangers et le met en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers.

L'appréciation de la situation d'ordre médical le cas échéant invoquée par l'étranger est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet et peut, si nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts, désignés conformément à l'article 9ter, § 5.

Les dispositions du § 3, alinéas 3 et 4 et du § 3bis sont également applicables.

§ 5. **Lorsque les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5° dont les liens familiaux existaient déjà avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume**, ne peuvent fournir les documents officiels qui prouvent qu'ils remplissent les conditions relatives au lien de parenté ou d'alliance, visées à l'article 10, il est tenu compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, les dispositions prévues au § 6 peuvent être appliquées.

dispositions prévues au § 6 peuvent être appliquées.

§ 6. Lorsqu'il est constaté que l'étranger ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien.

A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec l'étranger et l'étranger rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.

§ 7. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 6. Lorsqu'il est constaté que l'étranger ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien.

A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec l'étranger et l'étranger rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.

§ 7. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 13

§ 1er. Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique.

L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient illimitée à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.

L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de cinq ans⁴ suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3, 3bis ou 42, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée, pour autant que l'étranger remplisse encore les conditions de l'article 10. Dans le cas contraire, le ministre ou son délégué refuse le séjour illimité, et octroie un nouveau séjour pour une durée limitée dont le renouvellement est subordonné à la possession de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques et pour autant

§ 1er. Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique.

L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient illimitée à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.

L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de cinq ans⁴ suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3, 3bis ou 42, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée, pour autant que l'étranger remplisse encore les conditions de l'article 10. Dans le cas contraire, le ministre ou son délégué refuse le séjour illimité, et octroie un nouveau séjour pour une durée limitée dont le renouvellement est subordonné à la possession de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques et pour autant

que l'étranger ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

Les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° ou 8° doivent également prouver qu'ils disposent de moyens de subsistances stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, se voient appliquer la disposition prévue à l'alinéa 7.

[...] Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée.

Les membres de la famille visés à l'article 10*bis*, §§ 1er à 6, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.

§ 2. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période ou n'ait pas mis fin à l'admission au séjour.

Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.

que l'étranger ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, f), doivent, pour l'octroi d'un séjour d'une durée illimitée, également prouver qu'ils disposent de moyens de subsistances stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger rejoint.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, obtiennent un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du titre de séjour de l'étranger accompagné. L'admission au séjour devient d'une durée illimitée lorsque l'étranger accompagné dispose d'un séjour d'une durée illimitée, pour autant que le membre de la famille remplisse encore les conditions de l'article 10 et qu'il ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

[...] Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée.

Les membres de la famille visés à l'article 10*bis*, §§ 1er à 6, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.

§ 2. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période ou n'ait pas mis fin à l'admission au séjour.

Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.

§ 2bis. [...]

§ 3. Le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée, fixée par la loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique, dans un des cas suivants:

- 1° lorsqu'il prolonge son séjour dans le Royaume au-delà de cette durée limitée;
- 2° lorsqu'il ne remplit plus les conditions mises à son séjour;
- 3° [...]

Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour sur le territoire du Royaume, l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, dans un des cas suivants:

- 1° il est mis fin au séjour de l'étranger rejoint;
- 2° l'étranger ne remplit plus les conditions mises à son séjour;
- 3° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;
- 4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne;

5° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er.

§ 2bis. [...]

§ 3. Le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée, fixée par la loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique, dans un des cas suivants:

- 1° lorsqu'il prolonge son séjour dans le Royaume au-delà de cette durée limitée;
- 2° lorsqu'il ne remplit plus les conditions mises à son séjour;
- 3° [...]

Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour sur le territoire du Royaume, l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard **des membres de la famille visés à l'article 10bis, §§ 2 et 2/1**, dans un des cas suivants:

- 1° il est mis fin au séjour de l'étranger rejoint;
- 2° l'étranger ne remplit plus les conditions mises à son séjour;
- 3° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;
- 4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, b), ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;**
- 5° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er.

Lors de sa décision de délivrer un ordre de quitter le territoire sur la base de l'alinéa 1er, 1° à 4°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

§ 5. [...]

§ 6. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10*bis*. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Lors de sa décision de délivrer un ordre de quitter le territoire sur la base de l'alinéa 1er, 1° à 4°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

§ 5. [...]

§ 6. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10*bis*. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Article 15

Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et sauf si l'étranger qui le demande se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, l'autorisation d'établissement doit être accordée:

1° aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 8°, ou auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, d'un étranger autorisé à s'établir dans le Royaume, pour autant, en ce qui concerne le conjoint ou le partenaire, qu'ils vivent avec ce dernier;

2° à l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions fixées. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées [...] que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et sauf si l'étranger qui le demande se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, l'autorisation d'établissement doit être accordée à l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions fixées. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées [...]1 que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Article 19

§ 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an. L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15<i>bis</i>, ne perd par contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins. Un étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 et ayant obtenu ensuite le statut de résident de longue durée, perd son droit de retour dans le Royaume uniquement s'il quitte le territoire des Etats membres de l'Union européenne pendant vingt quatre mois consécutifs. Cette même disposition s'applique aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, qui ont obtenu le statut de résident de longue durée. L'étranger visé à l'article 61/12 et qui a fait usage de son droit à la mobilité de longue durée dans un autre Etat membre, conserve son droit de retour tant que son permis belge pour chercheur est valable. Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée qui était absent des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois ou vingt-quatre mois¹ consécutifs, ne perd pas son droit de retour dans le Royaume. L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé. L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que pour raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour. § 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an,	§ 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an. L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15<i>bis</i>, ne perd par contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins. Un étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 et ayant obtenu ensuite le statut de résident de longue durée, perd son droit de retour dans le Royaume uniquement s'il quitte le territoire des Etats membres de l'Union européenne pendant vingt quatre mois consécutifs. Cette même disposition s'applique aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), qui ont obtenu le statut de résident de longue durée. L'étranger visé à l'article 61/12 et qui a fait usage de son droit à la mobilité de longue durée dans un autre Etat membre, conserve son droit de retour tant que son permis belge pour chercheur est valable. Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée qui était absent des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois ou vingt-quatre mois¹ consécutifs, ne perd pas son droit de retour dans le Royaume. L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé. L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que pour raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour. § 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an,
---	--

peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, être autorise à revenir dans le Royaume.

L'étranger visé au § 1er, alinéas 2 et 31, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.

§ 3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée - UE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.

§ 4. Même si la durée de validité du titre de séjour délivré en Belgique est expirée, le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge:

1° l'étranger qui est porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée - UE belge et qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne, suite à un refus de prorogation ou suite à un retrait du titre de séjour délivré par cet autre Etat membre sur la base de la Directive 2003/109/CE précitée du Conseil de l'Union européenne, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans l'Etat concerné, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°, sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2;

2° l'étranger qui bénéficie de la protection internationale dans le Royaume, qui a obtenu le statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, et qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente de cet Etat membre, en raison d'une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°;

3° l'étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne à la suite du refus de sa demande de séjour sur

peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, être autorise à revenir dans le Royaume.

L'étranger visé au § 1er, alinéas 2 et 31, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.

§ 3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée - UE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.

§ 4. Même si la durée de validité du titre de séjour délivré en Belgique est expirée, le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge:

1° l'étranger qui est porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée - UE belge et qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne, suite à un refus de prorogation ou suite à un retrait du titre de séjour délivré par cet autre Etat membre sur la base de la Directive 2003/109/CE précitée du Conseil de l'Union européenne, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans l'Etat concerné, **ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2;**

2° l'étranger qui bénéficie de la protection internationale dans le Royaume, qui a obtenu le statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, et qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente de cet Etat membre, en raison d'une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale, **ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°;**

3° l'étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne à la suite du refus de sa demande de séjour sur

la base des dispositions de la Directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°.

§ 5. Lorsque le ressortissant d'un pays tiers, qui fait usage du droit à la mobilité, ne remplit pas ou plus les conditions de la mobilité dans le deuxième Etat membre ou lorsque l'autorisation délivrée par le ministre ou son délégué, a expiré ou qu'il y a été mis fin ou qu'elle a été retirée au cours de la période de mobilité dans le deuxième Etat membre, le ministre ou son délégué autorise à nouveau l'entrée du ressortissant de pays tiers dans le Royaume, sans formalités et immédiatement, à la demande du deuxième Etat membre.

Le Roi peut fixer:

- 1° les cas dans lesquels un document est délivré au ressortissant d'un pays tiers;
- 2° le document qui est délivré, le cas échéant.

la base des dispositions de la Directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié, **ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e).**

§ 5. Lorsque le ressortissant d'un pays tiers, qui fait usage du droit à la mobilité, ne remplit pas ou plus les conditions de la mobilité dans le deuxième Etat membre ou lorsque l'autorisation délivrée par le ministre ou son délégué, a expiré ou qu'il y a été mis fin ou qu'elle a été retirée au cours de la période de mobilité dans le deuxième Etat membre, le ministre ou son délégué autorise à nouveau l'entrée du ressortissant de pays tiers dans le Royaume, sans formalités et immédiatement, à la demande du deuxième Etat membre.

Le Roi peut fixer:

- 1° les cas dans lesquels un document est délivré au ressortissant d'un pays tiers;
- 2° le document qui est délivré, le cas échéant.

Article 39/79

§ 1er. Sous réserve du paragraphe 3 et sauf accord de l'intéressé,¹ aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée de manière forcée à l'égard de l'étranger pendant le délai fixé pour l'introduction du recours introduit contre les décisions visées à l'alinéa 2 ni pendant l'examen de celui-ci, et de telles mesures ne peuvent être prises à l'égard de l'étranger en raison de faits qui ont donné lieu à la décision attaquée.

Les décisions visées à l'alinéa 1er sont:

- 1° la décision refusant l'autorisation de séjour aux étrangers visés à l'article 10*bis*, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire;
- 2° la décision refusant de reconnaître le droit de séjour ou mettant fin à celui-ci, prise en application de l'article 11, § 1er ou 2;
- 3° l'ordre de quitter le territoire délivré aux membres de la famille visés à l'article 10*bis*, § 2 ou 3 sur la base de l'article 13, § 4, alinéa 1er, ou aux membres de la famille visés à l'article 10*bis*,

§ 1er. Sous réserve du paragraphe 3 et sauf accord de l'intéressé,¹ aucune mesure d'éloignement du territoire ne peut être exécutée de manière forcée à l'égard de l'étranger pendant le délai fixé pour l'introduction du recours introduit contre les décisions visées à l'alinéa 2 ni pendant l'examen de celui-ci, et de telles mesures ne peuvent être prises à l'égard de l'étranger en raison de faits qui ont donné lieu à la décision attaquée.

Les décisions visées à l'alinéa 1er sont:

- 1° la décision refusant l'autorisation de séjour aux étrangers visés à l'article 10*bis*, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire;
- 2° la décision refusant de reconnaître le droit de séjour ou mettant fin à celui-ci, prise en application de l'article 11, § 1er ou 2;
- 3° l'ordre de quitter le territoire délivré **aux membres de la famille visés à l'article 10*bis*, §§ 2, 2/1 ou 3** sur la base de l'article 13, § 4, alinéa 1er, ou aux membres de la famille visés à l'article

§ 1er, pour les mêmes motifs, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire; 4° [...] 5° le rejet d'une demande d'autorisation d'établissement ou de statut de résident de longue durée; 6° [...] 7° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour à un citoyen de l'Union ou un membre de sa famille visé à l'article 40bis, sur la base de la réglementation européenne applicable, ainsi que toute décision mettant fin au séjour d'un citoyen de l'Union ou d'un membre de sa famille visé à l'article 40bis [...]; 8° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour d'un étranger visé à l'article 40ter; 9° [...] § 2. Le cas échéant, en cas de contestation visée au § 1er, alinéa 2, 7° et 8°, l'étranger UE sera autorisé par le Ministre ou son délégué à présenter en personne ses moyens de défense, sauf lorsque sa comparution risque de perturber sérieusement l'ordre public ou la sécurité publique ou lorsque le recours a trait à un refus d'accès au territoire. Cette disposition est également d'application pour le Conseil d'Etat, agissant en tant que juge en cassation contre une décision du Conseil. § 3. Le présent article ne s'applique pas lorsque les décisions visées au paragraphe 1er, alinéa 2, sont fondées sur des raisons impérieuses de sécurité nationale.	10bis, § 1er, pour les mêmes motifs, pour autant que l'étranger rejoint réside toujours dans le Royaume, n'y prolonge pas son séjour au-delà de la durée limitée de son autorisation de séjour ou ne fasse pas l'objet d'un ordre de quitter le territoire; 4° [...] 5° le rejet d'une demande d'autorisation d'établissement ou de statut de résident de longue durée; 6° [...] 7° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour à un citoyen de l'Union ou un membre de sa famille visé à l'article 40bis, sur la base de la réglementation européenne applicable, ainsi que toute décision mettant fin au séjour d'un citoyen de l'Union ou d'un membre de sa famille visé à l'article 40bis [...]; 8° toute décision de refus de reconnaissance du droit de séjour d'un étranger visé à l'article 40ter; 9° [...] § 2. Le cas échéant, en cas de contestation visée au § 1er, alinéa 2, 7° et 8°, l'étranger UE sera autorisé par le Ministre ou son délégué à présenter en personne ses moyens de défense, sauf lorsque sa comparution risque de perturber sérieusement l'ordre public ou la sécurité publique ou lorsque le recours a trait à un refus d'accès au territoire. Cette disposition est également d'application pour le Conseil d'Etat, agissant en tant que juge en cassation contre une décision du Conseil. § 3. Le présent article ne s'applique pas lorsque les décisions visées au paragraphe 1er, alinéa 2, sont fondées sur des raisons impérieuses de sécurité nationale.
---	--

Article 40ter

§ 1er. Est considéré comme un Belge ayant fait usage de son droit de libre circulation et de séjour: le Belge qui, après avoir séjourné effectivement dans un autre Etat membre de l'Union européenne conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, revient s'établir sur le territoire du Royaume. Les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, et les autres membres de la famille visés à	§ 1er. Est considéré comme un Belge ayant fait usage de son droit de libre circulation et de séjour: le Belge qui, après avoir séjourné effectivement dans un autre Etat membre de l'Union européenne conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, revient s'établir sur le territoire du Royaume. Les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, et les autres membres de la famille visés à
---	---

l'article 47/2 d'un Belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés au chapitre Ier ou au chapitre *Ibis*, pour autant que les conditions suivantes soient remplies:

1° la vie familiale s'est développée ou consolidée pendant le séjour effectif du Belge et du membre de la famille dans un autre Etat membre de l'Union européenne; et

2° les membres de la famille rejoignent ou accompagnent le Belge sur le territoire du Royaume; et

3° la vie familiale n'a pas pris fin avant l'entrée du membre de la famille sur le territoire du Royaume ou avant l'introduction de la demande d'octroi d'un droit de séjour en vertu du présent article.

§ 2. Les dispositions de ce chapitre s'appliquent aux membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas exercé son droit de libre circulation et de séjour conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ou qui ne remplissent pas les conditions prévues au § 1er:

1° les membres de la famille visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° à 2°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial;

2° les descendants directs du Belge ou de son conjoint ou du partenaire enregistré visé à l'alinéa 1er, 1°, âgés de moins de dix-huit ans ou qui sont à leur charge dans le pays de provenance ou d'origine, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial. Le descendant direct qui n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans doit prouver que le Belge ou son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale sur lui, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, il doit également prouver que l'autre titulaire de l'autorité parentale a donné son accord. Lorsque le Belge, son conjoint ou le partenaire enregistré ne peut apporter la preuve de l'autorité parentale par des documents officiels conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué

l'article 47/2 d'un Belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés au chapitre Ier ou au chapitre *Ibis*, pour autant que les conditions suivantes soient remplies:

1° la vie familiale s'est développée ou consolidée pendant le séjour effectif du Belge et du membre de la famille dans un autre Etat membre de l'Union européenne; et

2° les membres de la famille rejoignent ou accompagnent le Belge sur le territoire du Royaume; et

3° la vie familiale n'a pas pris fin avant l'entrée du membre de la famille sur le territoire du Royaume ou avant l'introduction de la demande d'octroi d'un droit de séjour en vertu du présent article.

§ 2. Les dispositions de ce chapitre s'appliquent aux membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas exercé son droit de libre circulation et de séjour conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ou qui ne remplissent pas les conditions prévues au § 1er:

1° les membres de la famille visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° à 2°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial;

2° les descendants directs du Belge ou de son conjoint ou du partenaire enregistré visé à l'alinéa 1er, 1°, âgés de moins de dix-huit ans ou qui sont à leur charge dans le pays de provenance ou d'origine, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial. Le descendant direct qui n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans doit prouver que le Belge ou son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale sur lui, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, il doit également prouver que l'autre titulaire de l'autorité parentale a donné son accord. Lorsque le Belge, son conjoint ou le partenaire enregistré ne peut apporter la preuve de l'autorité parentale par des documents officiels conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué

tient compte d'autres preuves valables produites à cet égard;

3° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur un Belge mineur, pour autant qu'ils accompagnent ou rejoignent le Belge mineur sur le territoire et s'en occupent effectivement et à condition qu'ils prouvent leur identité au moyen d'un document d'identité valable.

Les membres de la famille visés à l'alinéa 1er, 1° et 2°, doivent prouver que le Belge:

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail. La condition relative aux moyens de subsistance n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'alinéa 1er, 2°, qui sont mineurs d'âge;

2° dispose d'un logement suffisant lui permettant d'héberger le ou les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, de l'ancien Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont le Belge apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises;

tient compte d'autres preuves valables produites à cet égard;

3° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur un Belge mineur, pour autant qu'ils accompagnent ou rejoignent le Belge mineur sur le territoire et s'en occupent effectivement et à condition qu'ils prouvent leur identité au moyen d'un document d'identité valable.

Les membres de la famille visés à l'alinéa 1er, 1° et 2°, doivent prouver que le Belge:

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque le montant net des moyens de subsistance est au moins équivalent à cent-dix pour cent du revenu minimum mensuel moyen garanti tel que prévu tel que prévu par l'article 3 de la convention collective de travail n° 43 du 2 mai 1988 relative à la garantie d'un revenu minimum mensuel moyen. Ce montant est augmenté de dix pour cent pour chaque membre de la famille supplémentaire à charge du Belge. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail. La condition relative aux moyens de subsistance n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'alinéa 1er, 2°, qui sont mineurs d'âge;

2° dispose d'un logement suffisant considéré comme normal pour une famille de taille comparable et qui répond aux critères légaux en vigueur en matière de sécurité et de salubrité. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les critères auxquels l'immeuble doit répondre ainsi que la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions fixées;

3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans. Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.

§ 3. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de refus de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, qui ne démontre pas qu'il s'occupe effectivement du mineur belge qu'il accompagne, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Lors de l'évaluation de l'existence d'une relation de dépendance telle que visée à l'alinéa 1er, il est tenu compte de tous les documents présentés et des circonstances pertinentes.

§ 4. Sans préjudice des articles 42ter et 42quater, il peut également être mis fin au droit de séjour du membre de la famille visé au § 2, dans les cinq ans qui suivent la reconnaissance de leur droit de séjour en tant que membre de la famille d'un citoyen belge, lorsque les conditions prévues aux paragraphes précédents ne sont plus remplies. Lorsque le ministre ou son

3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans.

§ 3. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de refus de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, qui ne démontre pas qu'il s'occupe effectivement du mineur belge qu'il accompagne, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Lors de l'évaluation de l'existence d'une relation de dépendance telle que visée à l'alinéa 1er, il est tenu compte de tous les documents présentés et des circonstances pertinentes.

§ 4. Sans préjudice des articles 42ter et 42quater, il peut également être mis fin au droit de séjour du membre de la famille visé au § 2, dans les cinq ans qui suivent la reconnaissance de leur droit de séjour en tant que membre de la famille d'un citoyen belge, lorsque les conditions prévues aux paragraphes précédents ne sont plus remplies. Lorsque le ministre ou son

délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de mettre fin au séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de mettre fin au séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Article 42

§ 1er. Le droit de séjour de plus de trois mois dans le Royaume est reconnu le plus rapidement possible et au plus tard six mois après la date de la demande telle que prévue au § 4, alinéa 2, au citoyen de l'Union et aux membres de sa famille qui sont dans les conditions et pour la durée déterminées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens. La reconnaissance tient compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée aux articles 40bis, § 4, alinéa 2 et 40ter, § 2, alinéa 2, 1°, le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres du citoyen de l'Union rejoint et des membres de sa famille, les moyens de subsistance nécessaires pour permettre de subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger et par toute autorité belge tous les documents et renseignements utiles pour la détermination de ce montant.

§ 2. Le droit de séjour de plus de trois mois des citoyens de l'Union est constaté par une déclaration d'inscription. Ils sont inscrits, selon le cas, dans le registre des étrangers ou dans le registre de la population.

§ 3. Le droit de séjour des membres de famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, est constaté par un titre de séjour. Ils sont inscrits au registre des étrangers. La durée de validité du titre de séjour est égale à la durée prévue du séjour du citoyen de l'Union

§ 1er. Le droit de séjour de plus de trois mois dans le Royaume est reconnu le plus rapidement possible et au plus tard six mois après la date de la demande telle que prévue au § 4, alinéa 2, au citoyen de l'Union et aux membres de sa famille qui sont dans les conditions et pour la durée déterminées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens. La reconnaissance tient compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée aux articles 40bis, § 4, alinéa 2 et 40ter, § 2, alinéa 2, 1°, le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres du citoyen de l'Union rejoint et des membres de sa famille, les moyens de subsistance nécessaires pour permettre de subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. **À cette fin, l'étranger est tenu de fournir, au moment de l'introduction de la demande, tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant. Le ministre ou son délégué tient compte de toutes les preuves valables qui sont produites à cet effet par l'étranger. Le Roi peut déterminer quels documents peuvent, le cas échéant, être produits pour l'évaluation des besoins.**

§ 2. Le droit de séjour de plus de trois mois des citoyens de l'Union est constaté par une déclaration d'inscription. Ils sont inscrits, selon le cas, dans le registre des étrangers ou dans le registre de la population.

§ 3. Le droit de séjour des membres de famille du citoyen de l'Union, qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union, est constaté par un titre de séjour. Ils sont inscrits au registre des étrangers. La durée de validité du titre de séjour est égale à la durée prévue du séjour du citoyen de l'Union

qu'ils accompagnent ou rejoignent, et n'excède pas cinq ans à partir de la date de sa délivrance.	qu'ils accompagnent ou rejoignent, et n'excède pas cinq ans à partir de la date de sa délivrance.
§ 4. La déclaration d'inscription et le titre de séjour sont délivrés selon les modalités fixées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.	§ 4. La déclaration d'inscription et le titre de séjour sont délivrés selon les modalités fixées par le Roi, conformément aux règlements et directives européens.
Ils doivent être demandés au plus tard à l'expiration de la période de trois mois suivant la date d'entrée, auprès de l'administration communale du lieu de leur résidence. Lorsqu'à l'expiration de cette période, aucune déclaration d'inscription ou aucun titre de séjour n'a été demandé, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies.	Ils doivent être demandés au plus tard à l'expiration de la période de trois mois suivant la date d'entrée, auprès de l'administration communale du lieu de leur résidence. Lorsqu'à l'expiration de cette période, aucune déclaration d'inscription ou aucun titre de séjour n'a été demandé, le ministre ou son délégué peut infliger une amende administrative de 200 euros. Cette amende est perçue conformément à l'article 42octies.

Article 57/34

§ 1 ^{er} . Dans les cas où un afflux massif ou un afflux massif imminent de personnes déplacées visées à l'article 57/29, § 1 ^{er} , implique des circonstances qui ont conduit à la séparation de familles déjà formées dans le pays d'origine, les membres de la famille visés aux paragraphes 2 et 3, qui ne sont pas encore sur le territoire de l'Union européenne et qui ont besoin d'une protection au sens de l'article 57/29, § 1 ^{er} , peuvent demander une autorisation de séjour de plus de trois mois afin d'être réunis avec l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.	§ 1 ^{er} . Dans les cas où un afflux massif ou un afflux massif imminent de personnes déplacées visées à l'article 57/29, § 1 ^{er} , implique des circonstances qui ont conduit à la séparation de familles déjà formées dans le pays d'origine, les membres de la famille visés aux paragraphes 2 et 3, qui ne sont pas encore sur le territoire de l'Union européenne et qui ont besoin d'une protection au sens de l'article 57/29, § 1 ^{er} , peuvent demander une autorisation de séjour de plus de trois mois afin d'être réunis avec l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.
§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire qui demandent à y séjourner, et pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1 ^{er} , et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille: 1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, pour autant que ce dernier entretienne une relation de partenariat durable et stable avec le	§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, et qui demandent à y séjourner, pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1er, et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille: 1° le conjoint, qui vient vivre avec lui, pour autant que tous deux soient âgés de plus de vingt-et-un ans;

bénéficiaire rejoint et que tous deux soient âgés de plus de dix-huit ans;

2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, pour autant que cet étranger entretienne une relation de partenariat durable et stable avec le bénéficiaire.

Les partenaires, visés à l'alinéa 1er, 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est démontré:

- si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total quarante-cinq jours ou davantage;

- ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de dix-huit ans;

d) être non marié et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil;

3° les enfants mineurs non mariés du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés aux 1° ou 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

4° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur le bénéficiaire mineur non marié, et pour autant qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, qui vient vivre avec lui, pour autant que tous deux soient âgés de vingt-et-un ans;

3° les enfants mineurs non mariés du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés au 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

4° les parents du bénéficiaire mineur non marié, pour autant qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Les partenaires enregistrés, visés à l'alinéa 1er, 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

1° prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

- a) si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- b) ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comptabilisent au total quarante-cinq jours ou plus;

- c) ou si les partenaires ont un enfant commun;

2° être non marié et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

3° ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 de l'ancien Code civil;

Les membres de la famille visés dans ce paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux autres membres proches de la famille de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, si au moment des événements visés à l'article 57/29, § 1er, ils vivaient avec le bénéficiaire et, à ce moment, étaient entièrement ou principalement à charge du bénéficiaire.

Le membre de la famille visé à l'alinéa 1er doit apporter la preuve qu'il n'est pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour du membre de la famille, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux. Lors de cette évaluation, le ministre ou son délégué tient compte de tous les documents présentés par le demandeur.

§ 4. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées aux paragraphes précédents, ainsi qu'un certificat médical attestant qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi et, s'il est âgé de plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

4° n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 de l'ancien Code civil.

Les membres de la famille visés dans le présent paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux autres membres proches de la famille de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, si au moment des événements visés à l'article 57/29, § 1er, ils vivaient avec le bénéficiaire et, à ce moment, étaient entièrement ou principalement à charge du bénéficiaire.

Le membre de la famille visé à l'alinéa 1er doit apporter la preuve qu'il n'est pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour du membre de la famille, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux. Lors de cette évaluation, le ministre ou son délégué tient compte de tous les documents présentés par le demandeur.

§ 4. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées aux paragraphes précédents, ainsi qu'un certificat médical attestant qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi et, s'il est âgé de plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

Lorsqu'il est constaté que le membre de la famille ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées aux paragraphes précédents;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au membre de la famille lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre Etat membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 6. Les membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base du présent article, bénéficient du statut de protection temporaire. Ils sont soumis aux dispositions de la présente loi qui sont applicables aux étrangers qui ont été autorisés à

Lorsqu'il est constaté que le membre de la famille ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées aux paragraphes précédents;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au membre de la famille lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre Etat membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 6. Les membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base du présent article, bénéficient du statut de protection temporaire. Ils sont soumis aux dispositions de la présente loi qui sont applicables aux étrangers qui ont été autorisés à

séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaires du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30.

§ 7. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions du présent article.

séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaires du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30.

§ 7. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions du présent article.

Article 57/34/1

§ 1er. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille, visés à l'article 57/34, §§ 2 et 3, d'un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30, et qui ne sont pas en mesure de prouver de manière suffisante qu'ils ont eux-mêmes besoin de protection au sens de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er.

Ils doivent apporter la preuve que:

1° ils sont un membre de la famille, au sens de l'article 57/34, §§ 2 ou 3, du bénéficiaire rejoint;
2° ils entretenaient une vie familiale avec le bénéficiaire au moment des circonstances qui ont entraîné l'afflux massif ou l'afflux massif imminent de personnes déplacées visé à l'article 57/29, § 1er;

3° la séparation de la famille a été causée par les circonstances entourant cet afflux massif ou par l'afflux massif imminent de personnes déplacées;

4° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5, pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4°, ou si le bénéficiaire n'est rejoint que par les membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 3°;

5° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, de

[...]

l'ancien Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4°;

6° ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Les conditions prévues à l'alinéa 2, 4° et 5°, ne sont pas applicables pour autant que la demande d'autorisation de séjour sur base de cet article ait été introduite au cours de l'année suivant la décision d'octroi du statut de protection temporaire au bénéficiaire rejoint.

§ 2. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées au paragraphe 1er, ainsi qu'un certificat médical attestant qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées au paragraphe 1er;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut décider de mettre fin à l'autorisation de séjour dans le Royaume accordée au membre de la famille dans l'un des cas suivants:

1° il a été mis fin à l'autorisation de séjour du bénéficiaire qui a été accompagné ou rejoint ou le statut de protection temporaire du bénéficiaire a pris fin ou a été retiré sur la base de l'article 57/36, § 1er, ou toute autre disposition de la présente loi;

2° le membre de la famille ne remplit plus une des conditions visées au paragraphe 1er;

3° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

4° le membre de la famille, autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 57/34, § 2, 1° ou 2°, ou le bénéficiaire rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de mettre fin à l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 5. Les membres de la famille visées au paragraphe 1er qui sont autorisées au séjour, se voient délivrer un titre de séjour de la même durée de validité que le titre de séjour du bénéficiaire rejoint.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour, de l'enregistrement et du modèle du titre de séjour délivré lors de l'enregistrement ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

§ 6. Le titre de séjour est renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le membre de la famille remplisse toujours les conditions du

présent article et sous réserve que le ministre ou son délégué ait renouvelé l'autorisation pour une nouvelle période.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si le membre de la famille remplit les conditions du présent article.

§ 7. Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement du titre de séjour doit être demandé.

Article 57/36

§ 1. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1, mettre fin à l'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume octroyée au bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 ou 57/341, lui retirer le titre de séjour délivré et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire.

Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34/1. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Le ministre ou son délégué proroge l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsqu'on ne saurait raisonnablement, en raison de son état de santé, s'attendre à ce que celui-ci voyage.

§ 1. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1, mettre fin à l'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume octroyée au bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 ou 57/341, lui retirer le titre de séjour délivré et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire.

Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection temporaire qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10bis, § 2/1. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Le ministre ou son délégué proroge l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsqu'on ne saurait raisonnablement, en raison de son état de santé, s'attendre à ce que celui-ci voyage.

Le ministre ou son délégué peut en outre proroger l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsque cet étranger fait partie d'une famille dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans le Royaume, afin de permettre à ceux-ci de terminer l'année scolaire en cours.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire ne sont plus d'application.

Le ministre ou son délégué peut en outre proroger l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsque cet étranger fait partie d'une famille dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans le Royaume, afin de permettre à ceux-ci de terminer l'année scolaire en cours.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire ne sont plus d'application.

Article 61/4

§ 1er. Le ministre ou son délégué autorise l'étranger visé à l'article 61/3, § 1er, au séjour pour une durée de six mois, lorsque le Procureur du Roi ou l'auditeur du travail lui a confirmé que l'enquête ou la procédure judiciaire est toujours en cours, que l'étranger manifeste une volonté claire de coopération et pour autant que celui-ci a rompu tout lien avec les auteurs présumés de l'infraction visée à l'article 433^{quinquies} du Code pénal ou à l'article 77bis, et n'est pas considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou à la sécurité nationale.

L'inscription au registre des étrangers et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12. La durée de validité du titre de séjour ainsi que sa prorogation ou son renouvellement sont fixés par l'article 13, § 1er, alinéa 6, et § 2.

§ 2. Pendant la durée de validité du titre de séjour ou lors de sa prorogation ou de son renouvellement, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger et, le cas échéant, lui donner l'ordre de quitter le territoire, s'il constate que:

- 1° l'étranger a activement, volontairement et de sa propre initiative, renoué un lien avec les auteurs présumés de l'infraction visée à l'article 433^{quinquies} du Code pénal ou à l'article 77bis;
- 2° l'étranger a cessé de coopérer;
- 3° les autorités judiciaires ont décidé de mettre fin à la procédure.

L'alinéa 1er est également applicable lorsque le ministre ou son délégué considère l'étranger comme pouvant compromettre l'ordre public ou à la sécurité nationale ou estime, en coopération avec les autorités judiciaires, que la coopération

§ 1er. Le ministre ou son délégué autorise l'étranger visé à l'article 61/3, § 1er, au séjour pour une durée de six mois, lorsque le Procureur du Roi ou l'auditeur du travail lui a confirmé que l'enquête ou la procédure judiciaire est toujours en cours, que l'étranger manifeste une volonté claire de coopération et pour autant que celui-ci a rompu tout lien avec les auteurs présumés de l'infraction visée à l'article 433^{quinquies} du Code pénal ou à l'article 77bis, et n'est pas considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou à la sécurité nationale.

L'inscription au registre des étrangers et la délivrance du titre de séjour faisant foi de celle-ci ont lieu conformément aux dispositions de l'article 12. La durée de validité du titre de séjour ainsi que sa prorogation ou son renouvellement sont fixés **par l'article 13, § 1er, alinéa 7**, et § 2.

§ 2. Pendant la durée de validité du titre de séjour ou lors de sa prorogation ou de son renouvellement, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger et, le cas échéant, lui donner l'ordre de quitter le territoire, s'il constate que:

- 1° l'étranger a activement, volontairement et de sa propre initiative, renoué un lien avec les auteurs présumés de l'infraction visée à l'article 433^{quinquies} du Code pénal ou à l'article 77bis;
- 2° l'étranger a cessé de coopérer;
- 3° les autorités judiciaires ont décidé de mettre fin à la procédure.

L'alinéa 1er est également applicable lorsque le ministre ou son délégué considère l'étranger comme pouvant compromettre l'ordre public ou à la sécurité nationale ou estime, en coopération avec les autorités judiciaires, que la coopération

de l'étranger est frauduleuse ou que sa plainte est frauduleuse ou non fondée.	de l'étranger est frauduleuse ou que sa plainte est frauduleuse ou non fondée.
--	--

Article 61/11

Les dispositions du présent chapitre sont applicables: 1° aux ressortissants d'un pays tiers qui demandent à être autorisés ou qui sont déjà autorisés à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume en qualité de chercheur lié par une convention d'accueil à un organisme de recherche agréé; 2° aux ressortissants d'un pays tiers ayant obtenu un permis pour chercheur dans un autre Etat membre de l'Union européenne et qui souhaitent entrer dans le Royaume afin d'y séjourner et d'y travailler dans le cadre d'une mobilité de courte durée; 3° aux ressortissants d'un pays tiers ayant obtenu un permis pour chercheur dans un autre Etat membre de l'Union européenne et qui souhaitent entrer dans le Royaume afin d'y séjourner et d'y travailler dans le cadre d'une mobilité de longue durée, sur la base d'une convention d'accueil avec un organisme de recherche agréé; 4° aux ressortissants d'un pays tiers visés aux 1° et 2° qui sont autorisés à séjourner et à travailler dans le Royaume en l'une de ces qualités; 5° aux ressortissants d'un pays tiers qui ont été autorisés à séjourner et à travailler dans le Royaume en qualité de chercheur et qui souhaitent temporairement continuer leur séjour afin de chercher un emploi ou créer une entreprise; 6° aux membres de la famille d'un chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, autorisés au séjour dans un autre Etat membre de l'Union européenne en tant que membres de la famille de ce chercheur, pour autant qu'ils le rejoignent dans le cadre d'une mobilité de courte durée.	Les dispositions du présent chapitre sont applicables: 1° aux ressortissants d'un pays tiers qui demandent à être autorisés ou qui sont déjà autorisés à séjourner plus de nonante jours sur le territoire du Royaume en qualité de chercheur lié par une convention d'accueil à un organisme de recherche agréé; 2° aux ressortissants d'un pays tiers ayant obtenu un permis pour chercheur dans un autre Etat membre de l'Union européenne et qui souhaitent entrer dans le Royaume afin d'y séjourner et d'y travailler dans le cadre d'une mobilité de courte durée; 3° aux ressortissants d'un pays tiers ayant obtenu un permis pour chercheur dans un autre Etat membre de l'Union européenne et qui souhaitent entrer dans le Royaume afin d'y séjourner et d'y travailler dans le cadre d'une mobilité de longue durée, sur la base d'une convention d'accueil avec un organisme de recherche agréé; 4° aux ressortissants d'un pays tiers visés aux 1° et 2° qui sont autorisés à séjourner et à travailler dans le Royaume en l'une de ces qualités; 5° aux ressortissants d'un pays tiers qui ont été autorisés à séjourner et à travailler dans le Royaume en qualité de chercheur et qui souhaitent temporairement continuer leur séjour afin de chercher un emploi ou créer une entreprise; 6° aux membres de la famille d'un chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), autorisés au séjour dans un autre Etat membre de l'Union européenne en tant que membres de la famille de ce chercheur, pour autant qu'ils le rejoignent dans le cadre d'une mobilité de courte durée.
--	---

Article 61/13/5

§ 1er. Un ressortissant d'un pays tiers ayant été autorisé par un autre Etat membre de l'Union européenne à séjourner en qualité de chercheur est admis sur le territoire du Royaume dans le cadre d'une mobilité de courte durée pour un séjour n'excédant pas cent quatre-vingts jours au cours d'une période de trois cent soixante jours pour y achever une partie de ses recherches à condition que le projet de mobilité	§ 1er. Un ressortissant d'un pays tiers ayant été autorisé par un autre Etat membre de l'Union européenne à séjourner en qualité de chercheur est admis sur le territoire du Royaume dans le cadre d'une mobilité de courte durée pour un séjour n'excédant pas cent quatre-vingts jours au cours d'une période de trois cent soixante jours pour y achever une partie de ses recherches à condition que le projet de mobilité
--	--

ait été porté à la connaissance du ministre ou de son délégué par l'organisme de recherche en Belgique.

La notification est effectuée soit au moment de la demande dans le premier Etat membre, lorsque la mobilité vers la Belgique est déjà envisagée à ce stade, soit après l'admission du chercheur dans le premier Etat membre, dès que le projet de mobilité vers la Belgique est connu.

La mobilité de courte durée peut commencer dès que la notification a été introduite et pour autant que le chercheur dispose d'un permis pour chercheur valable, délivré par le premier Etat membre.

§ 2. Les documents suivants sont produits lors de la notification:

1° une copie de son passeport en cours de validité ou un titre de voyage en tenant lieu remplissant les conditions prévues par l'article 6, § 1er, a) du Code frontières Schengen, couvrant au moins la durée du séjour prévu;

2° une convention d'accueil signée avec un organisme de recherche agréé en Belgique ou, s'il ne dispose pas de ce document, la convention d'accueil signée avec l'organisme de recherche dans le premier Etat membre;

3° si elle ne figure pas dans la convention d'accueil visée au 2°, la preuve de la durée et des dates prévues pour la mobilité;

4° la preuve qu'il disposera, au cours du séjour prévu, de moyens de subsistance suffisants pour couvrir ses frais de voyage vers le premier Etat membre dans les cas visés à l'article 61/13/7 et pour ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de son séjour. Il est notamment tenu compte des revenus qu'il percevra durant son séjour en qualité de chercheur;

5° s'il est âgé de plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, le cas échéant, de sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun;

6° un permis pour chercheur valable délivré par le premier Etat membre couvrant au moins la période de mobilité de courte durée.

ait été porté à la connaissance du ministre ou de son délégué par l'organisme de recherche en Belgique.

La notification est effectuée soit au moment de la demande dans le premier Etat membre, lorsque la mobilité vers la Belgique est déjà envisagée à ce stade, soit après l'admission du chercheur dans le premier Etat membre, dès que le projet de mobilité vers la Belgique est connu.

La mobilité de courte durée peut commencer dès que la notification a été introduite et pour autant que le chercheur dispose d'un permis pour chercheur valable, délivré par le premier Etat membre.

§ 2. Les documents suivants sont produits lors de la notification:

1° une copie de son passeport en cours de validité ou un titre de voyage en tenant lieu remplissant les conditions prévues par l'article 6, § 1er, a) du Code frontières Schengen, couvrant au moins la durée du séjour prévu;

2° une convention d'accueil signée avec un organisme de recherche agréé en Belgique ou, s'il ne dispose pas de ce document, la convention d'accueil signée avec l'organisme de recherche dans le premier Etat membre;

3° si elle ne figure pas dans la convention d'accueil visée au 2°, la preuve de la durée et des dates prévues pour la mobilité;

4° la preuve qu'il disposera, au cours du séjour prévu, de moyens de subsistance suffisants pour couvrir ses frais de voyage vers le premier Etat membre dans les cas visés à l'article 61/13/7 et pour ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de son séjour. Il est notamment tenu compte des revenus qu'il percevra durant son séjour en qualité de chercheur;

5° s'il est âgé de plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, le cas échéant, de sa traduction légalisée, délivré par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun;

6° un permis pour chercheur valable délivré par le premier Etat membre couvrant au moins la période de mobilité de courte durée.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire le document visé à l'alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut toutefois, compte tenu des circonstances, octroyer l'autorisation de séjour en qualité de chercheur dans le cadre d'une mobilité de courte durée.

S'ils sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais, les documents produits doivent être accompagnés d'une traduction jurée vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais.

Le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.

§ 3. Les membres de la famille du chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, qui sont ressortissants d'un pays tiers et qui ont été autorisés au séjour dans un autre Etat membre en qualité de membre de la famille d'un chercheur, sont admis, dans le cadre d'une mobilité de courte durée, sur le territoire du Royaume pour un séjour n'excédant pas cent quatre-vingts jours au cours d'une période de trois cent soixante jours pour rejoindre le membre de leur famille séjournant en Belgique dans le cadre d'une mobilité de courte durée conformément au présent article, à condition que le projet de mobilité ait été porté à la connaissance du ministre ou de son délégué par l'organisme de recherche en Belgique.

La notification visée au paragraphe 1er est complétée dès connaissance d'un projet de mobilité vers la Belgique.

§ 4. La notification visée au paragraphe 1er est complétée par les documents suivants:

1° une copie de son passeport en cours de validité ou un titre de voyage en tenant lieu remplissant les conditions prévues par l'article 6, § 1er, a) du Code frontières Schengen, couvrant au moins la durée du séjour prévu;

2° la preuve que le chercheur ou le membre de sa famille disposera, au cours du séjour prévu, de moyens de subsistance suffisants pour couvrir ses frais de voyage vers le premier Etat membre dans les cas visés à l'article 61/13/7 et pour couvrir ses frais de subsistance sans recourir au système d'aide sociale du Royaume. Dans ce

En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire le document visé à l'alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut toutefois, compte tenu des circonstances, octroyer l'autorisation de séjour en qualité de chercheur dans le cadre d'une mobilité de courte durée.

S'ils sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais, les documents produits doivent être accompagnés d'une traduction jurée vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais.

Le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.

§ 3. Les membres de la famille du chercheur visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°, a) à e), qui sont ressortissants d'un pays tiers et qui ont été autorisés au séjour dans un autre Etat membre en qualité de membre de la famille d'un chercheur, sont admis, dans le cadre d'une mobilité de courte durée, sur le territoire du Royaume pour un séjour n'excédant pas cent quatre-vingts jours au cours d'une période de trois cent soixante jours pour rejoindre le membre de leur famille séjournant en Belgique dans le cadre d'une mobilité de courte durée conformément au présent article, à condition que le projet de mobilité ait été porté à la connaissance du ministre ou de son délégué par l'organisme de recherche en Belgique.

La notification visée au paragraphe 1er est complétée dès connaissance d'un projet de mobilité vers la Belgique.

§ 4. La notification visée au paragraphe 1er est complétée par les documents suivants:

1° une copie de son passeport en cours de validité ou un titre de voyage en tenant lieu remplissant les conditions prévues par l'article 6, § 1er, a) du Code frontières Schengen, couvrant au moins la durée du séjour prévu;

2° la preuve que le chercheur ou le membre de sa famille disposera, au cours du séjour prévu, de moyens de subsistance suffisants pour couvrir ses frais de voyage vers le premier Etat membre dans les cas visés à l'article 61/13/7 et pour couvrir ses frais de subsistance sans recourir au système d'aide sociale du Royaume. Dans ce

cadre, il est notamment tenu compte des revenus qu'il percevra durant son séjour en qualité de chercheur;

3° si le membre de la famille a plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, le cas échéant, de sa traduction légalisée, délivrés par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun;

4° le permis en cours de validité pour membre de la famille du chercheur délivré par le premier Etat membre couvrant au moins la période de mobilité de courte durée.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire le document visé à l'alinéa 1er, 3°, le ministre ou son délégué peut toutefois, compte tenu des circonstances, octroyer l'autorisation de séjour en qualité de chercheur dans le cadre d'une mobilité de courte durée.

S'ils sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais, les documents produits doivent être accompagnés d'une traduction légalisée vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais.

Le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.

§ 5. Lorsqu'aucune objection n'a été émise ou lorsqu'une objection n'a pas été émise par écrit dans le délai imparti conformément à l'article 61/13/6, la mobilité est considérée comme approuvée.

Le Roi détermine:

1° le modèle du document de séjour délivré dans ce cas au chercheur et la procédure;

2° le modèle du document de séjour délivré dans ce cas au membre de la famille du chercheur et la procédure.

Le document de séjour visé à l'alinéa 2 possède une durée de validité maximale de cent quatre-vingts jours. Le Roi peut préciser les modalités de cette durée de validité.

cadre, il est notamment tenu compte des revenus qu'il percevra durant son séjour en qualité de chercheur;

3° si le membre de la famille a plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, le cas échéant, de sa traduction légalisée, délivrés par le pays d'origine ou par le pays de sa dernière résidence, datant de moins de six mois, et attestant qu'il n'a pas été condamné pour des crimes ou des délits de droit commun;

4° le permis en cours de validité pour membre de la famille du chercheur délivré par le premier Etat membre couvrant au moins la période de mobilité de courte durée.

En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire le document visé à l'alinéa 1er, 3°, le ministre ou son délégué peut toutefois, compte tenu des circonstances, octroyer l'autorisation de séjour en qualité de chercheur dans le cadre d'une mobilité de courte durée.

S'ils sont rédigés dans une autre langue qu'une des trois langues nationales ou l'anglais, les documents produits doivent être accompagnés d'une traduction légalisée vers l'une des trois langues nationales ou vers l'anglais.

Le Roi peut soumettre le passeport et le titre de voyage en tenant lieu à des conditions de validité plus précises ou supplémentaires.

§ 5. Lorsqu'aucune objection n'a été émise ou lorsqu'une objection n'a pas été émise par écrit dans le délai imparti conformément à l'article 61/13/6, la mobilité est considérée comme approuvée.

Le Roi détermine:

1° le modèle du document de séjour délivré dans ce cas au chercheur et la procédure;

2° le modèle du document de séjour délivré dans ce cas au membre de la famille du chercheur et la procédure.

Le document de séjour visé à l'alinéa 2 possède une durée de validité maximale de cent quatre-vingts jours. Le Roi peut préciser les modalités de cette durée de validité.

Article 74/21

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10bis, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1, si la personne que l'étranger rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10bis, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1, si la personne qu'il rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Le séjour du membre de la famille ne peut être refusé et il ne peut être mis fin à son séjour que lorsque le séjour de la personne qu'il a rejoint est refusé ou lui a été retiré.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une telle décision, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux de la personne, de la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que de l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour **demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'article 10bis ou de l'article 57/34**, si la personne que l'étranger rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour **de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, de l'article 10bis ou de l'article 57/34**, si la personne qu'il rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Le séjour du membre de la famille ne peut être refusé et il ne peut être mis fin à son séjour que lorsque le séjour de la personne qu'il a rejoint est refusé ou lui a été retiré.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une telle décision, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux de la personne, de la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que de l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.